നെപ്പോളിയൻ.

BY

P. R. NARAYANA IYER.

AUTHOR OF

Sarala, Vedavyasan, Etc., Etc.

PUBLISHED BY

The Saraswathi Vilasam Book-Depot,

TRICHUR.

നെപ്പോളിയൻ.

പരിശോധകൻ:

(വേദവ്യാസൻ, സോക്രട്ടീസ് മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവായ)

പി. ആർ. നാരായണയ്യർ.

പ്രസാധകൻ:

എൻ. വെങ്കിടസുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ.

ഒന്നാംപതിപ്പ് 1000 പ്രതികൾ.

1103.

സരസ്വതീവിലാസം പുസ്തകശാല,

തൃശ്ശിവപേരൂർ.

Price Re 1-4-0.) (വില ക. 1—4—0.

കേരളോദയം പ്രസ്സ്, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

മുഖവുര.

വിപ്ലവപക്ഷമായ നയം സ്വീകരിക്കുകയാൽ ദയനീയമായവിധം ആയുഷ്കാലാവസാനം കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവന്നവനായ ഒരു മഹാവിക്രമിയുടെ നിലയിൽമാത്രമേ നെപ്പോളിയൻ ബോണോപ്പാർട്ടിനെ സാധാരണ ജനങ്ങൾ കരുതിവരുന്നുള്ളു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യകാലം ഏതുനിലയിലുള്ളതായിരുന്നുവെന്നോ, എന്തെല്ലാം കഷ്ടാരിഷ്ടങ്ങൾ സഹിച്ചിട്ടാണ് അദ്ദേഹം ഫ്രാൻസ്സാമ്രാജ്യസിംഹാസനത്തെ ഒരു കാലം ചക്രവർത്തിസ്ഥാനത്തോടുകൂടെ അലങ്കരിച്ചതെന്നോ, ഈ വിശ്വവിശ്രുതനായ വീരകേസരിയുടെ രാജ്യാഭിമാനവും ജീവിതരീതിയും മറ്റും ഏതുതരത്തിലുള്ളതായിരുന്നുവെന്നോ അധികമാരും ആരാഞ്ഞു നോക്കാറില്ല. യശശ്ശരീരാവശേഷനായ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തികേസരിയുടെ മുഖത്തു മഷി കോരിയൊഴിക്കുവാൻ ഇന്നും ചിലരുസാഹസിക്കാറുണ്ടെന്നു വന്നാൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് എന്തെല്ലാം വിധത്തിൽ സ്വാർത്ഥലോഭികളായ ദുഷ്ടുക്കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ അപരാധമാരോപിച്ചിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. നെപ്പോളിയന്റെ സമകാലീനന്മാരും അവരുടെ അനുയായികളും നിരന്തരമായി കെട്ടിയുണ്ടാക്കി പരത്തിയ ദുഷ്പ്രവാദത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ യൂറോപ്പിലെ ഈ തേജഃപുഞ്ജം മന്ദീഭൂതമായി. എങ്കിലും ഒരിക്കലും പ്രകാശിക്കാതിരിക്കത്തക്ക അശക്തി അതിന്നില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഏറെക്കുറെ മങ്ങിമയങ്ങി ഇതേവരെ നിലനിന്നുപോന്നു എന്നേ ഉള്ളു.

വിരോധിപക്ഷശക്തിമൂലം വിഗതപ്രഭനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ആ ധീരോദാത്തൻ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി അല്പാല്പമായി ഇതാ പ്രകാശിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പ്രജാധിപത്യമെന്നു് ഇന്നു ലോകമാസകലം പ്ര

സിദ്ധമായിട്ടുള്ള ആ ഭരണസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ജനകനെന്നോ സ്ഥാപകനെന്നോ പറയപ്പെടാവുന്ന ആ നെപ്പോളിയന്റെ ആദർശങ്ങൾക്ക് ദിനംപ്രതി വിലയും നിലയും കൂടിക്കൊണ്ടാണു വരുന്നതു്. അസ്വാതന്ത്ര്യം, സമത്വം എന്നാദിയായ ത്ര്യക്ഷരീമന്ത്രങ്ങളെ ജനസഞ്ചയത്തിന്റെ കർണ്ണരന്ധ്രങ്ങളിൽ ഉപദേശിച്ചു മുതലാളികക്ഷിയെന്നും, തൊഴിലാളികക്ഷിയെന്നും പറയപ്പെടുന്ന രണ്ടു വിഭാഗത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്ത ആ ശ്രേഷ്ഠപുരുഷന്റെ നാമം, അസ്വാതന്ത്ര്യരായ ജനങ്ങൾ ഇന്നിതാ നിരന്തരമായി സ്മരിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. "വസന്തകാലേ സമ്പ്രാപ്തേ കാകഃ കാകഃ പികഃ പികഃ" എന്നാണല്ലോ ആപ്തവാക്യം. യഥാർത്ഥമായ യോഗ്യതയുള്ള വസ്തുക്കൾ സന്ദർഭം വരുമ്പോൾ പ്രകാശിക്കാതിരിക്കയില്ല.

നെപ്പോളിയന്റെ ആദർശങ്ങളു[illegible] പ്രവർത്തനകാലമാണിതെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷാജ്ഞാനമില്ലാത്തവരായ മലയാളികളിൽ ദുർല്ലഭം ചിലർ നെപ്പോളിയനെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ അതിസംക്ഷിപ്തമായ ഒരു സംഗ്രഹംപോലും അറിവുള്ളവർ ഉണ്ടോ എന്നുതന്നെ സംശയമാണു്. ഈ ന്യൂനതയെ പരിഹരിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തെ മുൻനിർത്തി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതായ ഈ പുസ്തകം എന്റെ ആഗ്രഹം ഫലിപ്പിക്കുന്നതായാൽ ഞാൻ കൃതകൃത്യനായി.

എന്നു

പ്രസാധകൻ.

—:o:—

വിഷയവിവരം.

———:o:———

നെപ്പോളിയൻ.

അദ്ധ്യായം 1.

മാതാപിതാക്കന്മാർ.

യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്തുകിടക്കുന്ന മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയുടെ കല്ലോലങ്ങൾ നാലുഭാഗത്തും തച്ചലച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കോർസിക്കാദ്വീപ് ഇത്താല്യരാജ്യത്തിന്റെ നിരൃതികോണിൽ കിടക്കുന്നു. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽനിന്നു നൂറുനാഴിക അകലെ ഇരിക്കുന്ന ഈ ദ്വീപു വളരെക്കാലമായി ഇത്താല്യരാജ്യത്തിലേക്കു ചേർന്നതായിരുന്നു. ഇത്താല്യരാജ്യത്തിലെ നാഗരികത്വവും ഭരണസമ്പ്രദായവും കോർസിക്കയിൽ വ്യാപിച്ചിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. ഫ്രാൻസുകാർ കോർസിക്കാദ്വീപിനെ കൈവശപ്പെടുത്തേണമെന്നുള്ള അഭിലാഷത്തോടുകൂടി പലതവണ അതിനെ ആക്രമിച്ചു. കോർസിക്കയെ കയ്‌വശപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ ആ ദ്വീപ് ഫ്രാൻസുകാരുടെ അധീനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുകയും അവരുടെ മേൽക്കോയ്മയെ സമ്മതിച്ചേതീരു എന്ന നിലയിലെത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവം ഉണ്ടായതു ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1767-ൽ ആയിരുന്നു. ഫ്രാൻസുകാർ കോർസിക്കയെ ആക്രമിച്ചകാലത്ത് ഇത്താല്യരക്തം തന്റെ നാഡികളിൽ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു യുവാവ് അവിടെ പാർത്തിരുന്നു. ചാർലസ് ബോണാപാർട്ട് എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമധേയം. വക്കീൽപ്രവൃത്തിയെടുത്തു നിത്യവൃത്തികഴിച്ചുകൂട്ടിപ്പോന്നിരുന്ന അദ്ദേഹം കാലോചിതമായ പരിഷ്കാരംകൊണ്ടും, ആപൽകാലങ്ങളിൽ വിട്ടൊഴിയാത്ത ധീരത്വംകൊണ്ടും, പ്രായത്തിന്നനുസരിച്ചു

പൌരുഷംകൊണ്ടും മറെറാരാൾക്കു ദ്വിതീയനായിരുന്നില്ല. കുലമഹിമകൊണ്ടും പ്രശസ്തമായ വംശശുദ്ധി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ ശ്രേഷ്ഠനും സൽഗുണനും ആയിരുന്നാലും ധനശൂന്യനായാൽ അവന്റെ സൎവ്വഗുണങ്ങളും ഘടദീപംപോലെ പ്രകാശരഹിതങ്ങളായിരിക്കുകയേ ഉള്ളൂ.

യസ്യാസ്തിവിത്തം സ നരഃ കുലീനഃ
സപണ്ഡിതഃ സശ്രുതവാൻ ഗുണജ്ഞഃ
സ ഏവവക്താ സചദൎശനീയഃ
സൎവ്വേഗുണാഃ കാഞ്ചനമാശ്രയന്തെ

എന്നുള്ള ആപ്തവാക്യം ചാർലസ്സ് ബോണാപാർട്ടിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രത്യക്ഷം ശരിയായിരുന്നുവെന്നേ പറയാനുള്ളൂ. ശീലഗുണംകൊണ്ടും സൌന്ദൎയ്യംകൊണ്ടും അനുരൂപയായ ലതീതാരമോലിനി എന്ന യുവതിയെ അദ്ദേഹം വിവാഹംചെയ്തു. ഗുണവതിയായ ലതീത പതിമ്മൂന്നു മക്കളെ പ്രസവിച്ചു. അതിൽ അഞ്ചുപേരധികംകാലം ജീവിച്ചിരുന്നില്ല. കുടുംബപരാധീനം ദിനംപ്രതി വൎദ്ധിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടു ചാർലസ്സ് ബോണാപാർട്ടു വക്കീൽപ്രവൃത്തികൊണ്ടു കിട്ടുന്ന സമ്പാദ്യത്തെ സ്ഥിരോത്സാഹത്താലും ഉദ്യോഗനിഷ്ഠയാലും കഴിവുള്ളിടത്തോളം വൎദ്ധിപ്പിച്ചു. ആ സ്ഥിരോത്സാഹത്തിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹം കോർസിക്കായുടെ തലസ്ഥാനനഗരിയായ അജാക്ക്യോവിൽ ഒരു ചെറിയ ഭവനം വാങ്ങിച്ചു. സമുദ്രതീരത്തിൽ ഒരു ഗ്രീഷ്മഭവനവും ചാർലസ് സമ്പാദിച്ചു. പരസ്പരപ്രേമത്തിനും അലംഭാവത്തിനും യാതൊരു മാലിന്യവും തട്ടാതെ ചാർലസ്സും ലതീതയും സന്തുഷ്ടിയോടെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ജീവിതസുഖത്തെ അവരുടെ മക്കൾ ശൈശവലീലകളാലും പിതൃഭക്തിയാലും സുഖകരമാക്കിത്തീൎത്തു.

നെപ്പോളിയന്റെ ജനനം.

അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു ഫ്രാൻസുരാജ്യക്കാർ

കോർസിക്കയുടെ നേരെ വാളെടുത്തതു്. സ്വാരാജ്യസ്നേഹം മൂ
ർത്തിമത്തായി അങ്കുരിച്ചിരുന്ന ചാർലസ് ബോണാപാർട്ടിന്റെ
ഹൃദയം അദ്ദേഹത്തെ സ്വാരാജ്യരക്ഷകനായി ഖഡ്ഗം ധരിക്കു
വാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. തൽക്ഷണം വക്കീൽപ്രവൃത്തിയെ ദൂരെ വ
ലിച്ചെറിഞ്ഞു ശത്രുക്കളുടെ നേരെ യുദ്ധംചെയ്യുവാൻ വാളും
കയ്യുമായി അദ്ദേഹം പുറപ്പെട്ടു. ജനറൽപയോളി കോർസിക്ക
യുടെ രക്ഷയ്ക്കായി ഒരു സൈന്യം ശേഖരിച്ചു. എണ്ണംകൊണ്ടു
സൈന്യം ചെറുതായിരുന്നുവെങ്കിലും ഭടന്മാരുടെ സ്വാരാജ്യ
സ്നേഹം ആ സൈന്യത്തിന്റെ ഗണ്യമായ ഒരു അംശമായി
ട്ടാണു കാണപ്പെട്ടതു്. ചാർലസ് ബോണാപാർട്ട് യുദ്ധസന്നി
ദ്ധനായിപ്പുറപ്പെട്ടകാലത്തു "അദ്ദേഹത്തിനു ജോസെഫ് എന്ന
പേരായ ഒരു സന്താനം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. യുദ്ധസന്ന
ദ്ധനായ ഭർത്താവിന്റെ കൂടെ തന്നെ ലതീതയും [illegible]
സഞ്ചരിച്ചു. ആ സഞ്ചാരകാലത്തിൽ അവരും ഗർഭവതിയായി
രുന്നു. ചാർലസ് ബോണാപാർട്ടും ജനറൽപയോളിയും
പ്രാണഭയം ലേശമെങ്കിലും ഇല്ലാതെ യുദ്ധംചെയ്തുവെങ്കിലും
ഒടുവിൽ അവർ പരാജിതന്മാരാവുകയാണു ചെയ്തതു്. ഫ്രാൻ
സുകാർ കോർസിക്കാദ്വീപിനെ പിടിച്ചടക്കുകയും പരന്ത്രീസു
രാജ്യഭരണം ആ ദ്വീപിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ചാർ
ലസ് തന്റെ ഭാര്യയോടുകൂടി അജാക്കിയോവിൽ സ്വഗൃഹ
ത്തിൽ മടങ്ങിഎത്തി. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1769 ആഗസ്റ്റ് മാസം
15-ാംനു- ലതീത, സുന്ദരനും, തേജോമയനുമായ ഒരു
പുരുഷപ്രജയെ പ്രസവിച്ചു. ആ ശിശുവാകുന്നു നമ്മു
ടെ ചരിത്രനായകനായ നെപ്പോളിയൻ- നെപ്പോളിയൻ ര
ണ്ടുമാസംമുമ്പേ അവതീർണ്ണനായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇതാല്യരാ
ജ്യക്കാരനായി കരുതപ്പെടുമായിരുന്നു. കോർസിക്ക് പരന്ത്രീ
സ്സു ഗവൎമ്മേണ്ടിന്ന് അധീനമായശേഷം ജനിച്ചതുകൊണ്ടു
നെപ്പോളിയൻ പരന്ത്രീസുകാരൻ തന്നെയാണെന്നു ഗണിക്ക
പ്പെടുന്നു. സുഭദ്രാഗർഭസ്ഥനായിരുന്ന അഭിമന്യു ശ്രീകൃഷ്ണോപ

ഭീഷ്ടമായ മാതൃമഹാത്മ്യയുദ്ധവ്യൂഹങ്ങളെന്നത്തെ യാതൊരുപ്രകാരം ഗ്രഹിച്ചു വീരയോദ്ധാവായിത്തീർന്നുവൊ അതുപ്രകാരം യുദ്ധസന്നദ്ധനായ ഭർത്താവിനെ പിരിയാതെ സമീപസ്ഥയായി വർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ലതീതയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന ഒരു മഹൽപിണ്ഡം ഉജ്ജാതമായ സമയം വീരയോദ്ധാവിന്റെ സർവ്വലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയാണ് ആവിർഭവിച്ചത്.

ചാർലസ്സിന്റെ മരണം.

കാലചക്രത്തിന്റെ പരിവർത്തനത്തിൽ വീരപുരുഷന്മാർ ജനിക്കുന്നതോടുകൂടി അനവധി വീരപിതാക്കന്മാർ മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ ശൌര്യപരാക്രമങ്ങളുയിർപ്പുമായ ശൈശവലീലകളെ കണ്ടാനന്ദിപ്പാൻ ചാർലസ്സിനു ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹം കാലഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. ചാർലസ് മരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു എട്ടുമക്കളുണ്ടായിരുന്നു. ജോസെഫ്, നെപ്പോളിയൻ, ലൂസിയൻ, ലൂയി, ജെരോമി, എലിസാ, പൌലൈൻ, കരോലൈൻ എന്നിങ്ങിനെ എട്ടു മക്കളായിരുന്നു പിതൃമരണത്തിനുശേഷം ജീവിച്ചിരുന്നത്. ഈ എട്ടു കുട്ടികളുടെയും സംരക്ഷണഭാരം വിധവയായ ലതീതയുടെ മൂർദ്ധാവിൽ നിക്ഷിപ്തമായി. മക്കളെ സന്മാർഗ്ഗികളായും ദൈവഭക്തന്മാരായും വളർത്തേണ്ടുന്നതിനുള്ള ഭാരിച്ച ഭാരത്തെ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ലതീത വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി. ഭർത്താവു സമ്പാദിച്ചിരുന്ന ധനം തന്റെയും കുട്ടികളുടെയും നിത്യച്ചിലവിനു കഷ്ടിയായിരുന്നു. എങ്കിലും ലതീത തന്റെ ഗൃഹഭരണനൈപുണ്യം കൊണ്ടും കാലോചിതമായ വൈദഗ്ദ്ധ്യംകൊണ്ടും തന്റെ കൃത്യത്തെ നിർവ്വഹിക്കാതിരുന്നില്ല. നെപ്പോളിയനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരും ഉന്നതപദവിയിൽ എത്തീട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു ലതീതയുടെ ശിശുപരിപാലനസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടാണെന്നു സമ്മതിച്ചേതീരൂ. നെപ്പോളിയൻ പരന്ത്രീസുരാജ്യാധിപതിയായശേഷം "കുട്ടികളുടെ സൽസ്വഭാവ

ത്തിനും ദുഃസ്വഭാവത്തിനും മൂലകാരണം അവരുടെ ജനയി ത്രിമാരാകുന്നു" എന്നു പലതവണ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നെപ്പോളിയനാകട്ടെ "മാതൃദേവോഭവ പിതൃദേവോഭവ" എന്നുള്ള വേദവാക്യങ്ങളെ അനുസരിച്ചു തന്റെ മാതാവിനെ ഭക്തിപൂർവ്വം ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ആ മഹതിയുടെ സുഖത്തേയും സൌകര്യങ്ങളേയും മുൻനിറുത്തി സ്വജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി സൽസ്വഭാവങ്ങളേയും സൽസന്താനങ്ങൾ ജനനിമാരുടെ ശീലഗുണങ്ങളേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു നെപ്പോളിയൻ എത്രയോകുറി ഘോഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഫ്രാൻസിൽ അനവധി ബാലികാപാഠശാലകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയതു തന്റെ മാതാവിനെ ഓർത്തായിരുന്നു.

ശൈശവകാലം.

നെപ്പോളിയൻ ബാല്യകാലങ്ങളിൽതന്നെ ഏകാന്തവാസത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവനായിരുന്നു. സദാകാലവും ആലോചനാതല്പരനായി, സഹോദരീസഹോദരന്മാരുടെ വിനോദങ്ങളെ വകവയ്ക്കാതെ, ഏകാന്തമായ ഒരു പ്രദേശത്തിൽ ഇരുന്നു നെപ്പോളിയൻ കാലംകഴിക്കും. പുസ്തകം കയ്യിൽനിന്നു താഴെ വയ്ക്കുന്ന സമയം നന്നെ കുറയും. മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയുടെ വിസ്താരത്തെയും ഗാംഭീര്യത്തേയും നോക്കി ആനന്ദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. നെപ്പോളിയൻ ഏതൊരു സമുദ്രത്തെ നോക്കി അതിന്റെ ഗാംഭീര്യത്തെയും വിശാലതയെയുംപറ്റി പര്യാലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവോ അതേസമുദ്രത്തിന്റെ ഗാംഭീര്യവുംവിശാലതയും ആ ബാലകന്റെ മുഖത്തിൽ സ്ഫുരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ സമവയസ്കന്മാരായ സ്നേഹിതന്മാരോടുകൂടി കളിക്കാറില്ല. ആ ബാലകന്റെ മുഖത്തിൽ മന്ദഹാസം നർത്തനംചെയ്യാറില്ല. തീക്ഷ്ണതയും ഗാഢമായ ആലോചനയുടെ ചിഹ്നങ്ങളും കുടികൊണ്ടിരുന്ന രംഗമായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ വദനം. ധീരോദാത്തനായ നെപ്പോളിയനെ എ

ല്ലാവൎക്കും ഭയമായിരുന്നു. ശാന്തശീലനും നേരമ്പോക്കുകാരനും ആയ ജോസെഫിന്നു ഗംഭീരാശയനും കാൎയ്യസ്ഥനും ആയ അനുജനെ എപ്പോഴും ഭയമായിരുന്നു. മാതാപിതാക്കന്മാർ നമ്മുടെ ബാലകന്റെനേരെ അതിയായ സ്നേഹത്തോടെ പെരുമാറി. ചാർലസ്സ് തന്റെ യുദ്ധചരിത്രത്തെപ്പററി പറയുമ്പോൾ വീരനായ ബാലകൻ അതു് ഒരക്ഷരമെങ്കിലും വിട്ടുപോകാതെ കേൾക്കുകയും തത്സമയം സന്ദൎഭോചിതങ്ങളായ വിവിധസ്തോഭങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു സ്ഫുരിക്കുകയും ചെയ്യും. പന്തുകളിക്കുന്നതിലും പട്ടംപറപ്പിക്കുന്നതിലും നെപ്പോളിയന്നു് അഭിരുചി ഉണ്ടായില്ല. ആ മാതിരി വിനോദങ്ങളെ ഭീരുക്കൾ കൊണ്ടാടിക്കൊള്ളട്ടെ എന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ വിചാരം. കത്തിയും കളിത്തോക്കും എടുത്തു സംഗരം അഭിനയിക്കുക എന്നുവെച്ചാൽ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്നു് അത്യന്തം പ്രിയമായിരുന്നു. പരന്ത്രീസുകാരുടെ പേർ കേട്ടാൽ ബാലകൻ പല്ലുകടിക്കും. യുദ്ധകാലത്തിൽ തന്റെ ഭൎത്താവിന്റെകൂടെ അലഞ്ഞുനടന്നു് അനേകം കഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ച കഥയെ ലതീഷ പറയുമ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ പ്രതികാരേച്ഛയോടുകൂടി കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇപ്രകാരമായിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ ശൈശവകാലത്തു ചെയ്തിരുന്നതു്.

പരന്ത്രീസ് ഗവൎണ്ണർ.

കോർസിക്ക് ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്നു് അധീനമായ ഉടനെ ആ ദ്വീപിനെ ഭരിക്കുവാൻ പാരീസ് പട്ടണത്തിൽനിന്നു് ഒരു ഗവൎണ്ണർ വന്നു. ഇദ്ദേഹം കൌണ്ട് മാർബ്യൂഫ് എന്നാളായിരുന്നു. പാരീസിൽനിന്നു് കോർസിക്കയിൽ എത്തി അധികകാലം കഴിയുന്നതിന്നുമുമ്പെ ഗവൎണ്ണർ ലതീഷയെ കണ്ടുവശായി. ആ മഹതിയുടെ സുന്ദരവദനത്തെയും, സകലവിഷയങ്ങളിലുമുള്ള പരിജ്ഞാനത്തെയും, ശീലഗുണങ്ങളെയും കണ്ടറിയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു് അധികകാലം വേണ്ടിവന്നില്ല. ഗവൎണ്ണരുടെ വസതിയിൽ കൂടക്കൂടെ നടക്കാറുള്ള ഉദ്യാനവിരുന്നുകൾക്കും

പാട്ടുകച്ചേരികൾക്കും അദ്ദേഹം ലതീതയേയും ക്ഷണിക്കാറു
ണ്ടായിരുന്നു. ആ ക്ഷണനം അനുസരിച്ചു ലതീത ഗവൎണ്ണരുടെ
അരമനയ്ക്കു പോകുമ്പോൾ നെപ്പോളിയനും ഒരുമിച്ചു പോകാറു
ണ്ടായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ വീരപുരുഷലക്ഷണങ്ങളെയും
ഗംഭീരപ്രകൃതിയേയും കൌണ്ട് മാർപ്പുഫ് കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി.
ഗവൎണ്ണർ ആ ബാലകനെ ആദരിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയുംചെ
യ്തു. നെപ്പോളിയനെ മാതാവു് ആറുവയസ്സായപ്പോൾ പാഠ
ശാലയിലേയ്ക്കു അയച്ചു. സമ്പ്രായചാരികളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു
വേർപിരിഞ്ഞ് ഏകാന്തസ്ഥിതിയെ മാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്ന
നെപ്പോളിയന് വായിക്കാനും പഠിക്കാനും ധാരാളം സൌക
ൎയ്യം കിട്ടിയിരുന്നു. അതേപാഠശാലയിൽ പഠിച്ചിരുന്ന ഒരു
ബാലികയായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ വിട്ടുപിരിയാത്ത ച
ങ്ങാതി. ഏകാന്തവാസപ്രിയനാണെങ്കിലും ആ ബാലിക
യോടുകൂടി കളിക്കുന്നതിലും ഒരുമിച്ചു വായിക്കുന്നതിലും നെ
പ്പോളിയന് അപ്രിയം തോന്നിയിരുന്നില്ല. ബാലികയുടെ
കൂട്ടാളിയായ നെപ്പോളിയനെ സതീൎത്ഥ്യന്മാർ പരിഹസിച്ചു.
"മലകളിളകിലും മഹാജനാനാം മനമിളകാ, ചപലോക്തി
കേൾക്കിലും" എന്നുള്ള ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടിയ നെപ്പോളി
യൻ സതീൎത്ഥ്യന്മാരുടെ പരിഹാസത്തെ ലവലേശം വകവെ
ച്ചില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല അവരെ കല്ലെടുത്തെറിഞ്ഞും തരംകി
ട്ടുമ്പോൾ പ്രഹരിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നു. തന്നെ പരിഹസിക്കുന്ന
വരെയും ഉപദ്രവിക്കുന്നവരെയും നിൎദ്ദയം മൎദ്ദിക്കാനുള്ള പാട
വം നെപ്പോളിയനു സ്വതസ്സിദ്ധമായിരുന്നു. പത്തുവയസ്സു
പൂൎത്തിയായപ്പോൾ നെപ്പോളിയനെ ഫ്രാൻസിൽ ബ്രിയൻ
എന്ന സ്ഥലത്തിലുള്ള കലാശാലയിലേക്ക് അയക്കണമെന്നു
കൌണ്ട് മാർപ്പുഫ് ലതീതയോട് ഉപദേശിച്ചു.

<u>നെപ്പോളിയന്റെ കലാശാലാ പ്രവേശനം.</u>

ലതീത നെപ്പോളിയനെ ഫ്രാൻസിലേക്കയയ്ക്കുവാൻ തീ
ച്ചപ്പെടുത്തി. അമ്മയുടേയും മകന്റേയും വിയോഗം ഒരു

പേക്ഷം വ്യസനകരമായിരുന്നു. പത്തുവയസ്സുമാത്രം പ്രായം
ചെന്നിട്ടുള്ള പുത്രനെ വിട്ടുപിരിയുന്നതിലും അന്യരാജ്യത്തിലേ
ക്കയയ്ക്കുന്നതിലും മാതാവിന് ഇഷ്ടമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ത
ന്റെ മക്കളുടെ ഭാവിശ്രേയസ്സു മുഴുവനും കാലോചിതമായ വി
ദ്യാഭ്യാസത്തിലാണു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു് എന്നുള്ള സുബോ
ധം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു പുത്രനെ വേർപിരിഞ്ഞിരിക്കാൻ
ലതിതക്ക ധൈര്യമുണ്ടായി. നെപ്പോളിയൻ ബ്രയൻ സർവ്വക
ലാശാലയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവന്നു പരന്ത്രീസുഭാഷ ഒ
ട്ടും നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇത്താല്യഭാഷ മാത്രമേ നിശ്ച
യമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. തന്മൂലം ആദ്യകാലങ്ങളിൽ നെപ്പോളി
യൻ സബ്രഹ്മചാരികളുടെ ഇടയിൽ കുറെ കഷ്ടത അനുഭവി
ക്കേണ്ടിവന്നു. ആ സർവ്വകലാശാലയിൽ പഠിച്ചിരുന്ന വിദ്യാ
ർത്ഥികളിൽ മിക്കപേരും ധനികന്മാരും പ്രഭുകുഡുംബങ്ങളിൽ
ചേർന്നവരും പരന്ത്രീസുകാരും ആയിരുന്നു. അവർ, ഇത്താ
ല്യ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവനും പിടിച്ചടക്കപ്പെട്ട കൊർസി
ക്കാ ദേശക്കാരനും നിർദ്ധനനും ആയ നെപ്പോളിയനെ നി
സ്സാരനാക്കി ഗണിച്ചതേയുള്ളു. നെപ്പോളിയനു വസ്ത്രധാരണ
ത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ആഡംബരരാഹിത്യം ധനികന്മാരായ വി
ദ്യാർത്ഥികൾക്കു പരിഹാസകാരണമായിത്തീർന്നു. പരപരിഹാ
സത്തെ വിലവയ്ക്കുന്നവനല്ലായിരുന്നു നമ്മുടെ ചരിത്രനായ
കൻ. ഫ്രാൻസുരാജ്യക്കാരായ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പരിഹാസം
നെപ്പോളിയന്റെ ഹൃദയഗഹ്വരത്തിൽ അങ്കുരിച്ചിരുന്ന പര
ന്ത്രീസുരാജ്യക്കാരോടുള്ള വൈരത്തെ ശാഖോപശാഖകളായി
വളർപ്പിക്കയാണു ചെയ്തതു്. ധനികന്മാർ ദരിദ്രന്മാരുടെ നേ
രെ പ്രദർശിപ്പിച്ച പുച്ഛരസത്തെയും അപമര്യാദകളേയും പ
റ്റി നെപ്പോളിയൻ വിചിന്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടാണു പ്രയൻ
കലാശാലയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്. മുപ്പതു സംവത്സരങ്ങൾക്കു
പിന്നീടു നെപ്പോളിയൻ സിംഹാസനാധിരൂഢനായ സമ
യം "നാം ഗുണങ്ങളെയാണു വിലവെക്കുന്നതു്. കുലത്തെയ
ല്ല" എന്നു പറഞ്ഞതു പ്രഭുക്കന്മാർ കുലമഹിമയെ അടിസ്ഥാ

നമാക്കി അധികാരം നടിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടായിരുന്നു. കലാശാലയിൽ ഇതരവിദ്യാൎത്ഥികൾ പന്തുകളിച്ചും പരപരിഹാസം ചെയ്തും കാലയാപനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സമയം നെപ്പോളിയൻ പുസ്തകവും കയ്യുമായി വിജനസ്ഥലങ്ങളിൽ ഇരുന്നു വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭൂഗോളപടങ്ങളെ നോക്കുന്നതിലും ഓരോ രാജ്യങ്ങളുടെ കിടപ്പിനെയും രണനീതികളേയും സൂക്ഷ്മമായി പൎയ്യാലോചന ചെയ്യുന്നതിലും നെപ്പോളിയന്നു് ഒരുകാലത്തും മുഷിച്ചൽ തോന്നിയിരുന്നില്ല. ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു് അപാരമായ സാമൎത്ഥ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ചരിത്രങ്ങളിലും അങ്ങിനെതന്നെയായിരുന്നു സൽഗ്ഗുണങ്ങളുതികഞ്ഞ ഒരുവിദ്യാൎത്ഥിയുടെനിലയിൽ നെപ്പോളിയൻ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ അത്യന്തമായ പ്രീതിയെ സമ്പാദിച്ചു. അതോടുകൂടി അവൻ സതീൎത്ഥ്യന്മാരുടെ പരിഹാസശരങ്ങളായ നോട്ടങ്ങളെ തൃണീകരിക്കാൻ പഠിക്കുകയുംചെയ്തു ഹോമർതുടങ്ങിയുള്ള കവിസാൎവ്വഭൗമന്മാർ എഴുതീട്ടുള്ള വീരചരിത്രങ്ങളെ വായിക്കുന്നതു് നെപ്പോളിയന്നു ബഹുരസകരമായിരുന്നു- "അമ്മേ! കത്തികൊണ്ടും വീരചരിത്രപാരായണംകൊണ്ടും ഞാൻ ഒരുകാലം രാജ്യം ഭരിക്കാൻ പ്രാപ്തനായിത്തീരും" എന്നു നെപ്പോളിയൻ തന്റെ 'മാതാവിന്നു്' ഒരിക്കൽ ഒരു കത്തെഴുതിയിരുന്നു. ധാരണാശക്തിയും ബുദ്ധികൂൎമ്മതയും അസാമാന്യമായി കുടികൊണ്ടിരുന്ന നെപ്പോളിയന്റെ മനസ്സിന്നു് അസാദ്ധ്യമായ കാൎയ്യങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സബ്രഹ്മചാരികളുടെ സംസൎഗ്ഗത്തെ കഴിയുന്നേടത്തോളം കുറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടാണു് നെപ്പോളിയൻ കാലക്ഷേപം ചെയ്തുവന്നതു്. ഒഴിവുള്ള സമയങ്ങളിലെല്ലാം പാഠപുസ്തകങ്ങളല്ലാത്ത ഇതരപുസ്തകങ്ങളെ വായിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെകാലംപോക്കി. കലാശാലയിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ തന്റെ നേരെ സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളേയും വിദ്യാൎത്ഥികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ തന്റെ നേരെ ഭയഭക്തികളേയും നെപ്പോളിയൻ നട്ടു

വളൎത്തി. ഉദ്ദേശിച്ച കാൎയ്യങ്ങളെ കൊണ്ടുനടത്താനുള്ള മനോ
ധൈൎയ്യവും പ്രതിബന്ധങ്ങളെ അലക്ഷ്യമാക്കിത്തള്ളിക്കളയു
വാനുള്ള ധീരതയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹജഗുണങ്ങളായിരു
ന്നു. കലാശാലയിൽ പഠിക്കുന്ന എല്ലാ വിദ്യാൎത്ഥികൾക്കും
ഒരു തുണ്ടു നിലം നീക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു ആ കലാശാലയിലെ
ഒരു നിയമമായിരുന്നു. അവനവനു വിതിച്ചുകിട്ടുന്ന നിലത്തു
ണ്ടുകളെ അവനവന്റെ സാമൎത്ഥ്യംപോലെ ഫലവത്താക്കി
ത്തീൎക്കുവാനുള്ള സൌകൎയ്യങ്ങളും വിദ്യാൎത്ഥികൾക്ക് നൽക
പ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ വിദ്യാൎത്ഥികളിൽ മിക്കപേരും അവര
വൎക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന നിലക്കഷണങ്ങളെ തരിശായി വിടുകയാ
യിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നതു്. നെപ്പോളിയനാകട്ടെ, കൈക്കോട്ടും
കയ്യുമായി തന്റെ ഭൂമിയിൽ എപ്പോഴും വേലചെയ്തുകൊണ്ടി
രുന്നു. അധികസംവത്സരം കഴിയുമുമ്പെ നെപ്പോളി
യന്റെ ഭൂമി ഹൃദ്യമായ ഒരു ഉദ്യാനമായിത്തീൎന്നു. ഭൂമിക്കുചു
റ്റും അദ്ദേഹം വേലികെട്ടി. അതിൎത്തികളിലെല്ലാം വലിയ വൃ
ക്ഷങ്ങളെ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചു. ഉദ്യാനമദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു ചെറിയ
മണ്ഡപം പണിയിച്ചു. ആ മണ്ഡപമദ്ധ്യത്തിൽ ഇരുന്നു പു
സ്തകപാരായണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന നമ്മുടെ വിദ്യാ
ൎത്ഥിയെ കണ്ടാൽ അവൻ സ്വഭുജബലപരാക്രമത്താൽ രാജ്യം
പിടിച്ചടക്കി ചെങ്കോൽ ചെലുത്തുവാൻ മതിയായ ത്രാണിയും
വിദ്യയും ഉള്ള ഒരു ധീരപുരുഷനാകുന്നുവെന്നു ഏവനും തോ
ന്നിപ്പോകും

<u>നെപ്പോളിയന്റെ മതം.</u>

"കയ്യൂക്കുള്ളവൻ കാൎയ്യക്കാരൻ" എന്നുള്ള മതമായി
രുന്നു അക്കാലത്തിലെ നിയമം. കൈതപ്രവാഹത്താൽ ജനങ്ങ
ളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഇല്ലായ്മചെയ്തു കൊള്ളയും കവൎച്ചയുമാ
യി കാലം നയിക്കുന്നതു് അക്കാലത്തു് ഒരു സമ്പ്രദായമായിരു
ന്നു. ഈശ്വരവിചാരം പ്രയൻകലാശാലയിൽനിന്നെ ദുൎല്ലഭമാ
യിട്ടാണു കണ്ടുവന്നതു്. പ്രസിദ്ധയോദ്ധാവായിത്തീരുവാനും

രാജ്യതന്ത്രങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുവാനും ഉള്ള വിഷയങ്ങളായിരുന്നു പാഠശാലയിലെ വിദ്യാഭ്യാസപരിപാടി. നിരീശ്വരമതം വെരൂന്നിപ്പിടിച്ചു ലക്ഷോപലക്ഷം ശാഖകളോടുകൂടി നാനാദിക്കുകളിലും വ്യാപിച്ചു പടൎന്നു പിടിച്ചിരുന്നു. നിരീശ്വരവാദികളായ വാൾട്ടെയർ, റോസോ മുതലായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ ക്രിസ്തുമതത്തെ ദുഷിക്കുകയും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കഥ മുഴുവനും കെട്ടുകഥയാണെന്ന് ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏവംവിധങ്ങളായ പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തിൽ വൎത്തിച്ചിരുന്ന കലാശാലയിലെ വിദ്യാൎത്ഥികളിൽ അധികംപേരും നിരീശ്വരമതക്കാരായി പരിണമിച്ചതിൽ ആശ്ചൎയ്യപ്പെടുവാനില്ല. നെപ്പോളിയൻ ഈശ്വരവിചാരവും മതനിഷ്ഠയും ഉള്ളവനായിത്തീൎന്നതിനാലാണ് ആശ്ചൎയ്യപ്പെടാനുള്ളതു്. ദൈവമഹിമയെ പാടിക്കേൾപ്പിച്ചും "സത്യം വദ ധൎമ്മം ചര" എന്നുള്ള അനുഷ്ഠാനത്തെപ്പററി കൂടെക്കൂടെ ഉപന്യസിച്ചും ലതീത തന്റെ മകനെ വളൎത്തിപ്പോന്നതുകൊണ്ടായിരുന്നു നെപ്പോളിയനെ കലാശാലയിലെ നിരീശ്വരമതക്കാററു ബാധിക്കാതിരുന്നതു്.

സമരസാമൎത്ഥ്യം.

നെപ്പോളിയൻ ഒരു പ്രസിദ്ധയോദ്ധാവായിത്തീരുമെന്നുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ വിദ്യാൎത്ഥിയായിരിക്കുന്നകാലത്തുതന്നെ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. ശിശിരകാലങ്ങളിൽ യൂറോപ്യരാജ്യങ്ങളിലുള്ള ഹിമപ്രവാഹത്തിന്റെ അസഹ്യത സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലൊ. ഹിമക്കട്ടകൾ ഗൃഹബഹിൎഭാഗങ്ങളിൽ കൂമ്പാരമായി കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ജനങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങി സഞ്ചരിക്കുന്നതുതന്നെ ദുൎല്ലഭമായിരിക്കും. ബാലന്മാരുടെ വിനോദങ്ങൾ മുഴുവനും ഗൃഹാന്തൎഭാഗങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുകയേ ഉള്ളു. എന്നാൽ നമ്മുടെ നെപ്പോളിയനു ഹിമക്കട്ടകൾ ലീലായുദ്ധനിൎമ്മാണത്തിന് ഉപയുക്തമായ പണിക്കോപ്പുകളായി പരിണമിച്ചതേയുള്ളു. സഹപാഠികൾ കലാശാലാഗൎഭത്തിൽ അണി

കണ്ഡങ്ങളുടെ പുരോഭാഗത്തിൽ ഇരുന്ന് ഇളംവെയിലേറ്റുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ പുറത്തിറങ്ങി ഹിമക്കട്ടകളെ എടുത്ത് ഉരുട്ടി ഇഷ്ടികപോലെയുണ്ടാക്കി ദുർഗ്ഗങ്ങളും, കൂടാരങ്ങളും, കതിരപ്പന്തികളും, പീരങ്കിക്കെട്ടിടവും നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. വിനോദമാണെങ്കിലും, ദുർഗ്ഗനിർമ്മാണത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന കരകൌശലങ്ങളെയും ചാതുര്യങ്ങളെയും കണ്ടാനന്ദിക്കാനും അത്ഭുതപ്പെടുവാനും വിദ്യാർത്ഥികൾമാത്രമല്ല അനവധി അദ്ധ്യാപകന്മാരും പൌരപ്രമാണികളും വന്നുകൂടാറുണ്ടായിരുന്നു. തന്നെ ഒരു കാലത്തു പഠിച്ചിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ മുഴുവനും നെപ്പോളിയൻ സ്വാധീനപ്പെടുത്തിയെന്നു മാത്രമല്ല അവരുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുകയുംകൂടി ചെയ്തു. വിദ്യാർത്ഥികളെ രണ്ടുകക്ഷികളായി പിരിച്ചു വിനോദയുദ്ധം കൊണ്ടാടുവാനും സൈന്യാധിപത്യം വഹിച്ചു ലീലാഭടന്മാരെ ആജ്ഞാപിക്കുന്നതിലും നെപ്പോളിയൻ വാചാമഗോചരമായ യുദ്ധനൈപുണ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ നായകത്വം വഹിച്ചിരുന്ന കക്ഷി എപ്പോഴും വിനോദസമരങ്ങളിൽ ജയംപ്രാപിക്കുക പതിവായിരുന്നു. സൈന്യനായകന്റെ ആ, ജ്ഞകളെ ലംഘനം ചെയ്യുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽ നമ്മുടെ ബാലസൈന്യനായകൻ ഉദാസീനത കാണിച്ചില്ല. ആജ്ഞാലംഘനം ചെയ്ത ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ നെപ്പോളിയൻ പ്രഹരിക്കുകയും ആ പ്രഹരത്തിന്റെ മറു ശാശ്വതമായ ഒരു ചിഹ്നമായി ആ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ദേഹത്തിൽ സ്ഥലംപിടിക്കുകയും ചെയ്തു. നെപ്പോളിയൻ രാജ്യാധിപതിയായി വാഴുന്നകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ആജ്ഞാലംഘനം ചെയ്തവനും മറുവോടുകൂടിയവനും ആയ ഈ വിദ്യാർത്ഥി ദാരിദ്ര്യപീഡിതനായി ചെല്ലുകയുണ്ടായി. ദ്വാരപാലകന്മാർ അയാളെ രാജസന്നിധിയിൽ കടത്തിവിട്ടില്ല. "ഞാനും നിങ്ങളുടെ രാജാവും സഹപാഠികളായിരുന്നുവെന്നും അന്ന് അദ്ദേഹം എന്നെ പ്രഹരിച്ചതിന്റെ പാട് എന്റെ ദേഹത്തിൽ

ഇന്നും കിടപ്പുണ്ടെന്നും" അയാൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ ദ്വാരപാല കന്മാർ അയാളെ രാജസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുചെല്ലുകയും നെപ്പോളിയൻ തന്റെ പഴയ സ്നേഹിതനെ ബഹുമാനിച്ച് അയാളുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിന്നു പരിഹാരം ചെയ്കയുംചെയ്തുവെന്നു ജനങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ട്. കലാശാലയിലെ വിദ്യാൎത്ഥികളെല്ലാവരുംകൂടി ഒരിക്കൽ ഒരു നാടകം അഭിനയിക്കുകയുണ്ടായി. നാടകം കാണ്മാൻ ഒരു യുവതിയും ആഗതയായി. യുവാക്കന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു യുവതിയെ കടത്തിവിടുന്നതു ശരിയല്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ വാദിക്കുകയും നാടകം കാണ്മാൻ അനുവദിക്കാതെ ആ യുവതിയെ പറഞ്ഞയക്കുകയും ചെയ്തു. നെപ്പോളിയന്റെ വിചാരങ്ങൾക്കു വിപരീതമായി പ്രവൎത്തിക്കാൻ അദ്ദേഹം ആരെയും അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. കലാശാല കഴിവുള്ള കാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം കോർസിക്കയിലേക്കു പോവുക പതിവായിരുന്നു. മാതാവോടുകൂടി താമസിക്കാൻ അത്യാസക്തനായി ചെല്ലുന്ന ബാലനെ ലതീഷ സ്നേഹപുരസ്സരം ലാളിക്കയും കോർസിക്കയിൽ നടന്നിരുന്ന യുദ്ധകോലാഹലങ്ങളെ കഥാരൂപമായിപ്പറഞ്ഞു മകനെ ആനന്ദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ജനറൽപയോളിയുടെ ധീരതയെയും യുദ്ധക്കളത്തിൽ നിന്നു പിൻതിരിയാതെ പോരാടുവാനുള്ള സാമൎത്ഥ്യത്തെയും പറ്റി പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ ആ വീരയോദ്ധാവിനെ ത്രിവിധകരണങ്ങളാലും ബഹുമാനിച്ചു. ജനറൽപയോളിയുടെ നേരെ നെപ്പോളിയന്നുണ്ടായിരുന്ന ബഹുമാനം എത്രകണ്ടുണ്ടെന്നു പരീക്ഷിപ്പാൻവേണ്ടി ഒരുദിവസം കലാശാലയിൽക്കൂടിയ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ച് ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ പയോളിയെ കുറെ അധിക്ഷേപമായി സംസാരിച്ചു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയന്റെ മുഖം കോപകലുഷിതമായി. അദ്ദേഹം എഴുന്നീറ്റ് അദ്ധ്യാപകനെ നോക്കി:— "അങ്ങുന്നേ! പയോളി ഒരു മഹാശ്രേഷ്ഠപുരുഷനാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ സ്വാതന്ത്ര്യഭക്തിയുള്ള മറ്റൊരു പുമാൻ ലോകത്തിൽ ഇ

ല്ലെന്നു ഞാൻ ഖണ്ഡിതമായി പറയും. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തി
ന്നു കീഴടങ്ങിയിരിക്കാൻ എന്റെ പിതാവു സമ്മതിച്ചതിൽ
എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെനേരെ വെറുപ്പുതോന്നുന്നു. എന്റെ
അപ്പന്റെ സ്വരാജ്യക്കാറിനെ ഞാൻ അപലപിക്കുകയേ ചെ
യ്യുകയുള്ളു. എന്നാൽ പയോളിയുടെ സ്വരാജ്യസ്നേഹത്തേയും
ധീരതയേയുംപററി വല്ലവരും ദുഷ്പ്രലാപം ചെയ്യുന്നതാ
യാൽ ഞാൻ കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കയില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു. നെ
പ്പോളിയന്റെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ഈ
ഗംഭീരവാക്കുകളെ കേട്ടപ്പോൾ അദ്ധ്യാപകന്ന് ആ വിദ്യാർത്ഥി
യുടെനേരെ തോന്നിയിരുന്ന ബഹുമാനം ശതഗുണിതം വർദ്ധി
ച്ചു. ഒരിക്കൽ കോർസിക്കയിൽവെച്ചു ജനറൽപയോളി നെ
പ്പോളിയനെ കാണുകയുണ്ടായി. അന്ന് അദ്ദേഹം നെപ്പോളി
യനെ "ഈ യുവാവു ലോകവിശ്രുതനായ ഒരു യോദ്ധാവായി
തീരും. ഇവനെ ഗർഭത്തിൽവഹിച്ച ലതീഷയെപ്പോലെയുള്ള ഭാ
ഗ്യവതികൾ ലോകത്തിൽ ഇതുവരെ കുറച്ചായിട്ടേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളു
കോർസിക്കാദ്വീപിന്റെ ഭാഗ്യോദയമായ ഈ കുട്ടി വളരെകാ
ലം ജീവിച്ചിരിക്കട്ടെ" എന്നു അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാ
യിരുന്നു.

ബ്രിന്നിയാചാര്യപത്നിയുടെ ആലോചന.

നെപ്പോളിയന്റെ സഹപാഠിയായി ബിച്ചഗ്രൂ എന്നു
പേരായ ഒരു വീരപുരുഷൻ വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഹോളണ്ടു
രാജ്യത്തെ പിടിച്ചടക്കിയ ഈ വീരപുരുഷൻ വിദ്യാർത്ഥിയായി
രിക്കുമ്പോൾ നെപ്പോളിയന്റെ ബുദ്ധികൂർമ്മതയേയും ഗണി
തശാസ്ത്രത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അപാരപാണ്ഡിത്യത്തെയുംപററി
പ്രശംസിക്കുക പതിവായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ ബുദ്ധി
സാമർത്ഥ്യവും കൃത്യനിഷ്ഠയും ഫ്രാൻസിലുള്ള പ്രഭുക്കന്മാരുടെ
ഇടയിൽ നിത്യഗാനമായി സ്ഥാനംപിടിച്ചുതുടങ്ങി, അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ മൈത്രിയെ കാംക്ഷിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണവും വ
ണ്ണവും കാലക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു. ബ്രിയൻകലാശാലയിലുള്ള ചി

ദ്ധ്യാൎത്ഥികൾ രണ്ടുസംഘങ്ങളായിരുന്നു. പ്രായം മുതിൎന്നവരുടെ സംഘം ഒരുവക. ചെറുപ്രായക്കാർ മറെറാരുവക. ചെറുപ്രായക്കാരുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നതും അവരെ പരിപാലിക്കുന്നതും താനാണെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ ആയിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ സ്ഥിതി. നെപ്പോളിയന്റെ സംഘക്കാരുമായി വല്ല വഴക്കുണ്ടാകിയാലൊ, ചെറുപ്രായക്കാരെ പ്രായംമുതിൎന്നവർ ഉപദ്രവിച്ചാലൊ, അതിന്റെ മറുകൈ പ്രവൎത്തിക്കാൻ നെപ്പോളിയൻ സൎവ്വദാ സന്നദ്ധനായിരുന്നു. നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ വല്ലതും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആ ഉദ്ദേശത്തെ എത്ര ശരീരപ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടെങ്കിലും നിറവേറാതിരിക്കയില്ലെന്നുള്ള ബോദ്ധ്യം, സാമാന്യമായി വിദ്യാൎത്ഥികളുടേയും അദ്ധ്യാപകന്മാരുടേയും ഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ ഈവക ഗുണപൌഷ്കല്യങ്ങൾ കൎണ്ണാകൎണ്ണികയാ ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തിയുടെ ശ്രോത്രപഥത്തിൽ എത്തി. ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തി തന്റെ പുത്രിയെ നെപ്പോളിയനു കല്യാണം ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വൎത്തമാനം നെപ്പോളിയന്റെ കൎണ്ണരന്ധ്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാതിരുന്നില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ കുലഗോത്രങ്ങളുടെ ശുദ്ധിയെ വിചാരിച്ചറിവാൻ ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തി പലരേയും ഏൎപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ചക്രവൎത്തിയുടെ കാൎയ്യസ്ഥന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ തന്റെ വംശപാരമ്പൎയ്യപ്പട്ടികയെ അന്വേഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ പറഞ്ഞതു് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. "ഇത്താല്യരാജ്യത്തെ ഭരിക്കുന്ന ഭൂപാലകുലത്തിൽ ഞാൻ ജനിച്ചുവെന്നു വരാമെങ്കിൽതന്നെ, അതിനെക്കാൾ, സത്യധൎമ്മാദികളെ വേണ്ടുംവണ്ണം പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിതംനയിക്കുന്ന ഒരു സാമാന്യന്റെ കുലത്തിൽ ഞാൻ ജനിച്ചുവെന്നു വരുന്നതാണു് എനിക്കു് അധികം ഇഷ്ടവും അഭിമാനജനകവും ആയ പദവി. എന്റെ ശ്രേയസ്സും ഗൌരവവും എന്നിൽനിന്നുതന്നെ ഉണ്ടായാൽമതി. ഫ്രാൻസുരാജ്യക്കാൎക്കാ

നം ചെയ്യുന്ന ബിരുദുകളേയും സമ്മാനങ്ങളേയും സ്വീകരിച്ചു
തന്മൂലം കീൎത്തിസമ്പാദിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.”
ഏവംവിധങ്ങളായ വചനങ്ങൾ ശ്രോതൃജനങ്ങളുടെ ഹൃദയ
പുടങ്ങളിൽ നെപ്പോളിയന്റെനേരെ വാത്സല്യത്തേയും ബ
ഹുമാനത്തേയും അങ്കുരിപ്പിച്ചു.

പാരീസ് കലാശാലാപ്രവേശനം.

ബ്രയൻകലാശാലയിൽ പഠിപ്പു മതിയാക്കി നെപ്പോളി
യൻ പാരീസ് സൎവ്വകലാശാലയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ പതി
നഞ്ചുവയസ്സു പൂൎത്തിയായിരുന്നതേയുള്ളു. ഫ്രാൻസ്രാജ്യത്തി
ലുള്ള പന്ത്രണ്ടു ഉപകലാശാലകളിൽനിന്നു പ്രതിസംവത്സരം
മൂന്നുവിദ്യാൎത്ഥികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തയക്കാറുണ്ടു്. പഠിപ്പു
കൊണ്ടും സ്വഭാവംകൊണ്ടും പ്രധാനാദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ പ്രീ
തിക്കും തൃപ്തിക്കും പാത്രീഭൂതന്മാരായ വിദ്യാൎത്ഥികളല്ലാതെ
മറ്റു വിദ്യാൎത്ഥികൾ ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഉൾപ്പെടുകയി
ല്ല. അന്നു ബ്രയൻകലാശാലയിൽനിന്നു് പാരീസ് കലാശാലാ
പ്രവേശനത്തിന്നു അൎഹന്മാരായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടകൂട്ട
ത്തിൽ നമ്മുടെ നെപ്പോളിയനും പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. നെ
പ്പോളിയനെ തിരഞ്ഞെടുത്തതിനെപ്പററി ഫ്രാൻസ് യുദ്ധമ
ന്ത്രി എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള സ്തുതിപത്രം താഴെ ചേൎക്കുന്നു.

“സൎക്കാർചിലവിന്മേൽ വിദ്യാഭ്യാസം നല്കപ്പെടേണ്ട വി
ദ്യാൎത്ഥികളിൽ ഒരുവൻ നെപ്പോളിയനാണെന്നു പറയുന്ന
തിൽ എനിക്കു പ്രത്യേകം കൃതാൎത്ഥതയുണ്ടു്. സൈന്യവകുപ്പിൽ
ഒരു വീരയോദ്ധാവായി ചേരുന്നതിന്നും നെപ്പോളിയൻ യോ
ഗ്യനായിട്ടാണു കാണപ്പെടുന്നതു്. 1769 ആഗസ്റ്റ്മാസം
15-ാംനു-യാണു് ഈ വിദ്യാൎത്ഥിയുടെ ജനനം. അഞ്ചടി ആ
റു അംഗുലം പൊക്കമുള്ള ഈ വിദ്യാൎത്ഥി നല്ല കായബലമു
ള്ളവനും നെഞ്ഞൂക്കുള്ളവനും ആണു്. പ്രശംസനീയങ്ങളായ
ഗുണങ്ങൾ മിക്കതും തികഞ്ഞ ഈ യുവാവിന്നു ഗണിതശാ
സ്ത്രത്തിലും ഭൂഗോളശാസ്ത്രത്തിലും അതിയായ പരിചയം സി

ഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ലത്തീൻഭാഷയിലുള്ള വ്യുല്പത്തിയും ഒട്ടും കുറവ ല്ല. സർക്കാർ ചിലവിന്മേൽ പഠിക്കാനുള്ള സകല യോഗ്യതക ളും ഈ യുവാവിൽ പൂർത്തിയായി കാണുന്നുണ്ടു്.”

ബ്രിയൻകലാശാലയിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ നെപ്പോളിയ ന്നു കൊടുത്ത അനുമോദനപത്രങ്ങളും യുദ്ധമന്ത്രിയുടെ അഭി പ്രായങ്ങളോടുകൂടി യോജിച്ചവയായിരുന്നു. പാരീസ് കലാ ശാലയിൽ നെപ്പോളിയൻ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ കോർസിക്കാ ദ്വീപിലെ നിവാസികളെല്ലാം ആബാലവൃദ്ധം സന്തോഷി ച്ചു. ആനന്ദം അടക്കാൻ കഴിയാതെ അശ്രുക്കൾ മാരിയായി പുറത്തൊഴിച്ചതു് വീരമാതാവായ ലതിത മാത്രമായിരുന്നു.

———:o:———

അദ്ധ്യായം 2.

നെപ്പോളിയന്റെ യൗവ്വനകാലം.

———

പാരീസ് കലാശാല.

പാരീസ് സൈന്യകലാശാല വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ബുദ്ധിവൃദ്ധി യെക്കാൾ അവരുടെ സൗഖ്യങ്ങളെയാണു് പ്രധാനമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നതു്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് എല്ലാവർക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം മുറികളും കുതിരച്ചേവകരും ആയുധാ ദി തുടച്ചുനന്നാക്കാനുള്ള ഭൃത്യന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ വിനോദത്തിന്നായി കലാശാലയിൽ പാട്ടുകച്ചേരികളും നാട കങ്ങളും നൃത്തങ്ങളും ഇടവിടാതെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഗ ന്ധരസോപേതമായ ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളും രുചികരങ്ങളായ വി വിധഫലവർഗ്ഗങ്ങളും യഥേഷ്ടം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു നൽകപ്പെ ട്ടിരുന്നു. അവർക്കു കിടക്കാനുള്ള കിടക്കകളും ഉപധാനങ്ങളും കരടുകളഞ്ഞു മിനുസപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പഞ്ഞികൊണ്ടുണ്ടാ ക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ പാരീസ് കലാശാല

പെച്ച സമ്പൽപരിപൂർണ്ണമായ ഒരു ഭോഗശാലയായിരുന്നുവെന്നു
പറയുന്നതിൽ ഒട്ടുംതന്നെ അവാസ്തവം ഇല്ല. അവിടെയുള്ള
വിദ്യാർത്ഥികളാവട്ടെ, പഞ്ചകാമദേവനെപ്പോലെ അലങ്കരി
ച്ച് വ്യഭിചാരികളായി നടക്കുന്ന പ്രഭുക്കന്മാരുടെ സന്തതി
കളായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്ന് ആ കലാശാലയിലെ കാര്യ
പരിപാടി ഒട്ടും പിടിച്ചില്ല. ഇഹലോകജീവിതം മനുഷ്യ
ക്ക് അനവധി കഷ്ടപ്പാടുകൾ അനുഭവിക്കാനുള്ളതാണ്. സു
ഖദുഃഖസമ്മിശ്രമല്ലാത്ത ജീവിതങ്ങൾ നന്നെ കുറയും. കലാ
ശാലകളിൽ ചേർന്നു വിദ്യ അഭ്യസിക്കുന്നോരു നിരന്തരസുഖ
മെന്നു ഇച്ഛിച്ചിട്ടല്ല. കഷ്ടങ്ങളിൽപ്പെട്ടുപോയാൽ ധൈര്യത്തോ
ടുകൂടി അവയെ സഹിക്കുവാനും പരാശ്രയംകൂടാതെ അവന
വന്റെ കാര്യങ്ങളെ പാട്ടിലുള്ളടത്തോളം അവനവൻതന്നെ
നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള പാടവവും ധീരതയും ലഭിക്കുവാനും ആയി
ട്ടാണല്ലോ മനുഷ്യർ കുട്ടികളെ വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നത്.
സൈന്യവകുപ്പിൽ ചേരുവാനുള്ളവർ പ്രത്യേകിച്ച് പരാശ്രയം
കൂടാതെ ജീവിപ്പാൻ അഭ്യസിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അനവധി പ
രിചാരകന്മാരും മൃഷ്ടാന്നം ഭോജനവും വാഹനങ്ങൾ ഉടുപ്പു ന
ന്നാക്കാൻ ഭൃത്യന്മാരും മറ്റുസകല സൌകര്യങ്ങളുമായി ജീ
വിക്കുന്നവർ സ്വരാജ്യോന്നതിക്കുവേണ്ടപ്പെട്ട കൃത്യങ്ങളെ നി
ർവ്വഹിപ്പാൻ പ്രാപ്തരാകുന്നില്ല. യുദ്ധത്തിൽ വരാവുന്ന കഷ്ട
കളെ സഹിപ്പാൻ അവർക്ക് ശക്തിയും ധൈര്യവും ഉണ്ടാവുക
യില്ല. ഈവക സംഗതികളെല്ലാം നെപ്പോളിയൻ കൂലങ്കഷ
മായി പരിശോധിക്കുകയും പാരീസ് കലാശാലയിലെ വിദ്യാ
ഭ്യാസരീതിയെ ഉടച്ചുവാർത്തു നന്നാക്കാത്തപക്ഷം ആ വിദ്യാ
ഭ്യാസം വ്യർത്ഥമായി പരിണമിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാക്കുകയും ചെ
യ്തു. വിദ്യാഭ്യാസമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്ക് തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ
ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ ഊർജ്ജസ്വലമായ ഒ
രു ലേഖനം എഴുതിഅയച്ചു. സുഖങ്ങളെ അനുഭവിക്കാൻ പ്ര
ത്യേകം ധീരതയും പഠിപ്പും ആവശ്യമില്ല. സുഖാനുഭൂതിക്കുള്ള

ആഗ്രഹം ഒരുവനു സഹജമായിട്ടുള്ളതാണ്. ദുഃഖം അനുഭവിക്കാനുള്ള ധൈൎയ്യം വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടും സദാനുഭവംകൊണ്ടും ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. നെപ്പോളിയന്റെ മനസ്സ് എല്ലാ കഷ്ടങ്ങളെയും ചാപല്യംകൂടാതെ അനുഭവിക്കുവാൻ ഒരുക്കമുള്ളതായിരുന്നു. ആഡംബരാസക്തന്മാരായ വിദ്യാൎത്ഥികളുടെനേരെ നെപ്പോളിയനുണ്ടായിരുന്ന പുച്ഛരസം അയാളുടെ മുഖത്തിൽ എപ്പോഴും സ്ഫുരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. "സുഖിക്കുവിദ്യയില്ല, കോശമില്ലധനവന്നു" എന്നുള്ള പഴമൊഴിയെ ഒരു കാലത്തും വിസ്മരിക്കാതെതന്നെയായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ പ്രവൃത്തികൾ മുഴുവനും. ഏതാദൃശങ്ങളായ വിചാരങ്ങളെ മുദ്രാവാക്യങ്ങളായി കരുതി ജീവിതംനയിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരുന്ന നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനു പാരിസ് കലാശാലയെപ്പറ്റി ഉണ്ടായ അഭിപ്രായം ഒട്ടും തെറ്റല്ലായിരുന്നുവെന്ന് അനുഭവംകൊണ്ടറിയാവുന്നതായിരുന്നു.

വ്യൎത്ഥവിനോദങ്ങൾ.

മാർസിസ് പട്ടണത്തിൽ അതിഭംഗമായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ഉത്സവത്തിനു നെപ്പോളിയൻ പോയിരുന്നു. അവിടെ ആപാദചൂഡം ആഭരണങ്ങൾ അണിഞ്ഞ വനിതാരത്നങ്ങളും പുരുഷന്മാരും ധാരാളമായി കൂടിയിരുന്നു. അവരുടെ നൎത്തനങ്ങളും ഗീതങ്ങളും നേരമ്പോക്കുകളുംകൊണ്ടു മാറ്റൊലികൊണ്ടിരുന്ന സദസ്സിൽ നെപ്പോളിയനെ കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില സ്നേഹിതന്മാർ "നിങ്ങളെന്താണ് ഈ വിനോദങ്ങളിലൊന്നും പങ്കുകൊള്ളാതിരിക്കുന്നത്?" എന്നു ചോദിച്ചു. "സമരവിഷയങ്ങളിലും സാമ്രാജ്യോന്നതിക്കു വേണ്ടപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിലും പരിശ്രമിക്കാൻ സമയം പോരാതിരിക്കെ വ്യൎത്ഥവിനോദങ്ങളിൽ എന്റെ സമയത്തെ ചിലവു ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല" എന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ മറുപടി. നെപ്പോളിയൻ രാജ്യഭാരം ചെയ്തിരുന്ന കാലത്തു പുരുഷോചിതമായ വിനോദങ്ങളും മ

ഹിതാരോഗ്യമായ ലഘുവിനോദങ്ങളും ഏൎപ്പെടുത്താതിരുന്നിട്ടില്ല. പക്ഷെ ആ വിനോദങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ടു സമയത്തെ പാഴാക്കിക്കളയുവാൻ അദ്ദേഹം ഇടവരുത്തീട്ടില്ല.

പ്രാതൎദ്യൂതപ്രസംഗേന മദ്ധ്യാഹ്നേ സ്ത്രീപ്രസംഗതഃ
രാത്രൌ ചോരകഥാസക്ത്യാ കാലോഗച്ഛതിധീമതാം.

എന്നു ഒരു നൎമ്മകവി എഴുതീട്ടുള്ളതു പാരീസ നഗരവാസികളായ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ദിനചൎയ്യയുടെ പരിപാടിയാണെന്നു പറയുന്നതായാൽ അനുഭവംകൊണ്ടു ഒട്ടും പിഴക്കുകയില്ല.

നെപ്പോളിയന്റെ കണക്കു്.

നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ പാരീസ് കലാശാലയിൽ പഠിച്ചുവരുമ്പോഴായിരുന്നു "നെപ്പോളിയന്റെ കണക്കു്" എന്നു പ്രശസ്തിസമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഗണനക്രിയ ഉണ്ടായതു്. അതികഠിനമായ ഒരു കണക്കു ചെയ്തുകൊണ്ടു വരുവാൻ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകന്മാർ വിദ്യാൎത്ഥികളെ ഏല്പിച്ചു. ആ കണക്കു ചെയ്യാനുള്ള വഴി യാതൊന്നും തോന്നാതെ പാവം വിദ്യാൎത്ഥികൾ മുക്കിലും മൂലയിലും ഇരുന്നുതുടങ്ങി. അല്പനേരം ആലോചിച്ചതിന്റെശേഷം "ഈ കണക്കു ചെയ്യാൻ പ്രയാസമാണ്" എന്നു തിട്ടമാക്കി "കൊലകൊമ്പന്മാരായ" ചില വിദ്യാൎത്ഥികൾകൂടി നിരാശന്മാരായി മടങ്ങി. നെപ്പോളിയൻ കടലാസും പെൻസിലും കയ്യിൽ പിടിച്ചു് ഏകാന്തമായ ഒരു മുറിയിൽ ഇരുന്നു മൂന്നുദിവസം അഹോരാത്രം കുരുപ്പോലെ ബുദ്ധിമുട്ടി കണക്കു ചെയ്തുതീൎത്തു. മററുള്ളവരെല്ലാം വിട്ടൊഴിച്ച ആ കണക്കു നെപ്പോളിയന്റെ ഗണനശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യത്തെ സുസ്ഥിരമായി പ്രതിഷ്ഠചെയ്തു. നെപ്പോളിയന്റെ പ്രഖ്യാതിയും വിവിധവിഷയപരിജ്ഞാനവും യദൃച്ഛാലബ്ധമായ ഒരു മഹാഭാഗ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. സ്ഥിരോത്സാഹം അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിയാത്ത ഒരു ബന്ധുവായിരുന്നു. മുൻവെച്ച കാൽ പിൻവെക്കരുതെന്നുള്ള നിശ്ചയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവമായിരുന്നു. ഒരു കാൎയ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുംമുമ്പെ അ

തിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി വിചിന്തനം ചെയ്യുന്ന സ്വഭാവം നെപ്പോളിയന്റെ പ്രത്യേകവൈഭവമായിരുന്നു. അനാദ്ധ്യായംകൂടാതെയുള്ള പഠിപ്പ്, നൂതനവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ആരാഞ്ഞറിവാനുള്ള സാമൎത്ഥ്യം, അലസതകൂടാതെ നിരന്തരപ്രയത്നം ചെയ്വാനുള്ള ശുഷ്കാന്തി, ഉന്നതപദവിയിൽ എത്തേണമെന്നുള്ള വിചാരം ഇത്യാദിയായുള്ള സൽഗുണങ്ങളുടെ സംബന്ധം ഹേതുവാൽ മാത്രമാണു നെപ്പോളിയൻ യൂറോപ്യചരിത്രത്തിൽ എന്നുവേണ്ട, ലോകചരിത്രത്തിൽതന്നെ, നടനായകമായി ശോഭിക്കുന്നതു്.

ശാസ്ത്രീയസഭ.

പാരീസ് കലാശാലയിലെ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സമ്മേളനത്തിൽ ശാസ്ത്രീയമായ അനേകപ്രസംഗങ്ങളും ഉപന്യാസങ്ങളും വാഗ്വാദങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ഷോഡശവയസ്സനായ നെപ്പോളിയനെ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകൻ ആ സമ്മേളനത്തിനു ക്ഷണിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാറുണ്ട്. വിഷയങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിലുള്ള വേഗതയും, ധാരണാശക്തിയും, വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തുന്നതിലുള്ള ക്ഷമയും നെപ്പോളിയനെ വിദ്വജ്ജനസമ്മതനാക്കിത്തീൎത്തു. ആത്മപുഷ്ടിയും തന്മയത്വവും ഉള്ള പദങ്ങളെ പെറുക്കിയെടുത്തു സന്ദൎഭോചിതം ഉപയോഗിക്കാനുള്ള സാമൎത്ഥ്യം നെപ്പോളിയന്നു ഒന്നു വേറെതന്നെ ആയിരുന്നു. ശാസ്ത്രീയസഭയിലെ പ്രധാനാംഗങ്ങളിൽ പലരുംകൂടി നെപ്പോളിയന്നു "വിവാദകേസരി" എന്നുള്ള സ്ഥാനം കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. യൂറോപ്യഖണ്ഡത്തിൽ അവതരിച്ചിട്ടുള്ള "ദീൎഘദൎശികളുടെ" കൂട്ടത്തിൽ നെപ്പോളിയന്നും ഒരു സ്ഥാനം ലഭിച്ചതു പിന്നീടായിരുന്നെങ്കിലും ശാസ്ത്രീയസഭയിൽ അദ്ദേഹം ഹാജരായിത്തുടങ്ങിയതുമുതൽക്കുതന്നെ ആ സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കുന്നതാണെന്നു് അദ്ധ്യാപകന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു പ്രാസംഗികന്റെ നിലയിൽ നോക്കുന്നതായാലും താൻ ഒട്ടും താണവനല്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ

ആരംഭപ്പെടുത്തിയതു് ഈ ശാസ്ത്രീയസഭയിൽവെച്ചായിരുന്നു. ഗംഭീരമാണെങ്കിലും ആകർഷണീയമായ സ്വരത്തിൽ കാര്യകാരണങ്ങളെ വിശദമാകുംവണ്ണം സംഘടിപ്പിച്ചു ശ്രോതൃജനങ്ങളെ വശീകരിക്കുവാൻ ഷോഡശവയസ്സനായ നെപ്പോളിയന്നു ലേശമെങ്കിലും ക്ലേശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സഭാകമ്പം അദ്ദേഹത്തെ ഒരിക്കലും ബാധിച്ചിട്ടില്ല.

ഉപസേനാധിപതി.

പാരീസ് കലാശാലയിൽനിന്നുതന്നെ നെപ്പോളിയന്റെ യുദ്ധതന്ത്രനൈപുണ്യം വെളിപ്പെട്ടു. പതിനാറുവയസ്സുള്ള ബാലകൻ ഉപസേനാധിപതിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അത്രചെറുപ്പത്തിൽ അതിനുമുമ്പു യാതൊരുത്തനും ഉപസേനാധിപതി(ലെഫ്റ്റനന്റ്)ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ സേനാധിപത്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സംസാരമല്ലാതെ കുറേക്കാലത്തേയ്ക്കു പാരീസ് നഗരത്തിൽ മറ്റൊരു പ്രസംഗവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. സർക്കാരിൽനിന്നു സൈനികന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്ന ഉടുപ്പു നെപ്പോളിയന്റെ ദേഹത്തിന്നു വളരെ അയഞ്ഞതായിരുന്നുവെങ്കിലും, നമ്മുടെ ഉപസേനാധിപതി ആ വലിയ ഉടുപ്പുകളെ തന്റെ ചെറിയ ദേഹത്തിൽ അണിഞ്ഞു് അരപ്പട്ടമുറുക്കി ഖഡ്ഗത്തെ ധരിച്ചപ്പോൾ കാണികൾക്കു വളരെ കൌതുകം ഉണ്ടായി. ഉപസേനാധിപതിയായി ചാർജ്ജു വാങ്ങിയതു വാലൻസ് എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചായിരുന്നു. സൈന്യവകുപ്പിലുള്ള ഇതരഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ദേഹപരിമാണവുമായി നെപ്പോളിയന്റെ ദേഹത്തെ താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ നന്നെ ചെറുതാണെന്നു തോന്നിയേക്കാം. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകാശമുള്ള നയനങ്ങളും കോമളമായ വദനവും ജനാഞ്ജനായും ദേഹപ്പുഷ്ടിക്കുറവിനെ ആവരണംചെയ്വാൻ മതിയായ കവചങ്ങളായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ കോമളമുഖത്തെക്കണ്ടു് എത്ര യുവതികൾ മതിമറന്നുപോയെന്നു കണക്കിടുവാൻ പ്രയാസമാ

ണ്ടു്. കൊളമ്പിയാ എന്നു പേരായ ഒരു സ്ത്രീ കൂടക്കൂടെ നെ
പ്പോളിയനെ തന്റെ വസതിയിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. ആ
ക്ഷണനത്തെ നെപ്പോളിയൻ ചിലപ്പോൾ അംഗീകരിക്കു
യും കൊളമ്പിയയുടെ വസതിയിലേക്കു പോവുകയും ചെയ്തി
ട്ടുണ്ടു്. അവിടെവെച്ചു വലിയ പ്രഭുക്കന്മാരുടേയും വാലൻസി
ലെ പ്രമാണികളുടേയും സ്നേഹം സമ്പാദിക്കാൻ നെപ്പോളി
യനു സാധിച്ചു. കൊളമ്പിയയുടെ പുത്രിയും രൂപലാവ
ണ്യവാരിധിയും സൗശീല്യാദിസൽഗുണങ്ങളുടെ നികേതന
വും ആയ യുവതിയെ നെപ്പോളിയൻ സ്നേഹിച്ചുതുടങ്ങി. ആ
യുവതിയാകട്ടെ ചെറുപ്പക്കാരനായ പുരുഷകേസരിയുടെ സ്നേ
ഹത്തെ അമൂല്യരത്നമായി കൊണ്ടാടി. വിവിധവിഷയങ്ങളെ
പററി അവർതമ്മിൽ വാഗ്വാദം നടത്തുകയും പരസ്പരബഹു
മാനത്തോടുകൂടി പിരിയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. രണ്ടുപേരും ഒ
ന്നൊരുമിച്ചു പ്രാതഃകാലത്തിലും സായന്തനകാലത്തിലും
തോട്ടങ്ങളിലും ഉദ്യാനങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു
പതിവായിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ നെപ്പോളിയന്റെ
ഉദ്യോഗസ്ഥലം മാററപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയനെ വിട്ടുപിരിവാൻ
ആ യുവതിക്കു ലേശമെങ്കിലും മനസ്സുണ്ടായില്ല. പത്തുസം
വത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസുരാജ്യാധിപ
തിയായി വാണിരുന്നപ്പോൾ കൊളമ്പിയയുടെ പുത്രി ഒരു
സാധാരണനെ വിവാഹംചെയ്തിട്ടുള്ളതായും നിത്യവൃത്തി ക
ഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ത്രാണിയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നതായും അറിവു
കിട്ടിയതിനാൽ നെപ്പോളിയൻ ആ യുവതിയെ രാജധാനി
യിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും അവളുടെ ഭർത്താവിനു് ഒരു ഉദ്യോ
ഗം കൊടുത്തതോടുകൂടി അവളെ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ
സഹോദരിയുടെ തോഴിയായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ദാരിദ്ര്യം.

നെപ്പോളിയൻ വാലൻസിൽനിന്നു ലൈയാൻസ് നഗ
രത്തിലേക്കാണു മാററപ്പെട്ടതു്. സക്കാർശമ്പളം അദ്ദേഹത്തി

ന്റെ ചിലവിന്നുതന്നെ മതിയായിരുന്നില്ല. ലതിത തന്റെയും മക്കളുടേയും ചിലവിന്നുപണമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുകയായിരുന്നു. അമ്മയോടു ചിലവിന്നു പണം അയച്ചുതരേണമെന്നപേക്ഷിക്കുവാൻ നെപ്പോളിയന്നു ധൈൎയ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എത്രതന്നെ ധൈൎയ്യവാനായിരുന്നാലും, എത്രതന്നെ വിദ്വാനായിരുന്നാലും, എത്രതന്നെ അലംഭാവമുള്ളവനായിരുന്നാലും പണം ഇല്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടുമ്പോൾ അവന്റെ ധൈൎയ്യവും വിദ്യയും അലംഭാവവും അക്കര കടക്കാതെയിരിക്കയില്ല. ദാരിദ്ര്യദേവതയുടെ പരാക്രമസാമൎത്ഥ്യത്തെ നെപ്പോളിയൻകൂടി സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. ലെയാൻസ് നഗരത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ നെപ്പോളിയന്റെ മടിശ്ശീലയിൽ ഒരു കാശുപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്നെ സഹായിക്കുന്ന മിത്രങ്ങളേയും അദ്ദേഹത്തിന്നു കണ്ടുകിട്ടിയില്ല. ഒരു ചെറിയ ഹോട്ടലിൽ ഒരു മുറി വാടകയ്ക്കുവാങ്ങി അതിൽ അദ്ദേഹം താമസമാക്കി. ഇതിനിടയ്ക്കു രോഗവും പിടിപെട്ടു. ദാരിദ്ര്യത്താലും രോഗത്താലും പീഡിതനായി യാതൊരു സഹായവും ഇല്ലാതെ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഭാഗ്യാ ജിനീവാദേശക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീ ആ ഹോട്ടലിൽ വന്നുചേൎന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ കഷ്ടസ്ഥിതിയെ കണ്ടു് ആ സ്ത്രീക്കു കൃപയുണ്ടാവുകയും സ്വന്തം ചിലവിന്മേൽ ചികിത്സിപ്പിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രോഗത്തിന്നു് അവൾ ശാന്തിവരുത്തുകയും ചെയ്തു. ആപൽകാലത്തിൽ തന്നെ സഹായിച്ച ആ ഉദാരശീലയെ നെപ്പോളിയൻ മറന്നുകളഞ്ഞില്ല. രാജാവായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ജിനീവാസ്ത്രീയെ അന്വേഷിക്കുകയും ആ സ്ത്രീ ദാരിദ്ര്യത്താൽ പീഡിതയായിരിക്കുന്നുവെന്നു് അറിയുകയും ഉടനെ പതിനായിരം ഫ്രാങ്ക് നാണ്യം അവൾക്കു് അയച്ചുകൊടുക്കുകയുംചെയ്തു. ഇത്രമാത്രമല്ല; നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ഉപകാരസ്മരണയെ വെളിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള സന്ദൎഭങ്ങളെ ഒരിക്കലും വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടില്ല. ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്നകാലത്തു നെ

പ്പോളിയന്നു് അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു സമ്മാനം ലഭിച്ചു "മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ സന്തോഷനിലയനങ്ങൾ ഏവ?" എന്നുള്ള വിഷയത്തെപ്പററി തൃപ്തികരമായ ഒരു ഉപന്യാസം എഴുതുന്നവൎക്കു സമ്മാനം കൊടുക്കപ്പെടും എന്നു ലൈയൻസ് നഗരത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസാധികാരികൾ ഒരു വിളംബരം പരസ്യപ്പെടുത്തി. വിളംബരപ്രകാരം നെപ്പോളിയൻ ഉദ്ദിഷ്ടവിഷയത്തെപ്പററി ഉപന്യാസം എഴുതി അയച്ചു. അനവധി ഉപന്യാസങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസാധികാരികളുടെ കൈവശം വന്നുചേൎന്നുവെങ്കിലും എല്ലാംകൊണ്ടും നെപ്പോളിയന്റെ ഉപന്യാസമാണു ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതു് എന്നു പരീക്ഷകന്മാർ തീരുമാനിക്കുകയും നെപ്പോളിയന്നു സമ്മാനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. നെപ്പോളിയൻ രാജപദവിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ മന്ത്രിമാരിൽ ഒരുവനായ ടാലിരണ്ടു യജമാനപ്രീതിക്കായി സമ്മാനത്തിന്നു കാരണഭൂതമായ ഉപന്യാസത്തെ വരുത്തി അദ്ദേഹത്തിനെ കാണിച്ചു. "ഞാൻ അന്നു് എന്താ എഴുതിക്കൂട്ടിയതാണു്. അനുഷ്ഠാനസാദ്ധ്യമല്ലാത്ത വിഷയങ്ങളാണു് ഇതിൽ അടങ്ങീട്ടുള്ളതു്, ഞാൻ എഴുതിയതു മുഴുവനും അബദ്ധമാണെന്നു് എനിക്കു് ഇപ്പോൾ തോന്നുന്നുണ്ടു്" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ആ ഉപന്യാസകൎത്താവു കടലാസുകളെ അഗ്നിയിൽ ഹോമിച്ചു. "തൂലികയെക്കാൾ ബലം ഖഡ്ഗത്തിന്നാണു്" എന്നുള്ള വിചാരത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളായിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ എന്നൂഹിക്കാൻ വേറെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം എഴുതിയ കോർസിക്കാചരിത്രത്തെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാതെ അദ്ദേഹം തള്ളിക്കളയുകയാണു ചെയ്തതു്.

ഫ്രാൻസിലെ കക്ഷികൾ.

നെപ്പോളിയൻ ഉപസേനാധിപത്യം വഹിച്ചിരിക്കുംകാലത്തു ഫ്രാൻസിലെ പ്രജകൾ രണ്ടുകക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു വഴക്കടിച്ചുതുടങ്ങി. ജനകക്ഷിയെന്നും പ്രഭുകക്ഷിയെന്നും രണ്ടുവകയായിട്ടായിരുന്നു ആ പിരിവു്. പ്രഭുവംശത്തിൽപെട്ടവരും,

ധനികന്മാരും, സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്ക വംശപാരമ്പൎയ്യാ അവ
ന്മാരായിട്ടുള്ളവരും പ്രഭുകക്ഷിയിലും സാമാന്യരും, വ്യവസാ
യികളും, കൎഷകന്മാരും ജനകക്ഷിയിലും ചേൎന്നിരുന്നു. ഫ്രാൻ
സിലെ രാജ്യഭരണാധികാരം "ഞങ്ങൾക്ക കിട്ടണം," "ഞ
ങ്ങൾക്കകിട്ടണം" എന്നായിരുന്നു കക്ഷിമത്സരത്തിനുള്ള മൂല
കാരണം. നെപ്പോളിയൻ ജനകക്ഷിയിൽതന്നെ ചേൎന്നു.
സൈന്യവകുപ്പിൽപ്പെട്ട മിക്ക ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പ്രഭുകുടും
ബത്തിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നതിനാൽ അവരെല്ലാം പ്രഭുകക്ഷി
യിലും ചേൎന്നു. തന്മൂലം നെപ്പോളിയൻ മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരു
ടേയും സമനിലയിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും വിരോധ
ത്തിനും അപ്രീതിക്കും പാത്രീഭവിച്ചു. അവരുടെ വിരോധത്തെ
നെപ്പോളിയൻ ഒട്ടും വകവെച്ചിരുന്നില്ലെന്നുമാത്രമല്ല തന്റെ പൌ
രുഷത്തെ പ്രദൎശിപ്പിക്കേണ്ടസന്ദൎഭം സമീപിക്കുന്നുണ്ടെന്നോ
ൎത്തു സമാധാനിക്കുകയുംകൂടി ചെയ്തു. നെപ്പോളിയന്റെ കക്ഷി
ക്കാരുടെ സംഖ്യ നന്നെ കുറവും വിരോധികളായ പ്രഭുക്കന്മാ
രുടെ സംഖ്യ അധികവും ആയിരുന്നുവെങ്കിലും തന്റെ സ്വ
ഭാവ ധൈൎയ്യത്തെയും ഉത്സാഹശീലത്തെയും നെപ്പോളി
യൻ ത്യജിച്ചുകളഞ്ഞില്ല.

അജ്ജാസിയിലെ കുഴപ്പം.

ജനകക്ഷിയും പ്രഭുകക്ഷിയും തമ്മിലുള്ള വഴക്കുകൾ വ
ൎദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അജ്ജാസിയിൽ ജനങ്ങൾതമ്മിൽ ചില
കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടായി. അവയെ അമൎച്ചചെയ്യാൻ നെപ്പോളി
യനാണ് നിയമിതനായത്. അദ്ദേഹവും മററുചില ഉദ്യോഗ
സ്ഥന്മാരുംകൂടി അജ്ജാസിയിൽ എത്തി ഒരു കച്ചവടക്കാര
ന്റെ വീട്ടിനു സമീപം കൂടാരം അടിച്ചു പാൎപ്പായി. ഒഴിവുള്ള
സമയങ്ങളിലെല്ലാം മററുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തെരുവുകളിൽ
തെണ്ടിത്തിരിഞ്ഞും അടുത്തുള്ള കച്ചവടക്കാരന്റെ പീടിക
യിൽ കയറിയിരുന്നു വെടിപറഞ്ഞും ചുരുട്ടുവലിച്ചും സമ
യംപോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയനാകട്ടെ യുദ്ധശാ

സ്ത്രസംബന്ധമായും ചരിത്രസംബന്ധമായും ഉള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങ
ളെ പാരായണംചെയ്തുകൊണ്ടു കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ
ഇരിക്കുകയേ ചെയ്തിരുന്നുള്ളു. കച്ചവടക്കാരന്റെ ഭാൎയ്യ നെപ്പോ
ളിയന്റെ ഏകാന്തവാസാസക്തിയെ കണ്ടിട്ടു് "ഈയാൾ
എന്താണു പുരുഷനല്ലേ? എപ്പോഴും അന്തഃപുരസ്ത്രീകളെപ്പോ
ലെ അകത്തിരുന്നുതന്നെ കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതു? ആണുങ്ങ
ളാണെങ്കിൽ പുറത്തിറങ്ങുകയില്ലേ?" എന്നു പരിഹസിക്കു
കയുണ്ടായി. പത്തുസംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം നെപ്പോളിയൻ വ
ലിയ ഒരു പട്ടാളത്തോടുകൂടി അലക്സാന്ത്രിയായി എത്തിയ
പ്പോൾ കച്ചവടക്കാരന്റെ ഭാൎയ്യയെക്കണ്ടു് "അമ്മേ! പത്തു
സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പെ ഒരു ചെറിയ പട്ടാളം ഇവിടെ കൂടാ
രം അടിച്ചു താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അതിലെ ഉപസേനാധി
പതിയായി ഒരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ? അദ്ദേഹത്തെ അറി
യുമൊ? എന്നു ചോദിച്ചു. "ഓ. ഹോ. ധാരാളം അറി
യും. സ്ത്രീകളെപ്പോലെ പുറത്തിറങ്ങാതെ കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ
തന്നെ കുത്തിരുന്നു കാലംകഴിച്ചുകൂട്ടിയ ആയാളെ എനിക്കു ന
ല്ല ഓൎമ്മയുണ്ടു്" എന്നു് ആ സ്ത്രീ മറുപടിപറഞ്ഞു. "അമ്മേ!
ഞാൻ അക്കാലത്തു നിങ്ങളുടെ പീടികയിൽ വന്നിരുന്നു വെ
ടിയുംപറഞ്ഞു വൃഥാ കാലക്ഷേപം ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ നി
ങ്ങൾ ഇപ്പോൾ എന്നെ കാണുന്ന ഈ പദവിയിൽ ഞാൻ
എത്തുകയില്ലായിരുന്നു" എന്നു നെപ്പോളിയൻ പുഞ്ചിരിതൂ
കിക്കൊണ്ടുപറഞ്ഞു. ആ സ്ത്രീ താൻ പരിഹസിച്ചിരുന്ന ഉദ്യോ
ഗസ്ഥൻ നെപ്പോളിയനാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ലജ്ജകൊണ്ടു
മുഖംതാഴ്ത്തി. അലക്സാന്ത്രിയയിൽ നെപ്പോളിയൻ താമസിച്ചിരു
ന്നകാലത്തു് ഒരു ഉദ്യാനവിരുന്നിനു ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയും നെ
പ്പോളിയൻ ക്ഷണനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വിരു
ന്നിനു ക്ഷണിച്ച ഗൃഹസ്ഥനും അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ഇരിപ
ക്ഷക്കാരും പ്രതികക്ഷിയിൽ പെട്ടവരായിരുന്നതുകൊണ്ടു നെ
പ്പോളിയനെ വിരുദ്ധാചാരംചെയ്തു് അവമാനിക്കുവാൻ അ

വർ വട്ടംകൂട്ടി. വാഗ്വാദംചെയ്തു നെപ്പോളിയനെ തോല്പി
ക്കാൻ അവർ സാധിച്ചില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല നെപ്പോളിയ
ന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ ജനകക്ഷിയുടെ ആന്തരോദ്ദേശ്യങ്ങളുടെ
തത്വം ന്യായമായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു പ്രഭുകക്ഷി
തോററു മടങ്ങേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. ഇതുപോലെ തന്നെ മ
റെറാരിക്കൽ അല്ലോനിയിലെ ഒരു ധനികന്റെ വീട്ടിൽ ക്ഷ
ണനപ്രകാരം നെപ്പോളിയൻ ചെല്ലുകയുണ്ടായി. ആ ധനിക
ന്റെ പുത്രി ലോകപരിചയവും വിവിധവിഷയങ്ങളിലുള്ള അ
റിവും സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവളായിരുന്നു. അവളുടെ ഗൃഹത്തിൽ
പണ്ഡിതന്മാരും മററും സാധാരണയായി വന്നുപൊയ്ക്കൊ
ണ്ടിരുന്നു. അന്നത്തെ വിരുന്നിനു സുപ്രസിദ്ധനായ മിരാ
ബോ എന്നാളും ജോർജ് വാഷിങ്ങ്ടന്റെ സ്നേഹിതനായ ലാ
ഫെയെററിയും വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മിരാബോ ലോകത്തിലുള്ള
സുഖദുഃഖങ്ങളുടെ അത്യന്താവസ്ഥകളെ ഒരുപോലെ അനുഭ
വിച്ച ഒരാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശബ്ദം മേഘഗർജ്ജനം
പോലെ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മിരാബോ ഉത്തമന്മാരിൽ
വെച്ച് അത്യുത്തമനും അധമന്മാരിൽവെച്ച് അത്യധമനും
ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം അതിധവളമായ കീർത്തിക്കും നീചമാ
യ അപകീർത്തിക്കും പാത്രീഭൂതനുമായിരുന്നു. രാജപദവിയിലും
യാചകവൃത്തിയിലും അദ്ദേഹം ഉപജീവനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മീ
രാബോ അനുഭവിക്കാത്ത സുഖങ്ങളും ദുഃഖങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടി
ല്ല. അദ്ദേഹം ഉത്തമദേശാഭിമാനിയും നീചനായ രാജ്യദ്രോ
ഹിയും ആയിരുന്നു. ഒരു കാലത്തു സർവ്വജനസമ്മതനും മറെറാ
രു കാലത്തു സർവ്വജനദ്രോഹിയുംആയിരുന്ന മിരാബോ ഉന്നത
സൌധത്തിലും നികൃഷ്ടമായ കാരാഗൃഹത്തിലും വാസംചെ
യ്തിട്ടുണ്ട്. സമാനകാലീനന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള സകല വിദ്യക
ളിലും അദ്ദേഹത്തിനു പാണ്ഡിത്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രഭുകുടും
ബത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട അദ്ദേഹം ജനകക്ഷിയിൽ ചേൎന്ന ആളാ
യിരുന്നു. ഒരു ഗ്രന്ഥകാരന്റെ നിലയിലും രാജ്യതന്ത്രനിപുണ

ന്റെ നിലയിലും മീറാബോ അദ്വിതീയനായിരുന്നു” എന്നാണു സിഡ്നിസ്മിത്തു മീറാബോവിനെപ്പററി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. മീറാബോവിനു പുറമെ പ്രഭുകക്ഷിയുടെ നാരായവേരായ മാലസ്ഫോപ്സ്, പ്രശസ്തജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ലാലൻഡി, ഗണിതശാസ്ത്രപ്രവീണന്മാരായ മാർമൻഡൽ, ലാക്രോഷ് എന്നിവരും വിരുന്നുസല്ക്കു ഹാജരുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ഭാഗത്തു കവിസാൎവ്വഭൌമനായ ആൽബിറിയും മറെറാരു ഭാഗത്തു തത്വശാസ്ത്രിയായ നെക്കരും ഇരുന്നിരുന്നു. സംഗീതവിദ്വാന്മാർ പലരും വേറൊരുഭാഗത്തു് ഇരിയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം വിദ്വജ്ജനപരിപൂൎണ്ണമായ ആ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ പൊടുന്നനവെ രണ്ടു സ്വരൂപങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടു. ഒരു സ്വരൂപം ഫ്രാൻസ്രാജ്യത്തിലെ തത്വശാസ്ത്രികളെല്ലാം ഐകകണ്ഠ്യേന ബഹുമാനിച്ചിരുന്ന ആബീരെനൽ എന്ന പണ്ഡിതനും മറെറ സ്വരൂപം നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനും ആയിരുന്നു. അപരിചിതനായ നെപ്പോളിയനെ ആബീരെനൽ എല്ലാവൎക്കും പരിചയപ്പെടുത്തി. ഗൃഹസ്ഥന്റെ പുത്രിയായ വിദുഷിയും നെപ്പോളിയനും തമ്മിൽ പല വിഷയങ്ങളെയുംപററി കുറെ നേരം സംസാരിച്ചു. രാജകീയവിഷയങ്ങളെപ്പററി പല വിദ്വാന്മാരും നെപ്പോളിയനോടു സംസാരിക്കുക ഉണ്ടായി. സന്ദൎഭവശാൽ പ്രഭുകക്ഷിയെപ്പററിയും ജനകക്ഷിയെപ്പററിയും ഉള്ള ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ ആ വിദ്വത്സദസ്സിൽ വ്യവഹരിക്കപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ ഉത്സാഹം വൎദ്ധിച്ചു. തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തിങ്ങിവിങ്ങിക്കിടക്കുന്ന അഭിപ്രായത്തെ ധൈൎയ്യസമേതം നെപ്പോളിയൻ ആ സദസ്സിൽ വിളമ്പി.

നെപ്പോളിയന്റെ പ്രസംഗം.

പ്രഭുക്കളെ, കക്ഷിമത്സരത്തിന്റെ താല്ക്കാലികസ്ഥിതിയെപ്പററി ഞാൻ നിങ്ങളോടു രണ്ടുവാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. നമ്മുടെ രാജ്യരക്ഷയെ നിൎവ്വഹിക്കുന്ന സൈന്യവകുപ്പിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായ എനിക്കു രാജ്യവിഷയങ്ങളെപ്പററി സംസാ

രിക്കാൻ അവകാശമുണ്ട്. എനിക്കൊ ചെറുപ്പം. ഇവിടെ കൂ
ടിയിരിക്കുന്ന മഹാന്മാർ ലോകപരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പ
ണ്ഡിതാഗ്രേസരന്മാരാകുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ എന്റെ സം
ഭാഷണം അധികപ്രസംഗമാണെന്നു തോന്നിയേക്കാം. നമ്മു
ടെ രാജ്യസ്ഥിതിയെ ഞാൻ പലപ്രകാരത്തിലും പരിശോ
ധിച്ചുനോക്കീട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ തല്ക്കാലികസ്ഥി
തി അത്യന്തം ശോചനീയമായ അവസ്ഥയിലാണു കിടക്കുന്ന
ത്. വംശപരമ്പരയാ ചിലർ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന സ്ഥാനമാ
നങ്ങളും ഉദ്യോഗങ്ങളും എല്ലാവക്കും പൊതുവായിരിക്കണ
മെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരുടെ സംഘത്തിൽ പെട്ടവനാണു
ഞാൻ. ജനസാമാന്യത്തിന്റെ നന്മയേയും ഐശ്വൎയ്യത്തേയും
സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും സംരക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ ബദ്ധകങ്കണനാ
യിരിക്കുന്നു. പ്രജാധിപത്യപക്ഷത്തിൽ ചേൎന്നു പ്രവൎത്തിക്കുന്ന
തിനേക്കാൾ സന്തോഷകരമായ കാൎയ്യം എനിക്കു മറ്റൊന്നും
തന്നെയില്ല. രാജ്യപരിപാലനത്തിന്നാവശ്യമായ സകല "ഡി
പ്പാർട്ടുമെണ്ടുകളിലും" ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താനുണ്ടെന്നാ
ണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. കഴിഞ്ഞ പന്ത്രണ്ടുമാസങ്ങളായി
ഞാൻ പ്രജകളുടെ അരിഷ്ടകഷ്ടതകളെ നോക്കിയറിഞ്ഞുവരു
ന്നുണ്ട്. ജനങ്ങൾക്കു ക്ഷേമവും സ്വാസ്ഥ്യവും ഇല്ലാതായി
ത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു. തന്മൂലം അനവധി കക്ഷികളും അഭിപ്രായ
ഭേദങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞു. സൈന്യവകുപ്പിനെത്തന്നെ ഉ
ടച്ചുവാൎക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. രാജ്യരക്ഷയും സമാധാനവും
സൈന്യവകുപ്പിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. സൈനികോദ്യോ
ഗസ്ഥന്മാർ ചില പ്രത്യേകനിബന്ധനകൾക്കും നിയമങ്ങൾ
ക്കും കീഴടങ്ങാതിരിക്കുന്നതുവരെ നമ്മുടെ രാജ്യം പരാധീനമാ
യിരിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ അവിടവി
ടേയായി നടന്നുവരുന്ന കുഴപ്പങ്ങളെ അമൎച്ചചെയ്യാൻ പ്രാപ്ത
ന്മാരായ പുരുഷകേസരികളും സൈന്യബലവും ഇല്ലാതിരിക്കു
ന്നിടത്തോളം ഫ്രാൻസിലെ ഓരോ പട്ടണങ്ങളിലും കലഹങ്ങ
ളും കുഴപ്പങ്ങളും ഉത്ഭവിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും എന്നുമാത്രമല്ല

നിഷ്കന്മഷന്മാരായ ദേശാഭിമാനികൾ സ്വാതന്ത്ര്യതല്പരന്മാരായ ലഹളക്കാരുടെ ചവിട്ടിൽപെട്ട് ഉഴലേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. നീറോവിന്റെ രാജ്യഭരണരീതിയുടെ നിഷ്ഠുരതയും സാഹസങ്ങളും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലും കടന്നുകൂടും" അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെല്ലാം പ്രസംഗാവസാനത്തിൽ ഒരു വിചാരവ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ അവർക്കു തോന്നി. പ്രജകക്ഷിയെ താങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആൽബാരിയുംകൂടി നെപ്പോളിയന്റെ വാഗ്വിലാസത്തെയും ധൈര്യത്തെയും പററി പ്രശംസിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ, ഈ പ്രസംഗത്താൽ, തന്റെ ഇരുപതാമത്തെ വയസ്സിൽതന്നെ ബുദ്ധജനമൈത്രിയേയും കീർത്തിയേയും സമ്പാദിച്ചു.

സേനാധിപതിസ്ഥാനം.

ക്രി അ. 1791-ൽ നെപ്പോളിയൻ സേനാപതി(ലെഫ്ടനന്റ്) ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ആ കൊല്ലാവസാനത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം കോർസിക്കയിലേക്കു പോയി തന്റെ മാതാവിനെ വന്ദിച്ചു. ഗൃഹത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴും അദ്ദേഹം സമയത്തെ പാഴായി ചിലവുചെയ്തിരുന്നില്ല. സദാനേരവും പുസ്തകപാരായണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുതന്നെ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവ്. സമുദ്രതീരത്തിൽപോയി കാററേല്ക്കുന്നതും പാഥോധിയുടെ ഉജ്ജ്വലമായ ഗാംഭീര്യത്തെ ഓർത്ത് ആനന്ദിക്കുന്നതും നെപ്പോളിയനെ ഒരിക്കലും വിട്ടുപിരിയാത്ത വിനോദങ്ങളായിരുന്നു. കോർസിക്കയുടെ വിസ്താരത്തെയും ദ്വീപിൽ കരക്കടുത്തുള്ള മലയുടെ പൊക്കത്തെയും അളന്നു കണക്കാക്കേണമെന്ന് ഒരുദിവസം നെപ്പോളിയന്നു സ്വമേധയാ ഒരു ആവേശം ഉണ്ടായി. തല്ക്കാലം ആ കാര്യത്തെ അദ്ദേഹം നിവൃത്തിച്ചില്ല. പിന്നീട് ഇംഗ്ലീഷുകാർ കോർസിക്കയെ പിടിച്ചടക്കിയപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ അതിനെ വീണ്ടെടുക്കുകയും തന്റെ ജന്മഭൂമിയെ ഒരു പ്രധാന സൈന്യസ്ഥാനമായി ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 3.

യൌറോപ്യസമരം.

മിത്ഥ്യാപവാദം.

യൌറോപ്യഖണ്ഡത്തെ അടക്കുമാക്കിത്തീൎത്തിരുന്ന സാഹസകൃത്യങ്ങളെപ്പററി വിചിന്തനംചെയ്യാൻ ഒരു സമാജം നെപ്പോളിയൻ കോർസിക്കയിൽ സ്ഥാപിച്ചു. ആ സമാജത്തിൽ യുദ്ധപരിജ്ഞാനം ധാരാളമായുള്ള യോദ്ധാക്കളും പൌരപ്രമാണികളും അടങ്ങിയിരുന്നു. സാമാജികന്മാരുടെ ഒത്താശയോടുകൂടി അനീതികളെ ഇല്ലായ്മചെയ്വാനും പൊതുജനപ്രിയകരങ്ങളായ സൽകൃത്യങ്ങളെ ചെയ്വാനും നെപ്പോളിയൻ നിരന്തരപരിശ്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചെയ്തുവരുന്ന പ്രവൃത്തികൾ മുഴുവനും ജനദ്രോഹങ്ങളായി പരിണമിക്കുന്നുവെന്നും നെപ്പോളിയൻ രാജദ്രോഹികളുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു പ്രമാണിയാണെന്നും സാൽസെററി എന്നാൾ ഫ്രാൻസ് ഗവൎമ്മെണ്ടിലേക്കു എഴുതി അയച്ചു. സൎക്കാരിൽനിന്നു നെപ്പോളിയനെ വിളിച്ചുവരുത്തി. സാൽസെററി പറയുന്നപ്രകാരം നെപ്പോളിയൻ കുററക്കാരനാണോ എന്നന്വേഷണംനടത്തി. അന്വേഷണത്തിൻെറ പര്യവസാനമായി സാൽസെററി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു മുഴുവനും കളവാണെന്നു തെളിവുകിട്ടുകയും നെപ്പോളിയൻ ബഹുമതിയോടുകൂടി വിട്ടയക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിനെപ്പററി ദുഷ്പ്രസ്താവം പറഞ്ഞ കുററത്തിനു സാൽസെററിയുടെപേരിൽ സൎക്കാർ നടപടി നടത്തുവാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ആ ദീന വേഷംമാറി പലദിക്കിലും സഞ്ചരിക്കുകയും ഒടുവിൽ നെപ്പോളിയൻെറ ശൈശവകാലത്തിലെ പരിചയക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ അറയിൽ ഒളിക്കുകയും

ആണു ചെയ്തതു്. സാൽസെറ്റിയുടെ ഗൂഢവാസസ്ഥാനത്തെ നെപ്പോളിയൻ കണ്ടുപിടിച്ചു. അവനെ ഒളിപ്പിച്ച സ്ത്രീയെ അദ്ദേഹം ഗുണദോഷിച്ചു. എങ്കിലും നെപ്പോളിയൻ തന്റെ പൂർവ്വപരിചയക്കാരിയുടെ മര്യാദയെ സംരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി സാൽസെറ്റിയെ പിടിച്ചുകൊടുത്തില്ല. തന്നെപ്പററി സാൽസെറ്റി മിത്ഥ്യാപവാദവിതാനംചെയ്തതിന്റെ ഫലം അവൻ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നുവെച്ചു വിട്ടയച്ചു നെപ്പോളിയൻ പാരീസ് ഗ്രന്ഥശാലകളിലുള്ള പുസ്തകങ്ങളെ ഒരോന്നായിവായിച്ചു തീർത്തുതുടങ്ങി.

ഫ്രാൻസിലെ താല്ക്കാലികസ്ഥിതി.

ഒരു ദിവസം സീൻനദിതീരത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സ്നേഹിതനോടുകൂടി കാററുകൊണ്ടു നടക്കുമ്പോൾ കുറെ ദൂരത്തിൽ ഒരുകൂട്ടം ജനം ആയുധപാണികളായി അട്ടഹാസംചെയ്തുകൊണ്ടു രാജമന്ദിരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതും വാതായനങ്ങളേയും വാതിലുകളേയും തല്ലിപ്പൊളിക്കുന്നതും രാജധാനിയിലെ സാമാനങ്ങളെയെല്ലാം ഛിന്നഭിന്നമാക്കി നശിപ്പിക്കുന്നതും കണ്ടു. ആ ജനക്കൂട്ടം ജാക്കൊബൈനു സംഘക്കാരാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു് അധികസമയം വേണ്ടിവന്നില്ല. "ഈ ദുർമ്മാർഗ്ഗികൾക്കു് ഇത്രകണ്ടു് അഹങ്കരിക്കാൻ ഇടകൊടുത്ത രാജ്യഭരണം എന്തൊരു ഭരണമാണു്? ഒരേസമയത്തു് അഞ്ഞൂറു തോക്കുകൾ നിരത്തി ഈ കൂട്ടരെ വെടിവെച്ചു തകർത്താൽ യാതൊന്നും വരാനില്ല" എന്നു നെപ്പോളിയൻ ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു. പാരീസ് പട്ടണത്തിൽ ദിനംപ്രതി അക്രമങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രാജമന്ദിരങ്ങൾ പലതും ഇടിച്ചു തകർക്കപ്പെട്ടു. രാജവംശത്തിൽപെട്ട അനവധി ആളുകൾ നിയമസഭാമണ്ഡപങ്ങളിലുംകുടിലുകളിലും അഭയംപ്രാപിച്ചു. രാജഭൃത്യന്മാർ കണക്കില്ലാതെ കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഈ സംഭവങ്ങളെ കാണുന്തോറും നെപ്പോളിയന്റെ കോപവും വ്യസനവും ഏകീഭൂതമായി ഉജ്ജ്വലിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ

രാജാക്കന്മാർ വംശപാരമ്പൎയ്യാരാജ്യം ഭരിച്ചുവരുന്നതിനേയും
അമേരിക്കയിൽ ജനപ്രതിനിധിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്ര
സിദ്ധന്റെ രാജ്യം ഭരിക്കുന്നതിനേയും നെപ്പോളിയൻ താര
തമ്യപ്പെടുത്തി പൎയ്യാലോചനചെയ്തു. ഫ്രാൻസുകാർ സ്വയംഭര
ണത്തിന് അപ്പോൾ അൎഹന്മാരായിട്ടില്ലെന്നും രാജകീയനിയ
മങ്ങളെ അനുസരിച്ചു നടക്കാൻ ഫ്രാൻസുകാർ ശീലിക്കേണ്ടു
താണെന്നും പ്രജകളുടെ ഹിതംനോക്കി രാജ്യപരിപാലനം
ചെയ്യേണ്ടതായ ധൎമ്മം ഭരണാധികാരികളിൽ അതുവരെ ഉ
ണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും നെപ്പോളിയൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പ്രഭുക
ക്ഷിക്കാർ സ്വാൎത്ഥപ്രമത്തന്മാരായി സൎവ്വസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളേയും
അവരുടെ ഇടയിൽതന്നെപിടിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടു ജനകക്ഷിയെ
നാനാപ്രകാരത്തിൽ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാ
ലം ക്ഷേമകരമായ രാജ്യഭാരം ഫ്രാൻസിൽ നടത്തപ്പെടുകയി
ല്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ കാണാതെയിരുന്നില്ല. ജനകക്ഷി
ക്കാർ പ്രഭുകക്ഷിക്കാരുടെ നേരെ വേണ്ടിയും വേണ്ടാതെയും
വൈരംനടിച്ചു തരംകിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം അവരോടു മല്ലിടുന്നതി
ന്നും അവരുടെ സൌധങ്ങളേയും ഉദ്യാനങ്ങളേയും, ഹനൂമാൻ
രാവണന്റെ അശോകവനത്തെ ഭഞ്ജനംചെയ്തുപോലെ, ഇ
ടിച്ചു തകൎക്കുന്നതിന്നും കാരണം അവരുടെ ബുദ്ധിഹീനതകൊ
ണ്ടും അവരെ വേണ്ടുംവണ്ണം പരിപാലിക്കാൻ പ്രാപ്തനായ ക
ൎത്താവില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ആണെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീ
ൎച്ചയാക്കി. ജനകക്ഷികളും പ്രഭുകക്ഷികളും ഫ്രാൻസിലുണ്ടായ
അപ്പോഴത്തെ കുഴപ്പത്തിന്ന് ഒരുപോലെ കാരണഭൂതന്മാരാ
ണെന്നുള്ള വിചാരം നെപ്പോളിയന്നുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ഇ
രുകക്ഷികളുടേയും കുററത്തെ തൂക്കിനോക്കിയപ്പോൾ പ്രഭുക
ക്ഷികളുടെ കുററത്തിന്നായിരുന്നു അധികം ഹീനതയും ഘന
വും കാണപ്പെട്ടതു്. പ്രഭുക്കന്മാർ ക്ഷന്തവ്യമല്ലാത്ത അക്രമ
ങ്ങൾ നിരന്തരമായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതി
നെപ്പോളിയന്റെ ദൃഷ്ട്യാനോക്കുന്നപക്ഷം അയഥാൎത്ഥമല്ലെ

ന്നു പറയുന്നതു് അസംഗതമായിരിക്കുകയില്ല. ജാക്കോബൈ
റ്റുസംഘക്കാരുടെ അനീതികളേയും അപകൃത്യങ്ങളേയും അട
ക്കിവെച്ചാലല്ലാതെ യൂറോപ്പ്യഖണ്ഡം ക്ഷേമം അനുഭവിക്ക
കയില്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ ആലോചിച്ചുറപ്പിച്ചു. ഊനമി
ല്ലാത്ത രാജ്യഭരണതന്ത്രങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുവാനും ജനങ്ങളുടെ
സുഖസൌകൎയ്യങ്ങളെ നിലനിൎത്തുവാനും പരിശ്രമംചെയ്യുന്ന
തു തന്റെ ധൎമ്മമാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീൎച്ചപ്പെടുത്തി.
തന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ അനുഭവത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള മാ
ൎഗ്ഗം ജനകക്ഷിയിൽ കാൎയ്യബോധമുള്ളവരുടെ സ്നേഹം സമ്പാ
ദിച്ചു് അവരെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കും എന്നു് അ
ദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. അക്കാലത്തിൽ ഫ്രാൻസുകാൎക്കു മതസം
ബന്ധമായ യാതൊരു അറിവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മതം എ
ന്നുവെച്ചാൽ എന്താണെന്നു് അവർ ആലോചിക്കാറുമില്ല.
മനുഷ്യനിൎമ്മിതങ്ങളായ ശാസനങ്ങളേയോ ദൈവകല്പിതങ്ങ
ളായ ജീവിതാദൎശങ്ങളേയോ അവർ വകവെച്ചിരുന്നില്ല.

നെപ്പോളിയന്റെ പലായനം

ഫ്രാൻസിലെ സ്ഥിതി ഏവംവിധമായിരിക്കെ ഇംഗ്ലീഷു
കാർ കോർസിക്കയെ കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ തഞ്ചവും തര
വും നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ജനറൽപയോളി ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ
സഹായിയായി അവൎക്കു വേണ്ടപ്പെട്ട ഒത്താശകൾ ചെയ്തുതുട
ങ്ങി. പയോളിയുടെ കൂട്ടാളികളും "യഥാരാജാ തഥാ പ്രജാ"
എന്നുള്ള ന്യായത്തെ അംഗീകരിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ പയോ
ളിയെ കണ്ടു് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഹായിയായി നില്ക്കുന്നതു്
അനുചിതവും സ്വരാജ്യസ്നേഹമില്ലായ്മയും ആണെന്നു പറ
ഞ്ഞു. പയോളിയുടെ ബുദ്ധി ഫ്രാൻസുകാരോടുള്ള പൂ
ൎവ്വവൈരത്താൽ കലുഷിതമായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ കോർ
സിക്കയെ എതിൎത്തപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ കീഴിലു
ള്ള പാത്രിസ്യസൈന്യത്തോടുകൂടി ശത്രുക്കളെ നിരോധിച്ചു.
അന്നൊരുദിവസം നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ വളരെ സാമൎത്ഥ്യ

ത്തോടുകൂടി പോരാടിയെങ്കിലും ഒടുവിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ വിജ
യംപ്രാപിച്ചു. അവർ കോർസിക്കാദ്വീപിനെ കൈവശപ്പെടു
ത്തി. ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ നെപ്പോളിയന്റെ ഭവനത്തിനുനേ
രെ അടുത്തു. ഈ സംഭവത്തെ മുൻകൂട്ടി ആലോചിച്ചുവെച്ചിരു
ന്ന നെപ്പോളിയൻ തലേദിവസംതന്നെ അർദ്ധരാത്രിയോടുകൂ
ടി താന്റെ പ്രിയജനനിയേയും സഹോദരീസഹോദരന്മാരെ
യും കൂട്ടി കോർസിക്കയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോയിരുന്നു. പി
റ്റേദിവസം സൂര്യോദയത്തിനുമുമ്പായി നെപ്പോളിയൻ നൈ
സ് തുറമുഖത്തിൽ എത്തി. അവിടെ അല്പനേരം വിശ്രമിച്ച
തിന്റെശേഷം അവിടെനിന്നു മാർസലീസ് നഗരത്തിലേക്കു
പുറപ്പെട്ടു. ലതീതയും കുട്ടികളും മാർസലീസിൽ എത്തി. അ
തിനുശേഷം കുറേക്കാലം നെപ്പോളിയനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ജനനിയും സഹോദരീസഹോദരന്മാരും ദാരിദ്ര്യദേവതയുടെ
പരാക്രമത്തിൽപെട്ടു വലഞ്ഞു.

പുനരാഗമനം.

ഇംഗ്ലീഷുകാർ രണ്ടുസംവത്സരം കോർസിക്കയെ കൈവ
ശംവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ അഹംഭാവങ്ങളും ആഡം
ബരങ്ങളും പരാജിതന്മാരായ കോർസിക്കാനിവാസികളുടെ
നേരെയുള്ള പുച്ഛഭാവങ്ങളും അവരുടെ കോർസിക്കവിജയ
ത്തെ ശാശ്വതമാക്കിത്തീർത്തില്ല. കോർസിക്കാനിവാസികൾ അ
ളുപ്പിയോടുകൂടി ലഹളകൂട്ടിത്തുടങ്ങി. വല്ലവിധത്തിലും ഇംഗ്ലീ
ഷുകാരെ ഓട്ടിപ്പായിക്കേണമെന്നുള്ള അഭിനിവേശം അവരു
ടെ ഹൃദയരംഗത്തിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചു. തന്റെ രാജ്യക്കാ
രുടെ മനസ്ഥിതിയെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ ഗ
ണ്യമായ ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി കോർസിക്കക്കരയിൽ വ
ന്നിറങ്ങി. നെപ്പോളിയൻ കോർസിക്കക്കരയിൽ കാലെടുത്തു
വെച്ചതോടുകൂടി കോർസിക്കക്കാരുടെ ശൌര്യപരാക്രമങ്ങൾ
ആജ്യാഹുതിയേറ്റ ഹവ്യവാഹനനെപ്പോലെ ഉജ്ജ്വലിച്ചു.
സമരത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരെ തോല്പിച്ചു. ഇം

ഗ്ലീഷുകാർ കോർസിക്കയെ വിട്ടൊഴിച്ചു. പവോളി പശ്ചാത്താ
പത്തോടുകൂടി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ശരണംപ്രാപിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ
കോർസിക്കക്കാരുടെ അനന്തമായ പ്രീതിബഹുമാനങ്ങൾക്കു
പാത്രീഭവിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്തുത്യർഹമായ ഗുണത്തെക്കു
റിച്ചു ജനങ്ങൾ അഭിനന്ദിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ വിജയം അ
നവധി സ്നേഹിതന്മാരെ സമ്പാദിച്ചതോടുകൂടി അതിലധികം
ശത്രുക്കളേയും സമ്പാദിച്ചു. പ്രഭുകുടുംബക്കാരെല്ലാം അസൂ
യാലുക്കളായി നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനെ തുറിച്ചുനോക്കി.
ഫ്രാൻസുരാജ്യപ്രഭുക്കൾ മാത്രമല്ല, യൂറോപ്പിലുള്ള എല്ലാ പ്ര
ഭുക്കന്മാരും, നെപ്പോളിയന്റെ ബദ്ധവൈരികളായിതീൎന്നു.
നെപ്പോളിയൻ ജീവനോടെ ഇരിക്കുന്നതുവരെ പ്രഭുകക്ഷിക്കാ
ൎക്കു സ്വൈരം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു തീൎച്ചയായിക്കഴിഞ്ഞു. പ്രഭുക
ക്ഷിക്കാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നെപ്പോളിയൻ തങ്ങളുടെ ശക്തിയെ
യും അഭിവൃദ്ധിയേയും വേരോടെ പറിച്ചെടുക്കുന്നവനായിട്ടാണു
കാണപ്പെട്ടതു്. പ്രഭുകക്ഷിക്കാരുടെ വിരോധം നെപ്പോളിയ
നു്, അജ്ഞാനന്റെ ദാനമായുണ്ടായ ഉഗ്രശാപംപോലെ ആ
യിത്തീൎന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ ജാതകത്തിലുള്ള ഭാഗ്യാധിപ
ന്റെ നിരങ്കുശഭരണം ആരംഭിച്ചുതുടങ്ങി.

ടൌലോൻപട്ടണം.

മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയുടെ തീരത്തിൽ ടൌലോൻ എന്നുപേ
രായ ഒരു പട്ടണം ഉണ്ടു്. ഈ പട്ടണം ഫ്രാൻസുകാരുടേതാ
ണു്, അവിടെ നാവികസൈന്യങ്ങളും പീരങ്കിപ്പട്ടാളവും അ
ധിവാസംചെയ്യുന്നു. ഗംഭീരമായ ഒരു ആയുധശാലയും ഉണ്ടു്.
ടൌലോൻപട്ടണത്തിലെ ജനസംഖ്യ ഇരുപത്തയ്യായിരത്തിൽ
കവിയുകയില്ല. യുദ്ധസാമഗ്രികൾ സവ്വവും സംഭരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു
ള്ള അമ്പതു പടക്കപ്പലുകൾ ടൌലോൻതുറമുഖത്തിൽ സഞ്ച
രിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും. പ്രധാനപ്പെട്ട ചില പ്രഭുക്കന്മാർ ഒ
ത്തൊരുമിച്ചുകൂടി ടൌലോൻപട്ടണത്തെ ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കും
സ്പെയിൻകാൎക്കുമായി വിട്ടുകൊടുത്തു. അപ്രകാരംചെയ്ത പ്രഭു

ക്കന്മാർ മാർസലീസ്, ലയാൻസ് മുതലായ ദേശക്കാരായിരു
ന്നു. ഫ്രാൻസിലെ ജനകക്ഷിക്കാർ ടൊളോൻപട്ടണത്തിന്റെ ഗ
തിയെ അറിഞ്ഞപ്പോൾ വളരെ വ്യസനിച്ചു. അതോടുകൂ
ടി പ്രഭുകക്ഷിക്കാരുടെനേരെയുള്ള മത്സരവും വർദ്ധിച്ചു. ടൊ
ളോൻപട്ടണത്തെ വീണ്ടെടുക്കേണമെന്നു ജനകക്ഷിക്കാർ
തീർച്ചയാക്കി. ഇംഗ്ലീഷുകാരെയും സ്പെയിൻകാരെയും ടൊ
ളോൻപട്ടണത്തിൽനിന്നു ആട്ടിപ്പായിക്കേണമെന്നുള്ള ദൃ
ഢപ്രതിജ്ഞയോടുകൂടി അവർ കാർട്ടോ എന്നാളെ സേനാ
പതിയായി നിശ്ചയിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്നു യുദ്ധസാമർത്ഥ്യം പോ
രാഞ്ഞയാൽ മൂന്നുമാസത്തോളംകാലം വ്യർത്ഥമായി കഴിക്കുക
യാണു ചെയ്തതു്. നെപ്പോളിയനെ സേനാപതിയായി നിയ
മിക്കുന്നപക്ഷം ജയംലഭിക്കാതെയിരിക്കയില്ലെന്നു ജനകക്ഷിയി
ലെ ഭൂരിപക്ഷക്കാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്രകാരം നെപ്പോളിയൻ
നിയമിക്കപ്പെടുകയും രണാങ്കണത്തിൽ ആ വീരപുരുഷൻ പ്ര
വേശിക്കുകയുംചെയ്തു. കാർട്ടോ തന്റെ പട്ടാളത്തെ നിർത്തീട്ടു
ള്ള സ്ഥിതിയേയും യുദ്ധക്കളത്തിന്റെ കിടപ്പിനെയും നെപ്പോ
ളിയൻ പരിശോധിച്ചു. ആ സ്ഥിതിയിൽതന്നെ ഇരിക്കുന്നതാ
യാൽ ഭൂലോകത്തിലുള്ള മനുഷ്യരെ മുഴുവനും ഒരുഭാഗം ചേ
ൎത്തു് അനേകകാലം പോരാടിയാൽകൂടി ഇംഗ്ലീഷുകാരെയും
സ്പെയിൻകാരെയും പരാജയപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുന്നതല്ലെ
ന്നു യുദ്ധതന്ത്രനിപുണനായ നെപ്പോളിയൻ കണ്ടു. ടൊളോൻ
പട്ടണത്തിന്നു് അഭിമുഖമായിരിക്കുന്ന ജിബ്രാൾട്ടർ എന്ന
സ്ഥലത്തിൽ പാളയം അടിച്ചു ജിബ്രാൾട്ടർകുന്നിൽനിന്നു പീ
രങ്കിവെക്കുന്നതായാൽ ടൊളോൻപട്ടണത്തെ വീണ്ടെടുക്കാനും
ശത്രുസൈന്യത്തെ ഓടിക്കുവാനും സൌകൎയ്യമായിരിക്കുമെന്നു
നെപ്പോളിയൻ ക്ഷണനേരത്തിന്നുള്ളിൽ മനസ്സിലാക്കി. അ
മേരിക്കയിൽ ബോസ്ടൺപട്ടണത്തെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ കൈവ
ശപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അവരെ അവിടെനിന്നു് ഓടിക്കുവാൻ
ജോർജ് വാഷിംഗടൻ ഉപയോഗിച്ച തന്ത്രങ്ങളെ തല്ക്കാലം

പ്രയോഗിച്ചാൽ വിജയം സിദ്ധിപ്പാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടെന്നുള്ള ഉദ്ദേ
ശത്തോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യത്തെ മൂന്നുഭാ
ഗമായി പിരിച്ചുനിർത്തി ഓരോഭാഗത്തിൽനിന്നും ശത്രുക്കളെ
എതിർത്തു. നെപ്പോളിയന്റെ യുദ്ധചാതുര്യത്തെപ്പററി ശരി
യായ അറിവില്ലാത്തവർ ചെറുപ്പക്കാരനായ സേനാപതി എ
ന്തെല്ലാം അപകടങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുമൊ എന്നു ഭയ
പ്പെട്ടുവെങ്കിലും അവരുടെ ഭയം അസ്ഥാനത്തിലായിപ്പോയി
രിക്കുന്നുവെന്നു നെപ്പോളിയൻ കാലതാമസംകൂടാതെ അനുഭ
വപ്പെടുത്തി. ഒരു ദിവസം അർദ്ധരാത്രി നിബിഡമായ അന്ധ
കാരവും അടിച്ചുചൊരിയുന്ന മഴയും ഏകീകരിച്ചുള്ള ലഗ്ന
ത്തെ ശുഭമുഹൂർത്തമായി സങ്കല്പിച്ചു നെപ്പോളിയൻ ശത്രു
സൈന്യത്തെ മൂന്നുഭാഗത്തിൽ നിന്നെതിർത്തു. മഴയും കുളിരു
ട്ടം അസഹ്യമായ ശൈത്യവും ഒന്നിച്ചുചേർന്നു ഭടന്മാരുടെ ധൈ
ര്യത്തെ സമൂലം പറിച്ചെടുത്തുകളയുന്ന അർദ്ധരാത്രിസമയം
ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ നിസ്സഹായമായിരിക്കുകയേ ഉള്ളുവെന്നാണ്
ഇംഗ്ലീഷുകാരും സ്പെയിൻകാരും കരുതിയിരുന്നത്. ആ ത
ഞ്ചംനോക്കി നെപ്പോളിയൻ യുദ്ധത്തിനടുത്തപ്പോൾ ഗത്യ
ന്തരമില്ലാതെ ഇംഗ്ലീഷുകാരും സ്പെയിൻകാരും ടൌലോൻന
ഗരത്തിൽനിന്നു ഓടേണ്ടിവന്നു. കൊടുങ്കാററിൽപെട്ട തൂലക
ങ്ങളെന്നവണ്ണം ശത്രുസൈന്യം ശിഥിലമായി നാലുപാടും
ചിന്നിച്ചിതറി. നെപ്പോളിയൻ ടൌലോൻകോട്ടയെ കൈവ
ശപ്പെടുത്തി. ടൌലോൻപട്ടണം ഫ്രാൻസുകാർക്കുതന്നെ ലഭിച്ചു.
ടൌലോൻകോട്ടയിൽ ഫ്രാൻസിലെ കൊടിക്കൂറ ഉയർത്തപ്പെ
ട്ടതും ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ കപ്പൽകയറി ഓടിച്ചതും ഒപ്പംകഴി
ഞ്ഞു. നെപ്പോളിയന്റെ യുദ്ധസാമർത്ഥ്യത്തെപ്പററി എല്ലാവ
രും ഐകകണ്ഠ്യേന പുകഴ്ത്തിത്തുടങ്ങി. പ്രളകക്ഷിയിൽ പെട്ട
വർ എന്തുചെയ്യേണ്ടുവെന്നറിയാതെ ഭയാക്രാന്തരായി മുക്കി
ലും മൂലയിലും ഓടിയൊളിച്ചു. എന്നാൽ നെപ്പോളിയൻ ആ

വർക്ക് അഭയപ്രദാനംചെയ്തതേയുള്ളു. യുദ്ധാവസാനത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ മാർസലീസിലേക്ക തിരിച്ചു.

രാജ്യരക്ഷാസാമർത്ഥ്യം.

ഫ്രാൻസിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്തുള്ള തുറമുഖങ്ങളെയും ശത്രുക്കൾ വന്നിറങ്ങാവുന്നതായ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളെയും കാത്തുരക്ഷിക്കാൻ പടക്കപ്പലുകളെയും കരസൈന്യങ്ങളെയും നെപ്പോളിയൻ വേണ്ടുംവണ്ണം ഏർപ്പെടുത്തി. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിലുള്ള ശൈലങ്ങൾ, കന്ദകൾ, വനപ്രദേശങ്ങൾ, നദീതീരങ്ങൾ, അഴിമുഖങ്ങൾ എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള വിവിധദേശങ്ങളിലും നെപ്പോളിയൻ കൂടക്കൂടെ പരിശോധിക്കുകയും ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ അവിടെയൊന്നും ഇല്ലെന്നു തീർച്ചയാകുന്നതുവരെ അന്വേഷണത്തെത്തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയുംചെയ്തു. ഇപ്രകാരം അനദ്ധ്യായമില്ലാതെ സ്വരാജ്യരക്ഷക്കായി നെപ്പോളിയൻ അദ്ധ്വാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സ്വദേഹരക്ഷയെക്കുറിച്ച് ഒട്ടും ചിന്തിച്ചതുതന്നെയില്ല. കൃത്യസമയങ്ങളിൽ ആഹാരമില്ലാതെയും വിശ്രമമില്ലാതെയും ഇതുകളെ ഗണ്യമാക്കാതെ മഞ്ഞത്തിലും മഴയിലും ഒരുപോലെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടും നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസിനെ ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണങ്ങളിൽ നിന്നു സംരക്ഷിച്ചു.

ശാശ്വതപ്രഖ്യാതി

1794-ൽ ഇത്താലിരാജ്യത്തിലെ പീരങ്കിപ്പടത്തലവനായി നെപ്പോളിയൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഉദ്യോഗനിയമനത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം നൈസ് പട്ടണത്തിലേക്ക പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ വെച്ചു ഫ്രാൻസുകാരും ആസ്ത്രിയക്കാരും തമ്മിൽ കലഹം ഉണ്ടായി. സാർഡിനിയക്കാർ ആസ്ത്രിയക്കാരുടെ കക്ഷിയിൽ ചേർന്നു. നെപ്പോളിയൻ ശത്രുസങ്കേതസ്ഥാനങ്ങളായ ഗിരിഗഹ്വരങ്ങളെയും, കുറ്റിക്കാടുകളെയും കുഴികളെയും താൻ തന്നെ നേരിട്ടു പരീക്ഷിച്ചു. തന്റെ സ്ഥാനത്തെ സുരക്ഷിതമാക്കിത്തീർത്തശേഷം യുദ്ധസന്നദ്ധനായി നെപ്പോളിയൻ ആര

ഴും തലയും മുറുക്കി കയ്യിൽ ഖഡ്ഗം ഏന്തി ശത്രുസൈന്യത്തിന്റെ ബലത്തെയും സ്വസൈന്യബലത്തെയും നല്ലവണ്ണം താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കിയശേഷം ശത്രുക്കളുടെ പിഴവുകളെ പരീക്ഷിച്ചറിഞ്ഞു കാലോചിതംപോലെ എതിരിടുന്ന നൈപുണ്യം നെപ്പോളിയന്നു സ്വതസ്സിദ്ധമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അധികം അപകടത്തിൽ കുടുങ്ങാറില്ല. ഓസ്ത്രിയാസൈന്യങ്ങളാകട്ടെ അശ്രദ്ധന്മാരായി നേരമ്പോക്കും പറഞ്ഞു മദ്യപിച്ചു മതിമറന്നു കിടന്നതേയുള്ളു. യുദ്ധാലോചനാസഭയിൽ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സമരോപായങ്ങളെ രഹസ്യമായി പറഞ്ഞപ്പോൾ സഭ്യന്മാർ എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചു. റോണനദീതീരത്തിൽ ആയിരുന്നു ഓസ്ത്രിയസൈന്യം പാളയം അടിച്ചിരുന്നത്. ആ നദിയുടെ സമീപത്തിൽ കൂടി ഒഴുകിയിരുന്ന മറ്റൊരു നദീമാൎഗ്ഗമായി പതിനായിരം സേനകളോടുകൂടി ശത്രുസൈന്യത്തിന്റെ പിൻവശത്തിൽചെന്നു അവരുടെ നേരെ പീരങ്കിവെക്കേണമെന്നും താൻ വേറെ പതിനായിരം പടയോടുകൂടി മദ്ധ്യധരണ്യാഴിമാൎഗ്ഗമായി ശത്രുസൈന്യത്തിന്റെ മുൻവശത്തിൽനിന്നു എതിൎക്കേണമെന്നും ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ ഓടി രക്ഷപ്പെടാതെയും അന്യസഹായം ലഭിക്കാതെയും കീഴടങ്ങത്തക്കവണ്ണം അവരെ കുഴക്കിലാക്കേണമെന്നും ആയിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ വിചാരം. ആ വിചാരത്തിനനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം പ്രവൎത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ശത്രുക്കൾ പരാജിതന്മാരായി. ആൽപ്സ് പൎവ്വതനിരകളിലെ അനേകം ശിഖരപ്രദേശങ്ങളും താഴ്വരകളും നെപ്പോളിയൻ പിടിച്ചടക്കി. അദ്ദേഹം മുൻകൂട്ടി കരുതിയിരുന്നപ്രകാരംതന്നെ വിജയവും സിദ്ധിച്ചു. യുദ്ധതന്ത്രങ്ങളെ ആരാഞ്ഞറിയുവാനും ശത്രുപക്ഷക്കാരുടെ പിഴവുകളെ കണ്ടുപിടിക്കുവാനും നെപ്പോളിയന്റെ സാമൎത്ഥ്യം കിടയറ്റതാണെന്നുള്ള പ്രഖ്യാതി മുമ്പേതന്നെ സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ അത് അവിതൎക്കിതമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.

അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത അറസ്റ്റ്.

അതിനുശേഷം നെപ്പോളിയന്റെ ഉത്സാഹം വെടിമരുന്നു സൂക്ഷിക്കാൻ ഉചിതമായ ഒരുശാല കണ്ടുപിടിക്കുന്ന വിഷയത്തിലായിരുന്നു. ഫ്രാൻസിലെ കാരാഗൃഹശാലയെ അല്പം ഭേദപ്പെടുത്തിയാൽ വെടിമരുന്നു സൂക്ഷിക്കാൻ പററിയ കെട്ടിടമായിത്തീരുമെന്നു നെപ്പോളിയൻ മനസ്സാ കണ്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ ഉത്സാഹം ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിലെ ദേശാഭിമാനികളെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കിത്തീർപ്പാനാണെന്നു ചിലർ തെററിദ്ധരിച്ചു. അവരുടെ തെററിദ്ധാരണനിമിത്തം നെപ്പോളിയൻ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. തന്റെ ഉദ്ദേശം ദേശാഭിമാനികളെ ഉപദ്രവിക്കാനല്ലെന്നും ശത്രുക്കളുടെനേരെ യുദ്ധംചെയ്യാൻ വേണ്ടുന്നതായ ഏർപ്പാടുകൾ മാത്രമാണെന്നും നെപ്പോളിയൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അറസ്റ്റിൽനിന്നു വിട്ടയക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെപേരിലുള്ള സംശയം തീരെ വിട്ടുപോയില്ല. പീരങ്കിപ്പട്ടാളത്തിന്റെ നായകനായിത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ വെച്ചിരിക്കുന്നപക്ഷം എന്തെല്ലാം അക്രമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുമൊ എന്നു ഭയപ്പെട്ടു മേലാധികാരികൾ അദ്ദേഹത്തെ കാലാൾപ്പടനായകനാക്കി നിശ്ചയിച്ചു. ആ നിശ്ചയം തന്റെ അഭിമാനത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യബുദ്ധിക്കും ഊനമാണെന്നു കരുതി നെപ്പോളിയൻ ഉദ്യോഗത്തെ വലിച്ചെറിഞ്ഞു മാർസെലിസിൽ തന്റെ മാതാവിന്റെകൂടെ താമസമാക്കി. സദാകാലവും യുദ്ധസംബന്ധമായ ഓരോ പ്രവൃത്തികൾചെയ്തുകൊണ്ടും പാലഭിക്കകളിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടും കാലയാപനംചെയ്തു ശീലിച്ച ആ യോദ്ധാവിന്നു സ്വഗൃഹത്തിൽ പ്രവൃത്തിയില്ലാതെ സ്വസ്ഥമായിരിപ്പാൻ ലേശമെങ്കിലും ഇഷ്ടമുണ്ടായില്ല. ഉദ്യോഗം അന്വേഷിച്ചു നെപ്പോളിയൻ പാരീസിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു.

ആത്മഹത്യാലോചന.

പ്രവൃത്തികൊടുക്കാൻ അധികാരമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പക്ഷപാതികളായി അവരവൎക്കുവേണ്ടപ്പെട്ട ആളുകളെ ഓരോ

ഉദ്യോഗത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സൎക്കാരുദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ആളുകളുടെ കാൎയ്യപ്രാപ്തിയേയും പഠിപ്പിനേയും അവർ വകവെച്ചില്ല. ശുപാൎശിയും സ്വാധീനവും അല്ലാതെ ഉദ്യോഗനിയമനത്തെ ക്രമീകരിക്കാൻ ഗണ്യമായ നിബന്ധനകൾ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സൈനികവകുപ്പിലുള്ള പ്രഭുക്കന്മാരെക്കണ്ടു വല്ല ഉദ്യോഗവും കിട്ടണമെന്നു നെപ്പോളിയൻ അപേക്ഷിച്ചപ്പോഴെല്ലാം പ്രഭുകക്ഷിയിൽപ്പെട്ട അവരെല്ലാം "ചെറുപ്പക്കാരനും ആകൃതികൊണ്ടു സ്ത്രീയെപ്പോലെ മൃദുലകോമളഗാത്രനും ആയ നീ യുദ്ധകളത്തിൽ എന്തുചെയ്യാനാണു പോകുന്നതു്" എന്നു പരിഹാസഗൎഭമായ സ്വരത്തിൽ ചോദിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. ഉദ്യോഗം അന്വേഷിച്ചുനടന്നു നെപ്പോളിയന്റെ മനസ്സിടിഞ്ഞു. തുൎക്കിരാജ്യത്തിൽപോയി സൈന്യവകുപ്പിൽ ചേരാമെന്നു് അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചു. സ്വരാജ്യത്തെവിട്ടു് അന്യദേശങ്ങളിൽ പോയി പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്നതു സ്വരാജ്യസ്നേഹത്തിനു പോരാന്നുകരുതി തുൎക്കിരാജ്യത്തേക്കുള്ള യാത്രയെ നിൎത്തിവെച്ചു. എന്നാൽ ഉദ്യോഗമില്ലാതെ എത്രകാലമാണു കഴിച്ചുകൂട്ടുക? പിതാവിനാൽ ആൎജ്ജിതമായ സ്വത്തുക്കളെ കയ്യിൽവെച്ചുകൊണ്ടു സ്വസ്ഥമായി കാലക്ഷേപം ചെയ്യുക എന്നുവെച്ചാൽ നെപ്പോളിയനു അത്രമാത്രം പൈതൃകസ്വത്തുക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു ശാന്തമായ ജീവിതം ജാഡ്യതയെ ഉണ്ടാക്കിത്തീൎക്കുകയേ ഉള്ളൂ. സ്വന്തച്ചിലവിനുകയ്യിൽ പണമില്ലാത്ത കഷ്ടം ഒരുവക. മാതാവും സഹോദരീസഹോദരന്മാരും ദാരിദ്ര്യദുഃഖം അനുഭവിക്കുന്നതുകണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ സംഗതിയായല്ലോ എന്നുള്ള ക്ലേശം മറെറാരുവക. ഉദ്യോഗം ലഭിക്കാനുള്ള വൈഷമ്യം വേറൊരുവക. ഇപ്രകാരം ഉള്ള കഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ കാൎയ്യം ആത്മഹത്യചെയ്തു പ്രാപഞ്ചികസങ്കടങ്ങളെ അവസാനിപ്പിക്കുകതന്നെയാണു് എന്നു നെപ്പോ

ളിയൻ തീൎച്ചപ്പെടുത്തുകയും ആ കൃത്യം ചെയ്വാൻ സന്നദ്ധനായി പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അല്ലയോ ദാരിദ്ര്യദേവതേ! നിന്റെ ക്രൂരസ്വഭാവത്തിൽ തലതാഴ്ത്താത്ത ധീരപുരുഷന്മാർ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ? നിൎദ്ദയമായ നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ എന്തെല്ലാം ഹീനകൃത്യങ്ങളെ ചെയ്വാനാണു മനുഷ്യരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു്? നിന്റെ സാഹസങ്ങളെ ന്യൂനീകരിക്കാൻ പ്രാപ്തന്മാരായ യതീശ്വരന്മാരുടെകൂടെ നീ വാളെടുത്തു പുറപ്പെടുക. ഇഹലോകസുഖങ്ങളിൽ വിരക്തിവരാത്തവരുടെ നേരെ നീ എന്തിനു പോരാടുന്നു? ധീരകൃത്യങ്ങൾ പ്രവൎത്തിച്ചു ലോകത്തെ മുഴുവനും യശോധാവള്യത്താൽ പ്രകാശമാനമാക്കിത്തീൎക്കാൻ ബ്രഹ്മാവു ചിലരെ സൃഷ്ടിച്ചയച്ചിരിക്കെ അവരുടെ നേരെയും നിന്റെ നിന്ദ്യവൃത്തികളെ പ്രയോഗിക്കണമോ? അതങ്ങിനെയിരിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ ഒരു ദിവസം ജനസഞ്ചാരമില്ലാത്ത ഒരു ശൂന്യപ്രദേശത്തിൽപോയി അവിടെവെച്ചു തന്റെ ജീവിതത്തെ കലാശിപ്പിക്കാമെന്നുദ്ദേശിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. സ്രഷ്ടാവു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ആയുസ്സിനെ കൂട്ടാനും കുറയ്ക്കാനും ആൎക്കു സാധിക്കും? നെപ്പോളിയൻ ആത്മഹത്യചെയ്വാൻ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ യാദൃച്ഛികമായി അവിടെ എത്തി. അപ്രസന്നവും ആധിവേഗവും ആയിരുന്ന നെപ്പോളിയന്റെ വദനത്തെക്കണ്ടു് ആ സ്നേഹിതൻ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ അന്തൎഗ്ഗതങ്ങളെ അനുമാനിച്ചറിഞ്ഞു. വ്യസനകാരണം എന്താണെന്നുപറയണമെന്നു് ആ ആപൽബന്ധു നിൎബ്ബന്ധിച്ചപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ മനസ്സില്ലാമനസ്സോടുകൂടി തന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ അറിയിച്ചു. ആ സ്നേഹിതൻ ഉടനെതന്നെ തന്റെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്ന 6000 മോഹർ അടങ്ങിയ പണസ്സഞ്ചിയെ നെപ്പോളിയൻവശം കൊടുത്തു് ആവശ്യങ്ങളെ നിവൎത്തിച്ചുകൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞു. നെപ്പോളിയൻ ആ സമ്പത്തിനെ സ്വീകരിക്കാൻ മനഃപൂൎവ്വമായി ആഗ്രഹിച്ചില്ലെങ്കിലും സ്നേ

ഹിതന്റെ നിർബ്ബന്ധത്തിന്നു കീഴടങ്ങേണ്ടിവന്നു. വിശ്വവിശ്രുതനായി തീരുന്ന പുരുഷകേസരിയെ ആ സ്നേഹിതൻ അപ്പോൾ സഹായിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ ജീവചരിത്രത്തെ ഇവിടെത്തന്നെ ഉപസംഹരിക്കേണ്ടിവരുമായിരുന്നു. അന്നുമുതൽ "ആപത്തിൽ സഹായിക്കുന്ന സ്നേഹിതനാണു സ്നേഹിതൻ. മററാരും യഥാർത്ഥസ്നേഹിതന്മാരല്ല" എന്നു നെപ്പോളിയൻ പലതവണ ഉരുവിട്ടിട്ടുണ്ട്. കൃതജ്ഞതാപ്രകടനം ചെയ്വാൻ ഒരു കാലമെങ്കിലും മറന്നുപോകാത്ത നെപ്പോളിയൻ രാജ്യാധിപതിയായി വന്ന ഉടനെ ഒന്നാമതായി ചെയ്ത കൃത്യം ആപൽകാലത്തിൽ തന്നെ സഹായിച്ച ആപ്തമിത്രത്തെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചു നന്ദി കാണിച്ചതായിരുന്നു.

ഭരണസങ്കേതം.

കണ്ണുകളുള്ളപ്പോൾ കാഴ്ചയുടെ ഗുണത്തെ പരിഗണിപ്പാൻ പ്രയാസമാണെന്നുള്ളതു വാസ്തവംതന്നെ. നെപ്പോളിയൻ ഉദ്യോഗം അന്വേഷിച്ചു ഇതാല്യയിൽനിന്നു മടങ്ങിവരുമ്പൊഴെത്തന്നെ ഫ്രാൻസുകാർ നെപ്പോളിയന്റെ സഹായം കൂടിയേകഴിയൂ എന്നുള്ള ഘട്ടത്തിൽ എത്തി. ആസ്ത്രിയക്കാരുടെ കൈവശത്തിൽനിന്നു പിടിച്ചെടുത്ത പ്രദേശങ്ങളെയെല്ലാം അവർതന്നെ കൈക്കലാക്കിയിരുന്നു. സൈനികവകുപ്പു നായകനില്ലാത്ത പടയെപ്പോലെ ശിഥിലമായിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. ആസ്ത്രിയക്കാർ വീണ്ടെടുത്ത സ്ഥലങ്ങളെ കൈവശപ്പെടുത്തുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ ചിന്തിച്ചു യുദ്ധകാര്യവിചാരജ്ഞന്മാർ എല്ലാം തല പുണ്ണാക്കിയതേയുള്ളു. നിവൃത്തിമാർഗ്ഗം അവരുടെ ബുദ്ധിയിൽ പ്രതിഫലിച്ചില്ല. നെപ്പോളിയനെ വരുത്തി ആലോചിച്ചാലല്ലാതെ നിവൃത്തിമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയില്ലെന്നു പ്രസിദ്ധയോദ്ധാക്കളെന്നു നടിക്കുന്ന ചിലകൂട്ടർ സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. യുദ്ധകാര്യജ്ഞന്മാരുടെ ക്ഷണനം അനുസരിച്ചു നെപ്പോളിയൻ സമരമദ്ധ്യത്തിൽ ഹാജരായി. ഫ്രാൻസുകാർ

ഷേധാൽ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന കൃത്യങ്ങളേയും ആസ്ത്രിയക്കാരെ തോല്പിക്കേണ്ട മാൎഗ്ഗങ്ങളേയും നെപ്പോളിയൻ ചുരുക്കമായ ഒരു പ്രസംഗത്താൽ ഹസ്താമലകംപോലെ വിശദമാക്കി. അധികം താമസിയാതെ യുദ്ധകാൎയ്യസ്ഥന്മാർ നെപ്പോളിയന്റെ യുദ്ധരീതിമാൎഗ്ഗങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും അപഹൃതങ്ങളായ ദേശങ്ങളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ആസ്ത്രിയക്കാരുടെ കൈവശത്തിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കുകയുംചെയ്തു. അതോടുകൂടി ജനകക്ഷിയുടെ പ്രാബല്യം അധികരിച്ചു. ഫ്രാൻസിലെ രാജ്യഭരണം അഞ്ചുമന്ത്രികളുടെ അധീനത്തിൽ വിടപ്പെട്ടു. അവർ ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ എന്നനാമധേയവുംകല്പിക്കപ്പെട്ടു. 250 പ്രതിനിധികൾ അടങ്ങിയ പ്രാചീനസഭയെന്നും അഞ്ഞൂറു പ്രതിനിധികൾ അടങ്ങിയ അഞ്ഞൂറാൻസഭയെന്നും രണ്ടു നിയമസഭകൾ ഏൎപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. നാല്പതുവയസ്സിൽ അധികം പ്രായംചെന്നവരും വിവാഹംകഴിഞ്ഞവരും ആയവർ മാത്രമേ പ്രാചീനസഭയിൽ പ്രാതിനിധ്യംവഹിക്കാൻ പാടുള്ളുവെന്നും, മുപ്പതു വയസ്സു പ്രായംചെന്നവർ മാത്രമേ അഞ്ഞൂറാൻസഭയിൽ പ്രവേശനം ഉള്ളുവെന്നും, ഒരു ചട്ടവും കല്പിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ഏൎപ്പാടുകളെല്ലാം ചെയ്തതു ജനകക്ഷിയിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു. പ്രഭുകക്ഷിയുടെ സ്വേച്ഛാഭരണത്തേയും ജാക്കോബൈൻകാരുടെ ദുൎമ്മാൎഗ്ഗങ്ങളേയും ഇല്ലായ്മചെയ്യാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു സഭകളുടെ നിൎമ്മാണം. നിയമസഭകളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ രാജ്യഭാരം നടത്തിത്തുടങ്ങി. ഈ നവീനഭരണച്ചട്ടങ്ങളുടെ വിരോധികളായി പ്രഭുകക്ഷികളും ജാക്കോബൈനാവൎഗ്ഗക്കാരും അവരവരുടെ പ്രാബല്യത്തെ സ്ഥാപിക്കാൻ ഒരുക്കംകൂട്ടി ഈ ഇരുകക്ഷികളും ആയുധപാണികളായി സഭാപ്രതിനിധികളെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ജീവനിൽ ആശയില്ലാതെ കക്ഷിമത്സരംകൊണ്ടു ജനങ്ങൾ എന്തും പ്രവൎത്തിക്കമാറായി. ലഹളക്കാരുടെ അധീനത്തിൽ നാല്പതിനായിരം പീരങ്കിപ്പട്ടാളം ഉണ്ടാ

യി. ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ അധീനത്തിലൊ, അയ്യായിരം പട്ടാളക്കാർ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവരുടെ സേനാധിപതിയായ ഷേനള്ള, എന്നാൾക്ക യുദ്ധസാമർത്ഥ്യവും ധൈര്യവും വളരെ കമ്മി ആയിരുന്നു. ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ സേനാധിപതിയുടെ യുദ്ധപരിജ്ഞാനക്കുറവിനെയും അധൈര്യത്തെയും ലഹളക്കാർ മനസ്സിലാക്കിയതോടുകൂടി അവരുടെ ലഹളയ്ക്കു പൂർവ്വാധികം ശക്തിയും കാഠിന്യവും കൂടിവന്നു. പാരിസ് പട്ടണം അതിഭയങ്കരമായ ഒരു രണക്കളമായി പരിണമിച്ചു. ഷേനളയെ മാററി പാരാസ് എന്നാളെ ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ സേനാധിപതിയായി നിശ്ചയിച്ചു. ടൊളോൻയുദ്ധത്തിൽ അത്ഭുതപൂർവ്വമായ ശൌര്യപരാക്രമങ്ങളെയും യുദ്ധതന്ത്രങ്ങളെയും വെളിപ്പെടുത്തിയ നെപ്പോളിയനെ സേനാധിപതിയായി നിശ്ചയിച്ചാലല്ലാതെ ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കു ജയം ലഭിക്കുന്നതല്ലെന്നും അതുകൊണ്ടു കാലതാമസമെന്നിയെ നെപ്പോളിയനെ സേനാധിപതിയായി നിശ്ചയിക്കേണമെന്നും പാരാസ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഉടനെതന്നെ നെപ്പോളിയൻ സേനാധിപതിയായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. 'യുദ്ധപ്പടക്കുകളെ മുഴുവനും തന്റെ അധീനത്തിൽ വിട്ടുതരേണമെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം താൻ സേനാധിപത്യം സ്വീകരിക്കുന്നതല്ലെന്നും ലഹളക്കാരെ അമർത്തിവെക്കാനും ജയംപ്രാപിക്കാനും താൻ ഉത്തരവാദിയാണെന്നും നെപ്പോളിയൻ മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് സേനാധിപത്യം കയ്യേററത്.

നെപ്പോളിയന്റെ വിജയം.

സേനാധിപത്യം കയ്യേററ ഉടനെതന്നെ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യബലത്തെ ഇരട്ടിക്കണക്കാക്കി. ധാരാളം വെടിമരുന്നും മററുള്ള യുദ്ധസാമഗ്രികളും തയ്യാറാക്കിയശേഷം ലഹളക്കാർക്ക് അന്യദിക്കിൽനിന്നു ലഭിക്കാവുന്ന സഹായങ്ങളെ ഇല്ലായ്മചെയ്വാൻ ശ്രമംചെയ്തു. ശത്രുക്കളുടെ ഇരട്ടിയായ സൈന്യം തങ്ങളുടെനേരെ എന്തു തന്നെ ചെയ്യാൻ

മതിയാകും എന്നുള്ള അഹന്തയോടുകൂടി ലഹളക്കാർ ഭേരി യടിച്ചു. മരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ സേനാപതിതുല്യമായ സൈ ന്യത്തെ വെച്ചുകൊണ്ട് എന്തെല്ലാം പ്രവൎത്തിച്ചുവെന്ന് അ വർ പിന്നീട് അറിയുമാറായി. നെപ്പോളിയന്റെ ഭടന്മാർ ധൈൎയ്യത്തോടുകൂടി പോരാടുകയും സന്ദൎഭോചിതമായ ആ ജ്ഞകളെ നെപ്പോളിയൻ തുടരെത്തുടരെ പ്രയോഗിച്ചു ഭടന്മാ രുടെ ധൈൎയ്യത്തെ വൎദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നെപ്പോളിയ നെപ്പററി ലഹളക്കാൎക്ക് "കണ്ടാലുയരമില്ലെന്നു നിനച്ചീടേ ണ്ട, ചുണത്തരമകലിലറിയാമതിനുള്ളൊരു വീൎയ്യം" എന്നുള്ള അ ഭിപ്രായം തോന്നിത്തുടങ്ങി. ലഹളക്കാർ ചെല്ലുന്ന ദിക്കി ലെല്ലാം നെപ്പോളിയനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യവും ഉ ണ്ട്. ലഹളക്കാരുടെ മനസ്സിടിഞ്ഞു. അവരുടെ അഹന്ത അ സ്തമിച്ചു. ധൈൎയ്യം സൂൎയ്യകിരണങ്ങളോടു ഹിമപടലം എ ന്നവണ്ണം പിൻവാങ്ങി. അവർ ആയുധംവെച്ചു കീഴടങ്ങി. യു ദ്ധത്തിൽ മരിച്ചവരെ കുഴിച്ചിടുവാനും മുറിയേററവരെ വേ ണ്ടുംവണ്ണം ചികിത്സിക്കുവാനും നെപ്പോളിയൻ കല്പനകൊടു ത്തു. രക്തക്കളമായിത്തീൎന്നിരുന്ന പാരീസ് പട്ടണം ശാന്ത തയോടുകൂടി പുഞ്ചിരിതൂകുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ഫ്രാൻസുരാജ്യ ത്തിലെ പ്രധാന സേനാധിപതിയായി നെപ്പോളിയനേയും മരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാരിൽ ഒരുവനായി പാരാസിനേയും നിയമി ച്ചു. പ്രതികക്ഷിക്കാർ തലപൊന്തിക്കാതെ കീഴടങ്ങി. യാതൊരു ഞ്ഞനായകന്റെ യുദ്ധസാമൎത്ഥ്യത്തെ ഗണ്യമാക്കാതെ പ്രതികക്ഷി ക്കാർ അഹങ്കാരം നടിച്ചുവോ, ആത്മാവത്തിൽപെട്ടു ദാരിദ്ര്യപീ ഡയെ സഹിക്കാമെന്നു യാതൊരു വീരയോദ്ധാവിന്റെ ഹൃദയ ത്തിൽ ഫ്രാൻസുകാർ തോന്നിച്ചുവോ, യാതൊരു സേനാധിപ തി അല്പമായ സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടും അനല്പമായ യുദ്ധ ചാതുൎയ്യത്തെക്കൊണ്ടും ശത്രുക്കളെ യുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്നു പിൻ തിരിച്ചോടിച്ചുവോ, ആ പുരുഷകേസരി, ആ ഗംഭീരാശ യൻ, അതെ, സമുദ്രഗാംഭീൎയ്യമെന്ന ശൈശവകാലം മുതല്ക്കു

ത്തന്നെ കൈക്കലാക്കുവാൻ പഠിച്ചു. ആ നെപ്പോളിയൻ നാല്പ
തിനായിരം ജനങ്ങളോടുകൂടിയ വൈരികളെ അയ്യായിരം ഭട
ന്മാരോടുകൂടി തോല്പിച്ച് ആയുധംവെപ്പിച്ചു ബാഹളയെ നി
ൎത്തൽചെയ്തു ഫ്രാൻസിലെ സൎവ്വസേനാധിപത്യം വഹിക്കുന്നു.
പുരുഷന്റെ ഭാഗ്യം ഇത്രയാണെന്നു കണക്കാക്കുവാൻ ദേവ
ന്മാൎക്കുതന്നെ സാദ്ധ്യമല്ല. പിന്നെയാണൊ ഒരു ചരിത്രകാ
രകൻ കണക്കാക്കുന്നത്. നെപ്പോളിയന്റെ പരാക്രമത്തെയും
അതോടുകൂടി അനുവൎത്തിച്ചുപോന്നതായ വിശാലഹൃദയത്വ
ത്തെപ്പറ്റി മേൽവരുന്ന അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ നിന്നു മനസ്സി
ലാക്കാം.

അദ്ധ്യായം 4

ഐറോപ്യസമരം

വിവാഹം.

നെപ്പോളിയന്റെ വിവാഹസംഗതിയെപ്പറ്റി പറയു
മ്പോൾ ഹിന്തുക്കൾക്ക് അത്ര രുചിച്ചില്ലെന്നു വരാം. എങ്കി
ലും ഓരോ ദേശങ്ങളിലുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങളെയും സാമുദായിക
രീതികളെയും അനുസരിച്ചുമാത്രമാണ് ഒരു ചരിത്രനായകൻ
പ്രവൎത്തിച്ചത് എന്നു സമാധാനിക്കുന്നതായാൽ നമ്മുടെ
ചരിത്രനായകന്റെ വിവാഹത്തെപ്പറ്റി അരുചിക്കു അവകാ
ശമില്ല. തന്നെക്കാൾ രണ്ടു വയസ്സ് അധികം പ്രായമുള്ളവ
ളും രണ്ടു സന്താനങ്ങളുടെ മാതാവും വിധവയും ആയ സ്ത്രീ
യെയാണ് നെപ്പോളിയൻ വിവാഹം ചെയ്തത്. യൌവ്വനദ
ശ കഴിഞ്ഞാൽ സൌന്ദൎയ്യം ക്രമേണ കുറഞ്ഞുതുടങ്ങുന്നതായി
ട്ടാണ സാധാരണ കണ്ടുവരാറുള്ളത്. എന്നാൽ നെപ്പോളിയ

ന്റെ ഭാര്യയായ ജോസ്ഫൈൻ എന്ന തരുണീമണിയുടെ സൌന്ദര്യവും സ്വഭാവഗുണവും യൌവ്വനദശ കഴിഞ്ഞതോടു കൂടി അധികമായിവരികയാണ് ചെയ്തത്. എല്ലാ നിയമങ്ങൾക്കും ഒരു ഉപനിയമം ഉണ്ടാകാറുള്ളത് നിത്യാനുഭവമാണല്ലൊ. ജോസ്ഫൈന്റെ പൂർവ്വഭർത്താവ് ബോഹർനെ പ്രഭുവായിരുന്നു. അവളുടെ ജന്മദേശം മാർട്ടിനിക്കൊ ദ്വീപുമായിരുന്നു. ബോഹർനെ മരിക്കുന്ന കാലത്ത് അവളുടെ പ്രായം ഇരുപതെട്ട്. ബോഹർനെ വ്യാപാരവിഷയമായി മാർട്ടിനിക്കൊദ്വീപിൽ പോയിരുന്ന സമയം ഈ യുവതിയെ വിവാഹം ചെയ്തതായിരുന്നു. ലഹളക്കാരുടെ ഖഡ്ഗത്തിന്നു ബോഹർനെ പ്രഭു ഇരയായിത്തീരുകയാണ് ചെയ്തത്. കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച വിജയത്തിനുശേഷം ലഹളക്കാരുടെ പുനരുല്പത്തിയുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ പാരീസ്പട്ടണത്തിലുള്ള സകലായുധങ്ങളേയും ശേഖരിച്ച് ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ കെട്ടിടത്തിനടുത്തുള്ള ആയുധശാലയിൽ സൂക്ഷിക്കണമെന്നു തീർച്ചയാക്കി. ആയുധങ്ങളെ ശേഖരിക്കാൻ ഭടന്മാരെ അയച്ചു. പ്രജകളെല്ലാവരും ആയുധങ്ങളെ ഭടന്മാരുടെ കൈവശം ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്നുള്ള സുഗ്രീവാജ്ഞയേയും നെപ്പോളിയൻ വിളംബരപ്പെടുത്തി. ആയുധം ശേഖരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ജോസഫൈൻ സ്വഭവനരക്ഷയ്ക്കായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതും ബോഹാർൻപ്രഭു പുത്രവാത്സല്യത്തോടുകൂടി ആദരിച്ചുവന്നിരുന്നതും ആയ ഒരു ഖഡ്ഗം ഭരണകിങ്കരന്മാരാൽ അപഹരിക്കപ്പെട്ടു. ആ ഖഡ്ഗം ആയുധശാലയിൽ എത്തി. ജോസഫൈൻ ആ ഖഡ്ഗത്തെ ഭർത്തൃഭക്തിയോടും അവളുടെ മക്കളായ യൂജൻഹാർട്ടിൻസ് എന്നി രണ്ടുപേരും പിതൃഭക്തിയോടുംകൂടി വണങ്ങിപ്പോന്നിരുന്നു. പിതാവിന്റെ മരണശേഷം യൂജൻ പിതൃഖഡ്ഗത്തെ ജനകസ്മാരകമായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു. ആ ഖഡ്ഗത്തെ ഭരണകിങ്കരന്മാർ

കൈക്കലാക്കിയതു് നെപ്പോളിയന്റെ കല്പനാപ്രകാരം ആക ന്നുവെന്നു യൂജൻ മനസ്സിലാക്കിയ ഉടനെ ജനകസ്മാരകമായ ആയുധത്തെ വീണ്ടെടുത്തുകൊണ്ടുപോരേണമെന്നു തീൎച്ചയാക്കി നെപ്പോളിയന്റെ മുമ്പാകെ ചെന്നുനിന്നു. “അങ്ങുന്നേ എന്റെ പ്രിയ പിതാവിന്റെ ഖഡ്ഗം ഇവിടത്തെ ആയുധശാലയിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഞാനും എന്റെ അമ്മയും ആ ആയുധത്തെ മരിച്ച പിതാവിന്റെ സ്മാരകമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. അവിടത്തെ ദയവുണ്ടായി ഖഡ്ഗത്തെ എനിക്കു തരേണം. അതു് എന്റെ സൎവ്വസ്വമാകുന്നു” എന്നു യൂജൻ നെപ്പോളിയനോടപേക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു. ധീരപുരുഷന്മാൎക്കല്ലാതെ ധീരബാലകന്മാരുടെ മഹത്വത്തെ അറിയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലല്ലൊ. യൂജന്റെ അപേക്ഷയെ, നെപ്പോളിയൻ അല്ലാതെ മറ്റൊരാളായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അധികപ്രസംഗമായി കരുതുകയേ ഉള്ളു. യൂജന്റെ ധീരതയേയും പിതൃഭക്തിയേയും കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ സന്തോഷിക്കുകയും ഖഡ്ഗം എടുത്തു് ആ ബാലകന്റെ കൈവശം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. യൂജൻ ആ ഖഡ്ഗത്തെ വന്ദിച്ചു് അശ്രുപരിപൂൎണ്ണമായ നേത്രങ്ങളാൽ നെപ്പോളിയനോടു നന്ദി പറഞ്ഞു സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു പോയി. “ഈ ധീരബാലകനെ പ്രസവിച്ച മഹതി എത്ര ഭാഗ്യവതിയായിരിക്കണം. ആ വനിതാരത്നം ധൈൎയ്യവതിയായിരിക്കാനേ തരമുള്ളു.” എന്നിങ്ങനെ നെപ്പോളിയൻ ആലോചിച്ചു. യൂജൻ ഗൃഹത്തിൽ പോയി തന്റെ മാതാവിനോടു നെപ്പോളിയൻ ദയാപൂൎവ്വം ഖഡ്ഗത്തെ മടക്കിക്കൊടുത്ത സംഗതിയേയും ആ മഹാമനസ്കന്റെ ദയാശീലത്തേയും പററി പറഞ്ഞപ്പോൾ ജോസഫൈൻ നെപ്പോളിയനെ മനസാ ആശീൎവ്വദിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുരാരോഗ്യവൎദ്ധനയ്ക്കായി പ്രാൎത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. യൂജന്റെ പിതൃഭക്തിയുടെ നിദാനമായ ഖഡ്ഗം ജോസഫൈനും നെപ്പോളിയനും തമ്മിലുള്ള പരിച

യത്തിനും, പരിചയം നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹത്തിനും, സ്നേഹം ദാമ്പത്യബന്ധത്തിനും ആസ്പദമായി പരിണമിച്ചു. ജോസഫൈൻ ഇരുപത്തെട്ടുവയസ്സുള്ളവളായിരുന്നുവെങ്കിലും കാഴ്ചയിൽ അത്രയൊന്നും തോന്നുകയില്ലായിരുന്നു. ചന്ദ്രബിംബംപോലെ പ്രകാശിക്കുന്ന മുഖം. പുരുഷോചിതമായ ധൈര്യം. നിഷ്കളങ്കമായ സ്വഭാവഗുണം. ഏവംവിധങ്ങളായ ഗുണങ്ങളാൽ തിളുതിളങ്ങുന്ന നാരീമണിയുടെ പ്രായത്തെയോ, വൈധവ്യത്തെയോ നെപ്പോളിയൻ വകവെച്ചില്ല. അവളുടെ സൌശീല്യത്തെയും സൌഭാഗ്യത്തെയും ധീരതയേയും മാത്രമാണു വിവാഹോപാധിയായ നെപ്പോളിയൻ ഗണ്യമാക്കിയത്. 1796 മാർച്ചുമാസം 6-ാംനു- നെപ്പോളിയൻ ജോസഫൈനെ വിവാഹം കഴിച്ചു. കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു മന്ത്രിയെപ്പോലെയും, കരണിയിൽ ദാസിയെപ്പോലെയും, രൂപത്തിൽ ലക്ഷ്മിയെപ്പോലെയും, ക്ഷമയിൽ ധരിത്രിയെപ്പോലെയും, ഭർത്തൃശുശ്രൂഷയിൽ വേശ്യയെപ്പോലെയും ജോസ്ഫൈൻ തന്റെ ഭർത്താവോടൊത്തിണങ്ങി ഗൃഹസ്ഥധർമ്മത്തെ പതിയെക്കൊണ്ടു വേണ്ടുവണ്ണം നിർവ്വഹിപ്പിച്ചു. ഭാര്യക്കു തന്നേക്കാൾ പ്രായം കൂടിപ്പോയല്ലോ എന്നുള്ള വിചാരം നെപ്പോളിയന് ഒരു കാലത്തും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതിനു ജോസഫൈൻ ഇടകൊടുത്തിട്ടും ഇല്ല. വിവാഹാനന്തരം മംഗളസൂചകമായി നെപ്പോളിയന് ഒരു ഉദ്യോഗകയറ്റം കിട്ടി. ഇത്താല്യയിലെ സൈന്യവകുപ്പിൽ അതിയായ കുഴപ്പം നേരിട്ടിരുന്നു. ഭടന്മാർക്ക് ശമ്പളം ക്രമമായി കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഭടന്മാർ അനുസരണമില്ലാത്തവരായി അങ്ങുമിങ്ങും തെണ്ടിത്തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. സൈന്യവകുപ്പിനെ പരിഷ്കരിച്ചു സമാധാനത്തെ നിലനിർത്താൻ വേണ്ടി നെപ്പോളിയനാണ് ഇത്താല്യയിലെസേനാധിപതിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടത്.

യുദ്ധസന്നാഹം.

ഭരണാധ്യക്ഷന്മാരുടെ കഴകേടാണ് ഫ്രാൻസിലെ പ്ര

ജാധിപത്യഭരണം ഏൎപ്പെടുത്തു്. പരമ്പരയായി നാടുവാൎന്ന
കൊണ്ടിരുന്ന രാജാക്കന്മാരെയും അവരെ ആശ്രയിച്ചു സ്ഥാന
മാനങ്ങൾ കൈപ്പററിക്കൊണ്ടിരുന്ന അനവധി പ്രഭുക്കന്മാരെ
യും ഭരണാധികാരത്തിൽനിന്നു നീക്കിനിൎത്തി. രാജകുഡുംബ
ക്കാരും പ്രഭുക്കന്മാരും കൂടി അവരുടെ നഷ്ടമായ സ്ഥാനമാന
ങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ തരംനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രജാധി
പത്യഭരണത്തെ വേരോടെ പറിച്ചുകളയുവാൻ അവർ ശീഘ്ര
പ്രയത്നം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ആഭ്യന്തരകലഹം ഇന്നോ നാ
ളെയോ ഉണ്ടായേക്കാം. എന്നു ഭരണാധ്യക്ഷന്മാരും പ്രജകളും
ഒരുപോലെ ഭയപ്പെട്ടു. യൂറോപ്പിലെ പല രാജാക്കന്മാരും ഫ്രാ
ൻസിലെ തൽക്കാലസ്ഥിതിയെ സൂക്ഷ്മമായി ആലോചിക്കുവാ
നും തരമുണ്ടെങ്കിൽ ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തെ കൈക്കലാക്കുവാനും വ
ട്ടംകൂട്ടി. തങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരുരാജാവിനെ പ്രജകൾ രാജ്യ
ഭ്രഷ്ടനാക്കിയിരിക്കുകയാണെന്നു കേട്ടപ്പോൾ യൂറോപ്പിലെ പ
ലേ രാജാക്കന്മാൎക്കും സന്താപവും ഭയവും ഉണ്ടായി. "ഇന്നു
ഫ്രാൻസുരാജാവിനു സംഭവിച്ച സ്ഥാനഭ്രംശം നാളെ നമുക്കും
വന്നുകൂടേ? അതുകൊണ്ടു പ്രജാധിപത്യഭരണത്തെ അധിക
കാലം വെച്ചേക്കരുത്" എന്നു യൂറോപ്പിലെ രാജാക്കന്മാരെ
ല്ലാവരും ആലോചിച്ചു. ഫ്രാൻസിലെ രാജസിംഹാസനം
അതിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു പ്രജാപരിപാലനത്തിന്റെ
ശക്തിമൂലം ഉരുണ്ടു മറിഞ്ഞുവീണു. പ്രജകളുടെ ശക്തിവൎദ്ധന
യേയും പ്രഭുക്കളുടെ ശക്തിക്ഷയത്തേയും കണ്ടു സഹിക്കാൻ വ
ഹിയാതെ അധികം ക്ലേശം അനുഭവിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇം
ഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവും പ്രഭുക്കന്മാരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷു
പ്രജകളെയും ഫ്രാൻസിലെ പ്രജകളെ ബാധിച്ചു സ്വാതന്ത്ര്യ
ജ്വരം പിടികൂടി. ഐൎലണ്ടിലെ ഖനികളിൽ പ്രവൃത്തിയെടു
ത്തിരുന്ന കൂലിയാളുകൾക്കുംകൂടി പ്രജാധിപത്യം വേണമെന്നു
തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ തെരുവീഥികളിലും ചന്ത
കളിലും, വീടുകളിലും, രാജവീഥികളിലും എന്നു വേണ്ട പ്രജ

കൾ സമ്പാദിച്ചുകൂട്ടുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ഫ്രാൻസിലെ ഖ ണ്ഡമാനമേയുള്ളു. ഫ്രാൻസിലെ പ്രജകൾ രാജാവിനെ ആട്ടിപ്പായിച്ചു സ്വയംഭരണം സ്ഥാപിച്ചതിനെപ്പററി പ്രശംസിക്കാത്ത പ്രജകൾ ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രജാധിപത്യഭ്രമം കാട്ടുതീപോലെ യൂറോപ്പിൽ മുഴുവനും പടർന്നുപിടിച്ചു. രാജാക്കന്മാർ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ഭയാതുരന്മാരായി പ്രജകളെ അമർച്ചചെയ്യാൻ മാർഗ്ഗം ആലോചിച്ചു. പ്രജാധിപത്യപ്രവാഹത്തിന്റെ വേഗതയിൽ ഒഴുകിപ്പോകാതെ പിടിച്ചുനില്ക്കുവാൻ അവർ വഴി തേടി. യൂറോപ്പിലെ പ്രഭുക്കന്മാർ പലരും ഫ്രാൻസിലെ പ്രഭുക്കന്മാരെ സഹായിച്ചു ഫ്രാൻസ് പ്രജകൾ ഇതരപ്രജകളുടെ സഹായസഹകരണങ്ങളെ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ ആവശ്യപ്പെട്ട സഹായം അവക്ക് കിട്ടിക്കൊണ്ടും ഇരുന്നു. ഫ്രാൻസിലെ ആഭ്യന്തരകലഹത്തിൽ മതാദ്ധ്യക്ഷന്മാരും പങ്കുകൊണ്ടു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു അനാവധി പടക്കപ്പലുകൾ ഫ്രാൻസ് തീരത്തിൽ എത്തി അണിയണിയായി നിരന്നുതുടങ്ങി. ആയുധങ്ങളായിട്ടും വെടിമരുന്നായിട്ടും മററു പലവിധത്തിലുള്ള യുദ്ധസാമഗ്രികളായിട്ടും ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു ഫ്രാൻസ്പ്രഭുക്കന്മാക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു. ഉത്തരഭാഗത്തിൽനിന്നു ഫ്രാൻസിനെ എതിക്കുവാൻ രണ്ടുലക്ഷം ഭടന്മാരോടുകൂടി ആസ്ത്രിയരാജാവു സന്നദ്ധനായി. സാർഡിനിയാ സൈന്യങ്ങളും സിസിലി, നേപ്പിൾസ് മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള സൈന്യങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷ്സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി ഏകോപിച്ച് ആൽപ്സ് പർവ്വതത്തിന്റെ താഴ്വരകളിൽ ഒത്തുകൂടി. ഇപ്രകാരം യുദ്ധസന്നദ്ധന്മാരായ വിവിധരാജാക്കന്മാരോടുകൂടി ഏകാകിയായി പോരാടുവാൻ നെപ്പോളിയനും തീരുമാനിച്ചു.

സാർഡിനിയും ആസ്ത്രിയായും തോല്പിക്കപ്പെട്ടു.

പ്രജകൾ അവരുടെ ശ്രേയസ്സിനേയും അഭിവൃദ്ധിയേയും ലക്ഷ്യമാക്കി മഹാപ്രവാഹമുണ്ടാക്കാൻ ബദ്ധകങ്കണന്മാരായി

സമരാങ്കണത്തിൽപ്രവേശിച്ചു. യൂറോപ്പിലെ രാജകുടുംബങ്ങളെല്ലാമൈക്യമത്യത്തോടുകൂടി പ്രഭുക്കന്മാരെ സഹായിക്കാനും തങ്ങളുടെ അഭിമാനത്തെ സംരക്ഷിപ്പാനുംവേണ്ടി എന്തുചെയ്യാനും മടിയില്ലെന്ന് അനുഭവപ്പെടുത്തി. നെപ്പോളിയനാകട്ടെ ഭടന്മാരുടെ തൃപ്തിയേയും അനുസരണത്തേയും സമ്പാദിക്കാൻവേണ്ടി ഇത്താല്യസൈന്യങ്ങളുടെ അരിഷ്ടകഷ്ടങ്ങളെ നീക്കംചെയ്തു. അവർക്കുള്ള ശമ്പളത്തെ ക്രമമായി കൊടുത്തു. ആ കാര്യസ്ഥനായ നെപ്പോളിയൻ സേനാധിപത്യം വഹിക്കാൻ പ്രാപ്തനല്ലെന്ന് ഇത്താല്യയിലെ ചിലകൂട്ടർ പിറുപിറുത്തുവെങ്കിലും കാര്യത്തോടടുക്കുമ്പോൾ തന്നെപ്പോലെ യുദ്ധനൈപുണ്യം ഉള്ള യോദ്ധാക്കൾ ഭൂലോകം കുറവുമെന്നു നെപ്പോളിയൻ തെളിയിച്ചു. സാർഡിനിയാ നാടുവാഴിയും ആസ്ത്രിയാരാജാവും തമ്മിലുള്ള മൈത്രിയെ ശിഥിലീകരിച്ചു സാർഡിനിയാ നാടുവാഴിയെക്കൊണ്ടു ഫ്രാൻസിലെ പ്രജാധിപത്യകക്ഷിയെ സഹായിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുവാനും മൈൻനദീതീരത്തിൽ പാളയമടിച്ചു കൂടിയിരുന്ന ആസ്ത്രിയാരാജാവിനേയും ക്രിസ്തീയമതപരിപാലകനായ പോപ്പിനേയും നയോപായങ്ങളാൽ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കാത്തപക്ഷം യുദ്ധംചെയ്ത് അവരെ തോൽപ്പിക്കുവാനും നെപ്പോളിയൻ മുൻകൂട്ടി ആലോചനചെയ്തു. തന്റെ അധീനത്തിലുള്ള ഭടന്മാരെ ഉത്തേജിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചു. ധൈര്യോല്പാദകങ്ങളും അഭിപ്രായകങ്ങളും ആയ ഗംഭീരവാഗ്ധോരണികളെ പൊഴിച്ചുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ പ്രസംഗിച്ചു. ആ പ്രസംഗത്തിന്റെ തന്മയത്വത്തെ നോക്കുക. "യുദ്ധവീരരേ, നിങ്ങൾക്ക വേണ്ടുംവണ്ണം ആഹാരവും വസ്ത്രവും ലഭിക്കുന്നില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. നിങ്ങളുടെ ധീരതയും ക്ഷമയും എല്ലാ കഷ്ടങ്ങളേയും സസന്തോഷം അനുഭവിക്കാൻ തക്കവണ്ണം സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ഞാൻ അറിയാത്തതല്ല. അല്പം ക്ഷമിക്കുവിൻ. അധികം ഫലപുഷ്ടിയും

ജനപുഷ്ടിയും ഉള്ള ചില പ്രദേശങ്ങളെ നാം കീടഴക്കാൻ പോകുന്നു. അവിടെ വേണ്ടിടത്തോളം ആഹാരപദാൎത്ഥങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും ഉണ്ടു്. നിങ്ങളുടെ യശസ്സും ജീവനും അവിടെവെച്ചാണ കൂടുകയൊ കുറയുകയൊ ചെയ്യുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ആലസ്യത്തെ അകററി ആ മണൽഭൂമിയിലേക്കു് എൻെറകൂടെ വരുവിൻ." പ്രസംഗം അവസാനിച്ചതും ഭടന്മാർ ധൈൎയ്യസമേതം ആൎപ്പുവിളിച്ചതും ഒപ്പംകഴിഞ്ഞു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നൂതനമായ ഒരു ശക്തി അങ്കുരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് അവൎക്കു തോന്നി. നെപ്പോളിയൻ തൻെറ സൈന്യത്തെ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളായി പിരിച്ചു് ' ഏകകാലത്തിൽ ശത്രുക്കളെ എതിരിടുവാൻ തീൎച്ചയാക്കി. മാൻറനാടിഗ്രാമത്തിനുസമീപം വെച്ചു ശത്രുക്കളെ ഒരുഭാഗം സൈന്യം എതിരിടുവാൻ പോളിയോവിനെ നിയമിച്ചു. മറെറാരുഭാഗം സൈന്യത്തെ തൻെറ നായകത്വത്തിൻകീഴിൽ ആൽപ്സ് പൎവ്വതത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി നെപ്പോളിയൻ അണിയിട്ടുനിന്നു. മുൻവശത്തുനിന്നും പിൻവശത്തുനിന്നും ഏകകാലത്തിൽ പീരങ്കിവെടി തുടങ്ങിയപ്പോൾ മദ്ധ്യത്തിൽകിടന്നു കുഴങ്ങിയ സാൎഡിനിയാസൈന്യങ്ങളും ആസ്ത്രിയാസൈന്യങ്ങളും യുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്നു് ഓടിത്തുടങ്ങി. നെപ്പോളിയൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നപ്രകാരംതന്നെ സാൎഡിനിയാസൈന്യം ഒരു ഭാഗത്തേക്കും ആസ്ത്രിയാസൈന്യം മറെറാരു ഭാഗത്തേക്കും ഓടി. ശത്രുക്കളുടെ അനവധി പീരങ്കികളും യുദ്ധസാമഗ്രികളും നെപ്പോളിയൻ കൈവശമാക്കി. തോറേറാടുന്നസൈന്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം വെറുതെ വിട്ടില്ല. ആരംഭിച്ച പ്രവൃത്തിയെ അദ്ധത്തിൽ ഇട്ടേച്ചുപോകുന്ന ആലസത നെപ്പോളിയനെ ഒരു കാലത്തും ബാധിച്ചിട്ടില്ല. ഓടുന്ന ശത്രുസൈന്യങ്ങളെ നെപ്പോളിയൻ പിൻതുടൎന്നു. ടീക്കോ നഗരത്തിനടുത്തുവെച്ചു് ആസ്ത്രിയാസൈന്യങ്ങളേയും മില്ലസിമൊ എന്ന പ്രദേശത്തിൽവെച്ചു് സാൎഡിനിയാസൈന്യങ്ങളേയും നെപ്പോളിയൻ തോല്പിച്ചു. പരാജിതന്മാരായ ശ

ത്രുക്കളുടെ നാട്ടിൽ കടന്നു കൊള്ളചെയ്യാൻ നെപ്പോളിയ
ന്റെ സൈന്യങ്ങളും ധൃതികൂട്ടി. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു് അ
നുചിതവും അധൎമ്മവും ആകുന്നുവെന്നുപദേശിച്ചു ഭടന്മാരെ
നെപ്പോളിയൻ സമാധാനപ്പെടുത്തി. യുദ്ധത്തിൽ പിടിച്ചട
ക്കപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിലെ നിവാസികളെ തന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ
പ്പററി ഒരു മുന്നറിവു കൊടുക്കുന്നതു സാധാരണ സേനാധിപ
തിമാരുടെ പതിപാടികളിൽപെട്ടതല്ലെങ്കിലും നെപ്പോളിയൻ
മുന്നറിവു കൊടുക്കാതെ പരാജിതന്മാരെ കൊള്ളചെയ്യുകയൊ
ഉപദ്രവിക്കുകയൊ ചെയ്തിട്ടില്ല. "മഹാജനങ്ങളേ! ഫ്രാൻസു
പ്രജാധിപത്യഭരണം നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കാൻ വിചാരിക്കു
ന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ സാമുദായികാനുഷ്ഠാനങ്ങളേയും സ്ഥാവര
ജംഗമസ്വത്തുക്കളേയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനാണ നാം വരുന്നതു്.
നാം നിങ്ങളുടെ ബന്ധുവും നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾ നമ്മുടെ ശ
ത്രുക്കളും ആകുന്നു. നമ്മുടെ ഭടന്മാരെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേ
ണ്ട" എന്നിപ്രകാരമുള്ള പൂൎവ്വപീഠികയോടുകൂടിയല്ലാതെ നെ
പ്പോളിയൻ പരാജിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ കടന്നുചെന്നിട്ടില്ല.
രണ്ടാഴ്ചക്കുള്ളിൽ നെപ്പോളിയൻ സാർഡിനിയെ കൈവശ
പ്പെടുത്തി. ആസ്ത്രിയാരാജാവിനു ചേൎന്നതായ പല സ്ഥല
ങ്ങളേയും പിടിച്ചടക്കി. സാർഡിനിയും ആസ്ത്രിയയും തമ്മി
ലുള്ള മൈത്രി ശിഥിലമായി. നെപ്പോളിയൻ സാർഡിനിയ
നാടുവാഴിയുമായി നേരിട്ടു് ഒരു കരാർചെയ്തു. ഈ കരാർ പ്ര
ജാധിപത്യാസക്തന്മാരായ ചിലൎക്കു രസമായില്ല. വംശപരമ്പ
രയാ നാടുവാഴുന്ന രാജാക്കന്മാരുമായി കരാർചെയ്യുന്നതു തെ
റാകുന്നുവെന്നു് അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. രാജാക്കന്മാരേയും
പ്രഭുക്കന്മാരേയും തലപൊന്തിക്കാൻ വിടരുതു് എന്നുള്ള മൎക്ക
ടമുഷ്ടിക്കാരായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ കരാറിനെ സമ്മതി
ക്കാൻ വിമുഖത കാണിച്ചതു്. പ്രജാധിപത്യം എന്നു പേരും
പറഞ്ഞു കൊള്ളക്കവൎച്ചയും കൊലപാതകവും ആയി കാല
യാപനംചെയ്യാൻ വിചാരിച്ചിരുന്ന കൂട്ടർ നെപ്പോളിയൻ

സാർഡിനായയുമായി ചെയ്ത കരാർ വലിയ പ്രതിബന്ധമായിരുന്നു.

കലാവിദ്യാതല്പരത.

നെപ്പോളിയന്റെ വിജയവാർത്ത പാരിസിൽ എത്തി. ജനങ്ങൾ വിജയപതാകയെ ഉയർത്തി. പ്രജാധിപത്യഭരണം നെപ്പോളിയനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും എന്നു് എല്ലാവരും ജയഭേരി മുഴക്കി. യുദ്ധകാലത്തു സ്നാനഭോജനാദികൾ ഇല്ലാതെയും സർവ്വദാ ശത്രുസൈന്യങ്ങളുടെ ചലനത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ടും നേരം കഴിച്ചുകൂട്ടിയ നെപ്പോളിയനു തന്റെ പ്രിയതമയ്ക്കു് എഴുത്തെഴുതുവാൻകൂടി സമയം ഉണ്ടായില്ല. അശ്വാരൂഢനായി സൈന്യങ്ങളുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിമിഷങ്ങളിൽ കുതിരപ്പുറത്തുനിന്നുതന്നെ എഴുതിയ രണ്ടു് എഴുത്തുകളെ ജോസഫൈൻ കൈപ്പറ്റിയപ്പോൾ ആ വീരപത്നിക്കുണ്ടായ ആനന്ദത്തിനു കയ്യും കണക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സാർഡിനിയാ നാടുവാഴിയുമായുള്ള കരാർ അനുസരിച്ചു വിലയേറിയ സാമാനങ്ങളേയും അനവധി ദ്രവ്യത്തെയും സാർഡിനിയാ കൊടിക്കൂറകളേയും വാങ്ങി നെപ്പോളിയൻ സ്വരാജ്യത്തിലേക്കു് അയച്ചു. അത്ഭുതകരങ്ങളും അമൂല്യങ്ങളും ആയ ഇരുപതു പ്രതിമകളേയും അപ്രകാരംതന്നെയുള്ള പടങ്ങളേയും നെപ്പോളിയൻ ബേർമാപ്രഭുവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു കരസ്ഥമാക്കി പാരിസ് കാഴ്ചബംഗ്ലാവിലേക്കു് അയച്ചുകൊടുത്തു. സെയ്ന്റ് ജെറോമെയുടെ ഛായാപടത്തെ നെപ്പോളിയൻ ആവശ്യപ്പെട്ടസമയം ബേർമാപ്രഭു പടത്തിനു പകരം രണ്ടുലക്ഷം ഡോളർ കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു. നെപ്പോളിയൻ പണത്തെ വിലവെച്ചില്ല. ഛായാപടംതന്നെ കിട്ടണമെന്നു നിർബ്ബന്ധിച്ചു പ്രഭുവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു് അതിനെ കരസ്ഥമാക്കി. കലാവിദ്യകളിലും ശില്പിശാസ്ത്രത്തിലും ആ കാലത്തു നെപ്പോളിയനെപ്പോലെ ബഹുമാനം മററാൎക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ദ്രവ്യം അചിരേണ ചിലവഴിഞ്ഞുപോകും.

വിശ്വവിശ്രുതന്മാരായ ചിത്രകാരകന്മാരുടേയും ശില്പിവൎയ്യന്മാരുടേയും രചനകളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതു പരിഷ്കാരലക്ഷണമാകയാൽ നെപ്പോളിയൻ സന്ദൎഭം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം ചിത്രങ്ങളേയും പ്രതിമകളേയും സംഭരിച്ചു പാരീസു കാഴ്ചബംഗ്ലാവിലേക്കു് അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു.

"പോ"നദിക്കരയിലെ യുദ്ധം.

പരാജിതന്മാരായ ആസ്ത്രിയക്കാർ ഫ്രാൻസിനെ എതിൎക്കാൻ തക്കംനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. "പോ" നദീതീരത്തിൽ അവർ സൈന്യശേഖരംചെയ്തു ഫ്രാൻസുസൈന്യങ്ങൾക്കും ആസ്ത്രിയാസൈന്യങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യത്തിൽ പ്രവഹിച്ചിരുന്ന "പോ" നദിയെ തരണംചെയ്യുക എന്നുള്ള കാൎയ്യം അത്യസാദ്ധ്യമല്ലയായിരുന്നുവെന്നുതന്നെ പറയാം. ആ നദിയുടെ ഒഴുക്കു് അതിവേഗവും ഭയങ്കരവും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു് അതിനെ കടക്കുവാൻ എത്ര ധീരപുരുഷനും അല്പം ഭയപ്പെടുകയേ ഉള്ളൂ. നെപ്പോളിയനൊ, "ഭയം" എന്നുള്ള പദത്തെ തന്റെ അകാരാദിയിൽനിന്നു ഗളംപിടിച്ചു തള്ളിയ വീരയോദ്ധാവായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം രാത്രി എണ്പതിനായിരം സേനകളോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ "പോ"നദീതീരത്തിൽ എത്തി. നദീപ്രവാഹത്തെ തൃണതുല്യമായിക്കരുതി പടവുകളിൽ സൈന്യങ്ങളെ, ഒരാൾക്കെങ്കിലും അപകടംകൂടാതെ, അക്കരെക്കു കടത്തി ധാന്യപുഷ്ടിയും ഫലപുഷ്ടിയും ഉള്ള "ലംബാൎഡി" മൈതാനത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ പാളയമടിച്ചു. ലംബാൎഡിപ്രഭു നെപ്പോളിയന്റെ നദീതരണവാൎത്തയെ കേട്ടുടനെ സൈന്യസമേതനായി പോരിനു പുറപ്പെട്ടു. യുദ്ധത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ വിജയംപ്രാപിക്കുകയും രണ്ടായിരം ഭടന്മാരെ തടവുകാരായി പിടിക്കുകയുംചെയ്തു. ആസ്ത്രിയക്കാരെ ഇടവിടാതെ പിൻതുടൎന്നു അവൎക്കു ക്ഷീണപരിഹാരംചെയ്യാൻ സമയംകൊടുക്കാതെയും നെപ്പോളിയൻ കഷ്ടപ്പെടുത്തി. ആസ്ത്രിയയ്ക്കു നെപ്പോളിയന്റെ അശ്രാന്തപരിശ്രമംമൂലം ഉണ്ടായ നഷ്ടങ്ങളെ

കണ്ണാക്കുവാൻ പ്രയാസമായി. ആസ്ത്രിയാസൈന്യം "ആഡാ"നദിക്കരയിൽ രക്ഷപ്രാപിച്ചു. ആ നദിയെ കടക്കുവാൻ ഇടുങ്ങിയ ഒരു പാലം മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. പാലത്തിന്റെ പ്രവേശനമാർഗ്ഗത്തിൽ ആസ്ത്രിയാസൈന്യം ആയുധപാണികളായി നില്പായി. നെപ്പോളിയൻ ആ പാലത്തെ തകർത്തുകളയുവാനും ആസ്ത്രിയാസൈന്യത്തെ ഇതരഭാഗത്തിൽനിന്നും എതിൎക്കുവാനും ഉദ്ദേശിച്ചു. ആ ഉദ്ദേശം സുകരമല്ലെന്നും ആസ്ത്രിയസൈന്യത്താൽ സുരക്ഷിതമായ പാലത്തെ തകർക്കുവാൻ കഴികയും സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും നെപ്പോളിയന്റെ കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പറഞ്ഞു. നെപ്പോളിയൻ കോപത്തോടുകൂടി "ധീരന്മാരായ ഭടന്മാൎക്ക സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത കാൎയ്യങ്ങൾ വല്ലതും ഉണ്ടോ" എന്നു ചോദിച്ചു. തന്റെ സൈന്യത്തിൽനിന്ന് ഒരു ഭാഗത്തെ നദിയുടെ മൂന്നു നാഴിക താഴെയായിട്ടും മറെറാരു ഭാഗത്തെ മൂന്നു നാഴിക മേല്പോട്ടായിട്ടും പിരിച്ചയച്ചു. ഈ സൈന്യഭാഗങ്ങൾ രണ്ടും പാലത്തിൽനിന്നു മൂന്നു മൈൽ അകലെയായി നദീതരണംചെയ്തു ആസ്ത്രിയാസൈന്യത്തെ ഇരുവശത്തുനിന്നും എതിൎക്കുന്നതിനു മുമ്പെ നെപ്പോളിയൻ ധീരന്മാരായ ഒരുകൂട്ടം പോരാളികളോടുകൂടി പാലത്തെ വെട്ടിത്തകർത്തിട്ടു. ഈ സംഭവങ്ങളെല്ലാം അദ്ധരാത്രിസമയത്താണ നടന്നതു്. പാലം തകൎന്നുവീണതും മൂന്നു ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യം പീരങ്കിഉണ്ടകളെ ശത്രുസൈന്യങ്ങളിൽ ചൊരിച്ചതും ഏകകാലത്തിൽ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു് ആസ്ത്രിയാസൈന്യം ഗത്യന്തരമില്ലാതെ യുദ്ധകളത്തിൽ കൂട്ടംകൂട്ടമായി വീണു മരിച്ചു. ശത്രുക്കളുടെ അനവധി പീരങ്കികളും ലംബാൎഡിയും ഫ്രാൻസുകാർ ലഭിച്ചു. ലംബാർഡിപ്രഭു സ്വരാജ്യത്തെ വിട്ടോടി. നെപ്പോളിയൻ വിജിതനഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു സ്വാഗതം പറഞ്ഞു. പ്രജാധിപത്യഭരണം ലംബാർഡിയിൽ നടപ്പായി. പ്രജകളുടെ നന്മയ്ക്കും ക്ഷേമത്തിനും വേണ്ടി നെപ്പോ

ളിയൻ പല നിബന്ധനകളും ഏൎപ്പെടുത്തി. നെപ്പോളിയ
നെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി ഒരു പ്രഭു നെപ്പോളിയ
ന്റെ സ്വന്താവശ്യത്തിന്നായി രണ്ടുലക്ഷം മോഹർ കൊടുത്ത
യച്ചു. "എന്റെ ഉദ്യോഗനിലയിൽനിന്നു തെററി നടക്കാൻ
ഞാൻ ഒരുക്കമില്ല. ഈ പണത്തെ ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നതാ
യാൽ അതു് ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിലേയ്ക്കു ചേരുകയേ ഉള്ളു. എ
ന്റെ അധികാരം പ്രജാധിപത്യഭരണം ഏൎപ്പെടുത്തുവാനാ
ണു്. കൈക്കൂലി വാങ്ങുവാനല്ല" എന്നു പറഞ്ഞു നെപ്പോളി
യൻ ആ വലിയ തുകയെ മടക്കി അയച്ചു. സ്വരാജ്യാഭിവൃദ്ധി
യെ മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി നെപ്പോളിയൻ യുദ്ധക്കളത്തിൽ പ്ര
വേശിച്ചതല്ലാതെ അസത്യവും അധൎമ്മവും ആചരിച്ചു പണം
സമ്പാദിക്കാനായിട്ടല്ല. ശത്രുപക്ഷത്തിൽനിന്നു കിട്ടിയ ദ്രവ്യം
കൊണ്ടു തന്റെ സൈന്യങ്ങൾക്കു യഥേഷ്ടം ആഹാരവും വ
സ്ത്രങ്ങളും അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തു. മുറിയേററ ഭടന്മാ
രെ ചികിത്സിപ്പാൻ വൈദ്യാധിപന്മാരെയും ആസ്പത്രികളെ
യും നെപ്പോളിയൻ ഏൎപ്പാടുചെയ്തു. പത്തുലക്ഷം മോഹർ
പാരീസിലെ ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാൎക്കു് എത്തിച്ചുകൊടുത്തു. റൈൻ
നദിക്കരയിൽ ആസ്ത്രിയാ സൈന്യങ്ങളെ എതിൎത്തുനിന്ന
ഫ്രാൻസു് സേനാപതിയായ മോറിയോവിന്റെ പേൎക്കു സൈ
ന്യച്ചിലവിലേക്കായി നെപ്പോളിയൻ രണ്ടര ലക്ഷം മോഹർ
അയച്ചു. ഭടന്മാരെ ആത്മാൎത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചു അവരെ ഔ
രസസഹോദരന്മാരെയെന്നവണ്ണം നോക്കി രക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ
സൈനികനിബന്ധനകളെ തെററി നടക്കുന്ന ഭടന്മാർ ആരാ
യാലും വേണ്ടതില്ല. അവരെ കരുണാകണികയെങ്കിലും കൂടാ
തെ നെപ്പോളിയൻ പീരങ്കി മുഖത്തിൽവെച്ചു തീക്കൊളുത്തും.
നെപ്പോളിയൻ പിടിച്ചടക്കിയ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ചോരഭ
യം നശിച്ചു. ലഹളക്കാരുടെ നിരന്തരാക്രമണങ്ങൾ അസ്തമി
ച്ചു. സ്വാഭിപ്രായത്തെ തുറന്നു പറയുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം
എല്ലാവൎക്കും നല്കപ്പെട്ടു. വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിയും വിദ്യാഭിവൃ

ദ്ധിയുംതോരമ്മാട്ടുമതാളിട്ടു നാനാദിക്കിലും ശോഭിച്ചു. ലംബാർ
ഡിയിൽ വിദ്യാശാലകളും ആലോചനാമണ്ഡപങ്ങളും സ്ഥാ
പിക്കപ്പെട്ടു. കീഴടക്കപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളിൽ സമാധാനലംഘനം
ഉല്പത്തിക്കാത്തക്കവണ്ണമുള്ള രക്ഷാസൈന്യത്തെ താമസിപ്പി
ച്ചശേഷം നെപ്പോളിയൻ ശത്രുക്കളുടെ നേരെ യുദ്ധത്തിന്നു
വീണ്ടും പുറപ്പെട്ടു.

നെപ്പോളിയന്റെ മഹത്വം.

പരശ്രീ കണ്ടുകൂടാത്ത എന്നുള്ള ദോഷം സാമാന്യജന
ങ്ങളെയെല്ലാം ബാധിക്കുന്നതാണെല്ലോ. പാരീസ് നഗരത്തി
ലുള്ള മേനോദ്ധ്യക്ഷന്മാർ നെപ്പോളിയന്റെ കീർത്തി വ്യാപി
ക്കുന്നതാറും അസൂയയും വർദ്ധിച്ചു. പ്രതിനിമിഷം നെപ്പോളി
യന്റെ യശസ്സും ശക്തിയും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതു് ആപൽകരമാ
ണെന്നു മേനോദ്ധ്യക്ഷന്മാർ നിശ്ചയിച്ചു. ഇത്താല്യയിലുള്ള
സൈന്യത്തെ രണ്ടായി വിഭാഗിക്കേണമെന്നു നെപ്പോളിയന്നു്
അവർ കല്പന കൊടുത്തു. സൈന്യത്തെ വിഭാഗിക്കുന്നതു്
ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിലെ ക്ഷേമത്തിന്നും അഭിവൃദ്ധിക്കും ഉടവാ
ണെന്നു നെപ്പോളിയൻ പറയുകയും വിഭാഗം ചെയ്യാതെ
സ്വേച്ഛപ്രകാരം സൈന്യപരിപാലനം നടത്തുകയും ചെയ്തു.
അത്രമാത്രമല്ല ഉണ്ടായതു് ആസ്ത്രിയക്കാരെ സമീപപ്രദേശ
ങ്ങളിലൊന്നും വെച്ചേക്കുന്നതല്ലെന്നു കരുതി പുതുതായി സൈന്യ
ശേഖരം ചെയ്വാൻ നെപ്പോളിയൻ ആരംഭിച്ചു. ആസ്ത്രിയ
ക്കാരെ ഓടിക്കൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ പുറപ്പെടുകയും ചെ
യ്തു. മിലാൻപട്ടണത്തിൽനിന്നു നെപ്പോളിയൻ കഴിച്ചു് അ
ഞ്ചുനാഴിക അകലെ എത്തുംമുമ്പേതന്നെ ആ പട്ടണത്തിൽ
പ്രഭാധിപത്യകക്ഷികൾ ഒരുമിച്ചു ചേർന്നു് അനേകം പ്രജകന്മാരെ
ഉപദ്രവിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ഈ വിവരം അറിഞ്ഞു ഉടനെ
സമാധാനപതാകയെ സ്ഥാപിപ്പാൻ വേണ്ടി മിലാനിലേക്കു
മടങ്ങി. വൃഥാവിൽ രക്തപ്രവാഹം ഉണ്ടാക്കരുതെന്നു നെ
പ്പോളിയൻ മിലാൻജനങ്ങളോടു് ഉപദേശിച്ചു. സമാധാനം

ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്ന് അവരുടെ മതഗുരു മുക്കടമുഷ്ടി പിടിച്ചു. ജനങ്ങളുടെ ലഹള വൎദ്ധിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ജനങ്ങളുടെ നേരെ പീരങ്കി പ്രയോഗിച്ചു. മനുഷ്യരക്തത്തെ അനാവശ്യമായി ചിന്തുന്നതിൽ നെപ്പോളിയന്ന് എപ്പോഴും ഭീതിയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും രാജ്യരക്ഷയ്ക്കായി ആവശ്യമുള്ളേടത്തോളം രക്തം ചിന്തിച്ചേ കഴിയൂ എന്നു വിചാരിച്ചു സമാധാനപ്പെട്ടു. യുദ്ധമദ്ധ്യത്തിൽ മിലാൻസൎവ്വകലാശാലയിൽ നെപ്പോളിയൻ പ്രവേശിക്കുകയും വിദ്വാന്മാരായ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സ്നേഹത്തെ സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. വൈദ്യുതശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധനായ വാൾട്ടാ നെപ്പോളിയന്റെ തീക്ഷ്ണബുദ്ധിയേയും കലാവിദ്യകളിലുള്ള പാണ്ഡിത്യത്തെയും കണ്ട് അഭിനന്ദിച്ചു. അവർ തമ്മിൽ സ്നേഹമായി. യുദ്ധക്കളത്തിൽ സേനാനായകത്വം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും, രക്തനദികൾ ഒലിക്കുമ്പോഴും വിജയോത്സാഹം മനോരംഗത്തിൽ വീണു മദിക്കുമ്പോഴും, എന്നുവേണ്ട, സദാകാലവും വിദ്വജ്ജനങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിലും അവരെ സഹായിക്കുന്നതിലും നെപ്പോളിയൻ അശ്രദ്ധനായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠഗുണങ്ങളിൽ ഗണ്യമായ ഒന്നായിരുന്നു. ആസ്ട്രിയാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ നേരെ നെപ്പോളിയൻ വീണ്ടും പടയെടുക്കുന്നുവെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ആസ്ട്രിയക്കാർ വെനിസ് മാൎഗ്ഗമായി പുറപ്പെട്ട് അവരുടെ സൈന്യങ്ങളെ രണ്ടു യുദ്ധഭൂമികളിൽ സ്ഥാപിച്ചു. ആസ്ട്രിയാസൈന്യത്തിന്നു ഗതാഗതമാൎഗ്ഗം കൊടുത്ത വെനീസ് ഭരണകൎത്താക്കന്മാരുടെ നേരെ നെപ്പോളിയൻ കണ്ണുരുട്ടി മിഴിച്ചപ്പോൾ അവർ ഭീതിഗ്രസ്തന്മാരായി നെപ്പോളിയനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാൻ പന്ത്രണ്ടുലക്ഷം മോഹർ അയച്ചുകൊടുത്തു. വെനിസ് യുദ്ധപ്രകരണത്തിൽ ചേരുകയില്ലെന്നു മദ്ധ്യസ്ഥത ഭിക്ഷിച്ചിരിക്കെ അവർ ആസ്ട്രിയാസൈന്യത്തിന്നു ഗതാഗതമാൎഗ്ഗം കൊടുത്തതു യുദ്ധധൎമ്മമല്ലെന്നും കൈക്കൂലിയായി അയക്കപ്പെട്ട പന്ത്രണ്ടുലക്ഷം മോ

ഹരിൽനിന്നു് ഒരു ചെറിയനാണ്യംപോലും താൻസ്വീകരിക്ക
കയില്ലെന്നും പറഞ്ഞു് നെപ്പോളിയൻ ദ്രവ്യത്തെ മടക്കി അയ
ച്ചു. ധനം സമ്പാദിക്കുന്നതിൽ നെപ്പോളിയൻ ജാഗരൂക
നായിരുന്നുവെങ്കിലും ഭൂലോകവൈശ്രവണപദവിയടയുന്നതി
ന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു ലേശമെങ്കിലും പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല.
“ഫ്രാൻസുരാജ്യരക്ഷയ്ക്കായി ഞാൻ പണം സമ്പാദിക്കുന്ന
തല്ലാതെ എന്റെ സ്വന്താവശ്യമായി ഒരു കാശുപോ
ലും ന്യായരഹിതമായി ഞാൻ സ്വീകരിക്കയില്ല”എന്നു നെ
പ്പോളിയൻ പലതവണ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. രണ്ടു സംവത്സരകാ
ലത്തോളം യുദ്ധച്ചിലവിന്നു് ഒരു നാണ്യമെങ്കിലും ഫ്രാൻസു
കാരോടു് ആവശ്യപ്പെടാതെതന്നെ നെപ്പോളിയൻ സൈന്യ
പരിപാലനം ചെയ്തു. ലക്ഷക്കണക്കായി അനവധി ദ്രവ്യം
ഫ്രാൻസുഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാൎക്കു് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.
പാരീസ് കാഴ്ചബംഗ്ലാവിലേക്കു് അപൂൎവ്വമായ അനവധി സാ
ധനങ്ങൾ നെപ്പോളിയൻ കൊടുത്തയച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ
കൃത്യനിഷ്ഠയും സ്വരാജ്യസ്നേഹവും സത്യസന്ധതയും വൈരി
കളിൽക്കൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ ഭക്തിബഹുമാനങ്ങളെ
അങ്കുരിപ്പിച്ചു.

റോമയിലെ പോപ്പ്.

ആസ്ത്രീയക്കാരുടെ പ്രബലമായ മാന്റുവാ ദുൎഗ്ഗത്തെ നെ
പ്പോളിയൻ ഇടിച്ചുതകൎത്തു. തങ്ങളുടെ സേനാധിപതിയുടെ
പോരായ്മയാണു് അപജയങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണം എന്നു ക
രുതി ആസ്ത്രീയക്കാർ പുതുതായി ഒരു സേനാധിപതിയെ നി
യമിച്ചു. ഇദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായ ഒരു വൃദ്ധനും യുദ്ധതന്ത്രജ്ഞ
നും ആയിരുന്നെങ്കിലും നെപ്പോളിയനോടു് എതിൎത്തുനി
ല്ക്കുവാൻ മതിയായില്ല. നെയ്പ്പിൾസ് രാജാവും ആസ്ത്രീയ
ക്കാരുടെ സഹായിയായി നിന്നു നെപ്പോളിയനോടു പോർ
ചെയ്തു. നെയ്പ്പിൾസിനു് അരചന്നു യുദ്ധസാമൎത്ഥ്യവും സൽബു
ദ്ധിയും നന്നെ കുറവായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പ

ടയെടുക്കുന്നതിന്റെ ഫലം എന്തായിരിയ്ക്കുമെന്നു് അനുമാനി
ക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു ബുദ്ധിവൈഭവം ഉണ്ടായില്ല. ഒടുവിൽ
നെയ്പിൾസ് അരചൻ നെപ്പോളിയന്റെ പാദങ്ങളിൽ
വീണു് അഭയം പ്രദാനംചെയ്വാൻ അപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു.
ക്രിസ്തുമതപരിപാലകനായ പോപ്പു പ്രഭുകക്ഷിയുടെ സഹാ
യിയായിരുന്നു. പ്രജാകക്ഷിയുടെ ശത്രുക്കളെല്ലാം തന്റെയും
ശത്രുവാണെന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്തിരുന്ന നെപ്പോളിയൻ മത
പരിപാലകന്റെ നേരെ വാളെടുക്കാൻ മടിച്ചു. എങ്കിലും പ്ര
ജാധിപത്യഭരണത്തിന്റെ അസ്ഥിവാരക്കല്ലുകൾക്ക കേടുതട്ടാ
തിരിക്കുവാൻവേണ്ടി മതപരിപാലകന്റെ നേരെ യുദ്ധംചെ
യ്യേണ്ടിവരുന്നതായാൽ അതിന്നും നെപ്പോളിയൻ തയ്യാറാ
യിരുന്നു. തന്റെ മതപരിപാലനാപദവിയെ നെപ്പോളിയൻ
പിടിച്ചുപറിക്കുമൊ എന്നുള്ള ഭീതി പോപ്പിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
സ്ഥലംപിടിച്ചു. പോപ്പു നെപ്പോളിയനുമായി സന്ധിസംസാ
രിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി നെപ്പോളിയന്നു നാല്പതുലക്ഷം
മോഹറും അപൂർവ്വങ്ങളും അമൂല്യങ്ങളും ആയ അനവധി ഛാ
യാപടങ്ങളും ശിലാപ്രതിമകളും പോപ്പു കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു.
പാരീസ് കാഴ്ചബങ്കളാവിന്റെ ശുക്രദശ നെപ്പോളിയൻ ഉ
ള്ള കാലത്തോളം വിട്ടുപോകയില്ലെന്നുള്ള മട്ടിലായി. വിചി
ത്രപടങ്ങളും ശിലാപ്രതിമകളും കാഴ്ചബങ്കളാവിൽ അന്തരാ
യമില്ലാതെ എത്തിച്ചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം 5.

യൂറോപ്പ്യ സമരം.

ദേശനിർവ്വാഹകസംഘം.

ആസ്ത്രിയയും ഫ്രാൻസും തമ്മിൽ നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ ന
മ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ പ്രദർശിപ്പിച്ച യുദ്ധസാമർത്ഥ്യം ഒന്നെ

ശൂരന്മാൎക്കെല്ലാം ഉത്തമാദൎശമായിത്തീൎന്നിട്ടുള്ള ഒരു വിഷയമാ
കുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ പരാക്രമങ്ങളെപ്പററി യൂറോപ്പുകാർ
ഇന്നും കൊണ്ടാടാറുണ്ടു്. മാൻറുവാകോട്ട തകൎത്തതിലാ
ണു നെപ്പോളിയന്റെ യുദ്ധകൌശലം കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തിൽ
എത്തിയതു്. പീരങ്കികളുടെ ഉണ്ടകൾ തട്ടിയാൽ ചലിക്കാത്ത
കേടുവരാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര ഉറപ്പോടുകൂടി കെട്ടപ്പെ
ട്ടിരുന്ന ആ കോട്ടയെ ഇടിച്ചുതകൎക്കുവാൻ ആൎക്കും സാധിക്ക
യില്ലെന്നായിരുന്നു യൂറോപ്യന്മാരുടെ വിചാരം. അങ്ങിനെ
യിരിക്കുന്ന കോട്ടയെ മൂന്നുദിവസത്തിനുള്ളിൽ തുടരെത്തുടരെ
പീരങ്കി ഒഴിച്ചു നെപ്പോളിയൻ ഇടിച്ചുതകൎത്തപ്പോൾ ആ
യോദ്ധാവിന്റെ ഔന്നത്യം മുമ്പുള്ളതിനേക്കാൾ പതിന്മട
ങ്ങു മാററുകൂടി. യുദ്ധമദ്ധ്യത്തിൽ വിശ്രമാവസരം ലഭിക്കുന്ന
തു ദുൎല്ലഭം. അപൂൎവ്വമായി അവസരം ലഭിച്ചാൽതന്നെ നെ
പ്പോളിയൻ അശ്വാരൂഢനായി രാത്രി മുഴുവനും സൈന്യങ്ങ
ളുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചു കാലംകഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നതേ ഉ
ള്ളു. ഭടന്മാരുടെ സങ്കടങ്ങളെ കേൾക്കുവാനും സങ്കടപരിഹാ
രം ചെയ്യുവാനും അദ്ദേഹം ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്നു. പാറാവു
കാർ അവരുടെ പ്രവൃത്തിയെ വേണ്ടുംവണ്ണം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ
എന്നു നെപ്പോളിയൻതന്നെ പരിശോധിക്കും. ഒരു ദിവസം
നെപ്പോളിയൻ വേഷംമാറി സൈന്യം പാളയമടിച്ചു
കിടക്കുന്ന സ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവിടെ നിന്നുകൊണ്ടി
രുന്ന പാറാവുകാരൻ നെപ്പോളിയനെ തടുത്തുനിൎത്തി അക
ത്തുകടപ്പാൻ പാടില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. "ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
സേനാധിപതിയാകുന്നു. നിങ്ങളെ പരിശോധിക്കാൻ വന്നി
രിക്കുകയാണ്. എന്നെ അകത്തു കടത്തിവിടുന്നതിൽ വൈ
ഷമ്യമില്ല" എന്നു നെപ്പോളിയൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. "അ
തൊന്നും ഞാൻ അറിയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ആരെയും കട
ത്തിവിട്ടുകൂടെന്നാണ് എനിക്കു കല്പന. ആ കല്പനയെ ലംഘി
ക്കുന്നവന്റെ മാറിടത്തിൽ ഈ തോക്കിന്റെ ഉണ്ട പതിക്കും"

എന്നു പാറാവുകാരൻ ധൈര്യസമേതം പറഞ്ഞപ്പോൾ നെ
പ്പോളിയൻ ആനന്ദഭരിതനായി ആ പാറാവുകാരനെ മന
സാ സ്തോത്രംചെയ്തു. പിറേറദിവസം നെപ്പോളിയൻ ആ
പാറാവുകാരനു് ഉദ്യോഗത്തിൽ കയററംകൊടുത്തു ബഹുമാ
നിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ പിന്നെ പുറപ്പെട്ടതു ടൈറോൾനഗര
ത്തിൻെറ നേരെ ആയിരുന്നു. ടൈറോൾജനങ്ങൾക്കു നെ
പ്പോളിയൻ മുൻകൂട്ടി അറിവുകൊടുക്കാതെയിരുന്നില്ല. അദ്ദേ
ഹം കൊടുത്ത മുന്നറിവു താഴെകാണിച്ചപ്രകാരമായിരുന്നു.
"മഹാജനങ്ങളെ ഞങ്ങൾ യുദ്ധസന്നദ്ധന്മാരായി വന്നിട്ടുള്ള
തു ദ്രവ്യലോഭംകൊണ്ടല്ല. അന്യരാജ്യങ്ങളെ അപഹരിക്കാനു
ള്ള ആഗ്രഹംകൊണ്ടും അല്ല. സമാധാനസ്ഥാപനം മാത്ര
മാകുന്നു ഞങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം. ഞങ്ങൾ ടൈറോൾജനങ്ങളുടെ
വിരോധികളല്ല. ഫ്രാൻസുപ്രജാപത്യഭരണത്തെ തടസ്ഥം
ചെയ്യുന്നവർ മാത്രമാകുന്നു ഞങ്ങളുടെ വിരോധികൾ. ആ
സ്ത്രിയക്കാരും ഇംഗ്ലീഷുകാരും പ്രജാധിപത്യഭരണത്തിനു പ്ര
തികൂലികൾ ആയിരിക്കെ അവരുടെ ബന്ധുക്കളായി ചേരു
മാറിയ ടൈറോൾജനങ്ങളും പ്രജാധിപത്യഭരണത്തിൻെറ പ്ര
തികൂലികൾ ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ടൈറോൾ ജന
ങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുന്നപക്ഷം ഞങ്ങൾ അവരുടെ ബന്ധുക്കളും
സംരക്ഷകന്മാരും ആയിരിക്കുന്നതാണ്." ഈ സന്ദേശം ടൈ
റോൾജനങ്ങളെ വശീകൃതന്മാരാക്കിത്തീർത്തു. ടൈറോൾപൌ
രപ്രമാണികളെ നെപ്പോളിയൻ പെറുക്കിയെടുത്തു ദേശനി
ർവാഹകസംഘം സ്ഥാപിച്ചു. ടൈറോളിൽ സമാധാനവും
ക്ഷേമവും ഉണ്ടായി.

നെപ്പോളിയൻെറ വേദാന്തം.

അതിനുശേഷം ബസ്സാനൊ എന്ന സ്ഥലത്തിൽവെച്ചു
നെപ്പോളിയൻ ആസ്ത്രിയക്കാരുമായി യുദ്ധംചെയ്തു. ഒരു ദി
വസം രാത്രി നെപ്പോളിയൻ തൻെറ പതിവുപ്രകാരം സൈ
ന്യപരിശോധനയ്ക്കായി പുറപ്പെട്ടു. തൻെറ പ്രവൃത്തിയിലുള്ള

ആസ[illegible]ത്താം അദ്ദേഹം രാത്രി വളരെ നേരം കുതിരപ്പു
റത്തു സഞ്ചരിക്കുകയും ക്ഷീണംനിമിത്തം ഒരു ഭടന്റെ സമീ
പം ഇരുന്നു വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. നെപ്പോളിയന്നു് അ
പ്പോൾ വിശപ്പു് അതികലശലായിരുന്നു. ഭക്ഷ്യദ്രവ്യം ത
ന്റെ കൈവശം ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. സമീപസ്ഥനാ
യ ഭടൻ തന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന റൊട്ടിയിൽനിന്നു പകു
തി നെപ്പോളിയന്നു കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം ബുഭുക്ഷയോടുകൂടി
അതിനെ ഭക്ഷിച്ചു് അല്പനേരം ഉറങ്ങി. കുറെ നേരം കഴിഞ്ഞ
പ്പോൾ തന്റെ കുതിരപ്പുറത്തു കയറിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. പി
ന്നീടൊരിക്കൽ നെപ്പോളിയൻ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി ബെൽ
ജിയംവഴിയായി യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്നു പകുതി
റൊട്ടി കൊടുത്ത ഭടൻ അദ്ദേഹത്തെക്കണ്ടു. "പ്രഭോ! മുമ്പൊ
രിക്കൽ എന്റെ ആഹാരത്തിൽനിന്നു പകുതി ആഹാരം അ
വിടുത്തേയ്ക്കു ഞാൻ തന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ എന്റെ അച്ഛൻ
ആഹാരമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നു" എന്നു ഭടൻ പറഞ്ഞു. നെ
പ്പോളിയൻ ഉടനെതന്നെ ആ ഭടന്നു് ഉയൎന്ന പദവിയിലു
ള്ള ഒരു ഉദ്യോഗം നല്കുകയും അയാളുടെ പിതാവിന്നു മര
ണപൎയ്യന്തം അടുത്തൂൺകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. കൃതജ്ഞതാ
പ്രകടനംചെയ്വാൻ നെപ്പോളിയനെപ്പോലെ ബദ്ധശ്രദ്ധന്മാ
രായവർ നന്നെ കുറയും. കേവലം ഒരു സാധാരണ ഭടനെ
പ്പോലെ യുദ്ധക്കളത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നസ്വഭാവം നെപ്പോളി
യനെ ഒരിക്കലും വിട്ടുപിരിയാത്ത ഗുണമായിരുന്നു. തന്മൂലം
അദ്ദേഹത്തിന്നു പലപ്പോഴും ജീവാപായം നേരിടുവാൻ സംഗ
തിയായിട്ടുണ്ടു്. മൃത്യുവക്ത്രത്തിൽനിന്നു തന്നെ സംരക്ഷിച്ച ഭ
ടന്മാരെ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും മറന്നിട്ടില്ല. അവൎക്കെല്ലാം ഉചി
തമായ സമ്മാനവും ഉദ്യോഗക്കയറ്റവും നെപ്പോളിയൻ
കൊടുത്തിരുന്നു. അധികകാലം ആസ്ത്രിയക്കാരുമായി പോ
രാടേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യസം
ഖ്യക്കു് ഇടിവുതട്ടി. പുതുതായി കുറെ ഭടന്മാരെ അയച്ചുതരു

ണമെന്ന് [illegible] ഫ്രാൻസു ഭരണാധ്യ[illegible] ... [illegible]തി. ഭരണാധ്യക്ഷന്മാർ മൌനം ദീക്ഷിച്ചതേയുള്ളു. അതുകൊണ്ടൊന്നും നെപ്പോളിയൻ അധൈൎയ്യപ്പെട്ടില്ല. ഇതാല്യയിൽനിന്ന് അനേകം ആളുകളെ സൈന്യവകുപ്പിൽ ചേൎത്ത് അവരെ നെപ്പോളിയൻ വീരഭടന്മാരാക്കിത്തീൎത്തു. ഭടന്മാരെ തന്റെ പ്രിയസ്നേഹിതന്മാരെപ്പോലെ നെപ്പോളിയൻ ആദരിച്ചുപോന്നു. അവരോടു നല്ല വാക്കുകൾ പറഞ്ഞ് അവരെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി. അക്ഷരാഭ്യാസം ഇല്ലാത്ത ഭടന്മാരെ എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും നെപ്പോളിയൻ അഭ്യസിപ്പിച്ചു. ഭൂഗോളശാസ്ത്രം, ചരിത്രം, രാജ്യഭരണസമ്പ്രദായം എന്നിവകളെപ്പററി ഭടന്മാൎക്ക് അറിവുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. ധൈൎയ്യശാലികളും കൃത്യനിഷ്ഠന്മാരും ആയ ഭടന്മാൎക്കു കൂടക്കൂടെ സമ്മാനങ്ങളും ഉയൎന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളും കൊടുത്തു നെപ്പോളിയൻ അവരുടെ സ്നേഹത്തെ സമ്പാദിച്ചു. ദുൎഗ്ഗമങ്ങളായ മാൎഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി യാത്രചെയ്യുവാനാകട്ടെ, അൎദ്ധരാത്രിസമയം കുളിരിലും ഘോരമാരിയിലും സഞ്ചരിക്കാനാകട്ടെ, ശത്രുവക്ത്രത്തിൽ ഭയലേശമെന്നിയെ കടന്നുചാടുവാനാകട്ടെ, നെപ്പോളിയൻ കല്പിച്ചാൽ, ആ കല്പനയെ ശിരസാവഹിച്ചു പ്രവൎത്തിക്കുന്നതിനു ഭടന്മാരെല്ലാവരും സന്നദ്ധന്മാരായിരുന്നു. ഇതാല്യദേശക്കാരായ ഭടന്മാരും നെപ്പോളിയനെ അന്യരാജ്യക്കാരനായി വിചാരിച്ചില്ല. ടസ്കനി പ്രഭുവെ നെപ്പോളിയൻ ആസ്ത്രിയാപക്ഷത്തിൽനിന്നു വേർപെടുത്തി നയോപായങ്ങളാൽ സ്വപക്ഷത്തിൽ ചേൎത്തു. ഇതാല്യയിൽ സുസ്ഥിരമായ ക്ഷേമവും സമാധാനവും നെപ്പോളിയൻ പ്രതിഷ്ഠചെയ്തു. പ്രഭുകക്ഷികളെ ഉന്മൂലനാശംചെയ്തു. "മനുഷ്യരെല്ലാവരും കാലചക്രത്തിന്റെ പരിഭ്രമണത്തിൽ ചുററിക്കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാകുന്നു. ജനനവും മരണവും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത അനുഗാമികളാകയാൽ അവയെപ്പററി ഒരിക്കലും ഭയപ്പെടാനില്ല. സൎവ്വഭാരത്തെയും ജഗദീശ്വരനിൽ സമൎപ്പിച്ചു മരണത്തെയും അപക

ങ്ങളേയും, ലവലേശമെങ്കിലും വകവെയ്ക്കാതെ അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിയെ കാര്യമാത്രനായി ചെയ്യേണ്ടതാണ്" എന്നു നെപ്പോളിയൻ ഭടന്മാരോടെല്ലാം കൂടക്കൂടെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം പാരീസ് നഗരത്തിൽ വസിക്കുമ്പോൾ കൂടി തന്റെ വീട്ടിന്നു ചുറ്റും പാറാവുകാരെ നിയമിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരു പിശാചിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ബാധിക്കാൻ വളരെ ഭയമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നടപടി കാണുമ്പോൾ ആൎക്കും തോന്നിപ്പോകും. പിതാവിനെ പുത്രന്മാർ എന്നപോലെ വീരയോദ്ധാക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിക്കാൻ സൎവദാ ജാഗരൂകന്മാരായിരുന്നു. ആസ്ത്രിയാസേനാധിപതിയായ ബുരബിയർ എന്ന ആൾ അതിയോഗ്യനും മഹാധീരനും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം നെപ്പോളിയനെപ്പോലെതന്നെ ഒരു വീരയോദ്ധാവും വിദ്വാനും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ നെപ്പോളിയൻ യുദ്ധത്തിൽ തോല്പിച്ചുവെങ്കിലും "തന്നെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ തടവുകാരനാക്കിപ്പിടിച്ച് അപമാനിക്കുന്നതു ധൎമ്മമല്ല" എന്നാലോചിച്ച് ആസ്ത്രിയാസേനാധിപതിക്കു മൂന്നൂറു കുതിരപ്പട്ടാളങ്ങളെയും നാനൂറു കാലാൾപ്പടകളേയും അകമ്പടികൊടുത്തു പറഞ്ഞയച്ചു. അത്രമാത്രമല്ല; ആസ്ത്രിയാസേനാധിപതിയെക്കൊണ്ട് ആയുധംവെപ്പിച്ചപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ നേരിട്ടുചെന്നു സബഹുമാനം പരാജിതനായ സേനാധിപതിയുടെ ഖഡ്ഗത്തെ ഏറ്റുവാങ്ങുകയാണു ചെയ്തതു്.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അപവാദാരോപണം.

ധീരോദാത്തനായ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ കരുണാസമ്മിശ്രമായ ശൂരതയെപ്പറ്റി യൂറോപ്പിലെല്ലാം നിത്യകീൎത്തനങ്ങളായതിനാൽ. അസൂയാലുക്കളായ ചിലർ നെപ്പോളിയനെ വിഷംകൊടുത്തു കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചുവന്നതിനെ ആസ്ത്രിയാസേനാധിപതിയും നെപ്പോളിയൻ ബഹുമാനിച്ചയച്ച ആളും ആയ വീരയോദ്ധാവ് അറിഞ്ഞു് അദ്ദേഹ

ത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തി. ബെബൽരാജ്യത്തുകാർ പോപ്പിന്റെ ഉദ്ബോധനപ്രകാരം രാഷ്ട്രീയലഹളകൾ കൂട്ടി. പോപ്പിന്റെ സഹായികളായ പല ജനങ്ങളും ലഹളയിൽ ചേർന്നു. അവരെ ഒതുക്കിവെയ്ക്കുവാൻ നെപ്പോളിയൻ സാമവാക്യങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുനോക്കി. യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. ചതുരുപായങ്ങളിൽ സാമദാനങ്ങൾ ഫലിക്കുകയില്ലെന്നുകണ്ടപ്പോൾ ദണ്ഡഭേദങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ നെപ്പോളിയൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. പീരങ്കിപ്രയോഗംചെയ്തു നെപ്പോളിയൻ പോപ്പിനെയും ലഹളക്കാരെയും കീഴടക്കി. ബെബൽസ്ഥാനത്തിൽപെട്ട ലോറിഡോ എന്ന സ്ഥലത്തിൽ മേരിമാതാവിന്റെ ഒരു പള്ളിയും അതിൽ ഒരു മാതൃവിഗ്രഹവും ഉണ്ടായിരുന്നു. മാതൃവിഗ്രഹത്തിന്റെ നയനങ്ങളിൽനിന്ന് അശ്രുകണങ്ങൾ പൊഴിയുന്നതുപോലെ ചില രേഖകൾ വിഗ്രഹമുഖത്തിൽ കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ യുദ്ധസന്നാഹത്തെയും ക്രൗര്യത്തെയും കണ്ടു വ്യസനം സഹിക്കുവാൻ വയ്യാതെ ദൈവമാതാവു കരയുന്നതാണെന്നു പോപ്പ് ഒരു കഥ നിർമ്മിച്ചു. ജനങ്ങൾ ആ കഥയെ കേട്ട ഉടനെ വിശ്വസിക്കുകയും ദൈവകോപം വരുത്തിക്കൂട്ടിയ നെപ്പോളിയനെ ഉടനെ വധിക്കേണമെന്ന് ഉറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. നെപ്പോളിയൻ ഈ കഥ കേട്ട ഉടനെ മാതൃവിഗ്രഹത്തെ പരിശോധിച്ചു. വിഗ്രഹത്തിന്റെ നയനങ്ങളിൽ സൂക്ഷ്മമായ കണ്ണാടിക്കുഴലുകൾ ഇറക്കീട്ടുണ്ടെന്നും ആ കുഴൽവഴിയായി വെള്ളം കിനിയുന്നതാണെന്നും തന്റെനേരെ വിരോധംജനിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി പോപ്പു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള കൃത്രിമമാണ് അശ്രുപ്രവാഹത്തിനുള്ള കാരണം എന്നും നെപ്പോളിയൻ തെളിയിച്ചു. ക്രിസ്തുമതാദ്ധ്യക്ഷന്റെ നിലയിൽ പോപ്പു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അനേകം അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ വ്യാപിപ്പിച്ചും കെട്ടുകഥകൾ നിർമ്മിച്ചു വിളംബരപ്പെടുത്തിയും മതത്തെ ദുഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു സ്വാർത്ഥങ്ങളായ ചില കാര്യങ്ങ

ങ്ങൾ സാധിപ്പിക്കാൻവേണ്ടിയാണെന്നും തെളിയിക്കവാൻ നെപ്പോളിയന്ന് അധികം വിഷമമുണ്ടായില്ല. പോപ്പിൻെറ പ്രവൃത്തികൾ ഇപ്രകാരമെല്ലാമായിരുന്നുവെങ്കിലും വീരയോദ്ധാവായ നെപ്പോളിയൻ മതാദ്ധ്യക്ഷനെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പദവിക്കും അന്തസ്സിന്നും പററിയമാതിരി ബഹുമാനിക്കുകയേ ചെയ്തുള്ളു. ഇതിനിടയിൽ പാരീസ് ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാരിൽനിന്നു "പോപ്പിനെയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂട്ടകാരെയും ഉടനെ ഇത്താല്യയിൽനിന്ന് ആട്ടിപ്പായിക്കണം"മെന്നു നെപ്പോളിയന്നു് ഒരു കല്പനകിട്ടി. അനുചിതവും അസഭ്യവും ആയ കല്പനയെ അനുസരിക്കുവാൻ നെപ്പോളിയൻ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. പോപ്പിൻെറ അക്രമങ്ങളെ അടക്കിക്കൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചുകൊണ്ടും ആയിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്. ഇങ്ങിനെയെല്ലാമായിരുന്നിട്ടും കൂടി കാത്തോലിക് ക്രിസ്ത്യന്മാരുടെ ഇടയിലും പ്രത്യേകിച്ച് ഇംഗ്ലണ്ടിലും നെപ്പോളിയൻ മതാദ്ധ്യക്ഷനെ അപമാനിച്ചു കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നുള്ള അപവാദം ദാവാനലനെപ്പോലെ പടർന്നുപിടിച്ചു. പോപ്പിനെ ബന്ധിച്ചു കാരാഗ്രഹത്തിൽ ഇട്ട് അദ്ദേഹത്തിൻെറ താടിപിടിച്ചു വലിച്ചു നെപ്പോളിയൻ മതസംബന്ധമായ ക്രൂരകൃത്യങ്ങൾ പ്രവൎത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പ്രസ്താവം ഉണ്ടായി. പ്രജാധിപത്യഭരണം ഇംഗ്ലണ്ടിലും കരേറ്റെയായി അങ്കുരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ആ രാജ്യഭരണാധികാരികൾ മനസ്സിലാക്കി. നെപ്പോളിയനെപ്പററി അധിക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രവൃത്തികളെയെല്ലാം നീചമാക്കി ഉപന്യസിച്ചുകൊണ്ടും അനവധി പത്രികകളും ലഘുപത്രികകളും അച്ചടിച്ചു തയ്യാറാക്കി ഇംഗ്ലീഷുകാർ സാമ്രാജ്യത്തിലും യൂറോപ്പിലും പ്രചാരപ്പെടുത്തി. "നെപ്പോളിയൻ ലോകനാശംചെയ്യാൻവേണ്ടി അവതരിച്ച സംഹാരമൂൎത്തിയാണ്. കൊള്ളയും കവൎച്ചയുംചെയ്യാൻ കങ്കണംകെട്ടി പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതസ്കരനീചനാണ്. കൊലപാതകങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ലേശ

മെങ്കിലും കൂസലില്ലാത്ത നിൎദ്ദയനാണ്. സ്ത്രീകളുടെ ചാരിത്ര ശുദ്ധിയെ മലിനപ്പെടുത്തുവാൻ മടിക്കാത്ത ധൂൎത്തനാണ്" എന്നിപ്രകാരമുള്ള ലഘുപത്രികകളും ഉപന്യാസങ്ങളും ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ കലുഷീകരിച്ചു. നെപ്പോളിയനെ എത്രമാത്രം ക്രൂരനായ ഒരു രാക്ഷസനാക്കിത്തീൎക്കാമോ അത്രയും അതിലധികവും പത്രികകൾ മൂലം ഇംഗ്ലീഷുകാർ പരിശ്രമിച്ചു. പ്രജാധിപത്യമതനേതാവായ നെപ്പോളിയൻ "കണ്ണിൽ ചോരയില്ലാത്ത" മനുഷ്യരാക്ഷസനായിരുന്നുവെന്നു സ്ഥാപിച്ചാൽ പ്രജാധിപത്യമതം നശിക്കുമെന്നും പ്രഭുകക്ഷികളുടെ ശക്തിവൎദ്ധിക്കുമെന്നും ആയിരുന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ആലോചന "അയാളുടെ കല്പനകളെ അനുസരിക്കാത്ത ഭടന്മാരെ നെപ്പോളിയൻ ജീവനോടെ തോലുരിച്ച് അസ്ഥികളെ പൊടിച്ചു ഭൂമിയിൽ വിതറുന്നുണ്ടെന്നും, പരാജിതന്മാരായ യുദ്ധവീരന്മാരെ ജീവനോടുകൂടി തീയിൽ ഇട്ടു വേവിക്കുന്നുണ്ടെന്നും" ഇംഗ്ലീഷുകാർ യൂറോപ്പു മുഴുവനും വിളംബരപ്പെടുത്തി. കത്തോലിക്ക ക്രിസ്ത്യാനികളോട് ഒരു പ്രകാരവും പ്രൊട്ടസ്റ്റാണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനികളോട് മറ്റൊരു പ്രകാരവും പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു നെപ്പോളിയന്റെ പ്രഖ്യാതിയെ മലിനപ്പെടുത്തി. ഇംഗ്ലീഷുകാർ എത്രതന്നെ ദുഷ്പ്രസ്താവം ചെയ്തിട്ടും എത്രതന്നെ മിഥ്യാപവാദങ്ങൾ ആരോപണം ചെയ്തിട്ടും എത്രതന്നെ കവൎച്ചകളും കൊലകളും കെട്ടുകഥകളും നിൎമ്മിച്ചിട്ടും നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ കീൎത്തിധാവള്യം മലിനപ്പെട്ടില്ല. അകൃത്രിമമായ യശസ്സ് അപവാദപടലങ്ങളാൽ മാൎജ്ജനം ചെയ്യപ്പെട്ടില്ല. നെപ്പോളിയനാകട്ടെ അപവാദങ്ങളെ ശാന്തമനസ്കനായി തൃണീകരിച്ചുകൊണ്ടു സ്വകൃത്യങ്ങളെ കൂസലില്ലാതെ നിൎവ്വഹിച്ചു.

ആസ്ത്രിയാവിജയം.

വിയന്നാനഗരത്തിനു നേരെ നെപ്പോളിയൻ സൈന്യസമേതം പുറപ്പെട്ടു. ആസ്ത്രിയൻസേനാധിപതികൾ പലരും

ക്കരിച്ചു. ഇളയരാജാവായ ചാർലസ്സ് സേനാധിപതിയായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. വിശാലഹൃദയവും ഗംഭീരമായവും, കളങ്കരഹിതമായ സൽവൃത്തിയും ചാർലസിന്റെ ബന്ധുക്കളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശത്രുപക്ഷത്തിലെ സൈന്യനായകൻ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും നെപ്പോളിയന്റെ മഹത്വത്തെപ്പററി സബഹുമാനം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിയന്നായുദ്ധത്തിൽ ഫ്രാൻസസൈന്യങ്ങളും ആസ്ത്രിയാസൈന്യങ്ങളും ഒരുപോലെ പുരുഷകേസരികളായ രണ്ടു രണധീരന്മാരുടെ നായകത്വത്തിൻകീഴിലാണ് പോർ ചെയ്തതു്. നെപ്പോളിയന്റെ യുദ്ധസാമർത്ഥ്യവും ചാർലസിന്റെ യുദ്ധസാമർത്ഥ്യവും തുല്യങ്ങളായിരുന്നതേയുള്ളു. ഇരുകക്ഷികളും കുറേനേരം തത്തുല്യന്മാരായിരുന്നു പൊരുതി. നെപ്പോളിയൻ ഒരു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. യുദ്ധകളത്തിൽനിന്നു തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ ആഹാരം കഴിക്കുവാൻ എന്ന നാട്യത്തിൽ പിൻവലിച്ചു. ചാർലസ്സ്, ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ ആഹാരം കഴിക്കുമ്പോൾ, തന്റെ സൈന്യങ്ങൾക്ക് അല്പം ക്ഷീണപരിഹാരത്തിന്ന് അവസരം കൊടുത്തു. ചാർലസ്സിന്റെ സൈന്യം വിശ്രാന്തി ചെയ്യുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ വൈരിസൈന്യങ്ങളുടെ നേരെ അയച്ചു് ആലിപ്പഴം വർഷിക്കുമ്പോലെ പീരങ്കി ഉണ്ടകൾ ചൊരിഞ്ഞു. വിശ്രമമദ്ധ്യത്തിൽ ചാർലസ്സിന്റെ ഭടന്മാർ ഒന്നിച്ചു കൂടി അണിപിടിച്ചുനിന്നതു ശരിയായില്ല. ശത്രുക്കളുടെ അനർഗ്ഗളമായ പീരങ്കിമാരിയാററു രണാങ്കണത്തിൽനിന്ന് ആസ്ത്രിയാസൈന്യം പിൻതിരിഞ്ഞോടി. നെപ്പോളിയൻ ഓടുന്ന ശത്രുക്കളുടെ പിന്നാലെ എത്തി. ശത്രുക്കളെ പിൻതുടൎന്നുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ ആൽപ്സ് പർവ്വതം കടന്ന് ആസ്ത്രിയാരാജ്യത്തിന്റെ അതൃത്തികളിൽ പ്രവേശിച്ചു. ആസ്ത്രിയക്കാരുമായി നെപ്പോളിയൻ യുദ്ധം തുടങ്ങിയ തിയ്യതി മുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു വിജയമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു. ചാർലസ്സ്, ശത്രുക്കളുടെ പുരോഗമനത്തെ

തടുക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ പിൻതിരിഞ്ഞോടി. ആ സന്ദർഭത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ ചാർലസ്സിനു താഴെ കാണിച്ചപ്രകാരം ഒരു കത്തയച്ചു "നാം തമ്മിൽ എത്രതന്നെ യുദ്ധംചെയ്താലും സമാധാനം വേണമെന്നാണു നമ്മുടെ മുഖ്യമായ അഭിപ്രായം. കഴിഞ്ഞ ആറുസംവത്സരങ്ങളായി നടന്നുവരുന്ന ഈ യുദ്ധത്തിൽ ഇരുഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും എത്ര ഭടന്മാർ മരിച്ചു! ജനങ്ങൾക്ക് എത്ര സ്വൈരക്കേടുണ്ടായി! വ്യവസായങ്ങൾ എത്ര നശിച്ചു! നമുക്കു വിശ്രമം വേണ്ടേ? പ്രജാധിപത്യവിരോധികളായി യൂറോപ്പു മുഴുവനും ഏകോപിച്ചു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലും തോല്ക്കുന്നതേയുള്ളു. പ്രജാധിപത്യഭരണത്തിന്റെ ബദ്ധവൈരിയായി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു ആസ്ട്രിയാചക്രവർത്തിയാകുന്നു. യുദ്ധം ഇനിയും ദീർഘിക്കുന്നതായാൽ എത്ര ഭടന്മാർമരിക്കും?. രക്തനാഡികൾ എവിടെയെല്ലാംകഴകും? താങ്കളെപ്പോലെയുള്ള നരപാലകന്മാർ ഇപ്രകാരംയുദ്ധംചെയ്തു നരഘാതകന്മാരായിപരിണമിക്കുന്നതു എത്ര അനാശാസ്യകരമാകുന്നുവെന്നു താങ്കൾ ഓർക്കുന്നില്ലേ? ആസ്ട്രിയാരാജ്യത്തെ കീഴടക്കുവാനും പ്രജാധിപത്യഭരണത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാനും എനിക്കു സാധിക്കും രക്തപ്രവാഹം കൂടാതെയും മനുഷ്യനാശം കൂടാതെയും സ്ഥാപിക്കേണമെന്നേ എനിക്കു താല്പര്യമുള്ളു." ഈ പത്രത്തെക്കണ്ടു ചാർലസ്സ് നെപ്പോളിയന്റെ വിശാലബുദ്ധിയെപ്പററി പുകഴ്ത്തിയെങ്കിലും യുദ്ധം അവസാനിപ്പിച്ചില്ല. മുമ്പിലത്തെക്കാളും ബലവത്തായ സൈന്യശേഖരം ചെയ്തു യുദ്ധം ചെയ്യാനായിരുന്നു ചാർലസ്സു വട്ടംകൂട്ടിയതു്. വിയന്നായിൽ വെച്ചു നെപ്പോളിയനും ചാർലസ്സും തമ്മിൽ അതികഠിനമായ യുദ്ധം ഉണ്ടായി. വിയന്നാകോട്ട ഫ്രാൻസുസൈന്യത്തിന്റെ പീരങ്കിയേററു ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞു. വിയന്നായിൽനിന്നു ജനങ്ങൾ നാലുഭാഗങ്ങളിലും ഓടി. അനവധി ആളുകൾ വെടിയേററും വെട്ടേററും മരിച്ചു. ആസ്ട്രിയാചക്രവർത്തിയും രാജവംശത്തിൽപെട്ട ഏതാനും

ആളുകളും ആത്മരക്ഷക്കായി നാനാദിക്കിലും ഓടി. നെപ്പോളിയൻ ജയഭേരി മുഴക്കികൊണ്ടു വിയന്നായിൽ പ്രവേശിച്ചു. ജനങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കാനും അവരുടെ മതാനുഷ്ഠാനപദ്ധതികളിൽ പ്രവേശിക്കാനും താൻ ഒരുകാലത്തും ചിന്തിക്കുന്നില്ലെന്നും ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തേയും സൌകൎയ്യങ്ങളേയും നോക്കി പ്രവൎത്തിക്കുന്നതു തനിക്കു ഇഷ്ടമാണെന്നും പ്രജാധിപത്യഭരണസ്ഥാപനത്തിനു വേണ്ടി താൻ വിയന്നായിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നും നെപ്പോളിയൻ ജനങ്ങളെ അറിയിച്ചു. അധികം താമസിയാതെ ഓസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തി പ്രജാധിപത്യഭരണത്തെ അംഗീകരിച്ചു. ഈ സംഗതിയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു ഓസ്ത്രിയ നെപ്പോളിയനു ഒരു കരാറെഴുതികൊടുത്തു. നെപ്പോളിയൻ ഓസ്ത്രിയാരാജ്യത്തിൽ നിന്നു പിൻമാറി.

കിഴക്കൻരാജ്യങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള പുറപ്പാടു്.

നെപ്പോളിയന്റെ വിജയകാലാഘോഷം നാടെങ്ങും ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. വിജയസൂചകങ്ങളായ ഹാരങ്ങളും പുഷ്പമാലകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗളപ്രദേശത്തിൽ വീണുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം നടന്നുപോകുന്ന വീഥികളിൽ സുമംഗലികൾ പുഷ്പവൃഷ്ടി ചെയ്തു. വിജയപതാകകൾ ആകാശമാൎഗ്ഗത്തിൽ ഉയൎത്തപ്പെട്ടു. ദേശാഭിമാനബീജം നാടെങ്ങും വിതക്കപ്പെട്ടു. ജിനോവനഗരത്തിൽ ഒരു കൂട്ടം ദേശാഭിമാനികൾ ഒത്തുകൂടി പ്രഭുകക്ഷിക്കാരെ ഉപദ്രവിച്ചുതുടങ്ങി. ജിനോവയിൽ കക്ഷിവഴക്കുകൾ പ്രബലപ്പെട്ടു വരുമെന്നു കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ അവിടെ പോയി ഇരുകക്ഷികളേയും വരുത്തി അവർ തമ്മിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ മനഃപൂൎവ്വമായി പ്രവൎത്തിച്ചു. തമ്മിൽ തമ്മിൽ കക്ഷിമത്സരം ഉണ്ടാക്കി വഴക്കു കൂടുന്നതു ശരിയല്ലെന്നും, ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും സഹോദരസ്നേഹത്തേയും പ്രതിനിമിഷം വൎദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള വഴി വെട്ടിത്തെളിയിക്കുന്നതിൽപരം ശ്രേഷ്ഠമായ ദേ

ശാഷിമാനം മറ്റൊന്നും തന്നെയില്ലെന്നും നെപ്പോളിയൻ ജി
നോവക്കാരെ ഉപദേശിച്ചു. ജിനോവയിലെ കക്ഷിവഴക്കുകൾ
അസ്തമിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ജിനോവക്കാൎക്ക് ഉപദേശിച്ച നീതി
കൾ പാരിസ് ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാൎക്ക ഭയപ്രദമായിത്തീൎന്നു. അ
വർ പ്രജാകക്ഷിക്കാരുടെ നേരെ വാളെടുക്കുവാൻ ആലോചി
ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ മനസ്ഥി
തിയെപ്പററി അറിഞ്ഞ ഉടനെ ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ പ്രജാക
ക്ഷിക്കാരുടെ നേരെ വഴക്കുകളെല്ലാം തല്ക്കാലം മാററി
വെച്ചു. മിലാൻനഗരത്തിൽ ഒരു സൌധം പണിയിച്ചു നെ
പ്പോളിയൻ അതിൽ താമസമാക്കി. ഭൎത്തൃശുശ്രൂഷാസ
ക്തിയോടുകൂടി ജോസഫൈൻ ആ സൌധത്തെ അലങ്കരി
ച്ചു. നെപ്പോളിയൻ വിശ്രമപ്രിയനായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം
രാജ്യരക്ഷക്കായി നാവികസൈന്യങ്ങളെ ഏൎപ്പെടുത്തി. ആ
ഡ്രിയാററിക് കടലിൽ ഒരു നാവികസൈന്യത്തെ പ്രതിഷ്ഠി
ച്ചു. ഇത്താല്യയിലും നെപ്പോളിയൻ കീഴടക്കീട്ടുള്ള മററു പ്ര
ദേശങ്ങളിലും സ്വാതന്ത്ര്യവും ദേശാഭിമാനവും തഴച്ചു വളൎന്നു
തുടങ്ങി. നെപ്പോളിയൻ കൎഷകന്മാരുടെ ഉപയോഗത്തിനാ
യി അനവധി തോടുകളും ജലാശയങ്ങളും നിൎമ്മിച്ചു. ഗതാ
ഗതസൌകൎയ്യങ്ങളെ വൎദ്ധിപ്പിച്ചു. പുഴകൾക്ക പാലങ്ങൾ കെട്ടി
യുണ്ടാക്കി. ഈശ്വരാരാധനയ്ക്കുതകുന്നതായ മഠങ്ങൾ നിൎമ്മിച്ചു.
വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളും വിദ്യാലയങ്ങളും വൎദ്ധിപ്പിച്ചു. വിദ്വാന്മാ
രെ വിളിച്ചുവരുത്തി സഭകൂട്ടി ശാസ്ത്രീയമായ വാദപ്രതിവാദ
ങ്ങൾ നടത്തിപ്പോന്നു. ജനോപകാരങ്ങളായ പല പ്രവൃത്തി
കളും ചെയ്തശേഷം നെപ്പോളിയൻ മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയിലുള്ള
ദ്വീപുകളേയും ഈജിപ്തിനേയും ഇംഗ്ലണ്ടിനേയും ഇന്ത്യയേ
യും ജയിക്കാനുള്ള ആലോചനകൾ ചെയ്തു. പാരിസ് പട്ടണ
ത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എങ്ങിനെയിരിക്കുന്നുവെന്നു സൂ
ക്ഷ്മമായി കണ്ടറിയുവാൻ വേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ വേഷഗൂഢ
നായി പുറപ്പെട്ടു. പാരീസുകാർ എങ്ങിനെയൊ ഏൎപ്പാ

ളിയന്റെ ആഗമനത്തെപ്പററി മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന് ഉചിതമായ സ്വാഗതം പറയുവാൻ അവർ കോപ്പുകൂട്ടി. ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ഉള്ളുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്റെ വിരോധികളായിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ എത്രക്കണ്ടു വിസ്ത്രിതപ്രമാണെന്നാച്ചു ജനങ്ങളോടു കൂടി സ്വാഗതോത്സവത്തെ ആഘോഷകരമാക്കിത്തീർക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചു. "ഫ്രാൻസ്സാമ്രാജ്യത്തെ രക്ഷിച്ച പുരുഷകേസരി" എന്നും 'പ്രജാധിപത്യഭരണസ്ഥാപകൻ' എന്നും 'ജനങ്ങളുടെ സഹോദരൻ' എന്നും പാരീസികന്മാർ നെപ്പോളിയനെ കൊണ്ടാടി സ്തുതിച്ചു. പാരിസിലുള്ള വിദ്വത്സദസ്സുകളിൽനിന്നു നെപ്പോളിയനു ബിരുദുകളും നല്കപ്പെട്ടു. സ്വാഗതോത്സവഘോഷം മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ അവിടവിടെയായി ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ചാരന്മാർ പ്രജാധിപത്യഭരണത്തെ അടിച്ചുടയ്ക്കുവാനുള്ള പഴുതുകളും നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഫ്രാൻസ്സുഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ നെപ്പോളിയനോട് ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ നേരെ യുദ്ധം ആരംഭിക്കണമെന്ന് ആലോചിച്ചു. ഫ്രാൻസിനും ഇംഗ്ലണ്ടിനും മദ്ധ്യേയുള്ള കടലിൽ നെപ്പോളിയൻ ഒരു വാരം സഞ്ചരിച്ച് ആ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളുടേയും നാവികസൈന്യബലത്തെ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കി. ഇംഗ്ലണ്ടുമായി അപ്പോഴും നേരിട്ടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഫ്രാൻസ് അടിയോടെ നശിക്കുമെന്നും തൽക്കാലം ഈജിപ്തിന്റെ നേരെ പടയെടുക്കുന്നതായാൽ ഇംഗ്ലണ്ടിനെ പിന്നിട്ടു പിടിച്ചടക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നും നെപ്പോളിയൻ ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തി. ഈജിപ്ത് രാജ്യത്തിന്റെ പടവും നോക്കി നെപ്പോളിയൻ രണാങ്കണങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടു കുറെ ദിവസം കഴിച്ചുകൂട്ടി. എതന്മദ്ധ്യത്തിൽ ഫ്രാൻസ്സുരാജാവിനെ പാരീസികന്മാർ കൊലചെയ്ത വാർഷികോത്സവം വന്നുചേർന്നു. ആ ഉത്സവത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളേണമെന്നു ജനങ്ങൾ നെപ്പോളിയനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. "ഒരു നരപാലകന്റെ മരണദിവസത്തെ സന്തോ

പസൂചകമായി സൂക്ഷിക്കാറുണ്ടു്. ആ ദിവസത്തെ സന്തോഷ
സൂചകമായി ആഘോഷിക്കുന്നതു് ഒട്ടും ശരിയല്ല. പരിഷ്കൃ
തന്മാരായ ജനങ്ങൾ അങ്ങിനെ ചെയ്യുകയും ഇല്ല. മരിച്ച
വരുടെ നേരെ ശത്രുത ഭാവിക്കുന്നതു നിന്ദ്യവും നീചവും ആ
കുന്നു. അതുകൊണ്ടു രാജവധത്തെ കൊണ്ടാടുന്ന നിങ്ങളു
ടെ ആഘോഷത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ എനിക്കു് ഇഷ്ടമില്ല."
എന്നു നെപ്പോളിയൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ജനങ്ങൾ നെപ്പോ
ളിയന്റെ ഒഴികഴിവുകളെ അംഗീകരിച്ചില്ല. "രാജമരണദി
വസത്തെ ആഘോഷിക്കുന്നതിൽ പ്രജാധിപത്യഭരണസ്ഥാ
പകൻ പങ്കുകൊണ്ടേ കഴിയൂ" എന്നു ജനങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിക്ക
കകാരണം നെപ്പോളിയൻ മനസ്സില്ലാമനസ്സോടുകൂടി നൃപ
വധോത്സവത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണശു
ദ്ധതയും സൽഗുണങ്ങളും ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യകീർത്തനങ്ങ
ളായിത്തീർന്നു. ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാരിൽ അധികം പേർ വക്കീല
ന്മാരായിരുന്നു. "വക്കീലന്മാരുടെ ഭരണാദ്ധ്യക്ഷത നമുക്കു്
ആവശ്യമില്ല. നമ്മുടെ നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസിനെ ഭരിക്ക
ട്ടെ ഭരിക്കട്ടെ" എന്നുള്ള ആർപ്പുവിളി ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ
നിന്നു മുഴങ്ങി മാറൊലികൊണ്ടു തുടങ്ങി. ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാരു
ടെ മനസ്സു കുഴപ്പത്തിലായി. നെപ്പോളിയനെ ഉടനെ വ
ല്ല ദിക്കിലേക്കും പറഞ്ഞയച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ കാര്യം
"കുന്തമാകും" എന്നു ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ രഹസ്യമായി ആ
ലോചിച്ചുതീർച്ചയാക്കി. "ഈജിപ്താണെങ്കിൽ അവിടെ. എ
വിടെയെങ്കിലും പോയി ഇയാൾ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്ക
ട്ടെ. എന്നാലെ നമ്മുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ നിലനില്ക്കുകയുള്ളു"എ
ന്നു പിറുപിറുത്തുകൊണ്ടു ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ നെപ്പോളിയനെ
പുറപ്പെടുവിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ഈജിപ്തിന്റെ നേരെ യുദ്ധ
സന്നദ്ധനായി പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ധനപുഷ്ടികൊണ്ടും ജ
നപുഷ്ടികൊണ്ടും മുന്നണിയിൽനിന്നിരുന്ന ഈജിപ്തുരാജ്യം
നെപ്പോളിയന്റെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയീഭവിച്ചുതുടങ്ങിയതു്

ഇന്നും ഇന്നലെയും ആയിട്ടല്ല. ഭൂഗോളപടങ്ങളും ചരിത്രഗ്ര
ന്ഥങ്ങളുമായി നെപ്പോളിയൻ പാരീസ് കലാശാലയിൽ പഠി
ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്തുതന്നെ ഈജിപ്തിനെ കൈവശപ്പെ
ടുത്തണമെന്നുള്ള അഭിലാഷം ആ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഹൃദയ
ത്തിൽകടന്നുകൂടിയിരുന്നു. നിത്യച്ചിലവിനുതന്നെ പണം ഇല്ലാ
തെ സർക്കാർ പണവും വാങ്ങി വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തുകൊണ്ടിരു
ന്നരു ബാലകന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൂടിയ അഭിലാഷ
ത്തിന്റെ ഗൌരവം എത്ര അത്ഭുതകരമായിരിക്കുന്നു! രണാ
ങ്കണത്തിൽ ജീവിതം നയിച്ചുതുടങ്ങിയ നെപ്പോളിയന്റെ
ഹൃദയരംഗത്തിൽ ഈജിപ്തിലെ നൈൽനദീതീരങ്ങളും, കാ
സ്പിയൻതടാകപ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളും, പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലും
വഴിക്കുവഴിയായി പ്രതിഫലിക്കുകയും ഭാരതഭൂമിയുടെ നടനാ
ങ്കണങ്ങളായ സിന്ധുനദീതീരങ്ങളും ഗംഗാനദീയോരങ്ങളും
മഹാഭാഗ്യസമ്പത്തിയുടെ ലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടി പതിയുകയും
ചെയ്തു. യൂറോപ്പ്യസമരത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധതന്നെ നെപ്പോളിയ
ന്റെ ഹൃദയപടത്തിൽനിന്നു മറഞ്ഞുമാറുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൭.

ഈജിപ്ത് യാത്ര.

ഈജിപ്തിലെ സ്ഥിതി.

യൂറോപ്പ്യരാജ്യങ്ങളിൽ കിഴക്കൻരാജ്യങ്ങളിലുള്ളപോ
ലെ നിധികളും നവരത്നങ്ങളും ലഭിക്കയില്ലെന്നു നെപ്പോളി
യൻ മനസ്സിലാക്കി. വ്യാപാരത്തിനുള്ള വൈഭവം കിഴക്കൻ
പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടുമെന്നും ഇന്ത്യയിലേക്കു കടന്നാൽ അതിര
റ്റ അർത്ഥം സമ്പാദിക്കാമെന്നും സർവ്വശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരെ
കൊണ്ടു വിദ്യാവൈഭവത്തെ പാരീസിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കാമെന്നും

നെപ്പോളിയൻ നിശ്ചയിച്ചു. അറബിയാ, സിറിയാ, കൈ
റോ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളെ കൈക്കലാക്കിയാൽ ഇന്ത്യയിലേ
ക്കു കടക്കാൻ സൌകൎയ്യം അധികം ഉണ്ടാകുമെന്നും ഇന്ത്യയും
ഫ്രാൻസും തമ്മിൽ ഐക്യതയുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നും
പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ നാഗരികതയെ പൂൎവ്വരാജ്യങ്ങളിലുള്ള
നാഗരികതയുമായി കൂട്ടിയിണക്കുവാൻ മാൎഗ്ഗമുണ്ടാകുമെന്നും
നെപ്പോളിയൻ ആലോചിച്ചുറച്ചു. അക്കാലത്തു് ഈജിപ്റ്റിലെ
ധനപുഷ്ടിയും ജനപുഷ്ടിയും ഐരോപ്യരാജാക്കന്മാരുടെ അ
സൂയയ്ക്കും അക്രമങ്ങൾക്കും വിഷയീഭൂതമായിരുന്നു. ഏറെക്കു
റെ ഇരുപത്തഞ്ചുലക്ഷം ജനങ്ങൾ അധിവസിച്ചിരുന്ന ഈജി
പ്റ്റുരാജ്യത്തിൽ നാലു ജാതിക്കാർ പാൎത്തിരുന്നു. കാപ്ടസ്
എന്ന കൂട്ടർ രണ്ടു ലക്ഷത്തോളം കാണും. അറബികൾ ഇരുപ
തു ലക്ഷത്തിൽ കുറയുകയില്ല. തുൎക്കികൾ രണ്ടുലക്ഷം ജ
നങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ഇക്കൂട്ടർ സദാ ആയുധപാണികളായി കൊ
ലയും കവൎച്ചയും നടത്തിക്കൊണ്ടു് ഈജിപ്റ്റുരാജ്യം മുഴുവനും
വ്യാപിച്ചിരുന്നു. മാമ്ലൂക്കുകൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന പ്രഭുക്കളു
ടെ സംഖ്യ പന്തീരായിരത്തിൽ കുറയുകയില്ല. ഇവർ കുതിര
പ്പട്ടാളക്കാരും ഈജിപ്റ്റുരാജ്യത്തെ ഭരിച്ചുവന്ന രാജകീയ കു
ടുംബക്കാരും ചാൎച്ചക്കാരും ആയിരുന്നു. ഈജിപ്റ്റുരാജ്യത്തെ
ഭരിച്ചിരുന്നതു രണ്ടു മാമ്ലൂക്കുകൾ ആയിരുന്നു. അവരുടെ നാ
മധേയങ്ങൾ ഇബ്രാഹീം എന്നും മൌറാദ് എന്നും ആണു്.
മാമ്ലൂക്കുകൾ ധനികന്മാരായിരുന്നതുകൊണ്ടും സ്ത്രീലമ്പടന്മാ
രായിരുന്നതുകൊണ്ടും അവർ മദ്യപന്മാരായും ലഹളക്കാരാ
യും കാലംകഴിച്ചുകൂട്ടിയതേയുള്ളു. അവരുടെ സൌധങ്ങളിൽ
"പണവും തുണിയും" കണക്കില്ലാതെ നിറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ
ശ്വരവിചാരം അവൎക്കു് ഒട്ടുംതന്നെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വാ
ഭിപ്രായങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനും സ്വത്തുക്കളെ വൃ
ദ്ധികരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി അവർ ലേശമെങ്കിലും കൂസൽകൂ
ടാതെ പാപപരമ്പരകളെ അനുഷ്ഠിച്ചുപോന്നിരുന്നു. അവരു

ടെ ക്രൌൎയ്യത്താൽ പാതിമൃതന്മാരായ പ്രജകളും നിരന്തരസങ്ക ടങ്ങളും അനുഭവിച്ചുപോന്നിരുന്നതിന് അവസാനം ഉണ്ടാ യില്ല. ഇപ്രകാരം സ്വേച്ഛാഭരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന മാ മ്ലൂക്കുകളുടെ കയ്യിൽനിന്ന് ഈജിപ്തുരാജ്യത്തെ തട്ടിപ്പറി ക്കുന്നതും ഈജിപ്തിലെ ജനങ്ങൾക്കു സ്വൈരകാലക്ഷേപത്തി നുള്ള മാൎഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതും വിഹിതമാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ ആലോചിച്ചു.

ഈജിപ്തുയാത്ര.

നെപ്പോളിയൻ ഈജിപ്തിനു നേരെ പുറപ്പെട്ടതു 46000 ഭടന്മാരോടുകൂടിയായിരുന്നു. ഇവർ പുറമെ ശില്പശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, രസവാദതന്ത്രജ്ഞന്മാരും, തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും മറ്റുമായി അനവധി വിദ്വാന്മാർ നെപ്പോളിയന്റെ കൂടെ പുറപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയനാകട്ടെ ഒ രു നിമിഷനേരമെങ്കിലും വിശ്രമിക്കാതെ ഈജിപ്തുവിജയ ത്തിൽതന്നെ ഏകാഗ്രചിത്തനായി വ്യൂഹങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കു ന്നതിലും വൈരികളുടെ ബലത്തെ അറിഞ്ഞു തഞ്ചംനോക്കി ആക്രമിക്കുന്നതിലും ജാഗരൂകനായി സമയത്തെ ചിലവുചെ യ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. "ഇപ്രകാരം അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതായാൽ ദേ ഹാരോഗ്യം ഇല്ലാതെയാകുമല്ലൊ. ദിനംപ്രതി അല്പനേര മെങ്കിലും വിശ്രമിക്കണം" എന്ന് ഒരു സ്നേഹിതൻ നെപ്പോ ളിയനോടു പറയുകയുണ്ടായി. "ഞാൻ എന്തുചെയ്യാനും ഒരു ക്കമാണ്. വിശ്രമിച്ചു സമയത്തെ പാഴാക്കിക്കളയുവാൻ മാ ത്രം എന്നോട് ആവശ്യപ്പെടരുത്. പൊയ്പോയ സമയത്തെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ ആൎക്കും സാധിക്കുകയില്ല" എന്നു നെപ്പോ ളിയൻ മറുപടിപറയുകയാണു ചെയ്തതു്. ഒരു നിമിഷനേര മെങ്കിലും വ്യൎത്ഥമാക്കിക്കളയാത്ത മഹാന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ ഇന്നും ശോഭിതമായ സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നു ണ്ടു്. ഈജിപ്തിനു നേരെയാണു നെപ്പോളിയൻ പുറപ്പെട്ടതു് എങ്കിലും യൂറോപ്പിലെ അധികജനങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകിച്ചു പാ

രസികന്മാൎക്കും ആ ശ്രേഷ്ഠന്റെ യാത്ര എങ്ങോട്ടായിരുന്നു
വെന്നു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിന്നു നേരെയാണെ
പുറപ്പാട് എന്നു പറയുന്ന കൂട്ടർ ഒരുവക. ഇന്ത്യയുടെ നേരെ
യാണെന്നു മറെറാരുകൂട്ടർ. സൂയസ്സുകരയിടുക്കിലേക്കാണെന്നു
മൂന്നാമതൊരു കൂട്ടർ. ആകപ്പാടെ നെപ്പോളിയന്റെ യുദ്ധ
യാത്ര എവിടേക്കാണെന്നുള്ള നിശ്ചയം ആൎക്കുംതന്നെ ഉണ്ടാ
യിരുന്നില്ല. പല ഭാഷകളും അറിവുള്ളവരും ഒരു അച്ചടിയ
ന്ത്രവും അക്ഷരം നിരത്തുന്ന കൂട്ടരും നെപ്പോളിയന്റെ കൂടെ
യാത്രചെയ്തിരുന്നുവെന്നറിയുമ്പോൾ അദ്ദേഹം വിദ്യാഭിവൃദ്ധി
ക്കായി എത്രമാത്രം പണിചെയ്തിരുന്നുവെന്ന് അനായാസേ
ന ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. ടൌളോൺ, ജിനോവ, അജാക്കി
യൊ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു യുദ്ധപരിചയമുള്ള ഭട
ന്മാർ നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യത്തിൽ തുടരെത്തുടരെ വന്നു
ചേൎന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ എവിടേയ്ക്കാണു യുദ്ധ
സന്നദ്ധനായി പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്നറിയാതെ ഇംഗ്ലീഷു
കാർ നന്നെ കുഴങ്ങി. ഇംഗ്ലണ്ടിനെ ഏതു സമയത്തിൽ നെ
പ്പോളിയൻ ആക്രമിക്കുമോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീ
ഷുകാർ ആലോചനാമണ്ഡപത്തിൽ സമ്മേളിച്ചു. നെപ്പോ
ളിയനെ തിരയുവാനായി ഒരു വലിയ നാവികസൈന്യത്തെ
തയ്യാറാക്കി നെൽസൺ എന്ന നാവികസൈന്യാധിപതിയെ
ഇംഗ്ലീഷുകാർ മദ്ധ്യധരണിക്കടലിലേയ്ക്കയച്ചു. നെപ്പോളിയൻ
മുപ്പതു പടക്കപ്പലുകളോട് ഈജിപ്തിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി സഞ്ച
രിച്ചു. യാത്രാമദ്ധ്യത്തിൽ അനവധി കപ്പലുകൾ പല ദിക്കു
കളിൽനിന്നും വന്നു നെപ്പോളിയന്റെ പടക്കപ്പലുകളോടുകൂ
ടി ചേൎന്നു. ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളേയും ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളേയും
നെപ്പോളിയൻ കപ്പലിൽ ഇരുന്ന് ഇടവിടാതെ വായിച്ചു
കൊണ്ടിരുന്നു. നോവലുകളെ അദ്ദേഹത്തിന്നു കണ്ടുകൂടായിരു
ന്നു. നോവൽവായനയിൽ വ്യയംചെയ്യുന്ന സമയത്തെ മററു
വല്ല വിഷയങ്ങളിലും ചിലവുചെയ്താൽ എത്രയോ ഗുണപ്രദ

മായിരിക്കം എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. അദ്ദേഹം രാജ്യഭാരം കയ്യേററകാലത്തു രാജമന്ദിരത്തിൽ ചെന്ന ഒരു സ്ത്രീ നോവൽവായിക്കുന്നതിനെ കണ്ടു "നിനക്കു വേറെ പുസ്തകങ്ങൾ ഒന്നും കിട്ടില്ലെ" എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു നോവലിനെ വാങ്ങി അദ്ദേഹം ഉറത്തു വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി ഇരുപത്തഴുദിവസം യാത്രചെയ്തശേഷം നെപ്പോളിയൻ മാൾട്ടാ ദ്വീപിൽ എത്തി. ഇപ്പോൾ മാൾട്ടാ ദ്വീപ് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടേതാകുന്നു. നെപ്പോളിയൻ മാൾട്ടയെ കൈവശപ്പെടുത്തി. അവിടെനിന്നു അലക്സാന്ത്രിയാ തുറമുഖത്തിലേക്കു യാത്രചെയ്തു. ഫ്രാൻസുകാരുടെ ഗതിയെ അന്വേഷിച്ചറിയാൻ പുറപ്പെട്ടിരുന്ന നെൽസൺപ്രഭു മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്റെ പിന്നാലെ എത്തി.

അലക്സാൻഡ്രിയായുദ്ധം.

പതിവുപ്രകാരം സൈന്യങ്ങളെ സദുപദേശങ്ങളാൽ ഉത്സാഹശാലികളാക്കിത്തീർത്തശേഷം നെപ്പോളിയൻ ഈജിപ്തിന്നു നേരെ വെടിവെച്ചു. പീരങ്കികൾ സംഹാരരുദ്രനെപ്പോലെ കോട്ടകളേയും കെട്ടിടങ്ങളേയും മാടങ്ങളേയും മതിലുകളേയും തകർത്തുതുടങ്ങി. മാമ്ലൂക്കുകൾ കുറെ നേരം എതിർത്തു നിന്നുവെങ്കിലും നെപ്പോളിയന്റെ പീരങ്കികൾ തപ്തങ്ങളായ അയഃപിണ്ഡങ്ങളെ ഇടവിടാതെ വർഷിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു യുദ്ധക്കളത്തിൽ നിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞോടി. ഈജിപ്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ നെപ്പോളിയന്നു തടസ്ഥമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പരാജിതന്മാരെ ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നും അവരുടെ മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കണമെന്നും കൊള്ളചെയ്യുന്നതു പാമരന്മാരുടെ പ്രവൃത്തിയാണെന്നും നെപ്പോളിയൻ സ്വസൈന്യങ്ങളോടു പറഞ്ഞുറപ്പിച്ചശേഷം നഗരപ്രവേശനോത്സുകനായി പുറപ്പെട്ടു. മാമ്ലൂക്കുകൾക്കും നാട്ടുകാർക്കും താഴെ കാണിച്ചപ്രകാരം മുന്നറിവുകൊടുത്തു. "ഈജിപ്തുമഹാജനങ്ങ

ളേ! നിങ്ങളുടെ മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ ശിഥിലീകരിക്കാനും സ്വ
ത്തുക്കളെ പിടിച്ചുപറിപ്പാനും ആണു ഞങ്ങൾ വന്നിട്ടുള്ളതു്
എന്നു നിങ്ങളോടു പലരും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ഞങ്ങൾ
അതിന്നല്ല വന്നിട്ടുള്ളതു്. നിങ്ങളുടെ ദേഹരക്ഷയേയും ധനര
ക്ഷയേയും പ്രബലപ്പെടുത്തി സ്വൈരവാസം നൽകുവാനാണു
ഞങ്ങൾ വന്നിട്ടുള്ളതു്. മുഹമ്മദുനബിയെ പഴിക്കാനല്ല ഞങ്ങ
ളുടെ പരിശ്രമം. നിബിയെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നുണ്ടെ
ങ്കിൽ ആരാധനയ്ക്കുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ യഥേഷ്ടം ഉണ്ടാക്കി
ത്തരുവാൻ ഞങ്ങൾ ഉത്സാഹിക്കുന്നതാണ്. മതദ്രോഹം ഞ
ങ്ങൾക്ക് ഒട്ടുംതന്നെയില്ല. എല്ലാവരും അവരവരുടെ മതനി
ബന്ധനകളെ അനുസരിച്ചു് ഈശ്വരാരാധന ചെയ്യാൻ സ്വാത
ന്ത്ര്യമുള്ളവരാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു ഞങ്ങൾ.
ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ നഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് എന്തെല്ലാം അ
ക്രമങ്ങൾ ചെയ്യുമോ എന്നുള്ള ഭീതിയെ അകലെ മാററിനി
ത്തുവിൻ. മാമ്ലൂക്കുകളുടെ അധികാരത്തിൻകീഴിൽ ഈജി
പ്തുപ്രജകളെല്ലാം അനന്തങ്ങളായ കഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കു
ന്നുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ആ കഷ്ടങ്ങളെ ഇല്ലായ്മചെ
യ്യാനും ഈശ്വരസൃഷ്ടന്മാരായ നാമെല്ലാം ഒരുപോലെ സമാ
വകാശികളാണെന്നും തെളിയിക്കാനാണു ഞങ്ങളുടെ പുറപ്പാ
ട്. നിങ്ങളുടെ മതഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഞങ്ങൾ ബഹുമാനിക്കുന്നു.
മാമ്ലൂക്കുകളുടെ അഹങ്കാരങ്ങളേയും ആഡംബരങ്ങളേയും കു
റച്ചുവെപ്പാനും പ്രജകളുടെ ക്ഷേമങ്ങളേയും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങ
ളേയും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുവാനും മാത്രമാകുന്നു ഞങ്ങളുടെ ഇ
പ്പോഴത്തെ നഗരപ്രവേശം.” ഈ മുന്നറിവു കിട്ടിയപ്പോൾ
അലക്സാൻഡ്രിയാനഗരവാസികൾ നെപ്പോളിയനെ ശ്ലാഘി
ച്ചു. യാതൊരു തടസ്ഥവുംകൂടാതെ നെപ്പോളിയൻ പട്ടണ
പ്രവേശം കഴിച്ചു. അലക്സാൻഡ്രിയ കൈവശമായ ഉടനെ അ
തിലെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെയാണു നെപ്പോളിയൻ ചിന്ത
ചെയ്തതു. പട്ടണങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കിയ ഉടനെ ജനങ്ങളെ ഉ

പരവിച്ചും സ്ത്രീകളുടെ ചാരിത്രശുദ്ധിയെ മലിനപ്പെടുത്തിയും പണവും പണ്ടവും കൈക്കലാക്കിയും വിജയപതാക ഉയൎത്തുന്ന സൈന്യാധിപതികൾ എത്രയോ ഉണ്ട്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ അവരിൽനിന്ന വ്യത്യസ്തപ്പെട്ട ഒരു പുണ്യാത്മാവായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെയും അഭിവൃദ്ധിയെയും ലക്ഷ്യമാക്കിയല്ലാതെ അദ്ദേഹം കേവലം രാജ്യലോഭിയായൊ ദ്രവ്യലോഭിയായൊ ഒരിക്കലും പ്രവൎത്തിച്ചിട്ടില്ല. അലക്സാന്ദ്രിയയിൽ ഒരു സംരക്ഷകസൈന്യത്തെ നെപ്പോളിയൻ സ്ഥാപിച്ചു. കോട്ടകളേയും തുറമുഖങ്ങളേയും കേടുതീൎത്തു നന്നാക്കി. വിദ്യാശാലകളേയും യന്ത്രശാലകളേയും പണിചെയ്യിപ്പിച്ചു. മാമ്ലൂക്കുകളുടെ ആക്രമങ്ങളിൽനിന്ന നാഗരവാസികളെ വിമുക്തന്മാരാക്കി.

കൈറോയുദ്ധം.

തദനന്തരം നെപ്പോളിയൻ പുറപ്പെട്ടതു കൈറൊ പട്ടണത്തിനു നേരെയായിരുന്നു. അലക്സാൻഡ്രിയയുടെ ദക്ഷിണഭാഗത്തിൽ അറുപതുനാഴികയകലെ കിടക്കുന്ന കൈരൊ പട്ടണത്തിൽ എത്തിച്ചേരുക എന്നുള്ള കാൎയ്യം സുസാദ്ധ്യമായിരുന്നില്ല. അലക്സാൻഡ്രിയയുടേയും കൈറോപട്ടണത്തിന്റെയും മദ്ധ്യത്തിൽ അറുപതുനാഴിക വിസ്താരത്തിൽ പരന്നുകിടന്നിരുന്ന മണൽപ്രദേശം ജലശൂന്യമായ ഒരു മരുഭൂമിയായിരുന്നു. ഈ മരുഭൂമിയിൽ ചണ്ടികിനൊതപം എറവു ദൃഷ്ടമാകാത്ത സസ്യങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. സഞ്ചാരസൌകൎയ്യം ലേശമെങ്കിലും ഇല്ലതന്നെ. ആഹാരമില്ലാതെയും സൂൎയ്യാതപത്തിൽനിന്ന രക്ഷ പ്രാപിക്കാൻ തക്കതായ വൃക്ഷഛായകളോ താവളങ്ങളോ ഇല്ലാതെയും, ദാഹശമനം ചെയ്യാൻ ഒരു തുള്ളി വെള്ളമെങ്കിലും ലഭിക്കാതെയും, നടക്കുമ്പോൾ കാൽമുട്ടുവരെ മണലിൽ പൂണ്ടും, കഷ്ടപ്പെട്ടുപരിതപിച്ചു ജീവനെ സന്ധാരിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയ ധീരന്മാരല്ലാ

ഷത മററാരും ഈ മരുഭൂമിയെ തരണംചെയ്വാൻ വിചാരിക്ക
കയില്ല. അത്ര ഭയങ്കരമായ മരുഭൂമിയെ, അനേകം സൈ
ന്യങ്ങളോടും സാമാനങ്ങളോടും കൂടി, കടക്കുവാൻ നെപ്പോളി
യൻ തീൎച്ചയാക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം മഹാസാഹസവൃത്തി
യെ ആരംഭിച്ചു നശിക്കാനാണു പോകുന്നതു് എന്നു പലരും
പറയുക ഉണ്ടായി. "ഉത്സാഹിനം പുരുഷസിംഹമുപൈതി
ലക്ഷ്മി" എന്നുള്ള ആപ്തവാക്യത്തെ മനോദൎപ്പണത്തിൽ ദൃഢ
മായി പ്രതിഫലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നെപ്പോളിയൻ മരുഭൂമി
യെ ഭയപ്പെടുമൊ? സൈന്യസമേതനായി അദ്ദേഹം മരുഭൂ
മിയെ താണ്ടികടന്നു. മാൎഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിൽ ക്ഷീണംകൊണ്ടു ക
ഴങ്ങുന്ന ഭടന്മാരെ ഉത്സാഹപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും വിശപ്പുകൊ
ണ്ടും ദാഹംകൊണ്ടും കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഭടന്മാൎക്കു താൻതന്നെ ആ
ഹാരവും പാനീയവും നൽകിക്കൊണ്ടും നെപ്പോളിയൻ സൈ
ന്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു തളൎച്ചയെ ഓട്ടിപ്പായിച്ചു. ഏഴു
പത്തുനാഴികദൂരം സഞ്ചരിച്ച ശേഷം സസ്യപരിപൂൎണ്ണമായതും
ഫലവൃക്ഷങ്ങളുടെ ശീതളച്ഛായകളാൽ മനോഹരമായതും
യാത്രാക്ഷീണംകൊണ്ടു തളൎന്നവരുടെ നയനങ്ങൾക്കു ആനന്ദ
ത്തെ വിതരണം ചെയ്യുന്നതും ആയ കൈറൊപട്ടണത്തെ ക
ണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയനും ഭടന്മാരും സന്തോഷഭരിതന്മാ
രായി ദീൎഘശ്വാസമിട്ടു. കൈറോനിവാസികൾ നെപ്പോളി
യനേയും സൈന്യങ്ങളേയും കണ്ട മാത്രത്തിൽ എന്തു ചെ
യ്യേണ്ടുവെന്നറിയാതെ വിഷണ്ണരായി നിന്നു. കൈറൊനഗ
രപരിപാലകനായ മൊറാബ്ബെ മാമ്ലൂക്ക അശ്വസൈന്യങ്ങ
ളെ ഒരുക്കി നെപ്പോളിയനെ തടയുവാൻ സന്നദ്ധനായി. മാമ്ലൂ
ക്കുകൾ പ്രകൃത്യാതന്നെ വീരയോദ്ധാക്കന്മാരും രണഭൂമിയിൽ
നിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞോടാത്തവരും എല്ലാവിധമായ ആയുധ
ങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിലും സമൎത്ഥന്മാരും ആയിരുന്നു. മാ
മ്ലൂക്കുകൾ എത്രതന്നെ ശൌൎയ്യവാന്മാരായിരുന്നാലും വേണ്ട
തില്ല, നെപ്പോളിയന്റെ പീരങ്കിപ്രയോഗങ്ങളെ ചെറുത്തുനി

ല്പൂറൻ സാധിക്കാതെ അവർ പിൻതിരിഞ്ഞോടി. നെപ്പോ
ളിയൻെറ സൈന്യം പിൻതുടൎന്നോടി കൈരോപട്ടണത്തിൽ
പ്രവേശിച്ചു. മുഹമ്മദീയസ്ത്രീകൾ ഘോഷാസ്ത്രീകളാണെന്നും
അവരെ യാതൊരുപ്രകാരത്തിലും ശല്യപ്പെടുത്തിപ്പോകരുതെ
ന്നും നെപ്പോളിയൻ തൻെറ ഭടന്മാരോടു മുൻകൂട്ടി കല്പിച്ചിട്ടു
ണ്ടായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻെറ സൈന്യം കൈരോപട്ടണ
ത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ മോറബ്ദേമാമ്ലൂക്കിൻെറ ഭാൎയ്യ
തൻെറ രാജധാനിയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ഫ്രാൻസുസൈ
ന്യം പട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് എന്തെല്ലാം അനീതികൾ പ്ര
വൎത്തിക്കുമൊ എന്നു ഭയപ്പെട്ടു മുഹമ്മദീയസ്ത്രീകൾ മുക്കിലുംമൂ
ലയിലും ഓടിയൊളിക്കുന്ന സമയത്താണു ജോസഫൈൻെറ
പുത്രനും നെപ്പോളിയൻെറ പ്രീതിക്കു പാത്രീഭൂതനായ യുവാ
വും ആയ യൂജൻ, നെപ്പോളിയൻെറ കല്പനപ്രകാരം, മൊറ
ബ്ദേയുടെ രാജധാനിയിൽ എത്തിച്ചേൎന്നതു്. "സ്ത്രീജനാ
ങ്ങൾക്കു യാതൊരു ഉപദ്രവവും നേരിടരുതെന്നാണ് എൻെറ
യജമാനൻെറ കല്പന. ആ കല്പനയെ നിറവേററാൻ ഞാൻ
ഭവതിയുടെ സന്നിധാനത്തിൽ വന്നിരിക്കുകയാണ്" എന്നു
യൂജൻ മാമ്ലൂക്കിൻെറ പത്നിയെ അറിയിച്ചു. യൂജൻെറ സ
ത്സ്വഭാവത്തെയും നെപ്പോളിയൻെറ ധൎമ്മബുദ്ധിയേയും അ
ഭിനന്ദിച്ചു ആ യോഷിദ്രത്നം വിലയേറിയ ഒരു വൈരമോ
തിരം യൂജനു സമ്മാനിച്ചു.

ഈജിപ്റ്റ് പരിഷ്കരണം.

നെപ്പോളിയൻ വിജയധാടിയോടുകൂടി വിശ്രമിക്കുകയ
ല്ല ചെയ്തതു്. ക്ഷീണപരിഹാരം ചെയ്തു സമയം പോക്കുക എ
ന്നുള്ള സമ്പ്രദായം നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനെ ഒരിക്കലും
ബാധിച്ചിട്ടില്ല. പ്രവൃത്തിചെയ്തുകൊണ്ടുതന്നെ വിശ്രമം
തേടുവാനുള്ള സാമൎത്ഥ്യം അദ്ദേഹത്തിനു സ്വതസ്സിദ്ധമായി
രുന്നു. ഈജിപ്റ്റിൻെറ തലസ്ഥാനനഗരിയായ കൈരോപട്ട
ണം സ്വായത്തമായ ഉടനെ നെപ്പോളിയൻ ഭരണസമ്പ്ര

ധമായ നിബന്ധനകളെ ഏൎപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്തതു്. അതിനായി അദ്ദേഹം കൈറൊ പട്ടണത്തിലെ പ്രമാണികളെ വിളിച്ചുവരുത്തി ഒരു മഹാജനസഭ കൂട്ടി. രാജ്യഭരണസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളെ ആ മഹാജനസഭയിൽവെച്ചു പരിശോധിക്കുകയും മേലാലുള്ള ഭരണച്ചട്ടങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇടിഞ്ഞുപോയ കോട്ടകളേയും പുരാതനങ്ങളായ കെട്ടിടങ്ങളേയും കേടു തീൎത്തു പരിപാലിക്കുവാൻ നെപ്പോളിയൻ കല്പന കൊടുത്തു. ഈജിപ്തിന്റെ പൂൎവ്വവൃത്താന്തങ്ങളെ സംഗ്രഹിച്ചു് ഒരു ചരിത്രമെഴുതുവാനും രാജ്യത്തിലെ ധനസ്ഥിതിയെ പരിശോധിച്ചു് ആദായമാൎഗ്ഗങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുവാനും നെപ്പോളിയൻ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഏൎപ്പെടുത്തി. ഈജിപ്തിലെ പ്രധാനഭാഷയായ അറബിഭാഷയും പരന്ത്രീസുഭാഷയും തമ്മിൽ ഐക്യം വരുത്തിത്തീൎക്കാൻ നെപ്പോളിയൻ ദ്വിഭാഷികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അനവധി യന്ത്രശാലകളെ ഈജിപ്തിൽ അദ്ദേഹം ആദ്യമായി സ്ഥാപിച്ചു. മരുഭൂമികളിൽ അവിടവിടെയായി കുളങ്ങളും തടാകങ്ങളും കഴിപ്പിച്ചു. ഗതാഗതസൌകൎയ്യങ്ങളെ വൎദ്ധിപ്പിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ ഓരോ പ്രവൃത്തികളേയും ആരാഞ്ഞു പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ അദ്ദേഹം ധനസമ്പാദനത്തിലുള്ള അത്യാഗ്രഹത്തോടുകൂടി യാതൊരു രാജ്യത്തേയും പിടിച്ചടക്കീട്ടില്ലെന്നു ഹസ്താമലകംപോലെ തെളിഞ്ഞുകാണാതിരിക്കയില്ല. ഈജിപ്തിനെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ നെപ്പോളിയന്റെ കയ്യിൽനിന്നു് അനവധി ദ്രവ്യം ചിലവായിട്ടുണ്ടു്. ഈജിപ്തുനാട്ടുകാർ ഈ സംഗതിയെ അറിയാതെയിരുന്നില്ല. അന്യനാട്ടുകാരനായ ഒരു യോദ്ധാവു തന്റെ സ്വന്തം കയ്യിൽനിന്നു ധനം ചിലവുചെയ്തു നാട്ടുകാരുടെ യോഗക്ഷേമങ്ങളെ നിയന്ത്രണംചെയ്യുന്നുവെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അറബികൾ നെപ്പോളിയനെ ത്രിവിധകരണങ്ങളാലും ബഹുമാനിച്ചു. മുഹമ്മദീയരുടെ ദൈവസ്ഥലങ്ങളിൽ നെപ്പോളിയൻ

യന്നപോരെങ്കാണിയന്നു് അറബികളുടെ പ്രീതിബഹുമാന
ങ്ങൾക്ക പ്രത്യേകകാരണമായിത്തീൎന്നു. നെപ്പോളിയൻ, ധ
ൎമ്മപ്രതിഷ്ഠാപനം ചെയ്വാൻവേണ്ടി അവതരിച്ച ദിവ്യപുരുഷ
നാണെന്ന് അറബികൾ സ്തുതിച്ചുതുടങ്ങി. കൈറോനഗര
ത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ അജാതശത്രുവായി അല്പദിവസങ്ങ
ളോളം താമസിച്ചു.

നൈൽയുദ്ധം.

നെപ്പോളിയന്ന് അധികം താമസിയാതെ പിന്നേയും യു
ദ്ധക്കളത്തിൽപ്രവേശിക്കേണ്ടിവന്നു. നെൽസൺ പ്രഭു നൈൽ
നദീമുഖത്തിൽവെച്ച് ആയോധനത്തിന്നാരംഭിച്ചു. അദ്ദേഹം
നെപ്പോളിയനെപ്പോലെതന്നെ അതിനിപുണനായ യുദ്ധത
ന്ത്രജ്ഞനും ധൈൎയ്യശാലിയും ആയിരുന്നു. നൈൽയുദ്ധത്തിൽ
നെൽസൺപ്രഭു ജയംപ്രാപിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ പടക്ക
പ്പലുകളിൽ നാലെണ്ണം മാത്രം ഒരുവിധം രക്ഷപ്പെട്ടു മാൾ
ട്ടാദ്വീപിന്നു സമീപം എത്തിച്ചേൎന്നു. ഈജിപ്റ്റിനെ ഒരുവിധം
കൈവശപ്പെടുത്തി അവിടെ സമാധാനസ്ഥാപനം ചെയ്തു
കൊണ്ടിരിക്കെ നൈൽയുദ്ധത്തിൽ അപജയം പററിയതു
നെപ്പോളിയന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളെല്ലാം വിഫലമായിത്തീൎന്നു.
ഫ്രാൻസിൽനിന്നു യാതൊരു വൎത്തമാനവും നെപ്പോളിയന്ന്
അറിയാൻ പാടില്ലാത്തവിധത്തിൽ നെൽസൺപ്രഭു മദ്ധ്യധ
രണ്യാഴിയിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈജിപ്റ്റിൽനിന്നു പു
റത്തുപോകുവാൻ മാൎഗ്ഗമില്ലാതെ നെപ്പോളിയൻ കുഴങ്ങി.
നെൽസൺപ്രഭുവിന്റെ വിജയവൎത്തമാനം യൂറോപ്പിൽ മുഴുവ
നും വ്യാപിച്ചു. പ്രഭുകക്ഷിക്കാർ തലപൊന്തിച്ചുതുടങ്ങി. പ്ര
ജാധിപത്യമതക്കാരെല്ലാം തല താഴ്ത്തി. ജയംപ്രാപിച്ച
മുഹൂൎത്തത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ തുൎക്കിരാജ്യത്തേയും റഷ്യാരാജ്യ
ത്തേയും പറഞ്ഞിളക്കി നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ യുദ്ധംചെ
യ്വാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇതാല്യയിൽനിന്നും അതിന്നടുത്തുള്ള
മററു പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും ഫ്രാൻസുകാരെ തുരത്തിയോടി

ക്കാൻ തുർക്കിക്കപ്പലുകളും റഷ്യൻകപ്പലുകളും ഇംഗ്ലീഷുകപ്പലുകളോടിടചേൎന്നു മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയിൽ തയ്യാറായി. ഈജിപ്റ്റിൽ നെപ്പോളിയനെ എതിൎക്കുവാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു സൈന്യങ്ങളെ വരുത്തി. യൂറോപ്യരാജ്യങ്ങളെല്ലാം ഏകോപിച്ചു നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ ആയുധം എടുത്തു. മോറദ്ബേ, ഈ തഞ്ചംകണ്ടു, മാമ്ലൂക്കുകളെ സ്വരൂപിച്ച് ഈജിപ്റ്റിൽ ആഭ്യന്തരകലഹം ഉണ്ടാക്കുവാനും നെപ്പോളിയനെ നാടുവിട്ടോടിക്കുവാനും ഉത്സാഹിച്ചു. ഇപ്രകാരം നാലുഭാഗത്തിൽനിന്നും പല വൈരികളും ഒത്തൊരുമിച്ചു തന്റെനേരെ യുദ്ധംചെയ്യാൻ സന്നദ്ധരായിരുന്നുവെങ്കിലും നെപ്പോളിയൻ ധൈര്യത്തെ ലേശമെങ്കിലും കൈവിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം മദ്ധ്യധരണ്യാഴിക്കും ചെങ്കടലിനും മദ്ധ്യേയുള്ള സൂയസ്സിൽ സൈന്യസമേതം എത്തി അവിടെ പാളയം അടിച്ചു. നൈൽയുദ്ധത്തിൽ അപജയം സംഭവിക്കാനുള്ള കാരണം ഫ്രാൻസ്സേനാപതിയായ ബ്രൂയസ്സിന്റെ പോരായ്മയായിരുന്നു. പടക്കപ്പലുകളെയെല്ലാം ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി അലക്സാൻഡ്രിയാതുറമുഖത്തിൽ നിൎത്തണമെന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ കല്പന. ആ കല്പനയെ ബ്രൂയസ്സ് അനുസരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഫ്രാൻസ്സ പടക്കപ്പലുകളെ പിടിക്കുവാൻ നെൽസൻപ്രഭുവിനു സാധിക്കുകയില്ലായായിരുന്നു. കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അനുസരണക്കുറവുകൊണ്ടും അവിവേകംകൊണ്ടും അപജയം സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടപ്പെട്ട മുൻകരുതലുകളോടുകൂടിയായിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ മദ്ധ്യധരണ്യാഴിക്കും ചെങ്കടലിനും മദ്ധ്യേ പാളയം അടിച്ചതു്.

നെപ്പോളിയന്റെ സ്വരാജ്യഗമനം.

നൈൽയുദ്ധത്തിൽ യഥാൎത്ഥത്തിൽ തോൽമപറ്റിയതു് ഈജിപ്റ്റിനായിരുന്നു. ഫ്രാൻസുകാരുടെ അപജയം അത്ര ഗണ്യമായിരുന്നില്ല. മാമ്ലൂക്കുകൾ നെപ്പോളിയന്റെ വിരോധികളായിട്ടായിരുന്നു യുദ്ധത്തിൽ പ്രവൎത്തിച്ചുകൊണ്ടിരു

ന്നു് നാലുഭാഗത്തിൽനിന്നും പല സൈന്യങ്ങളും പ്രവേശി പ്പിച്ചു നെപ്പോളിയനെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ വട്ടംകൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന സമയത്തിൽകൂടി ഈജിപ്റ്റിലെ ആഭ്യന്തരകലഹത്തെ രണ്ടുമണിക്കൂർ നേരത്തിനുള്ളിൽ അമൎച്ചചെയ്വാൻ നെപ്പോളിയൻ പ്രാപ്തനായി. കലഹക്കാരായ അനേകം മമ്ലൂക്കുകളും അറബികളും തടവുകാരായി പിടിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും നെപ്പോളിയൻ അവരിൽ മിക്കപേരെയും ബഹുമാനപുരസ്സരം വിട്ടയച്ചു. ശത്രുക്കളുടെ നേരെ ദയ കാണിക്കുന്നതു ചിലപ്പോൾ അപകടമായിത്തീരുമെന്നു നെപ്പോളിയന്നു ഉടനെ അനുഭവമായി. വിട്ടയക്കപ്പെട്ട മമ്ലൂക്കുകളും അറബികളും ഒന്നിച്ചു ചേൎന്നു വീണ്ടും ലഹളയാരംഭിച്ചു. നെപ്പോളിയന്നു അസഹ്യമായ കോപം ഉണ്ടായി. ലഹളക്കാരെ ആയിരക്കണക്കായി പിടിച്ചു പിരങ്കി മുഖത്തിൽ വെച്ചു് അദ്ദേഹം തീക്കൊളുത്തി. അങ്ങിനെ ചെയ്വാൻ നെപ്പോളിയന്നു ഒട്ടുംതന്നെ മനസ്സുണ്ടായില്ല. എങ്കിലും ഗത്യന്തരമുണ്ടായില്ല. ലഹളക്കാരെ വിട്ടയച്ചാൽ അവർ വീണ്ടും ലഹളകൂട്ടുകയെ ഉള്ളൂ. അവരെ കാരാഗൃഹത്തിൽ അടച്ചു പരിപാലിക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ അവരെ തീറ്റിപ്പോറ്റുവാൻ സൌകൎയ്യം തൽക്കാലം ഉണ്ടായില്ല. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യത്തിൽ അതിസാരരോഗം കലശലായി ബാധിച്ചു. രോഗപീഡിതന്മാരെയെല്ലാം പ്രത്യേകിച്ചു് ഓരോ കൂടാരങ്ങളിലാക്കി വൈദ്യന്മാരെക്കൊണ്ടു ചികിത്സിപ്പിച്ചു. ആ അതിസാരം അടുത്തുചെല്ലുന്നവരെയെല്ലാം ബാധിച്ചുതുടങ്ങി. ഭടന്മാർ അനവധി മരിച്ചു. രോഗികളെ ചികിത്സിക്കുവാൻ വൈദ്യന്മാൎക്കു ധൈൎയ്യമുണ്ടായില്ല. അതിസാരം തങ്ങളെയും ബാധിച്ചുകളയും എന്നുള്ള ഭയംകൊണ്ടു വൈദ്യന്മാർ പിൻമാറി. നെപ്പോളിയനാകട്ടെ, ലേശമെങ്കിലും കൂസൽകൂടാതെ രോഗികളുടെ ഇടയിൽ കടന്നുചെന്നു് അവൎക്കു വേണ്ടുന്ന ഔഷധങ്ങളും ആഹാരവും തന്റെ കൈകൊണ്ടുതന്നെ കൊടുത്തു. നെപ്പോളിയന്റെ

ക്കസൈന്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഏവംവിധമായിരിക്കെ ഇംഗ്ലീഷു
കാരും തുൎക്കികളും ഒന്നായി ചേൎന്നു് അദ്ദേഹത്തോടു യുദ്ധം
ചെയ്യാൻ വട്ടംകൂട്ടി. ഇംഗ്ലീഷുനാവികനായ സർ സിഡ്നി
സ്മിത്തു് അതിധൈൎയ്യത്തോടുകൂടി യുദ്ധംചെയ്തു. നെപ്പോളി
യന്റെ സൈന്യങ്ങളിൽ പലരും മരിച്ചു. അതിസാരരോഗ
വും അനവധി ഭടന്മാരെ ഇരയാക്കി. മാനസികമായും ദൈ
ഹികമായും ഉള്ള വൈഷമ്യങ്ങൾ ഏകകാലത്തിൽതന്നെ എതി
ൎത്തിട്ടുകൂടി നെപ്പോളിയന്റെ ധൈൎയ്യത്തിനും മനഃസ്ഥിരത
യ്ക്കും ലേശമെങ്കിലും മാറ്റംതട്ടിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈ
ന്യനായകം കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അത്യുഗ്രന്മാരും യുദ്ധംചെ
യ്യാൻ മനസ്സില്ലാത്തവരും ആക്കിത്തീൎത്തു. സൂയസ്സിലെ ശീ
തോഷ്ണസ്ഥിതി ഫ്രാൻസ്സൈന്യങ്ങൾക്കു് അസഹ്യമായി
ത്തോന്നി. വല്ലവിധത്തിലും ഫ്രാൻസിൽ എത്തിച്ചേൎന്നാൽ മ
തിയെന്നു ഭടന്മാർ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. സുരക്ഷിതമായ ശത്രുസൈ
ന്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽക്കൂടി കപ്പലോടിച്ചു ഫ്രാൻസ്സാമ്രാജ്യത്തിൽ
എത്തിച്ചേരുക എന്നുള്ള കാൎയ്യം വിഷമത്തിൽ വിഷമതരമായി
രുന്നു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ കപ്പലിൽ ക
യറ്റി ആഫ്രിക്കക്കരയോരമായി യാത്രചെയ്വാൻ തീൎച്ചയാക്കി.
ശത്രുക്കളുടെ പടക്കപ്പൽ അടുക്കുന്നപക്ഷം തന്റെ കപ്പലുക
ളെ കരയ്ക്കടുപ്പിച്ചുനിൎത്തി ശത്രുക്കളോടു പോരാടുന്നതു് അധി
കം ഗുണകരമായിരിക്കും എന്നുള്ള ആലോചനയോടുകൂടിയാ
യിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ ആഫ്രിക്കക്കരയോരമായി കപ്പലോ
ടിച്ചതു്. ശത്രുക്കളാൽ ആവൃതമായ ആഴിയിൽകൂടി കപ്പലോ
ടിച്ചുപോകുമ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെയും മ
തഗ്രന്ഥങ്ങളെയും നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവി
ന്റെ സദുപദേശങ്ങളെ വായിച്ചു വായിച്ചു മനസ്സിനെ ശുദ്ധീ
കരിക്കുവാൻ ഈ അപകടയാത്രയിൽകൂടി നെപ്പോളിയനു്
അവസരം ലഭിച്ചു. "അലക്സാണ്ടർ, സീസർ, ചാർലിമെയിൻ
മുതലായ ക്രൂരന്മാരാം സമസൃഷ്ടികളുടെ രക്തപ്രവാഹ

ത്താൽ സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. യേശുക്രിസ്തുവാകട്ടെ, അനർഗ്ഗളമായി ഒഴുകുന്ന കരുണാപ്രവാഹത്താൽ ശാശ്വതമായ സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. ആ മഹാന്റെ ശാന്തിതന്നെയാകുന്നു ശാന്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഭാഷിതങ്ങൾതന്നെയാകുന്നു സുഭാഷിതങ്ങൾ. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മതതത്വങ്ങളെ അറിയാത്ത പാതിരിമാരും മതജ്ഞരാണെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന പോപ്പും അബദ്ധകലുഷിതങ്ങളായ പ്രസംഗങ്ങളാൽ ജനങ്ങളെ മലിനപ്പെടുത്തുന്നതു് അത്യന്തം ശോചനീയം" എന്നിങ്ങിനെ നെപ്പോളിയൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. നാല്പതുദിവസം യാത്രചെയ്തശേഷം ജനനദേശമായ കോർസിക്കയിൽ നെപ്പോളിയൻ എത്തി. അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാനും സ്വാഗതം പറവാനും, കപ്പലിൽനിന്നു കരയിൽ ഇറക്കുവാനും ലക്ഷോപലക്ഷം ജനങ്ങൾ കടൽക്കരയിൽ വന്നുചേർന്നു. വീരാധിവീരനായ ആ പുരുഷകേസരിയെ ഒരു പ്രാവശ്യം കണ്ടു ജന്മസാഫല്യം വരുത്തേണമെന്നുള്ള ഏകവിചാരത്തോടുകൂടി ആ കടൽക്കരയിൽ കൂടിയ ജനങ്ങൾക്കു കയ്യുംകണക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കോർസിക്കായിൽ ഒന്നുരണ്ടുദിവസം താമസിച്ചശേഷം നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഒരു ഇംഗ്ലീഷുപടക്കപ്പൽ നെപ്പോളിയനെ പിന്തുടർന്നു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിലും നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ കപ്പലിനെ തൊടുവാൻ സാധിച്ചില്ല. നെപ്പോളിയൻ അമ്പതുദിവസത്തെ യാത്രകൊണ്ടു ഫ്രാൻസിൽ എത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഫ്രാൻസുകാരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നൂതനമായ ധൈര്യബീജങ്ങളെ വിതച്ചു. "പ്രജാധിപത്യമരണത്തെ പ്രതിഷ്ഠചെയ്ത മഹാൻ വരുന്നുണ്ട്" എന്നു ജനങ്ങൾ കൊണ്ടാടി. ആനന്ദപതാകകൾ ആകാശമാർഗ്ഗത്തിൽ ആടിക്കളിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ വരവിനെ അത്യാസക്തിയോടുകൂടി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ജോസഫൈൻ ആനന്ദാബ്ധിയിൽ മുങ്ങി. അദ്ദേഹം ഈജിപ്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടുപോയ ദിവസംമുതൽ ജോസഫൈൻ

അന്തമില്ലാത്ത കഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു സാധാരണ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചവളും മുമ്പൊരിക്കൽ ഒരു ഭർത്താവിനെ സ്വീകരിച്ചവളും ആയ ജോസഫൈൻ നെപ്പോളിയന്റെ രാജ്ഞീപദവി അനുഭവിക്കുന്നതിൽ അസൂയാഗർഭങ്ങളായ സ്ത്രീഹൃദയങ്ങൾ പലതും തുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ തരംകിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം ജോസഫൈനെ അപമാനിക്കുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ സഹോദരിമാരും ജോസഫൈന്റെ ഉൽക്കർഷതയെപ്പറ്റി അസൂയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ, നെപ്പോളിയൻ തന്റെ പ്രിയതമയ്ക്കു് എഴുതി അയച്ചിരുന്ന എഴുത്തുകളെ കൂട്ടുകാരുടെ പരിഹാസമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്രകാരം സങ്കടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ജോസഫൈൻ തന്റെ പ്രാണനാഥന്റെ ആഗമനത്തെ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം ഫ്രാൻസിൽ എത്തിയതു്. സൂര്യോദയത്തിൽ വികസിക്കുന്ന കമലസരസീരുഹങ്ങളെപ്പോലെ ശോഭിക്കുന്ന മുഖത്തോടുകൂടി ജോസഫൈൻ തന്റെ പ്രാണനാഥനെ എതിരേറ്റു.

അദ്ധ്യായം 7.

നവീനഭരണം.

<u>നെപ്പോളിയന്റെ രാജ്യപരിപാലനം.</u>

നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസിൽ കാലെടുത്തുവെച്ച സമയം ഫ്രാൻസിലെ ഭരണരീതി വളരെ കുഴപ്പത്തിലായിരുന്നു. ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ തമ്മിൽതമ്മിൽ ഐക്യമില്ലാതെ മൂന്നു കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു് അവരവരുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഭരണകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രഭുകക്ഷിയിൽ ചിലരും ജാക്കോബിൻകക്ഷിയിൽ ചിലരും പ്രജാ

ധിപത്യകക്ഷിയിൽ ചിലരും ചേൎന്നു ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായി രാജ്യഭരണത്തെ അഗാധമായ കുഴപ്പത്തിൽ പെടുത്തി കലക്കി മറിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭരണരീതി ഇപ്രകാരം ശോചനീയാവസ്ഥയിൽ പെട്ടുപോകുമെന്നു നെപ്പോളിയൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ കുഴപ്പങ്ങളെ പരിഹാരംചെയ്വാനുള്ള മാൎഗ്ഗങ്ങളെ ആലോചിച്ചുംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കുറെദിവസം തന്റെ ഭവനത്തിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ അഞ്ചുപേൎക്കും ഭരണസാമൎത്ഥ്യം പോരെന്നും നെപ്പോളിയൻ ഭരണാദ്ധ്യക്ഷത കയ്യേൽക്കുന്നതായാൽ ജനങ്ങൾക്കു ക്ഷേമവും വിശ്രാന്തിയും ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്നും ചില യോഗ്യന്മാർ അദ്ദേഹത്തിനെ അറിയിച്ചു. അസൂയാലുക്കളായ മറ്റു ചിലർ, നെപ്പോളിയന്റെ ശക്തിയും കീൎത്തിയും ഉപൎയ്യുപരി വൎദ്ധിച്ചുവരുന്നതിനെക്കണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു പ്രതികൂലമായി പ്രവൎത്തിക്കുവാനും ആരംഭിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ ദീൎഘദൃഷ്ടിയാകട്ടെ സകലവിഷയങ്ങളിലും ഒരുപോലെ ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശത്രുപക്ഷക്കാരെ സാന്ത്വനവാക്കുകളാലും സമ്മാനങ്ങളാലും വശീകരിക്കുവാനും ബന്ധനങ്ങളാൽ കീഴടക്കുവാനും വട്ടംകൂട്ടി. മോറാ, ബൎന്നാഡി, മാഫീ സിയസ്സ് എന്നീ മൂന്നുകൂട്ടരും സ്വാഭിമാനം നടിച്ചു നെപ്പോളിയന്റെ ഉന്നതിയെ അപലപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നയോപായങ്ങളാൽ നെപ്പോളിയൻ ആ ദുരഭിമാനികളെ മൂന്നുപേരെയും കൈവശപ്പെടുത്തി. നെപ്പോളിയൻ സൈനികാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഭടന്മാരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ശിരസാ വഹിച്ചതേയുള്ളു. അഞ്ഞൂറാൻസഭയിലെ പ്രധാനിയായ കോർനാട്ട് എന്നാൾ നെപ്പോളിയന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം എന്തുചെയ്വാനും തെയ്യാറായിരുന്നു. ആ സഭയിലെ പ്രധാന പ്രാസംഗികൻ—നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ അവരജനായ ലൂസിയൻ—ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെ പ്രസംഗിച്ചു ജനങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയോ

ടക്കൂടി പരിവർത്തിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ അഞ്ഞൂറാൻസഭയിലെയും ഭരണാദ്ധ്യക്ഷസഭയിലെയും നേതാവായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാരിൽ രണ്ടുപേർ ഉദ്യോഗം രാജിവെച്ചു പിൻവാങ്ങി. മററു മൂന്നുപേരിൽ പാരാസ് മനസ്സില്ലാമനസ്സോടുകൂടി ഒടുവിൽ രാജിവെച്ചു. കോഹിയർ, മൌളിൻസൺ എന്നീ രണ്ടുപേരും നെപ്പോളിയന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെപ്പററി വഴക്കുകൂട്ടിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഇവർ കാരാഗൃഹത്തിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. ഭരണാദ്ധ്യക്ഷസഭയുടെ സമ്മേളനം പാരീസിൽവെച്ചായാൽ, കുഴപ്പങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയേ ഉള്ളുവെന്നുകരുതി നെപ്പോളിയൻ സമ്മേളനസ്ഥലത്തെ പാരിസിൽനിന്നു സെയ്ന്റ്ക്ലൌഡ് എന്ന സ്ഥലത്തിലേക്കു മാററി. പ്രജാധിപത്യകക്ഷിക്കാരെല്ലാവരും നെപ്പോളിയന്റെ പ്രവൃത്തികളെ സസന്തോഷം അനുമോദിച്ചുവെങ്കിലും പ്രഭുകക്ഷിക്കാരും ജാക്കോബൈററ് കക്ഷിക്കാരും അവരവരുടെ ശക്തിക്കനുസരിച്ച് അവിടേയും ഇവിടേയും ക്ഷോഭങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ ഈജിപ്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടുപോകുമ്പോൾ ഫ്രാൻസിൽ എങ്ങും വ്യാപിച്ചിരുന്ന സമാധാനവും ശാന്തതയും ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ കൊള്ളരുതായ്മമൂലം പാടെ നശിച്ചുപോയിരുന്നു. നശിച്ചുപോയ സമാധാനത്തെയും ശാന്തതയേയും പുനരുദ്ധാരണം ചെയ്യുന്ന കാര്യം എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ യുദ്ധയാത്രയിൽ പലേതവണയായി ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ പേരിൽ അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന അളവററ ധനം ദുർവ്യയം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു രാജഭണ്ഡാഗാരം നന്നെ ശോഷിച്ചിരുന്നു. ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ പ്രബലതരകക്ഷിക്കാരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിന്നല്ലാതെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെപ്പററി ചിന്തിച്ചതേയില്ല. നോക്കിയാൽ നോക്കിയേടത്തെല്ലാം അതൃപ്തി. മദ്യപാനം, ആഭ്യന്തരകലഹം, കക്ഷിവഴക്ക്, ദാരിദ്ര്യം, വ്യാധി, നരകമയം എന്നേ പറയാനുള്ളൂ. ജാക്കോബൈററ് കക്ഷിക്കാർ

സഹകാരികളും ലഹളക്കാരും കൊലയാളികളുമായി അവരുടെ കക്ഷിയെ
പ്രബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ തീക്ഷ്ണ
ബുദ്ധിയിലും ദീർഘദൃഷ്ടിയിലും ജനസാമാന്യത്തിനു വിശ്വാസം
ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ഭരണാധ്യക്ഷന്മാരുടെ അനുചരന്മാ
രായ അനവധി ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നതേയു
ള്ളു. അവരുടെ ഗൂഢാലോചനകളും രഹസ്യസമ്മേളനങ്ങളും
ക്ഷോഭപരമ്പരകളെ സൃഷ്ടിച്ചുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രജാധിപ
ത്യഭരണം പൊതുജനക്ഷേമത്തെ നിലനിർത്തുവാൻ മതിയാകു
ന്നില്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ അധികം താമസിയാതെ മനസ്സി
ലാക്കി. ലഹളകളെ മുഴുവനും നെപ്പോളിയൻ സൈന്യസഹാ
യത്തോടുകൂടി അമർച്ച ചെയ്തു. ഏതെങ്കിലും ഒരു നവീനഭര
ണരീതി ഏർപ്പെടുത്താതെ കഴികയില്ലെന്നുള്ള ഘട്ടത്തിൽ
നെപ്പോളിയൻ എത്തി. ഭരണാധ്യക്ഷന്മാർ തത്തൽസ്ഥാന
ങ്ങളിൽനിന്നു നീക്കപ്പെട്ടു. ഫ്രാൻസിലെ നിർവ്വാഹകാംഗങ്ങ
ളായി നെപ്പോളിയനോടുകൂടി സീയസ്സ്, ഡൂക്കോസ് എന്നി ര
ണ്ടുപേരും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. രാജ്യഭരണസംബന്ധമാ
യ നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതിലും ധനസംബന്ധമായ കണക്കു
കൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിലും നിർവ്വാഹകാംഗങ്ങളെ സഹാ
യിപ്പാൻ ഇരുപത്തൊമ്പതു സാമാജികന്മാർ അടങ്ങിയ രണ്ടു
സഭകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ ഭരണനാവിക
ണോ ഏതു സ്ഥാനത്തിലാണ് എത്തിക്കുന്നത് എന്നറിയാ
തെയും ഭരണാധ്യക്ഷന്മാരുടെ സ്ഥാനം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യപ്പെട്ട
തുകൊണ്ടു പ്രഭുത്വഭരണം വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമെന്ന് ഊ
ഹിച്ചും ജനങ്ങൾ വഴക്കുകൂട്ടി. അചഞ്ചലമായ മനസ്സോടുകൂ
ടി നെപ്പോളിയൻ ജനങ്ങളുടെ ഗതിയെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി
ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഫ്രാൻസിൽ ഭരണവിശ്വാസം ഉള്ളവർ മുപ്പ
തിന് ഒന്നുവീതമേ അപ്പോൾ കാണപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളു. ജനങ്ങ
ളിൽ ഭൂരിപക്ഷക്കാർ മദ്യപാനികളും 'രാമൻ രാജ്യം ഭരിച്ചാ
ലും രാവണൻ രാജ്യം ഭരിച്ചാലും നമ്മുടെ വയറു നിറയണം'
എന്നുള്ള പക്ഷക്കാരും സ്വയംഭരണത്തിന് അർഹന്മാരല്ലാത്ത

ഢത്തം ആയിട്ടാണു കാണപ്പെട്ടതു. "കഴിവുള്ളവൻ കാൎയ്യക്കാരൻ" എന്നുള്ള ന്യായം ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ എല്ലാ ദിക്കിലും വ്യാപ്തമായി കാണപ്പെട്ടു. ചിത്തശുദ്ധിയും വിശാലബുദ്ധിയും ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ ഫ്രാൻസുരാജ്യക്കാർ പ്രജാധിപത്യഭരണത്തിനു മതിയാകയില്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീൎച്ചയാക്കി. ആ തീൎപ്പിനെ അനുസരിച്ച നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും രാജ്യത്തിൽ 'പാസ്സാക്കി.' ഈ കാൎയ്യത്തിൽ സീയസ്സും ഡ്യൂക്കോസ്സും നെപ്പോളിയന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു വിപരീതമായിരുന്നില്ല. നവീനഭരണനിയമങ്ങളെയും നിബന്ധനകളെയും കടലാസുകളിൽ അച്ചടിച്ചു ചുവരുകളിന്മേലും ഭിത്തികളിന്മേലും ഒട്ടിച്ച് ഒരു രാത്രികൊണ്ടു നാടെങ്ങും വിളംബരപ്പെടുത്തി. നവീനഭരണനിയമങ്ങൾ ജനസാമാന്യത്തെ ആകൎഷിച്ചുവെങ്കിലും ചിലൎക്ക് ആ നിയമങ്ങൾ രുചികരമായിത്തോന്നിയില്ല. പ്രജാധിപത്യഭരണത്തിനു പകരം ഏകനായകത്വഭരണം ആണ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത് എന്ന് അവർ പിറുപിറുത്തു. നെപ്പോളിയൻ തയ്യാറാക്കിയ നിയമങ്ങളും നിബന്ധനകളും നിഷ്പക്ഷപാതമായ രാജ്യഭരണസരണിയിൽ പെടുകയില്ലെന്ന് അവർ ആക്ഷേപിച്ചു. എല്ലാവരെയും തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചാൽ "ഒരു വൃദ്ധനും മകനും കഴുതയും" എന്നുള്ള കഥപോലെ ആയിത്തീരുകയേ ഉള്ളുവെന്നു നെപ്പോളിയൻ സമാധാനിക്കുകയും ചെയ്തു. പോലീസ്, കരസൈന്യം, കടൽസൈന്യം, വിദേശകാൎയ്യം, വ്യവസായം, വിദ്യാഭ്യാസം എന്നിങ്ങനെയുള്ള സകല 'ഡിപ്പാൎട്ടുമെണ്ടുകളിലും' നെപ്പോളിയൻ കാലത്തിനൊത്ത മാറ്റങ്ങൾ ഏൎപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു പ്രതിപക്ഷക്കാൎക്ക് തൃപ്തികേടിന് ഇടയായില്ല. അദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ ഭരണകാലത്ത് അവരുടെ തൃപ്തികേടിനു പാത്രീഭവിച്ചവരും തന്മൂലം കാരാഗൃഹത്തിൽ വസിക്കേണ്ടിവന്നവരും ആയ ആളുകളെയെല്ലാം നെപ്പോളി

യൻ നേരിട്ടു ചെന്നു കാണുകയും അവരുടെ പേരിൽ ചുമ
ത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കുററങ്ങളെപ്പററി വിചാരണ നടത്തി നിർദ്ദോ
ഷികളാണെന്നു കാണപ്പെട്ടവരെ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു വി
ട്ടയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ആണായാലും വേണ്ടതില്ല പെണ്ണായാ
ലും വേണ്ടതില്ല, ബാലനായാലും വേണ്ടതില്ല വൃദ്ധനായാലും
വേണ്ടതില്ല ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ വിരോധം സമ്പാദിച്ചുപോ
യാൽ അവരുടെ ഗതി കാരാഗൃഹവാസംതന്നെ ആയിരുന്നു.
ഇക്കൂട്ടരെയെല്ലാം രാജദ്രോഹകുററം ചെയ്തവരായിട്ടാണ്
(Poiitical Prisners) കണക്കാക്കിയിരുന്നതു്. നവീനഭരണം
സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഉടനെ നെപ്പോളിയൻ ആദ്യമായി ചെയ്ത
പ്രവൃത്തി രാജദ്രോഹകുററത്തിനായി തടവിൽ കിടക്കുന്ന സ്ത്രീ
കളേയും പുരുഷന്മാരെയും, ബാലന്മാരെയും വൃദ്ധന്മാരെയും,
വിട്ടയയ്ക്കുക ആയിരുന്നു. ഈശ്വരവിശ്വാസം ഫ്രാൻസിൽനി
ന്നു യാത്ര പറഞ്ഞുപോയ കാലത്തായിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ
ആ ദേശത്തിൽ ആവിർഭവിച്ചതു്. മതപ്രാസംഗികന്മാരെയും
പാതിരിമാരെയും പരിഹസിക്കുന്നതു ജനങ്ങളുടെ ഒരു പ്രത്യേ
കവിനോദമായി പരിണമിച്ചിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ മതപ്രാ
സംഗികന്മാരെയും പാതിരിമാരെയും ബഹുമാനിച്ചു. അവ
രുടെ യോഗ്യതയെ വിലവെച്ചു. ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ ക്രൗ
ര്യത്തെ ഭയപ്പെട്ടു വിദേശങ്ങളിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചിരുന്ന
മതപ്രാസംഗികന്മാരെയും പാതിരിമാരെയും നെപ്പോളിയൻ
സ്വരാജ്യത്തിലേക്കു വിളിച്ചുവരുത്തി. അടച്ചുകിടക്കപ്പെട്ടിരു
ന്ന ദൈവമാതൃക്ഷേത്രങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടു. ഈശ്വരാരാധന
ക്കായി നീക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും ആരാധനയെ മുഴുവനും
മദ്യപാനത്തിലും കലഹത്തിലും കൈമാററി ജനങ്ങൾ മതിമ
റന്നു സാധാരണ ദിവസംപോലെ കരുതിയിരുന്നതും ആയ
ഞായറാഴ്ചയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ നെപ്പോളിയൻ പുനരുദ്ധാര
ണം ചെയ്തു. മതപ്രാസംഗികന്മാരാലും പാതിരിമാരാലും അ
നേകം ദിവസങ്ങൾകൊണ്ടു ചെയ്തുതീർക്കാൻ കഴിയാത്ത കാര്യ

ങ്ങളെ നെപ്പോളിയൻ അല്പദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നിവൎത്തിച്ചു. നിരീശ്വരമതവാദികളുടെ നിലയനമായ്ത്തീൎന്നിരുന്ന ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ ഈശ്വരചൈതന്യം വിളങ്ങിത്തുടങ്ങി. ആഹാരവും വസ്ത്രങ്ങളും ഇല്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഭടന്മാരുടെ സങ്കടത്തെ നെപ്പോളിയൻ പരിഹരിച്ചു. നവീനഭരണത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം തൃപ്തിയും വിശ്വാസവും ഉദിച്ചുതുടങ്ങിയതോടുകൂടി നെപ്പോളിയന്റെ ഭരണചാതുൎയ്യവും മഹാമനസ്കതയും വെളിപ്പെട്ടു. നവീനഭരണച്ചട്ടങ്ങളുടെ പ്രധാനഭാഗങ്ങൾ താഴെ വിവരിച്ചപ്രകാരമായിരുന്നു. (1) ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിലെ നിൎവ്വാഹകനായി നെപ്പോളിയൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. (2) നിൎവ്വാഹകനായകന്റെ സഹായത്തിനായി രണ്ടു് ഉപനായകന്മാരെയും നിശ്ചയിച്ചു. (3) ഇവരുടെ സഹായത്തിന്നായി, അധികം അംഗങ്ങളില്ലാത്തതാണെങ്കിലും, കാൎയ്യവിചാരം ധാരാളമുള്ള അംഗങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു ചെറിയ ആലോചനസഭ ഏൎപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. (4) ഒരു നിയമനിൎമ്മാണസഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. (5) 21 വയസ്സിനു മീതെയുള്ളവരും സൎക്കാൎക്കരം കൊടുക്കുന്നവരും ആയ പുരുഷന്മാൎക്കെല്ലാം “വോട്ടു” ചെയ്വാൻ അധികാരം കൊടുക്കപ്പെട്ടു. (6) നിൎവ്വാഹകനായകനായ നെപ്പോളിയനു സംവത്സരത്തിൽ അഞ്ചുലക്ഷം “ഫ്രാങ്കു” നാണ്യങ്ങളും ഉപനായകന്മാൎക്കു മൂന്നുലക്ഷം നാണ്യങ്ങളും പ്രതിഫലം കൊടുക്കപ്പെട്ടു. (7) രാജ്യഭരണവിഷയത്തിൽ കൈക്കൂലിയും കളവും ഇല്ലാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷ്മമായ പല ഏൎപ്പാടുകളും വിധിക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്രകാരമുള്ള നവീനഭരണരീതിയുടെ പരിശുദ്ധതയിൽ ഫ്രാൻസുരാജ്യം നീതിന്യായങ്ങളുടെ രംഗപ്രദേശമായി ശോഭിച്ചു. നിയമദൃഷ്ട്യാ പണ്ഡിതനും പാമരനും, ധനികനും ദരിദ്രനും, കൎഷകനും കച്ചവടക്കാരനും, പക്ഷഭേദമില്ലാതെ സമന്മാരായി കരുതപ്പെട്ടു.

ധനശേഖരം.

നെപ്പോളിയൻ ഭരണനിൎവ്വാഹകത്വം കയ്യേറ്റപ്പോൾ രാജഭണ്ഡാഗാരം നന്നെ ശോഷിച്ചിരുന്നു. കൃശമായ രാജഭണ്ഡാഗാരത്തെ വെച്ചുകൊണ്ടു ഗാംഭീൎയ്യവും നവീനവും ആയ ഭരണകൃത്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ രാജ്യകാൎയ്യങ്ങൾ വേണ്ടപോലെ നടക്കുകയില്ലെന്നു മേധാവിയായ അദ്ദേഹം ശീഘ്രത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി. വിദേശങ്ങളിൽനിന്നു കടം വാങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു മനസ്സുണ്ടായിരുന്നില്ല. വല്ല വിധത്തിലും ധനം ശേഖരിക്കാതെയും തരമില്ല. പാരീസ് നഗരത്തിലുള്ള ഏഴുപത്തുപ്രഭുക്കന്മാരോടായിട്ടു നെപ്പോളിയൻ ഇരുപതുലക്ഷം മോഹർ കടംവാങ്ങി തൽക്കാലം രാജഭണ്ഡാഗാരത്തെ പോഷിപ്പിച്ചു. നികുതി വസൂൽപ്പണംകൊണ്ടും കടം വാങ്ങിയ ധനംകൊണ്ടും പ്രജകൾക്കു അത്യാവശ്യമായുള്ളതും ക്ഷേമകരമായിരിക്കുന്നതും ആയ കൃത്യങ്ങളെ നെപ്പോളിയൻ നിരന്തരമായി അനുഷ്ഠിച്ചുപോന്നു. സൈന്യവകുപ്പിനെ പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ പരിപാലിച്ചുപോന്നതോടുകൂടി യുദ്ധവീരന്മാൎക്കു ഉചിതമായ പാരിതോഷികങ്ങൾ കൊടുത്തു് അവരെ കൃതജ്ഞന്മാരാക്കിത്തീൎത്തു. പൌരാണികന്മാരായ വിക്രമാദിത്യപ്രഭൃതികളുടെ രാജ്യഭരണനൈപുണ്യവും രാജ്യപുഷ്ടിയും സാമുദായികാഭിവൃദ്ധിയും നെപ്പോളിയൻ വരുത്തിക്കൂട്ടിയെന്നു പറയുന്നതായാൽ അതിശയോക്തി ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഭടന്മാരുടേയും സാധാരണന്മാരുടേയും പ്രത്യക്ഷദൈവമായി നെപ്പോളിയൻ ഉല്ലസിച്ചു. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ നെപ്പോളിയന്റെ സഹോദരിയായ കരോലൈൻ ജൊവാക്കിം മ്യൂറഡ് എന്നാളെ വിവാഹം ചെയ്തു. നെപ്പോളിയന്റെ ശമ്പളത്തിൽനിന്നു വലിയൊരു തുക പ്രജകളുടെ ക്ഷേമത്തിന്നായി ചിലവു ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശം സഹോദരിയുടെ പദവിയ്ക്കും മൎയ്യാദക്കും തക്കതായ സ്ത്രീധനം കൊടുക്കാൻ പണമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കടം വാങ്ങാതെയും തട്ടിപ്പറിക്കാതെയും

ധനം ശേഖരിച്ച സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുവാൻ തരമില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ഭാൎയ്യയുടെ കണ്ഠത്തിൽ കിടന്നിരുന്നതും വളരെ വിലപിടിച്ചതും ആയ വൈരമാലയെ സഹോദരിക്കു സ്ത്രീധനമായി കൊടുത്തു. അതിന്നു പുറമെ മുപ്പതിനായിരം "ഫ്രാങ്കു" നാണ്യങ്ങളും കൊടുത്തു. നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ മഹാമനസ്കത നോക്കുക! ഭാൎയ്യയുടെ കഴുത്തിൽ കിടക്കുന്ന ആഭരണത്തെ സഹോദരിക്കു കൊടുക്കുന്ന ആളുകൾ ഇപ്പോൾ ലോകത്തിൽ എത്ര പേർ ഉണ്ടാകും? "ഞാനും എന്റെ ഭാൎയ്യയും ധാരാളം സുഖവും ഒരു തട്ടാരം മാത്രം ജീവിച്ചിരുന്നാൽ മതി"യെന്നു പ്രാൎത്ഥിക്കുന്ന ജനങ്ങളാണു ലോകത്തിൽ അധികം ഉള്ളതു്. ആ സ്ഥിതിക്കു നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സഹോദരിയുടെ വിവാഹത്തിൽ ഭാൎയ്യയുടെ കണ്ഠത്തിലുള്ള വൈരമാല വാങ്ങിക്കൊടുത്തതു് എത്ര ആശ്ചൎയ്യമായിരിക്കുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ ഉചിതജ്ഞതയെയും ഔദാൎയ്യത്തെയും പറ്റി എത്ര പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിയാലും മതിയാകുന്നതല്ല. ഒരു ചെറിയ ഖണ്ഡികയിൽ ആ മഹാന്റെ ഗുണഗണപ്രശംസ ചെയ്യുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടു നാം ആ വിഷയത്തിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങി നില്ക്കുകയാണു ഭേദം. നെപ്പോളിയൻ രാജ്യഭരണവിഷയത്തിൽ മനസ്സൂന്നി പ്രവൎത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അമേരിക്കയിലെ സ്വാതന്ത്ര്യസ്ഥാപകനായ ജോൎജ്ജ് വാഷിങ്ടന്റെ ചരമവൎത്തമാനം ഫ്രാൻസിൽ എത്തി.

"വിദ്വാനേവ വിജാനാതി വിദ്വജ്ജന പരിശ്രമം
നഹിവന്ധ്യാവിജാനാതി ഗുൎവ്വീംപ്രസവവേദനാം"

എന്നുള്ള മൊഴിയനുസരിച്ച വാഷിങ്ടന്റെ മഹാത്മ്യത്തെ അറിയുവാൻ സമകാലീനന്മാരിൽ നെപ്പോളിയനെപ്പോലെ ഉചിതജ്ഞതയുണ്ടായിട്ടുള്ളവർ നന്നേ കുറയും. വാഷിങ്ടന്റെ ചരമവാൎത്ത ഫ്രാൻസിൽ എത്തിയ ഉടനെ നെപ്പോ

ളിയൻ തന്റെ പ്രജകളോടുകൂടി പത്തു ദിവസം ശോകം ദീക്ഷിച്ചു. സ്വരാജ്യസ്ഥാപകന്റെ ജീവചരിത്രം ഫ്രാൻസിൽ പാരായണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. സ്വയംഭരണത്തിന്റെ നന്മകൾ വിശദമായി വിളങ്ങുംപടി പ്രസംഗങ്ങളും നാടകങ്ങളും പ്രകടിക്കപ്പെട്ടു. ശോകദീക്ഷ കഴിഞ്ഞ ശേഷം നെപ്പോളിയൻ രാജ്യനന്മക്കായി എന്തെല്ലാമാണ് ഇനിയും ചെയ്യാനുള്ളത് എന്ന് ആലോചിച്ചുതുടങ്ങി. അതിനിടെയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീരപത്നിയായ ജോസഫൈൻ സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ നന്മക്കായി അനവധി ബാലികാപാഠശാലകളും സ്ത്രീവൈദ്യശാലകളും ഫ്രാൻസിൽ സ്ഥാപിച്ചു.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അസൂയ.

ഫ്രാൻസിൽ സമാധാനവും ക്ഷേമവും വിളയിച്ചതുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയനു തൃപ്തിയായില്ല. യൂറോപ്യഖണ്ഡത്തിലുള്ള എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ശാന്തതയും സമാധാനവും വ്യാപിച്ചു കാണുവാൻ നെപ്പോളിയൻ ആഗ്രഹിച്ചു. "നാട്ടിൽ കലഹവും സമാധാനക്കേടും ഇല്ലാതെ രാജ്യഭാരം ചെയ്യുന്നതായാൽ ഭൂലോകത്തിൽ ഒരു സ്വർഗ്ഗം സ്ഥാപിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണെന്നും അനവരതസമരത്താൽ പ്രജകളുടെ ക്ഷേമത്തെ ഉന്മൂലനാശം ചെയ്യുന്നതു രാജാക്കന്മാരാണെന്നും യൂറോപ്യദേശങ്ങളിലെല്ലാം ക്ഷേമം വദ്ധിച്ചു കാണുവാൻ താൻ ഹാർദ്ദമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവെന്നും, കഴിയുന്നേടത്തോളം യുദ്ധങ്ങളിൽനിന്നു വിരമിക്കേണ്ടതാണെന്നും." മററും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ അരചന്നു ഒരു കത്തെഴുതി. ഇംഗ്ലീഷുരാജാവു് എഴുത്തു വായിച്ചു മൌനം ദീക്ഷിക്കുകയാണു ചെയ്തതെങ്കിലും കൌൺസിലിപ്രഭുവിനെക്കൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്നു മറുപടി അയപ്പിച്ചു. ആ പ്രഭു നെപ്പോളിയന്റെ വിശാലബുദ്ധിയേയും സൽഗുണങ്ങളേയും ചിന്തിക്കാതെ ധിക്കാരനിബിഡമായ ഒരു മറുപടി നെപ്പോളിയന്നു് അയച്ചുകൊടുത്തു. പഴയ സമ്പ്രദായപ്രകാരം ഫ്രാൻസുരാജ്യഭരണത്തെ പ്രഭുക്കളുടെ അധീനത്തിൽ വിട്ടു

കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതുവരെ ഇംഗ്ല
ണ്ടും ഫ്രാൻസും തമ്മിൽ മൈത്രിയുണ്ടാകയില്ലെന്നും ആയി
രുന്നു ഇംഗ്ലീഷ് പ്രഭുവിന്റെ മറുപടി. നെപ്പോളിയൻ താൻ
എഴുതിയ എഴുത്തിന്നു തുടർച്ചയായി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു മൂന്നു നാ
ലു കത്തുകൾ അയച്ചു. ആ എഴുത്തുകൾ ഇംഗ്ലീഷ് പാർലി
മെണ്ടിന്റെ ആലോചനക്കു വിഷയമായി ഭവിച്ചു. ഷെരി
ഡൻ, എർസ്കിൻപ്രഭു, ഹോളണ്ട്പ്രഭു മുതലായ കൂട്ടർ നെ
പ്പോളിയന്റെ സൽബുദ്ധിയേയും രണനൈപുണ്യത്തേയും
പററി പാർലിമെണ്ടിൽ പ്രസംഗിച്ചതോടുകൂടി നെപ്പോളിയ
ന്നു ഗ്രെൻവിലിപ്രഭു അയച്ച എഴുത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരുന്ന
അപമര്യാദയേയും അനൌചിത്യത്തേയും പററി ബലമായി
അപലപിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടു സർവ്വദാ സ്വാർത്ഥമായി പ്രവർത്തിച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും "എല്ലാ രാജ്യം എങ്ങിനെ ഉലഞ്ഞാ
ലും വേണ്ടതില്ല, തനിക്കു യാതൊരു ദോഷവും പററരുതു" എ
ന്നുള്ള മനോഭാവനയോടുകൂടി ഇംഗ്ലണ്ട് അന്യരാജ്യങ്ങളുമാ
യി ഇടപെടുകയാണെന്നും നെപ്പോളിയൻ, മുമ്പു മനസ്സിലാ
ക്കീട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കി. രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾ
തമ്മിൽ കലഹമുണ്ടാക്കി കലഹമദ്ധ്യത്തിൽ ചാടിവീണു ര
ണ്ടു രാജ്യങ്ങളുടേയും അധഃപതനത്തിന്നു വഴിവെട്ടി സ്വച്ഛ
പ്രകാരമുള്ള വസ്തുക്കളെ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിലും നിന്നു തട്ടിപ്പറി
ച്ചു സ്വാഭിമാനം നടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ സ
ഹജസ്വഭാവമാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ അനുമാനിച്ചു. യൂ
റോപ്യഖണ്ഡത്തിൽ മുഴുവനും ശാന്തതയും സ്വൈരവും ഉ
ണ്ടാക്കിത്തീർക്കേണമെന്നുദ്ദേശിച്ചു ത്രിവിധകരണങ്ങളാലും
താൻ പരിശ്രമിക്കുമ്പോൾ അതിന്നു പ്രതികൂലമായി ഇംഗ്ല
ണ്ടു കങ്കണം കെട്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ആസ്ത്രിയാ മുതലായ
രാജ്യങ്ങളെ തന്റെ പ്രതികൂലികളായി പരിവർത്തിക്കാൻ ഇം
ഗ്ലണ്ടു പ്രേരണ ചെയ്യുന്നതും കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ
ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കിഞ്ചിജ്ഞതയെപ്പററി പുച്ഛിച്ചു. നെപ്പോ

ളിയന്റെ ശുക്രദശ അവസാനിച്ചു തുടങ്ങിയെന്നും അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ കൈവശം പണം ഇല്ലെന്നും ധരിച്ച് ഇംഗ്ലീഷു
കാർ അദ്ദേഹവുമായി സമാധാനം ചെയ്വാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല.
ഫ്രാൻസിലെ രാജ്യഭരണാധികാരത്തെ മുഴുവനും പരമ്പരാവ
കാശികളായ പ്രഭുക്കൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കേണമെന്നും അല്ലാ
ത്തപക്ഷം ഉടനെ യുദ്ധം ആരംഭിക്കുന്നതാണെന്നും ഇംഗ്ലീഷു
കാർ നെപ്പോളിയനെ അറിയിച്ചു. ഫ്രാൻസിലെ ചില പ്ര
ഭുക്കൾ നെപ്പോളിയനെ കനകവലയിലും കാമിനീവലയിലും
പിടിച്ചുകെട്ടി സ്വാധീനപ്പെടുത്തുവാൻ പരിശ്രമിച്ചു. അവ
രുടെ പരിശ്രമം വ്യർത്ഥമായതേയുള്ളു. വിഷം കൊടുത്തു ന
മ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ ജീവനെ നശിപ്പിക്കാൻ വട്ടം കൂട്ടി
യ പ്രഭുക്കളെല്ലാം ഭഗ്നോത്സാഹികളായി മുഖം ചുളിച്ചു. നെ
പ്പോളിയനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നവീനഭരണച്ചട്ടങ്ങളെ
യും വേരൊടെ പറിച്ചുകളയണമെന്നുള്ള ദൃഢപ്രതിജ്ഞയോ
ടുകൂടി ഇംഗ്ലണ്ടും റഷ്യയും ആസ്ത്രിയയും തമ്മിൽ യോജിച്ചു.
യുദ്ധത്തിൽ തടവുകാരായി പിടിക്കപ്പെട്ട റഷ്യൻപ്രമാണിക
ളും ആസ്ത്രിയാപ്രമാണികളും ഇംഗ്ലീഷുപ്രമാണികളും ഫ്രാൻ
സിലെ കാരാഗൃഹത്തിലും ഫ്രാൻസ് പ്രമാണികൾ ഇംഗ്ലണ്ട്,
ആസ്ത്രിയാ, റഷ്യാ എന്നീ രാജകീയകാരാഗൃഹങ്ങളിലും പാ
ർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. രാജ്യാധിപതികളുടെ മര്യാദയനുസരിച്ചു
നെപ്പോളിയൻ മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നു രാജ്യാധിപതികളോടും
തന്റെ ആൾക്കാരെ വിട്ടയയ്ക്കാനും അവരുടെ ആളുകളെ
സ്വീകരിക്കാനും സമ്മതമുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. ഇംഗ്ലാ
ണ്ടും ആസ്ത്രിയയും സമ്മതിച്ചില്ല. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ
ബന്ദോവസ്ഥിലുള്ള റഷ്യൻപ്രമാണികളെ സബഹുമാനം വി
ട്ടയച്ചു. റഷ്യൻചക്രവർത്തി നെപ്പോളിയന്റെ ഉചിതജ്ഞത
യെപ്പററി അഭിനന്ദിച്ചു തന്റെ ബന്ദോവസ്ഥിലുള്ള ഫ്രാൻസ്
പ്രമാണികളെ ഫ്രാൻസിലേയ്ക്കു പറഞ്ഞയച്ചു എന്നുമാത്രമല്ല
വീരയോദ്ധാവും മഹാമനസ്കനും ആയ നെപ്പോളിയന്റെ

ടെമൈത്രി അത്യാവശ്യമാണെന്നു കരുതി അദ്ദേഹവുമായി സ്നേഹനിലയിൽ വൎത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. കാലക്രമേണ റഷ്യാചക്രവൎത്തി ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ അനീതികളെ മനസ്സിലാക്കി. ഇംഗ്ലണ്ടും റഷ്യയും തമ്മിൽ സ്വരച്ചേൎച്ചയില്ലാതെ ആയി. ജൎമ്മൻചക്രവൎത്തിയായ ഫ്രഡറിക്കുവില്യം നെപ്പോളിയന്റെ നവീനഭരണരീതിയിലുള്ള ഗുണങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കി ആ ഭരണരീതിയെ അംഗീകരിച്ചു.

കരുണാപരിപൂൎണ്ണമായ ഹൃദയം.

നെപ്പോളിയൻ ലോകസമ്മതനായ ഭരണകൎത്താവാണെന്നുള്ള പ്രഖ്യാതി സമ്പാദിച്ചു. അതിനു മുഖ്യമായ കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഷ്കളങ്കമായ പരിശുദ്ധതയാണെന്നേ പറയുവാൻ തരമുള്ളു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ കനകവും കാമിനികളും ലഭിക്കാൻ ഒട്ടും വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഐഹികസുഖങ്ങളിൽ പെട്ടു മതിമറന്നു മദ്യപാനംകൊണ്ടും സ്ത്രീസേവകൊണ്ടും കാലംകഴിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാരായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമകാലീനന്മാർ. നെപ്പോളിയന്റെ സ്നേഹത്തെ കാംക്ഷിച്ച് അനേകം സുന്ദരികൾ അദ്ദേഹത്തെ ചുറ്റിക്കൂടിയിരുന്നു. എന്നാൽ പരദാരങ്ങളിലും പരദ്രവ്യത്തിലും നെപ്പോളിയന്റെ മനസ്സ് ഒരിക്കലും പ്രവേശിച്ചില്ല. സാമുദായികാഭിവൃദ്ധിയും ക്ഷേമവും അല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിനു മറ്റൊരു ചിന്തയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. "ലോകാസ്സമസ്താസ്സുഖിനോ ഭവന്തു" എന്നുള്ള പ്രാൎത്ഥന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയരംഗത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോകാതെ കുടികൊണ്ടിരുന്നു. രാജ്യഭരണരീതി ദേശകാലങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിരിക്കേണ്ടതാണെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീരുമാനം. ഫ്രാൻസിലെ ഭരണരീതിയെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലീഷുകാർ ദുഷ്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും പ്രജാതന്ത്രഭരണത്തെ സ്ഥാപിക്കാൻ വേണ്ടി ഇതരരാജാക്കന്മാരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും ബുദ്ധിഹീനതയാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ പലതവണ പ്രസ്താവിച്ചി

ട്ടുണ്ട്. നെപ്പോളിയന്റെ പദവിക്കും പൌരുഷത്തിന്നും അനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം ഇഹലോകസുഖങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു ജനങ്ങൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇഹലോകസുഖാനുഭവങ്ങളിലുള്ള താൽക്കാലികസുഖത്തെ അദ്ദേഹം വിലവെച്ചില്ല. ജനങ്ങളുടെ സുഖംതന്നെയാകുന്നു തന്റെ സുഖം; അവരെ വേണ്ടുംവണ്ണം പരിപാലിക്കുന്നതുതന്നെയാകുന്നു തന്റെ ധർമ്മം, എന്നായിരുന്നു ഐഹികസുഖങ്ങളെപ്പററിയുള്ള നെപ്പോളിയന്റെ അഭിപ്രായം. മിത്രമായാലും വേണ്ടതില്ല ശത്രുവായാലും വേണ്ടതില്ല രാജ്യകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം വ്യത്യാസമില്ലാതെ പെരുമാറുവാനുള്ള മനോദാർഢ്യം നെപ്പോളിയന്ന് എപ്പോഴും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കൈക്കൂലിയും ശിപാർശിയും അദ്ദേഹത്തിന്നു സ്വപ്നേപി കണ്ടുകൂടാ. സർക്കാർ ഉദ്യോഗം കിട്ടേണമെങ്കിൽ കനത്ത കൈക്കൂലിയോ കൊഴുത്ത ശിപാർശിയോ വേണമെന്നുള്ള ശാഠ്യം ഇരേഹീനന്മാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ബാധിച്ചു കാണുന്നുവെന്നുള്ളതു നമ്മുടെ അനുഭവമാണല്ലോ. ഉയർന്ന പരീക്ഷകൾ പാസ്സായിട്ടും പ്രശംസനീയങ്ങളായ ബിരുദുകൾ സമ്പാദിച്ചിട്ടും സർക്കാർ ഉദ്യോഗം ലഭിക്കാനുള്ള ശിപാർശിയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന യുവാക്കന്മാരുടെ സംഖ്യ ദിനംപ്രതി വർദ്ധിച്ചുകാണുന്ന ഭാരതീയർ നെപ്പോളിയന്റെ ഭരണരീതിയെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കട്ടെ. ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനായ പ്രഭു തന്റെ ഭാര്യയെ കൊലപ്പെടുത്തി. കൊലക്കുററത്തിന്നുള്ള വിചാരണയും നടന്നു. ആ കൊലപാതകനെ കഴുമരത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ വേണ്ടി ശിപാർശികൾ തുടരെത്തുടരെ നെപ്പോളിയന്റെ മുമ്പിൽ വന്നു ചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ ആ കൊലപാതകനെ വിട്ടയച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ— വിട്ടയക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്ന് ഒട്ടും പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നതും ഇല്ല— അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജധാനിയിൽ കനകധാര വർഷിക്കുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചേവടികളിൽ ആയിരം ക-

ണക്കാരി അന്നത്തെ പാരീസ് "മങ്കകൾ" നമിക്കുമായിരുന്നു. കൊലപാതകനെ നിർദ്ദോഷിയാക്കി വിട്ടയക്കേണമെന്നു ശിപാൾശിചെയ്ത കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനി മററാരുമായിരുന്നില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ ഭാര്യയായ ജോസഫൈൻതന്നെ ആയിരുന്നു. നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ മനസ്സാക്ഷിക്കു വിരോധമായി അദ്ദേഹത്തെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുവാൻ കനകത്തിനും കാമിനികൾക്കും സാധിച്ചില്ല. കുററക്കാരന്റെ ദേഹം തൂക്കുമരത്തിൽ തൂങ്ങേണ്ടിവന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ മനോരീതിയെപ്പററി എത്രതന്നെ പ്രശംസിച്ചാലും മതിയാകുന്നതല്ല. മതിയായ പൌരുഷവും സ്വരാജ്യസ്നേഹവും ഉള്ള ആളുകൾ എത്രതന്നെ ദരിദ്രന്മാരായാലും വേണ്ടതില്ല അവക്കു സൈനികവകുപ്പിൽ ഗൌരവമേറിയ ഉദ്യോഗം ലഭിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പണ്ഡിതന്മാരെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി അവരെ സൽക്കരിക്കുന്നതിൽ നെപ്പോളിയൻ ഉത്സുകനായിരുന്നു. "ഞാൻ പരീക്ഷകളെല്ലാം പാസ്സായി. എനിക്കു ഉദ്യോഗം ഒന്നും കിട്ടിയില്ല. ഞാൻ എന്തു ചെയ്യട്ടെ" എന്നു പറയുവാൻ നെപ്പോളിയന്റെ രാജ്യഭരണകാലത്തു ആക്കും ഇടവന്നിട്ടില്ല. യാത്രക്കാരുടെ സൌകയ്യത്തിന്നായി നെപ്പോളിയൻ അനവധി വഴിയമ്പലങ്ങൾ പണിയിച്ചു. കഷ്കന്മാരുടെ ഉപയോഗത്തിന്നായി ഏരികളും തോടുകളും വെട്ടി. ഫ്രാൻസിൽനിന്നു ബെൽജിയംവരെ അദ്ദേഹം ഒരു തോടു വെട്ടിച്ചിട്ടുള്ളതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധമ്മബുദ്ധിയെ ശാശ്വതമായി നിലനിത്തുന്ന ഒരു ശിലാരേഖയാണു. വ്യവഹാരകായ്യത്തിൽ സന്ദേഹകലുഷിതമായിരുന്ന നിയമങ്ങളെ ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞു അദ്ദേഹം പ്രബലന്മാരായ വക്കീലന്മാരെക്കൊണ്ടു നിയമപുസ്തകങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിച്ചു. സീൻനദിക്കു പല സ്ഥലങ്ങളിലും പാലങ്ങൾ പണിയിച്ചു. മരണഭയം അദ്ദേഹത്തിന്നു ലേശമെങ്കിലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. "ജനനവും മരണവും ഇന്നും ഇന്നലെയും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള നിയമമല്ല ജനിച്ചാൽ എപ്പോ

ഴെങ്കിലും മരിക്കാതെ കഴികയില്ല." എന്നു് അദ്ദേഹം കൂടക്കൂടെ പറയാറുണ്ടു്. ഇപ്രകാരം രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന നെപ്പോളിയന്റെ ജീവനെ അപഹരിക്കാൻ തക്കം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കൂട്ടം ശഠന്മാർ പാരീസ് പട്ടണത്തിൽ തന്നെ അധിവസിച്ചിരുന്നു. ഒരു ദിവസം നെപ്പോളിയൻ നാടകം കണ്ടു വരുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലുവാൻ വേണ്ടി മാർഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു "ബോംബു്" സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അചേതനവസ്തുവായ ആ ബോംബിനു കൂടി ധർമ്മപരിപാലകനെ കൊല്ലുവാനുള്ള കാഠിന്യം ഉണ്ടായില്ല. "ബോംബു്" സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തിൽനിന്നു നെപ്പോളിയൻ അല്പദൂരം കടന്നുപോയ ശേഷമെ ആ മൃത്യുപിണ്ഡം പൊട്ടിത്തെറിച്ചുള്ളു. നെപ്പോളിയന്റെ അനുചരന്മാരിൽ ചിലർ മരിച്ചു. ഇതുപോലെതന്നെ മറ്റൊരവസരത്തിലും നെപ്പോളിയൻ ദൈവഗത്യാ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയനെ കൊല്ലുവാൻ ചിലർ രഹസ്യാലോചനകൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അരമനയിൽ പാറാവായി. തന്റെ നേരെ ജനങ്ങൾക്കുള്ള വിശ്വാസബഹുമാനങ്ങളെക്കണ്ടു നെപ്പോളിയൻ ആനന്ദാബ്ധിയിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചു. "ജനങ്ങൾക്കു എന്റെ നേരെ ബഹുമാനവും വിശ്വാസവും ഉള്ളെടത്തോളം എന്നെ കൊല്ലുവാൻ ആരും യത്നിക്കുകയില്ല. എനിക്കു മരണത്തെ ഭയവും ഇല്ല" എന്നു പറഞ്ഞു നെപ്പോളിയൻ ജനങ്ങളെ തിരിച്ചയച്ചു. നെപ്പോളിയനെ കൊല്ലുവാൻ വേണ്ടി "ബോംബു്" സ്ഥാപിച്ചവരെ പിന്നീടു കണ്ടുപിടിച്ചു. അവരെ ഉടനെ തന്നെ തൂക്കുമരത്തിന്നു ബലികൊടുക്കേണമെന്നു ജനങ്ങൾ മുറവിളി കൂട്ടി. എന്നാൽ നെപ്പോളിയൻ അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ല. അവരെ നാടുകടത്തിയതെ ഉള്ളു.

നെപ്പോളിയനും നെൽസണും.

ഇംഗ്ലീഷു യുദ്ധവീരനായ നെൽസൺപ്രഭുവിന്റെയും ഫ്രാൻസ്യുദ്ധവീരനായ നെപ്പോളിയന്റെയും ഗുണങ്ങളെ

താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുന്നതു് ഈ സന്ദൎഭത്തിൽ ഉചിതമായിരിക്കും. രണ്ടുപേരും വിശ്വവിശ്രുതന്മാരായ യോദ്ധാക്കൾതന്നെ. രണ്ടുപേരും "ഭയം" എന്താണെന്നറിയാത്ത ധീരപുരുഷന്മാർതന്നെ. നെൽസൺപ്രഭുവിന്റെ ധീരതയും പൌരുഷവും കഠിനഹൃദയത്തിൽ ഉത്ഭവിച്ചതാണു്. നെപ്പോളിയന്റെ ധീരതയും പൌരുഷവും ആൎദ്രമായ ഹൃദയത്തിൽ അങ്കുരിച്ചതാണു്. ഒന്നാം "ഭയവും കരുണയും" എന്താണെന്നറികയില്ല മറ്റേയാൾ ഭയം എന്താണെന്നറികയില്ലെങ്കിലും "കരുണ" എന്താണെന്നറിയും. പരാജിതന്മാരായ ശത്രുക്കളെ കാരാഗൃഹത്തിൽവെച്ചു സൂക്ഷിക്കുവാൻ നെൽസൺപ്രഭുവിന്നു് അറിഞ്ഞുകൂടാ. അവരെ തൂക്കുമരത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കിയോ പീരങ്കിമുഖത്തിൽവെച്ചു തീകൊളുത്തിയോ അല്ലാതെ നെൽസൺപ്രഭു തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല. പരാജിതന്മാരായ ശത്രുക്കളെ വധിച്ചു കഴിയു എന്നുള്ള നിൎബ്ബന്ധം നെപ്പോളിയന്നില്ല. അവരെ കാരാഗൃഹത്തിൽ ഇട്ടു കാലക്രമേണ മിത്രങ്ങളാക്കിത്തീൎക്കുവാനും അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ അസാദ്ധ്യമാണെന്നു തോന്നുമ്പോൾ അവരെ നാടുകടത്തുന്നതിലും ആണു നെപ്പോളിയന്നു പ്രിയം. നെൽസൺപ്രഭുവിന്റെ മുഖത്തിൽ രൌദ്രരസത്തിന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു രസത്തിന്നും ഇരിപ്പിടമില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ മുഖം നവരസങ്ങളുടേയും ഇരിപ്പിടമായിരുന്നു. നെൽസൺപ്രഭു ഒരു ഗംഭീരയോദ്ധാവിന്റെ നിലയിൽ മാത്രമേ ശോഭിക്കുന്നുള്ളു. നെപ്പോളിയൻ ഒരു യോദ്ധാവിന്റെ നിലയിലും, രാജതന്ത്രജ്ഞന്റെ നിലയിലും, ജനോപകാരിയുടെ നിലയിലും, പണ്ഡിതാഗ്രേസരന്റെ നിലയിലും ഒരുപോലെ ശോഭിച്ചു വിളങ്ങുന്നു. നെൽസൺപ്രഭു ജീവകാരുണ്യമെന്നിയെ അനേകം ജനങ്ങളെ കൊന്നിട്ടുണ്ടു്. നെപ്പോളിയൻ കൃപാപരിപൂൎണ്ണമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടി അനേകം ആളുകളെ സംരക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. യുദ്ധഭൂമിയിൽനിന്നു തോറോടിപ്പോയ ഭടന്മാരെ പിൻതുടൎന്നു പിടിച്ചു നെൽസൺപ്രഭു ഖഡ്ഗത്തിന്നും പീരങ്കിക്കും ഇരയാക്കീട്ടുണ്ടു്

നെപ്പോളിയൻ പരാജിതന്മാരായി യുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്നു പലായനംചെയ്തവരെ അശ്രദ്ധനായി വിട്ടയച്ചിട്ടുണ്ട്.

നെപ്പോളിയന്റെ ശിരസ്സുകൊണ്ടുവരുന്നവൎക്കുള്ള സമ്മാനം.

നെപ്പോളിയൻ എത്രതന്നെ ഗുണംചെയ്തിട്ടും, എത്രതന്നെ നിഷ്പക്ഷപാതമായി രാജ്യഭരണംചെയ്തിട്ടും, എത്രതന്നെ ആൎദ്രതകാണിച്ചിട്ടും അസൂയാലുക്കളായ ചില വൈരികൾ അദ്ദേഹത്തെ യമപുരിക്കയയക്കുവാൻ തക്കവും തരവും നോക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഇരുന്നു. ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ നെപ്പോളിയന്റെ തലയെടുക്കുവാനുള്ള ഉപായങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. ആകാശത്തിൽനിന്നു "ബോംബ്" എറിഞ്ഞു നെപ്പോളിയനെ കൊല്ലുവാൻ വേണ്ടപ്പെട്ട ഏൎപ്പാടുകൾ അവിടവിടേയായി ആരംഭിക്കപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ തലയറുത്തുകൊണ്ടുവരുന്നവൎക്കു വലുതായ സമ്മാനംകൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണെന്നുള്ള ധ്വനി വാസ്തവമായിട്ടോ അവാസ്തവമായിട്ടോ ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ പരന്നുപിടിച്ചു. ഒന്നുരണ്ടുപ്രാവശ്യമല്ല, ഇരുപത്തഞ്ചുപ്രാവശ്യം, നെപ്പോളിയനെ കൊല്ലുവാൻ അസൂയാലുക്കൾ ഒത്തുകൂടി പ്രയത്നിച്ചു. അവരുടെ പ്രയത്നങ്ങളൊന്നും ഫലിച്ചില്ല. ഒരുത്തനെ കൊല്ലുവാൻ എത്രതന്നെ ഉത്സാഹിച്ചാലും ദൈവേച്ഛ വേറെവിധത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ എങ്ങിനെ മരിക്കും? നെപ്പോളിയന്റെ വൈരികൾ പാരിസ് പട്ടണത്തിൽ ഗൂഢമായ കൊള്ളയും കവൎച്ചയും കൊലയും ഇടവിടാതെ നടത്തിത്തുടങ്ങി. രഹസ്യപോലീസുസൈന്യത്തെ ഏൎപ്പെടുത്തിയും താൻതന്നെ വേഷധാരനായി പട്ടണം മുഴുവനും സഞ്ചരിച്ചും നെപ്പോളിയൻ കരക്കാരെ കണ്ടുപിടിച്ച് അവരെ നാടുകടത്തി. നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പ്രതികക്ഷിയുടെ മാത്സൎയ്യം അധികരിച്ചുവരുന്തോറും ജനങ്ങളുടെ പ്രീതിയും അധികരിച്ചുവരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ഈശ്വരഭക്തി വൎദ്ധിച്ചുവരാൻവേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ സുവിശേഷങ്ങളെ ചെറുപുസ്തകങ്ങളായി അച്ചടിച്ചു വിളംബരപ്പെടുത്തി. അക്ഷരജ്ഞാ-

നം ഉള്ളവൎക്കെല്ലാം ആ പുസ്തകങ്ങൾ സൌജന്യമായി കൊടുക്കപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയൻെറ നേരെ പകവെച്ചിരുന്ന പാതിരിമാർ ഗവൎമ്മെണ്ടിനെ ഹാൎദ്ദമായി സ്നേഹിക്കാൻ തുടങ്ങി. നെപ്പോളിയൻ ഒരു പരമഭാഗവതരുടെ അവതാരമാണെന്നു ജനങ്ങളും കൊണ്ടാടി.

സഹോദരീസഹോദരന്മാർ.

നെപ്പോളിയൻെറ സഹോദരീസഹോദരന്മാരും സുഖമായി കാലംകഴിച്ചു. ജോസെഫ് അന്യരാജ്യകാൎയ്യങ്ങളെകളിൽ അപാരമായ ജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ച് അനുജന് അത്യന്തം ഉപകാരമുള്ള ഒരു ഉപദേശകനായി വൎത്തിച്ചു. ലൂസിയൻ വശ്യവാക്കുകളോടുകൂടിയ പ്രാസംഗികനായി ശോഭിച്ചു. വാഗ്വാദങ്ങളും ചെയ്യുവാനുള്ള സാമൎത്ഥ്യവും പ്രതിവാദികളെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു സ്വാഭിപ്രായത്തോടുകൂടി യോജിപ്പിക്കാനുള്ള ശക്തിയും ലൂസിയന് ഒരു പ്രത്യേകംതന്നെയായിരുന്നു. ജെറോം രാജ്യഭരണതന്ത്രജ്ഞനും നെപ്പോളിയൻെറ രാജ്യഭരണത്തെ ഹൃദ്യമാക്കിത്തീൎക്കാൻ നിരന്തരപ്രയത്നം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സത്യസന്ധനും ആയിരുന്നു. ലൂയി എല്ലാ വിഷയങ്ങളും അറിവുള്ള ഒരു "പലവക"യായിരുന്നു. ജീവിതായോധനത്തിൽ സംഭവിക്കാവുന്ന സുഖദുഃഖങ്ങളെ സമഭാവനയോടുകൂടി അംഗീകരിക്കുവാൻ ലൂയിക്ക പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സഹോദരികളിൽ ഒരുത്തിയായ "എലിജാ" വിശിഷ്ടവേദാന്തിയായിരുന്നു. സൎവ്വമതങ്ങളിലും സൎവ്വപദാൎത്ഥങ്ങളിലും ഏകരൂപമായി ലയിച്ചുകിടക്കുന്ന ചൈതന്യത്തെ അവൾക്ക കാണാമായിരുന്നു. കരോലൈൻ അക്കാലത്തെ സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ ഗണ്യയായ ഒരു വിദുഷിയായിരുന്നു. അവൾ വായിക്കാത്ത പുസ്തകങ്ങളും അവൾക്കറിവില്ലാത്ത വിഷയങ്ങളും നന്നെ ചുരുക്കം. "പൌലൈൻ" സൌന്ദൎയ്യംതികഞ്ഞ തരുണീരത്നമായിരുന്നു. രതിദേവിയുടെ ഐറോപ്യാവതാരം "പൌലൈൻ" രൂപത്തിലായിരുന്നുവെന്നുതന്നെ പറ

യാം. ഇപ്രകാരമുള്ള സഹോദരീസഹോദരന്മാരോടുകൂടി ജനിച്ചിരിപ്പാൻ പ്രാപ്തനായ നെപ്പോളിയന്റെ ഭാഗ്യത്തെയോ, ജ്ഞാനാകാരശൂരന്മാരായ പുത്രന്മാരെയും പുത്രികളെയും പ്രസവിച്ച ആ ഗുണവതിയുടെ ഭാഗ്യത്തെയോ, ഏതിനെയാണ് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നാം കൊണ്ടാടേണ്ടതു്? അല്ല വീരപുരുഷനായ നെപ്പോളിയന്റെ ഗുണങ്ങളെക്കണ്ടു് ആനന്ദാശ്രു പൊഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വീരപത്നിയുടെ ഭാഗ്യത്തെയോ നാം പ്രശംസിക്കേണ്ടതു്? നെപ്പോളിയനെപ്പോലെയുള്ള പുരുഷകേസരിയെ പത്തുമാസം ഉദരാന്തരത്തിൽ വഹിച്ച വീരമാതാവിനെത്തന്നെ നാം സ്തുതിക്കുക.

അദ്ധ്യായം 8.

സമാധാന ഉടമ്പടി.

വില്യംപിററ്.

ഉപര്യുപരി വർദ്ധിച്ചു വരുന്നുകൊണ്ടിരുന്ന നെപ്പോളിയന്റെ യശസ്സും പൌരുഷവും ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഹൃദയശല്യങ്ങളായി പരിണമിച്ചു. വല്ലവിധവും നെപ്പോളിയനെ കീഴടക്കിയല്ലാതെ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് മനസ്സമാധാനം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നുള്ള നിലയിൽ അവർ എത്തി. അവരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം ആസ്ത്രിയാചക്രവർത്തി നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ വീണ്ടും വാളെടുത്തു. യുദ്ധംകൂടാതെ കഴിക്കേണമെന്നുദ്ദേശിച്ചു നെപ്പോളിയൻ "പഠിച്ചവിദ്യ പതിനെട്ടും പയററിനോക്കി." ഇംഗ്ലീഷുകാർ അതിന്നനുകൂലിച്ചില്ല. കരികടൽവഴിയായി റൈൻനദീതീരത്തിൽവെച്ചു് ഒരു സൈന്യം മാർഷൽ ഗ്രേയുടെ നായകത്വത്തിൻകീഴിൽ ഫ്രാൻസിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തെ ആക്രമിച്ചു. മദ്ധ്യധരണ്യാഴിവഴിയായി മെലാസ് എന്ന നായകന്റെ ആധിപത്യത്തിൻകീഴിൽ മറെറാരു സൈന്യം ഇംഗ്ലീഷുനാവി

കരസൈന്യത്തോടുകൂടി ചേൻ ഫ്രാൻസിന്റെ കിഴക്കെഭാഗ-
ത്തെ ആക്രമിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ പടക്കപ്പലുകളോടുകൂടി
ഫ്രാൻസിനെ വളഞ്ഞു. ഫ്രാൻസിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുചെല്ലപ്പെടു-
ന്ന ആഹാരപദാർത്ഥം, വസ്ത്രം, ആയുധം മുതലായവയെ മാ-
ർഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിൽ തടഞ്ഞുവെച്ച് ഇംഗ്ലീഷുകാർ നെപ്പോളിയനെ
വട്ടത്തിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പ്രതികക്ഷിയിൽപെട്ടവർക്കെല്ലാം
ആയുധങ്ങളും ആഹാരങ്ങളും കൊടുത്തു നെപ്പോളിയനെ ദു-
ർബ്ബലീകരിക്കുവാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഏർപ്പാടുതുടങ്ങി. ഫ്രാൻസ്രാ-
ജ്യത്തെ യൂറോപ്യപടത്തിൽനിന്നു മാച്ചുകളയേണമെന്നും
നെപ്പോളിയനും അയാളുടെ പ്രജാധിപത്യഭരണവും ഏകകാ-
ലത്തിൽ നാമാവശേഷമായ്ത്തീരേണമെന്നും ഉള്ള ഏകവി-
ചാരത്തോടുകൂടിയാണ് ഇംഗ്ലണ്ടു യുദ്ധം ആരംഭിച്ചതു. നെ-
പ്പോളിയൻ ഒന്നരലക്ഷം സൈന്യങ്ങളെ തയ്യാറാക്കി ശത്രുക്ക-
ളെ എതിർത്തുനില്ക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായി. റൈൻനദീതീര-
ത്തിലുള്ള ശത്രുസൈന്യങ്ങളുടെ നേരെ മോറോ എന്ന സേനാ-
പതിയെ പറഞ്ഞയച്ചു. മോറോ യുദ്ധതന്ത്രജ്ഞനും മഹാധീ-
രനും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആസ്ത്രിയാസൈന്യത്തെ യുദ്ധ-
ത്തിൽ ജയിച്ച് അവരെ യുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്ന് ഓടിച്ചു. ഇ-
ത്താല്യയിൽ പാളയം അടിച്ചിരുന്ന ശത്രുസൈന്യത്തെ നെ-
പ്പോളിയൻ ആൽപ്സ് പർവ്വതമാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി കടന്നുചെ-
ന്നു എതിർത്തു. പീരങ്കിപ്പടയേയും കുതിരപ്പടയേയും ഗിരിമാ-
ർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി മഞ്ഞും മഴയും വകവയ്ക്കാതെ നെപ്പോളി-
യൻ നയിച്ചു കൊണ്ടുപോയി ശത്രുക്കളെ എതിരേറ്റ-
പ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യുദ്ധപാടവം ശത്രുക്കൾക്കു നല്ലവ-
ണ്ണം മനസ്സിലായി. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യത്തെക്കാൾ
ഇരട്ടി അധികം സൈന്യത്തോടുകൂടിയ ശത്രുക്കൾ യുദ്ധക്ക-
ളത്തിൽനിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞോടി. മാരെങ്കോ എന്ന സ്ഥല-
ത്തിൽവെച്ചുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ ഇരുഭാഗങ്ങളിലും അനേകം
ഭടന്മാർ മരിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ നഷ്ടം ശത്രുക്കളുടെ നഷ്ട-

ഞ്ഞാക്കാറ് ഇടലാം കരവായിരുന്നു. ഈ നഷ്ടത്തിനും മന
ഷ്യനാശത്തിനും കാരണം ഇംഗ്ലണ്ടും ആസ്ട്രിയയും ആണെ
ന്നു നെപ്പോളിയൻ പറഞ്ഞു. തനിക്ക് അപജയം നേരിട്ടി
ല്ലെങ്കിലും ദ്രവ്യനഷ്ടത്തെയും ജീവനഷ്ടത്തെയും പ്രമാണിച്ചു
നെപ്പോളിയൻ സമാധാനത്തിന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ശത്രുക്കൾ
സമ്മതിച്ചില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വില്യംപിററ് എന്ന വാചാലൻ
യുദ്ധംചെയ്യേ കഴിയൂ എന്നു മൎക്കടമുഷ്ടി പിടിച്ചു. നെപ്പോളി
യനെ തോല്പിച്ചാലല്ലാതെ ലോകത്തിൽ ക്ഷേമവും സമാധാ
നവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം സഗൌരവം പ്രസംഗി
ച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഗ്ധോരണിയിൽ ബഹുജനങ്ങൾ മ
യങ്ങി. നൈൽനദിക്കരയിൽവെച്ചുണ്ടായ തോൽമയും നഷ്ട
വും ആസ്ട്രിയാചക്രവൎത്തിയെ ആധിയിൽ മുക്കി. ചക്രവൎത്തി
യുടെ സഹോദരന്മാർ അദ്ദേഹത്തോട് നെപ്പോളിയനുമായി
സമാധാനിക്കുന്നതാണ നല്ലതു് എന്നു പറഞ്ഞു. ചക്രവൎത്തി
അതിന്നു സമ്മതിക്കുകയും നെപ്പോളിയനുമായി ഉടമ്പടിചെ
യ്തു മിത്രഭാവത്തിൽ വൎത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ആസ്ട്രിയാചക്ര
വൎത്തിയുടെ സമാധാനഉടമ്പടിയെ തുടൎന്നുകൊണ്ട് ഇംഗ്ല
ണ്ടൊഴികെ മറ്റുള്ള യൂറോപ്യരാജ്യങ്ങളെല്ലാം നെപ്പോളിയ
ന്റെ നേരെയുള്ള ശത്രുഭാവത്തെ വെടിഞ്ഞു മിത്രഭാവത്തെ
ഭജിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടുമാത്രം വില്യംപിററിന്റെ ഉപദേശത്തെ
അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നെപ്പോളിയന്റെ വിരോധിയായിരു
ന്നതേയുള്ളൂ. മറ്റുള്ള രാജാക്കന്മാരെല്ലാം നെപ്പോളിയനുമാ
യി സന്ധിചെയ്തുവെന്നു വന്നപ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ട് ഏകാകിയാ
യി ശത്രുതയെ പ്രബലപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ
നാവികസൈന്യം നിസ്തുലമായ തേജസ്സോടും ശക്തിയോടുംകൂ
ടി യൂറോപ്യൻസമുദ്രങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാല
മായിരുന്നു. കടൽയുദ്ധത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിനോട് കിടപിടിക്കാൻ
ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷുപടക്കപ്പൽ നായ
കന്മാർ ഇതരദേശകപ്പലുകളെയെല്ലാം ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടി

ന്നു. കച്ചവടക്കപ്പലുകളെയെല്ലാം ഒന്നൊഴിയാതെ അവർ പരിശോധിച്ചു. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ ഇറക്കുമതി ചെയ്യേണ്ടുന്നതായ വല്ല ചരക്കുകളും കപ്പലിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ ചരക്കുകളെ ഇംഗ്ലീഷുകപ്പൽനായകന്മാർ തട്ടിപ്പറിച്ചുകൊണ്ടു പോയിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ദുസ്സഹമായ അപകൃത്യങ്ങളെ കണ്ടു സഹിച്ചിരിപ്പാൻ വഹിയാതെ നെപ്പോളിയൻ നന്നെ കുഴങ്ങി. യുദ്ധംചെയ്യാമെന്നുവെച്ചാൽ നെപ്പോളിയന്ന് അതിന്നും മനസ്സുണ്ടായില്ല. അനേകം മനുഷ്യരുടെ ജീവഹാനിക്കു കാരണഭൂതമാകുന്ന യുദ്ധത്തെ കഴിയുന്നേടത്തോളം വേണ്ടെന്നുവെക്കേണമെന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ അസഹ്യമായ അഴിമതികൾ പ്രവൎത്തിച്ചു കടൽവഴിയായുള്ള വ്യാപാരങ്ങളെ മുഴുവനും നശിപ്പിക്കുന്ന ഇംഗ്ലണ്ടിനെ വെറുതെ വിടുന്നതു ധൎമ്മമല്ലെന്നുള്ള ബോധം നെപ്പോളിയനെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോളായിരുന്നു നെൽസൺ ചില വിദേശക്കപ്പലുകളെ നശിപ്പിച്ചതു്. നശിച്ചുപോയ കപ്പലുകളിൽ ചിലവ ഡെന്മാൎക്കരാജ്യത്തിന്നും മറ്റു ചിലവ സ്വീഡൻരാജ്യത്തിന്നും വേറെ ചിലവ രുഷ്യാരാജ്യത്തിന്നും ചേൎന്നതായിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ രുഷ്യൻചക്രവൎത്തിയായ പോൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്നു ശേഷം ചക്രവൎത്തിസ്ഥാനം കയ്യേററതു് അലക്സാൻഡർ ആയിരുന്നു. പോൾചക്രവൎത്തി ജനരഞ്ജനയും രണസാമൎത്ഥ്യവും ഉള്ള ആളായിരുന്നു. ലോകപരിചയവും രാജ്യപരിപാലനജ്ഞാനവും കുറവായ അലക്സാൻഡർ ഏഷണിക്കാരുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടു് ഇംഗ്ലണ്ടുമായി ഒരു ഉടമ്പടിചെയ്തു. ഈ ഉടമ്പടി നെപ്പോളിയന്നു പ്രതികൂലമായിരുന്നു. അതങ്ങിനെയിരിക്കട്ടെ. ഈജിപ്തിലേയ്ക്കു നെപ്പോളിയൻ കപ്പൽവഴിയായി അയച്ചിരുന്ന സാമാനങ്ങളെയെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷുകപ്പൽനായകന്മാർ മാൎഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിൽ കൊള്ളചെയ്തിരുന്നതിനാൽ ഈജിപ്തിൽ സാമാനങ്ങൾ എത്താതെ ആയി. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ

പ്രവൃത്തി നെപ്പോളിയൻ അറിഞ്ഞപ്പോഠം ഗൂഢമായി ഈജിപ്റ്റിലേയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന സാമാനങ്ങഠം അയച്ചുതുടങ്ങി. ഈജിപ്റ്റിലേയ്ക്കു നെപ്പോളിയൻ അയയ്ക്കുന്ന സാമാനങ്ങളാണെന്നു കരുതി, ഇംഗ്ലീഷുകാർ മദ്ധ്യസ്ഥലക്കടലിലുള്ള പലേ കച്ചവടക്കപ്പലുകളേയും കൊള്ളചെയ്തു. തന്മൂലം ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് അങ്ങ ചരക്കുകൊണ്ടുപോകാതെ ആയി. നിത്യോപയോഗത്തിനുള്ള സാമാനങ്ങഠം കിട്ടാതെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ കഷ്ടത്തിലായി. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ക്ഷാമം വർദ്ധിച്ചു. ജനങ്ങഠം ലഹള കൂട്ടിത്തുടങ്ങി. യുദ്ധത്തിനെല്ലാം കാരണഭൂതനായ വില്യംപിററിനെ ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഐർലണ്ടുകാരും വെറുത്തു. ജനങ്ങഠം അനുഭവിച്ചുവരുന്ന കഷ്ടങ്ങഠംക്കും ക്ഷാമത്തിനും കാരണം വില്യംപിററാകയാൽ അദ്ദേഹത്തെ ഉടനെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചുയയ്ക്കണമെന്നു ജനങ്ങഠം പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. വില്യംപിററ് മന്ത്രിസ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു. അധികം താമസിയാതെ ഇംഗ്ലണ്ടിനും ഫ്രാൻസിനും തമ്മിൽ ഒരു സമാധാനഉടമ്പടി അമീൻസ് പട്ടണത്തിൽവെച്ച് എഴുതപ്പെട്ടു.

അമീൻസിലെ ഉടമ്പടി

ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ പ്രതിനിധിയായി കാരൺവാലിസ്സ് പ്രഭുവും ഫ്രാൻസിന്റെ പ്രതിനിധിയായി ജോസെഫ് ബോണാപാർട്ടും ഉടമ്പടിയെപ്പററി ആലോചനചെയ്തു. (1) ഫ്രാൻസുകാർ ഈജിപ്റ്റിനെ വിട്ടൊഴിക്കേണമെന്നും (2) മാൾട്ടാദ്വീപിനെ ഫ്രാൻസുകാർ ഇംഗ്ലീഷുകാക്കു വിട്ടുകൊടുക്കേണമെന്നും ആയിരുന്നു ഉടമ്പടിയിലെ നിശ്ചയങ്ങഠം. മാൾട്ടാദ്വീപു വിട്ടുകൊടുക്കാൻ തരമില്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ വാദിച്ചുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ വിട്ടുകൊടുത്തു. ഉടമ്പടിക്കുശേഷം ഇംഗ്ലണ്ടും ഫ്രാൻസും തമ്മിൽ മിത്രഭാവത്തിൽ വർത്തിച്ചു. ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങഠം തമ്മിൽ വളരെക്കാലമായി നിലനിന്നുപോന്നിരുന്ന ശത്രുത അസ്തമിച്ചപോലെ തോന്നിത്തുടങ്ങി. മൈത്രിയുടെ ചിഹ്നങ്ങളായ പാതകകഠം ഫ്രാൻസിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലും

ഉയൎത്തപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയനുമായി സമാധാനം ചെയ്തു ചില ഇംഗ്ലീഷുപ്രഭുക്കൾക്ക രുചിച്ചില്ല. അവർ ഗൂഢമായി ശത്രുഭാവത്തെത്തന്നെ മുറുകിപ്പിടിച്ചു. ആംഗ്ലേയരാജാക്കന്മാരുടെ പൂൎവ്വികന്മാരായ സ്റ്റുവർട്ട് വംശത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെ അന്വേഷിക്കാൻ ഫാക്സ് എന്ന ആൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു ഫ്രാൻസിൽ എത്തി. അദ്ദേഹത്തെ നെപ്പോളിയൻ സബഹുമാനം സ്വീകരിച്ചു. "ഫാക്സ്, കോൺവാലിസ് പ്രഭു എന്നിവരെപ്പോലെ പത്തു മഹാത്മാക്കൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിനെപ്പോലെയുള്ള ധൎമ്മരാജ്യം മറെറാന്നും ഉണ്ടാവുകയില്ലെ"ന്നു നെപ്പോളിയൻ പ്രശംസിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്ന് ഈ ശല്യങ്ങൾ കുറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതോടുകൂടി നെപ്പോളിയനു ഫ്രാൻസിന്റെയും അയൽരാജ്യങ്ങളുടേയും ക്ഷേമത്തിന്നായി പ്രവൎത്തിക്കാൻ അധികം സൌകൎയ്യം ഉണ്ടായി. സ്വിട്സർലാൻഡിൽ അനേകകാലമായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ആഭ്യന്തരകലഹത്തെ അമൎച്ചചെയ്യാൻ നെപ്പോളിയൻ ആ രാജ്യത്തിലുള്ള പ്രമാണികളെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി ചില നിബന്ധനകൾ ഏൎപ്പെടുത്തി. (1) പ്രഭുവെന്നും സാധാരണനെന്നും ഉള്ള ഭേദംകൂടാതെ എല്ലാവരും സമത്വം അനുഭവിക്കേണ്ടതാണ്. (2) പാരമ്പൎയ്യമായുള്ള ഉദ്യോഗാവകാശത്തെ വേണ്ടെന്നുവെച്ചു ഉദ്യോഗശേഷിയേയും കാൎയ്യപ്രാപ്തിയേയും അടിസ്ഥാനമാക്കി സൎക്കാർ ഉദ്യോഗം കൊടുക്കണം. (3) ഓരോ രാജ്യത്തിനും അതിന്റെ ഭാഷയേയും സാമുദായികസമ്പ്രദായങ്ങളേയും വ്യവഹാരപദ്ധതികളേയും പരിപാലിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യവും അവകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇപ്രകാരമായിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ ഏൎപ്പെടുത്തിയ നിബന്ധനകൾ. അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള അലട്ടുകൾ ഇല്ലാതായതരംനോക്കി നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസിനെ പലവിധത്തിലും പരിഷ്കരിച്ചു. ഫ്രാൻസിലെ അഭിവൃദ്ധിയെക്കണ്ട് ആംഗ്ലേയർ അസൂയപ്പെട്ടു. മതവിഷയമായ ജ്ഞാനം ജനങ്ങൾക്കുണ്ടാക

ന്നു രാജ്യത്തിന്റെ അഭ്യുദയത്തിന്നും ശാശ്വതമായ ക്ഷേമത്തിന്നും അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുമെന്നു തീരുമാനിച്ച നെപ്പോളിയൻ മതതത്വങ്ങളെ ലളിതഭാഷയിൽ അച്ചടിച്ചു പ്രചാരപ്പെടുത്തി അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അപവാദങ്ങളും പാരീസ് പട്ടണത്തിൽനിന്നു യാത്രപറഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു.

കുണ്ടുകൂട്ടായ്മ.

ജോസഫൈന്റെ പൂർവ്വഭർത്താവിൽ ഉണ്ടായ സന്താനമായ ഹോർട്ടൻസിയെ നെപ്പോളിയന്റെ കനിഷ്ഠഭ്രാതാവായ ലൂയിയെക്കൊണ്ടു വിവാഹം ചെയ്യിക്കേണമെന്നു ജോസഫൈൻ കുറെക്കാലമായി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഹോർട്ടൻസി മറ്റൊരു യുവവീരനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും ലൂയി മറ്റൊരു യുവതിയെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും ജോസഫൈന്റെ ഉദ്ദേശപ്രകാരം വിവാഹം നടക്കുകയില്ലെന്നും നിർബ്ബന്ധിച്ചു നടത്തുന്നതാണെങ്കിൽത്തന്നെ ശുഭമായി കലാശിക്കയില്ലെന്നും നെപ്പോളിയൻ ആലോചിച്ചു. പക്ഷേ ജോസഫൈന്റെ പിടിവാദം പ്രതിനിമിഷം അധികരിച്ചുവന്നതല്ലാതെ ലേശമെങ്കിലും അയഞ്ഞുകാണപ്പെട്ടില്ല. ഹോർട്ടൻസിയും ലൂയിയും തമ്മിൽ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെ നിലയിൽ ഇരിക്കേണമെന്നു ദൈവകല്പിതമാണെങ്കിൽ അങ്ങിനെ വന്നുകൊള്ളട്ടെ എന്നു സമാധാനിച്ചു നെപ്പോളിയൻ വിവാഹത്തിന്നു സമ്മതിച്ചു. ജോസഫൈന്റെ ഉദ്ദേശം ഹോർട്ടൻസിയിൽ ലൂയിക്കുണ്ടാകുന്ന പുത്രൻ നെപ്പോളിയന്റെ പിൻഗാമിയായി വരേണമെന്നായിരുന്നു. ആ ഉദ്ദേശം എത്രകണ്ടു ഫലിച്ചുവെന്നു നമുക്കു വഴിയെ മനസ്സിലാക്കാം. ഹോർട്ടൻസി ലൂയീവിവാഹം കഴിഞ്ഞുകൂടി. ഹോർട്ടിൻസി ലോകപരിജ്ഞാനവും വിവേകവും ഉള്ള തരുണിരത്നമായിരുന്നതുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്നു വിവാഹാനന്തരം സമാധാനക്കേടുണ്ടായില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ ബുദ്ധി മുഴുവനും നവീനഭരണരീതിയെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതിൽ മുഴുകിക്കിടന്നിരുന്നു. അല്പകാല

ത്തിനുള്ളിൽ പാരീസ് പട്ടണം ഐശ്വൎയ്യംകൊണ്ടും വിദ്യാവൈഭവംകൊണ്ടും കിടയററതായിത്തീൎന്നു. ഫ്രാൻസിൽ നോക്കുന്നിടങ്ങളിലെല്ലാം വിദ്യാശാലകളും വിദ്യാൎത്ഥികളും തന്നെ. യുദ്ധതന്ത്രം പഠിപ്പിക്കാനുള്ള കളരികൾ അവിടവിടെയായി കാണപ്പെട്ടു. അച്ഛനമ്മമാരില്ലാത്ത "അനാഥപ്പിള്ളരെ" സംരക്ഷിണ കെട്ടിടങ്ങൾ ഫ്രാൻസിൽ പലദിക്കുകളിലും ഉയൎന്നുതുടങ്ങി. പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ആഡംബരവും അധികാരവും നാമാവശേഷമായിത്തീൎന്നു. സാധാരണ ജനങ്ങൾ വ്യവസായപുഷ്ടികൊണ്ടും കൃഷിസൌകൎയ്യംകൊണ്ടും ദാരിദ്ര്യബാധകൂടാതെ ദിവസവൃത്തി കഴിച്ചുവന്നു. പണത്തിമുട്ടുകൊണ്ടു പൌരുഷം നടിക്കുന്ന ധൂൎത്തന്മാരുടെ സംഘങ്ങൾ ഫ്രാൻസിൽ എവിടേയും കാണപ്പെട്ടില്ല. സൎക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അധികാരങ്ങൾ ന്യായോചിതമായ സരണികളിൽ കടന്നുചെല്ലാതെ ആയി. ഭരണസഭയിലുള്ള സാമാജികന്മാരെയും സൎക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും പ്രജാപ്രതിനിധികളെയും ദൃഷ്ടമാത്രത്തിൽ തിരിച്ചറിയുവാൻവേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ അവൎക്കെല്ലാം ഓരോ ചിഹ്നങ്ങൾ കൊടുത്തു് അവരുടെ ഉടുപ്പുകളിൽ ധരിപ്പിച്ചു. "കഷണ്ടിക്കും കണ്ടുകൂടായ്മക്കും മരുന്നില്ല" എന്നു ഒരു പഴമൊഴിയുണ്ടു്. കഷണ്ടിയുടെ കാൎയ്യത്തിൽ ആധുനികവൈദ്യവിദഗ്ദ്ധന്മാർ ചില ദിവ്യൌഷധങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടത്രെ. ആ ഔഷധങ്ങൾ ഫലിച്ചുകണ്ടതായി സത്യം ചെയ്വാൻ ഒരുക്കമുള്ള കഷണ്ടിത്തലയന്മാർ ആരുംതന്നെയില്ലെന്നു പറയാം. കണ്ടുകൂടായ്മയുടെ കാൎയ്യത്തിൽ പ്രതിമരുന്നു കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി ഇന്നേവരെ കേട്ടിട്ടില്ല. എത്രതന്നെ ശമിപ്പിച്ചാലും പൂൎവ്വാധികം ശക്തിയോടുകൂടി തഴച്ചുവളരുന്ന ഒരു സാംക്രമികരോഗമാകുന്നു കണ്ടുകൂടായ്മ. അതുകൊണ്ടു് അമീൻസിലെ ഉടമ്പടി ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കണ്ടുകൂടായ്മയെ പരിഹരിപ്പാൻ മതിയായിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിനെപ്പററി ആശ്ചൎയ്യപ്പെടാനൊന്നുമില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ കീൎത്തിയെ

പ്പററിയും ഫ്രാൻസിലെ അഭ്യുദയത്തെപ്പററിയും ഇംഗ്ലീഷുകാർ അസൂയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതേയുള്ളു.

ഇംഗ്ലണ്ടും ഫ്രാൻസും തമ്മിൽ പുനര്യുദ്ധാരംഭം.

നെപ്പോളിയൻ ചെയ്തുവന്നിരുന്ന ധൎമ്മത്തിന്നനുസരിച്ചു ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ഫ്രാൻസിന്റെ ശാശ്വതാധിപതിയായി കൊണ്ടാടി. നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസിലെ ശാശ്വതാധിപതിയാണെന്നു റഷ്യാചക്രവൎത്തിയും ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തിയും സമ്മതിച്ചു. ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തിയുടെ അനുജനായ ചാർലസ് നെപ്പോളിയനെ ഒരു ഉത്തമപുരുഷനായി കൊണ്ടാടി. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രധാനമന്ത്രിയായ ആഡിംഗ്ടനും, ജൎമ്മൻചക്രവൎത്തിയും നെതൎല്ലാൻസ് റാണിയും നെപ്പോളിയന്റെ ഗുണങ്ങളെപ്പററി പ്രശംസിച്ചു. ആർ എന്തു പറഞ്ഞാലും വേണ്ടതില്ല; നെപ്പോളിയനെ ബഹുമാനിക്കാൻ ഇംഗ്ലണ്ടുമാത്രം തയ്യാറായിരുന്നില്ല. ഫ്രാൻസിൽ നെപ്പോളിയൻ പലേ യന്ത്രശാലകളും സ്ഥാപിച്ചു വ്യവസായത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിയിരുന്നതിനാൽ അന്യരാജ്യസാമാനങ്ങൾ ഫ്രാൻസിലേക്കു ആവശ്യമില്ലെന്നുള്ള നിലയിലായി. എന്നുമാത്രമല്ല ഫ്രാൻസിലെ ചരക്കുകൾ അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ ധാരാളമായി ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെട്ടു. വിദേശച്ചരക്കുകൾ ഫ്രാൻസിൽ കടന്നുകൂടാതിരിക്കാൻവേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ അന്യരാജ്യസാമാനങ്ങളിൽ ചുങ്കം ചുമത്തി. ഫ്രാൻസുകാർ വ്യവസായവിഷയത്തിൽ ഉന്നതിപ്രാപിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതന്മാരായിതീൎന്നു, ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ചരക്കുകൾ അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ ചിലവില്ലാതെ കെട്ടിത്തുടങ്ങി. അതിന്നു കാരണം ഫ്രാൻസുചരക്കുകളുടെ വിലസഹായവും നെപ്പോളിയന്റെ അതിസാമൎത്ഥ്യവും ആകുന്നുവെന്നു വില്യംപിററ് പ്രസംഗിച്ചു. കാലതാമസമെന്നിയെ നെപ്പോളിയനെ കീഴടക്കീട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇംഗ്ലണ്ടുരാജ്യം ഭൂപടത്തിൽനിന്നു മാഞ്ഞുപോകുമെന്നും ആമിൻസ് ഉടമ്പടിയെപ്പററി [illegible] കാലം ഗണ്യമാക്കേണ്ടതില്ലെന്നും ഉടനെ

പടയെടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ നെപ്പോളിയനെ കിഴടക്കുവാൻ ഒരു കാലത്തും സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും വില്ല്യംപിററ് ലഹളകൂട്ടി. അമിൻസ് ഉടമ്പടിക്കു വിപരീതമായി നടന്നാൽ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ അപകീർത്തി ഒരു കാലത്തും തീരുന്നതല്ലെന്നു ഫാക്സ് പാർല്ലിമെണ്ടിൽ പ്രസംഗിച്ചു. വില്ല്യംപിററ് പറയുന്നതുതന്നെയാണു ശരി എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരുടെ സംഖ്യ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അധികരിച്ചുതുടങ്ങി. നെപ്പോളിയനെ സകുടുംബം യമപുരത്തിലേക്കു പറഞ്ഞയക്കുവാൻ അനേകം ഗൂഢസംഘങ്ങൾ അവിടവിടെ അങ്കുരിച്ചു. ഈ ഗൂഢസംഘങ്ങളുടെ നാഥനായി ബെൽഡിയർ എന്നാൾ വില്ല്യംപിററിന്റേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗാമികളുടേയും ആലോചനാപ്രകാരം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. ലോകോപകാരിയും ധർമ്മിഷ്ഠനും ആയ ഒരു പുരുഷകേസരിയുടെ ജീവനെ അപഹരിക്കുന്നതിനു പ്രതിഫലമായി ബെൽഡിയർ കൈപ്പററിക്കൊണ്ടിരുന്ന ദ്രവ്യത്തിനു കയ്യുംകണക്കുമുണ്ടായില്ല. ആമിൻസ് ഉടമ്പടിപ്രകാരം ഫ്രാൻസ് ചെയ്യേണ്ടതായ സകല കൃത്യങ്ങളേയും നെപ്പോളിയൻ ചെയ്തുതീർത്തുവെങ്കിലും ഇംഗ്ലണ്ട് അതിന്റെ കൃത്യങ്ങളെ നിർവ്വഹിക്കാതെ ഉപായത്തിൽ കാലംപോക്കിയതേയുള്ളു. ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ഉടമ്പടിലംഘനത്തെപ്പററി ഇംഗ്ലീഷ്കാർതന്നെ അപലപിച്ചുവെങ്കിലും പാർലിമെണ്ടിൽ അതൊന്നും ഫലിച്ചില്ല. അമിൻസ് ഉടമ്പടിപ്രകാരം ഈജിപ്തിൽനിന്നും മാൾട്ടയിൽനിന്നും ഇംഗ്ലീഷുകാർ അവരുടെ സൈന്യങ്ങളെ പിൻവലിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഇപ്പോൾ ആമിൻസ് ഉടമ്പടിയെ അല്പം ഭേദപ്പെടുത്തി. ഹോളണ്ടിൽനിന്നു ഫ്രാൻസുസൈന്യത്തെ നെപ്പോളിയൻ പിൻവലിക്കുന്നതായാൽ മാത്രമേ മാൾട്ടയിൽനിന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാർ അവരുടെ സൈന്യത്തെ പിൻവലിക്കേണ്ടതുള്ളുവെന്നായി. ഫ്രാൻസിനും ഇംഗ്ലണ്ടിനും തമ്മിൽ ഒരു യുദ്ധം കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നുള്ള സ്ഥിതിയിൽ കാര്യങ്ങൾ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

യുദ്ധകോലാഹലം.

യുദ്ധം ക്രമമായി ആരംഭിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പേതന്നെ ഇം
ഗ്ലീഷുകാർ ചില ഫ്രാൻസുകപ്പലുകളെ കൈവശപ്പെടുത്തി.
നെപ്പോളിയൻ ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കോപാന്ധനായി. ഫ്രാൻ
സിൽ പാൎത്തിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽ പതിനെട്ടുവയസ്സിന്നും
അറുപതുവയസ്സിന്നും മദ്ധ്യേയുള്ളവരെയെല്ലാം നെപ്പോളിയൻ
ഒരു രാത്രികൊണ്ടു പിടിച്ചു കാരാഗ്രഹത്തിൽ വെച്ചു. ഇംഗ്ല
ണ്ടിലുള്ള ഫ്രാൻസുകാരും അതേഗതിക്കു പാത്രീഭവിച്ചു. ഫ്രാൻ
സിനോടടുത്ത ഹാനോവർ എന്ന ചെറിയ രാജ്യം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടേ
തായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ ഈ ചെറുരാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ചു.
പ്രമാണികളെ തടവുകാരായി പിടിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ നേരെ
പടയെടുക്കേണമെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീൎച്ചയാക്കി. ഇംഗ്ലണ്ടി
ന്റെ നാവികസൈന്യത്തെ എതിൎക്കുവാൻ സാമാന്യന്മാരെക്കൊ
ണ്ടും സാധിക്കുകയില്ലെന്നും ഫ്രാൻസിലെ നാവികബലം ന
ന്നെ ലഘുവായിരുന്നുവെന്നും നെപ്പോളിയന്ന് അറിവുണ്ടായിരു
ന്നു. എങ്കിലും സ്വരാജ്യാഭിമാനത്തെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും നി
ലനിൎത്തേണമെങ്കിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിനോടു യുദ്ധം ചെയ്യാതെ കഴി
ച്ചുകൂട്ടുവാൻ പ്രയാസം എന്നു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ
സൈന്യശേഖരം ചെയ്തു. നെപ്പോളിയൻ യുദ്ധം ചെയ്വാൻ
തീൎച്ചയാക്കിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹ
ത്തെ സഹായിപ്പാൻ പൊന്നും പണവും വിതറിത്തുടങ്ങി. ര
ണ്ടായിരം പടക്കപ്പലുകൾ അതിശീഘ്രത്തിൽ പണി ചെയ്യ
പ്പെട്ടു. പീരങ്കികളെ അണിയണിയായി നിരത്തിക്കൊണ്ടു
പടക്കപ്പലുകൾ ഫ്രാൻസിന്റെ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളിലും തയ്യാറാ
യി. മൂന്നു ലക്ഷം കാലാൾപ്പടയും ഒരുങ്ങി. യുദ്ധച്ചിലവിലേ
ക്കായി നെപ്പോളിയൻ ഒരു പുതിയ നികുതി ചുമത്തി. ജന
ങ്ങളെല്ലാം സസന്തോഷം അവരവരുടെ വരിപ്പണവും അ
തിലധികവും നെപ്പോളിയന്റെ ഖജാനയിൽ അടച്ചു. യുദ്ധ
തന്ത്രജ്ഞനായ നെപ്പോളിയന്റെ ഒരുക്കങ്ങളെ കണ്ടപ്പോൾ
ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഭയപ്പെട്ടു.

ചതിയാലോചന.

ഒരു സമയം ധൎമ്മയുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ തോല്പിക്കു
വാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലോ എന്നു സംശയിച്ചു് ഇംഗ്ലീഷുകാർ
അധൎമ്മയുദ്ധച്ചട്ടങ്ങളുകളും ഒരുക്കി വന്നു. യുദ്ധം കൂടാതെ ക
ഴിക്കണമെന്നു കരുതി നെപ്പോളിയൻ റുഷ്യാചക്രവൎത്തിയെ
ക്കൊണ്ടു മദ്ധ്യസ്ഥം പറയിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ, വില്യംപിററി
ന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ മയങ്ങി, മദ്ധ്യസ്ഥതയെ നിരാകരിച്ചു.
അതിന്നു ശേഷമാണു് അധൎമ്മയുദ്ധം മുറുകിയതു്. പാരീസിൽ
ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ അധികാരം നടത്തിയിരുന്നകാലത്തു് അ
വരാൽ നാടുകടത്തപ്പെട്ട പ്രഭുക്കന്മാർ പലരും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ
താമസിച്ചിരുന്നു. അവർ നെപ്പോളിയനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കു
വാനും ഫ്രാൻസിലെ പരമ്പരാവകാശികളായ ബൎബോൺ
കുടുംബക്കാരെ രാജാക്കന്മാരായി വാഴിക്കുവാനും ആലോചിച്ചു
കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ പ്രഭുക്കന്മാൎക്കു ഫ്രാൻസിലെ "ഉരുട്ടപാട്ടു
കൾ"നല്ലവണ്ണം നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവരുടെ
സഹായത്തോടുകൂടി ഒരു ദിവസം രാത്രി പാരീസിൽ കടന്നു ജ
നങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ലഹളയുണ്ടാക്കിത്തീൎക്കുവാനും അതേസമയ
ത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പടക്കപ്പലുകൾ കടലിൽനിന്നു ഫ്രാൻസിന്റെ
നേരെ പീരങ്കി പ്രയോഗിക്കുവാനും നെപ്പോളിയൻ ബൊ
ള്ളോൻ പട്ടണത്തിൽനിന്നു തന്റെ രാജധാനിക്കു പോകും
വഴിയിൽ വെച്ചു് അദ്ദേഹത്തെക്കൊല്ലുവാനും ആയിരുന്നു
ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ആലോചന. ഈ ചതിയാലോചനയെ
വേണ്ടുംവണ്ണം കൊണ്ടുനടത്തുവാൻ ജോൎജ്ജസ് കാട്ടേളറാൽ
എന്നാൾ കയ്യേററു. നെപ്പോളിയന്റെ സഹപാഠിയായിരു
ന്ന ബിച്ച്ഗ്രൂ എന്നാളും റൈൻനദീയുദ്ധത്തിൽ ആസ്ത്രിയ
ക്കാരെ തോല്പിച്ച മോറൊ എന്ന ആളും ഈ ചതിയാലോച
നയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവർ രണ്ടുപേരും നെപ്പോളിയ
ന്റെ അഭിവൃദ്ധിയെ കണ്ടു സഹിക്കാൻ വഹിയാത്ത ചതി
യിൽ പങ്കുകൊണ്ടതായിരുന്നു. മോറൊ പ്രഭുകക്ഷിയുടെ
ബദ്ധശത്രുവായിരുന്നു. നെപ്പോളിയനെ വല്ലപ്രകാരത്തിലും

ഭ്രഷ്ടനാക്കിയാൽ ആ സ്ഥാനത്തേക്കു തനിക്കു കടന്നുകൂ
ടാമെന്നായിരുന്നു മോറോവിന്റെ ആന്തരോദ്ദേശ്യം. ചതി
യാലോചനക്കാരെ പിൻതാങ്ങുവാനും വേണ്ടപ്പെട്ട ഒത്താശ
കൾ ചെയ്തു് അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാനും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ
ഉപമന്ത്രിയായ ഫാർമണ്ടും ഹെസ്സ്, ബവേറിയാ, സ്ടട്ട്
ഗാർഡ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ വസിച്ചിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് മന്ത്രിക
ളും കങ്കണം കെട്ടി പുറപ്പെട്ടു. ഫ്രാൻസ്യരാജ്യതീരത്തിൽ നാർ
മൺഡി എന്ന ഒരു പ്രദേശം ഉണ്ടു്. അതിൽ ചെങ്കുത്തായി
നിൽക്കുന്ന ഒരു കുന്നും അതിൽ കൂടി ഗൂഢമായ ഒരു ഊടുവ
ഴിയും ഉണ്ടു്. ഈ ഊടുവഴിയിൽ കൂടി കടൽക്കള്ളന്മാർ ഉൾ
നാടുകളിൽ പ്രവേശിച്ചു കൊള്ളക്കവർച്ച ചെയ്യുക പതിവായി
രുന്നു. നാർമണ്ടിയിലെ ഗൂഢമാർഗ്ഗത്തെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ
ചതിയാലോചനക്കാർ തീർച്ചപ്പെടുത്തി ഒരു ദിവസം അർദ്ധരാ
ത്രിയിൽ നൂറാളുകൾ നാർമൺഡിക്കരയിൽ വന്നിറങ്ങി. ജോ
ർജ്ജ് കാട്ടൂഡൽ ഊഹിച്ചിരുന്നപ്രകാരം ലഹളയുണ്ടാക്കു
വാൻ സാധിച്ചില്ല. എവിടെ നോക്കിയാലും നെപ്പോളിയ
നെ പ്രശംസിക്കുന്നവരും ഒരു പ്രകാരത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മ
റൊരുപ്രകാരത്തിൽ നെപ്പോളിയനു കടപ്പെട്ടവരും ആയ
ജനങ്ങളെയല്ലാതെ കാട്ടൂഡൽ കണ്ടില്ല. വളരെ പണം
ചിലവു ചെയ്തു് ഒരുവിധത്തിൽ കാട്ടൂഡൽ ഫ്രാൻസിൽനി
ന്നു മുപ്പതാളുകളെ തന്റെ സംഘത്തിൽ ചേർത്തു. മോറോ
തന്നെ സഹായിക്കുമെന്നാണു കാട്ടൂഡൽ വിചാരിച്ചിരുന്ന
തു്. മോറോവുമായി സംസാരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം വലിയ
കള്ളനാണെന്നു കാട്ടൂഡൽ മനസ്സിലാക്കി. തന്നെ കൊല്ലു
വാൻ വേണ്ടി ചിലർ ഗൂഢാലോചന ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു നെ
പ്പോളിയനു് അറിവു കിട്ടി. ഒട്ടും താമസിയാതെ ഫൌഷ്യ
പ്പോലീസുകാരെക്കൊണ്ടു കുറ്റക്കാരെ അന്വേഷിപ്പിച്ചു. ച
തിയാലോചനക്കാരിൽ ചിലരെ പിടി കിട്ടി. പിടി കിട്ടിയ
വരിൽനിന്നു ഗൂഢാലോചനയുടെ തത്വം മുഴുവനും മനസ്സി

ലായി. തന്റെ സ്നേഹിതനായ ബിച്ച്ഗ്രൂവും യുദ്ധവീരനായ
മോറോവും ചതിയാലോചനക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടിട്ടു
ണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ നെപ്പോളിയന്നുണ്ടായ വ്യസനത്തിന്നു
കയ്യുംകണക്കുമില്ല. അവരെ നെപ്പോളിയൻ അറസ്റ്റ് ചെ
യ്തു. മോറോ കുററം ചെയ്തിട്ടുണ്ടാവാൻ തരമില്ലെന്നു നാട്ടു
കാർ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ദീർഘമായ ഒരു വിചാരണ നടന്നു
മോറോവും ബിച്ച്ഗ്രൂവും കുററക്കാരാണെന്നു തെളിഞ്ഞു. എ
ന്നാൽ മഹാമനസ്കനായ നെപ്പോളിയൻ അവരെ ഫ്രാൻ
സിലെ നിയമപ്രകാരം പീരങ്കിവായിൽ വെച്ചു തീ കൊളുത്തി
യില്ല. മോറോവിന്നു വേണ്ടുവോളം പണം കൊടുത്തു് അ
മേരിക്കയ്ക്കു പറഞ്ഞയച്ചു. ബിച്ച്ഗ്രൂവിനേയും അതേപ്രകാരം
കെയിനായിലേയ്ക്കു അയക്കണമെന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയ
ന്റെ വിചാരം. ബിച്ച്ഗ്രൂ അവമാനം സഹിക്കാൻ വയ്യാ
തെയും താൻ ചെയ്ത കൃതഘ്നതയുടെ കാഠിന്യത്തെ ഓർത്തും
ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. ജോർജസ് കാഡൂഡാൽ പീരങ്കിയ്ക്കു് ഇ
രയായി. കാഡൂഡാൽ മരിക്കുമ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ പറ
ഞ്ഞു:—"ഈ ധീരൻ ചതിയാലോചനയിൽ ഉൾപ്പെടാതെ
എന്റെ കൂടെ ഇരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ അയാളെ എന്റെ
സൈന്യനായകനായി നിശ്ചയിക്കുമായിരുന്നു. ജ്ഞാനവും
ധീരതയും ധാരാളം ഉള്ള ഒരു പുമാൻ ഇതാ ഒട്ടും പ്രയോ
ജനപ്പെടാതെ നശിക്കുന്നു." ഏകാകിയായി നെപ്പോളിയ
നെ ചതിച്ചു കൊല്ലുവാൻ തരം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ടിയ
ങ്കിയൻ പ്രഭു ഏഡെൻഹേം പട്ടണത്തിൽനിന്നു പല ഉപായ
ങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹവും നെപ്പോളിയ
ന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്നു മ
രണശിക്ഷ കല്പിക്കരുതെന്നു ചില പ്രഭുക്കന്മാരും റഷ്യാചക്രവ
ർത്തിയും നെപ്പോളിയനോടപേക്ഷിച്ചു. ഫ്രാൻസിന്റെ നില
നില്പിന്നായും തന്റെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കായും ആ പ്രഭുവെ ക
ല്ലാതെ കഴികയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു നെപ്പോളിയൻ അദ്ദേഹത്തെ

നിയമപ്രകാരം വധിച്ചു. ചതിയാലോചനക്കാരുടെ പരിശ്ര
മങ്ങൾ മുഴുവനും വ്യൎത്ഥമായി. അതിഗോപ്യമായി ചെയ്യ
പ്പെട്ടിരുന്ന രഹസ്യങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ചു കററക്കാരെ ശിക്ഷി
ക്കാൻ മതിയായ സാമൎത്ഥ്യം നെപ്പോളിയന്നല്ലാതെ മററാ
ൎക്കും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു അമേരിക്കൻപത്രങ്ങളും ചില ഇംഗ്ലീ
ഷുപത്രങ്ങളും ഘോഷിച്ചു. അനന്യസാധാരണമായ രണ
നൈപുണ്യവും യുദ്ധപരിജ്ഞാനവും സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയും ഉള്ള
നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസിലെ കിരീടാധിപതിയായി ഇരിക്കേ
ണമെന്നു ജനങ്ങളെല്ലാം ആൎപ്പുവിളിച്ചു. അതിനിടയ്ക്കു, ഏ
താനും ചില ചതിയാലോചനക്കാരുടെ പുത്രമിത്രകളത്രാദി
കൾ നെപ്പോളിയനെ ശരണംപ്രാപിച്ചു് അവരവരുടെ ബന്ധു
ക്കളെ മാപ്പുകൊടുത്തയക്കേണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. നെപ്പോളി
യന്റെ സഹജമായ കരുണാരസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വദന
ത്തിൽ പ്രകാശിച്ചു. ഈവിധം മാപ്പുകൊടുക്കാൻ അൎഹത
യുള്ളവരെയെല്ലാം നെപ്പോളിയൻ വിട്ടയച്ചു.

നെപ്പോളിയചക്രവൎത്തി.

ക്രി. അ. 1804 ഡിസമ്പർമാസം 2-ാം തീയ്യതി നെ
പ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസ് ചക്രവൎത്തിയായി കിരീടം
ധരിച്ചു. കിരീടധാരണോത്സവത്തെ പ്രജകളെല്ലാം ആ
ഡംബരസമേതം കൊണ്ടാടി. നെപ്പോളിയൻ കിരീടം ധ
രിച്ചതിനെപ്പററി അധികജനങ്ങളും സന്തോഷിച്ചതേയുള്ളു.
ഫ്രാൻസിലെ പരമ്പരാവകാശികളായ രാജകുടുംബത്തെ ആ
ട്ടിപ്പായിച്ചു പ്രജാധിപത്യഭരണം എന്നുള്ള പേരും പറഞ്ഞു
നെപ്പോളിയൻ കിരീടം ധരിച്ചു് ഏകഛത്രാധിപത്യം വഹി
ക്കുന്നതു വഞ്ചനയാണെന്നു പറയുന്ന കൂട്ടർ ഫ്രാൻസിൽ അ
ധികമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഉള്ളആളുകൾ നെ
പ്പോളിയന്റെ പേരിൽ അപരാധഭാരംശങ്കകൂടാതെ ചുമത്തി.
നെപ്പോളിയൻ പ്രജാധിപത്യഭരണം നടത്തിയാലുംവേണ്ട
തില്ല, ഏകഛത്രാധിപത്യം ഭിക്ഷിച്ചാലും വേണ്ടതില്ല, ഞങ്ങ

ഷ്ടാഭരണം കൊണ്ടാടിയാലും വേണ്ടതില്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധൎമ്മബുദ്ധിയും, സത്യതല്പരതയും ജനങ്ങളെ സന്തുഷ്ടന്മാരാക്കിത്തീൎക്കതേയുള്ളു. കിരീടധാരണോത്സവത്തിനു റോമിൽനിന്നു ക്രിസ്തുമതാദ്ധ്യക്ഷനായ പോപ്പ് എഴുന്നെള്ളീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പോപ്പുവർകൾ ഉത്സവച്ചടങ്ങുകളെ വേണ്ടുംവണ്ണം കഴിച്ചുകൂട്ടി. ജോസഫൈനും നെപ്പോളിയനും തമ്മിലുള്ള വിവാഹം ഗാന്ധൎവ്വമായിരുന്നതിനെ ക്രിസ്തുമതസമ്പ്രദായപ്രകാരം പോപ്പുവർകൾ സംസ്കരിച്ചു. പ്രജകളെല്ലാവരും രാജദൃഷ്ടിയിൽ ഒരുപോലെയുള്ളവരാണെന്നും പക്ഷപാതമോ പാരമ്പൎയ്യാവകാശമോ തന്റെ രാജ്യഭരണകാലത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നതല്ലെന്നും നെപ്പോളിയൻ തെളിയിച്ചു. നാട്ടുകാരിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞുകിട്ടുന്ന നികുതിയിൽ വലിയൊരു ഭാഗം രാജാവിന്റെ സ്വകാൎയ്യച്ചിലവിന്നായി വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനെ നെപ്പോളിയൻ വേണ്ടെന്നുവെച്ചു. സാമാന്യനായ ഒരു മനുഷ്യനെക്കാൾ കൂടുതലായി തനിക്കു യാതൊരു ചിലവും ഇല്ലെന്നും നാട്ടുകാരിൽനിന്നു വസൂൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന കരം അവരുടെ ക്ഷേമത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി ചിലവു ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും നെപ്പോളിയൻ ക്രിയാകൌശലമായി പ്രത്യക്ഷമാക്കി. നികുതിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രഭുക്കന്മാരുടെ പേരിലും നികുതി ചുമത്തപ്പെട്ടു. രാജ്യഭരണത്തിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന അനാചാരങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുള്ള അവകാശം പ്രജകൾക്കെല്ലാവൎക്കും പൊതുവായിട്ടുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ വിളംബരപ്പെടുത്തി. ഫ്രാൻസിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ആദായത്തെ അനാവശ്യമായി ചിലവുചെയ്തുപോകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം കണക്കുകളും നിബന്ധനകളും നെപ്പോളിയൻ ഏൎപ്പെടുത്തി. ഇത്താല്യരാജ്യാധിപതിയായി നെപ്പോളിയനെ ജനങ്ങൾ മുടി ചൂടിച്ചു. പദവികൊണ്ടും പരാക്രമംകൊണ്ടും നെപ്പോളിയൻ അത്യുന്നതസ്ഥിതിയിൽ എത്തിയെങ്കിലും ഡംഭമൊ അഹങ്കാരമൊ അദ്ദേഹത്തെ ലേശമെങ്കിലും

ബാധിച്ചില്ല. ജനങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളെ താൻ തന്നെ നേരിട്ട
റിഞ്ഞു് അവയെ പരിഹരിക്കേണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി
നെപ്പോളിയൻ രാത്രികാലങ്ങളിൽ വേഷപ്രച്ഛന്നനായി തെരു
വീഥികൾതോറും സഞ്ചരിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ കിരീടം ധരി
ച്ച കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിനു മുപ്പതുവയസ്സുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു
വ്യാഴവട്ടത്തിനുള്ളിൽ തന്റെ ബാഹുബന്ധങ്ങളുടെ പരാക്ര
മംകൊണ്ടും നിഷ്ക്കളങ്കമായ ധീരകൃത്യങ്ങൾകൊണ്ടും യൂറോ
പ്പാഖണ്ഡത്തിൽ മിക്ക ഭാഗങ്ങളേയും കീഴടക്കി രാജ്യം ഭരി
ക്കാൻ നെപ്പോളിയന്റെ തലയിൽ എഴുതിയിരിക്കെ അന്യ
രാജ്യക്കാരുടെ അസൂയയും "കശുമ്പും" അദ്ദേഹത്തെ എന്തു
ചെയ്യും?

സങ്കലിതസൈന്യവും സമാധാനവും.

നെപ്പോളിയന്റെ അധഃപതനകാലത്തെ മാത്രം പ്ര
തീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഇംഗ്ലണ്ടും മററു ചില ചില്ലറ രാജാക്ക
ന്മാരും അദ്ദേഹത്തിനു വിപരീതമായി ഗൂഢകൃത്യങ്ങൾ തുട
രെത്തുടരെ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചതിയാലോചന ഫലി
ക്കാതേയും ജെയിംസ് കാട്ടേ ഇററൽ മുതലായ കൂട്ടർ നെപ്പോ
ളിയന്റെ കയ്യിൽപെട്ടും ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ പ്രയത്നങ്ങൾ മു
ഴുവനും ശിഥിലമായി വന്നപ്പോൾ അവർ പൂർവ്വാധികം ജാഗ്ര
തയോടുകൂടി നെപ്പോളിയന്റെ അധഃപതനത്തിനുള്ള വിഷ
ബീജങ്ങൾ വിതച്ചു. റഷ്യയേയും ആസ്ത്രിയയേയും സ്വീഡനേ
യും നെപ്പോളിയന്റെ വിരോധികളായി വേഷംകെട്ടിച്ചു യു
ദ്ധരംഗത്തിൽ ഇറക്കുവാൻ ഇംഗ്ലണ്ടു തഞ്ചം നോക്കി. മേൽ
പറഞ്ഞ മൂന്നു രാജ്യങ്ങളും ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ വാശ്രപാടിയിൽ ഭ്ര
മിച്ചുവശായി. ബാൾട്ടിക് കടലിൽവെച്ചു ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഈ
മൂന്നു രാജ്യങ്ങൾക്കു ചേർന്ന കപ്പലുകളെ നശിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു
ണ്ടായിട്ടുള്ള പൂർവ്വവൈരത്തെ ആസ്ത്രിയയും മററും വിസ്മരിച്ചു.
ലോഭമില്ലാതെ ദ്രവ്യസഹായം ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു ഈ മൂന്നു
രാജ്യങ്ങൾക്കും ലഭിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്റെ സ്ഥൈ

മനെത്ത വിലവെക്കുവാൻ അവൎക്ക തോന്നിയില്ല. പണം കിട്ടി
യാൽ എന്താണു പ്രവൎത്തിച്ചുകൂടാത്തതു്? ആസ്ത്രിയയും റഷ്യ
യും സ്വീഡനും ഒന്നായിചേൎന്നു് അഞ്ചുലക്ഷം സൈന്യങ്ങളെ
ഒരുക്കി. സമാധാനഉടമ്പടി നിലയിൽ ഇരിക്കെ മുൻകൂട്ടി അ
റിവുതരാതെ ആസ്ത്രിയയും മറ്റും യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെടുകയി
ല്ലെന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ വിചാരം. എന്നാൽ പൊ
ടുന്നനവെ ആയിരുന്നു സങ്കലിതസൈന്യം യുദ്ധം ആരംഭി
ച്ചതു്. എണ്പതിനായിരം സൈന്യങ്ങളുടെ അധിപതിയായി
മാക്ക എന്നാളെ ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തി നിശ്ചയിച്ചു. മാക്ക
അപാരമായ തന്റെ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി ഫ്രാൻസിന്റെ
നേരെ വെടിവെച്ചുതുടങ്ങി. ഒരു ലക്ഷം സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി
റഷ്യാചക്രവൎത്തിയും ആസ്ത്രിയയെ അനുകരിച്ചു. നെപ്പോളി
യന്റെ മിത്രമായിരുന്ന ബവേറിയാരാജാവിനെയും സങ്കലി
തസൈന്യം അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേൎത്തു. അപ്രതീക്ഷിതമാ
യ സങ്കലിതസൈന്യപരിശ്രമങ്ങളെക്കണ്ടു നെപ്പോളിയൻ
ലേശമെങ്കിലും പരിഭ്രമിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം തന്റെ സൈന്യങ്ങ
ളെ അതിവേഗത്തിൽ ഒരുക്കക്കൂട്ടി റൈൻനദിയേയും ഡാന്യൂ
ബ് നദിയേയും തരണംചെയ്തു് ആസ്ത്രിയയെ നാലുഭാഗത്തിൽ
നിന്നും എതിൎത്തു. നെപ്പോളിയന്റെ തീവ്രമായ പീരങ്കിപ്ര
യോഗത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണതയെ മുൻപുപലതവണയും അനുഭ
വിച്ചു യുദ്ധരംഗത്തിൽനിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞോടീട്ടുള്ള ആസ്ത്രി
യക്കാർ ഈ സന്ദൎഭത്തിലും അവരുടെ പൂൎവ്വപരിചയത്തെ പ്ര
ദൎശിപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല. ആസ്ത്രിയാസൈന്യം യുദ്ധക്കളത്തിൽ
നിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞോടി. നെപ്പോളിയൻ റഷ്യൻസൈന്യ
ങ്ങളേയും നാലുഭാഗത്തിൽനിന്നും എതിൎത്തു. സങ്കലിതസൈ
ന്യങ്ങൾക്കു് ആഹാരപദാൎത്ഥങ്ങളും ആവശ്യമുള്ള മറ്റു സാധ
നങ്ങളും കിട്ടാത്തവിധത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ വൈരികളെ
വളഞ്ഞു. സങ്കലിതസൈന്യത്തിൽ യുദ്ധാരംഭത്തിൽ ഉ
ണ്ടായിരുന്ന സൈന്യസംഖ്യ ക്രമേണ വൎദ്ധിച്ചു പത്തു ല

ക്ഷത്തിൽ കവിഞ്ഞു. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യം അഞ്ചു ലക്ഷത്തിൽ അധികം ഉണ്ടായില്ല. തന്റെ സൈന്യത്തെക്കാൾ ഒരു ഇരട്ടിയിൽ അധികം ബലമുള്ള സൈന്യത്തെ നെപ്പോളിയൻ തോല്പിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ജൎമ്മനിയിൽ പ്രവേശിച്ചു് ഒരു കോട്ടയെ കൈക്കലാക്കി. ബവേറിയ കീഴടങ്ങി. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യം ആസ്ട്രിയയുടെ തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ എത്തി. ആസ്ട്രിയാചക്രവൎത്തി പശ്ചാത്താപത്തോടുകൂടി നെപ്പോളിയനോടു സമാധാനം ചെയ്യേണമെന്നു് അപേക്ഷിച്ചു. യുദ്ധത്തെ വെറുതെ ദീൎഗ്ഘിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദുശ്ശീലം നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനു് ഒട്ടുംതന്നെ ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം സമാധാനത്തിനു് അനുവദിച്ചു. ആസ്ട്രിയയും ഫ്രാൻസും തമ്മിൽ സമാധാനമായതോടുകൂടി റഷ്യാചക്രവൎത്തിയും യുദ്ധത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചു.

നെപ്പോളിയനും ആസ്ട്രിയാചക്രവൎത്തിയും തമ്മിലുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച.

തടവുകാരായി പിടിക്കപ്പെട്ട റഷ്യക്കാരെയും ആസ്ട്രിയക്കാരെയും നെപ്പോളിയൻ സദയം സംരക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം ഭൂതദയയുടെ നിവാസസ്ഥാനമായി കാണപ്പെട്ടു. യുദ്ധത്തിൽ മുറിയേറ്റ സുഭടന്മാരെ അദ്ദേഹം തന്നെ ചികിത്സിച്ചു. ഒരു ചക്രവൎത്തി കാൽനടയായി നടന്നു ഭടന്മാരുടെ സമീപം ചെല്ലുകയും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ അറിഞ്ഞു നിവ്വഹിക്കുകയും അവരുടെ മുറി കെട്ടഴിച്ചു ശുദ്ധിചെയ്തു മരുന്നു വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ ഭടന്മാൎക്കുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷത്തെ കണക്കിടാൻ സാധിക്കുമൊ? ഉണങ്ങാത്ത മുറികളും കൂടി ഉണങ്ങില്ലേ? മഞ്ഞിലും മഴയിലും സാധാരണ ഭടനെപ്പോലെ യുദ്ധക്കളത്തിൽ നടന്നു കല്പനകൊടുക്കുന്ന സേനാനായകനെ സ്നേഹിക്കാത്ത ഭടന്മാരുണ്ടോ? തന്റെ ഭടന്മാരെ നെപ്പോളിയൻ സ്വന്തസഹോദരന്മാരെയെന്നപോലെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭടന്മാരെല്ലാം ആവേശ

ത്തോടുകൂടി മരണഭയമില്ലാതെ പോരുതിയിരുന്നതു്. അതുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരന്തരവിജയത്തിനുള്ള മൂലകാരണം. യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ച രണധീരന്മാരുടെ ശവസംസ്കാരം നെപ്പോളിയൻ തന്നെ നേരിട്ടു ചെയ്യിച്ചു. നെപ്പോളിയനെകണ്ടു സന്ധിസംസാരിക്കാൻ ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തി നെപ്പോളിയന്റെ കൂടാരത്തിൽ പരിചാരങ്ങളോടുകൂടി ഒരു ദിവസം എത്തി. ആഡംബരരഹിതവും ഒരു സാധാരണ ഭടന്റെ കൂടാരത്തിൽനിന്നു ലേശമെങ്കിലും വ്യത്യാസപ്പെടാത്തതും ആയ നെപ്പോളിയന്റെ കൂടാരത്തെ കണ്ടപ്പോൾ ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തി അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. അദ്ദേഹം നെപ്പോളിയന്റെ പരിശുദ്ധജീവിതത്തെകണ്ടു വിസ്മയിച്ചു, ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ദുർബ്ബോധനയിൽ പെട്ടുപോയതുകൊണ്ടു താൻ യുദ്ധത്തിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോയതാണെന്ന് ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തി നെപ്പോളിയനെ അറിയിച്ചു. "ഇംഗ്ലീഷുകാർ പ്രകൃത്യാതന്നെ കച്ചവടക്കാരാണ്. ലാഭനഷ്ടത്തെ ആലോചിച്ചു സൎവ്വകാൎയ്യങ്ങളേയും കച്ചവടരീതിയിൽ കാണുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാർ എന്തു ദുർബ്ബോധന ചെയ്യുവാനും മടിക്കുകയില്ല" എന്നു നെപ്പോളിയൻ മറുപടിപറഞ്ഞു. ഇംഗ്ലണ്ടൊഴികെ മറ്റുള്ള യൂറോപ്യരാജ്യാധിപതികളെല്ലാം നെപ്പോളിയനുമായി സമാധാനസന്ധിചെയ്തു.

പ്രജാധിപത്യഭരണപ്രചാരം.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വില്യംപിററ് മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തോടുകൂടി ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സമരാസക്തി അല്പം ശമിച്ചുവെങ്കിലും അസൂയയ്ക്കു കുറവുണ്ടായില്ല. നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസിലെ രാജാവായോ ചക്രവൎത്തിയായോ വാഴുന്നതിൽ അല്ലയായിരുന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അസൂയ. നെപ്പോളിയൻ യൂറോപ്പിൽ ഓരോ ദേശങ്ങളുമായി കടന്നു പിടിച്ച് അവിടവിടെ പ്രജാധിപത്യഭരണം സ്ഥാപിച്ച് ഒടുവിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലും കടന്നു കൂടുമൊ എന്നായിരുന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ഭയം

സ്വേച്ഛാഭരണത്തെനിലനിൎത്തിക്കൊണ്ടു പോരുവാൻ ഇംഗ്ലണ്ടു പ്രവൎത്തിക്കുന്നകൂട്ടത്തിൽ നെപ്പോളിയനുമായി സമാധാനം ചെയ്യാൻ തരമില്ലാതെ വന്നുചേൎന്നു. നെയ്പ്പിൾസ് രാജാവിനെക്കൊണ്ടു ഇംഗ്ലീഷുകാർ നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പടയെടുപ്പിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ ജോസഫിനെ സൈന്യസമേതം നെയ്പ്പിൾസ് രാജാവിന്റെ നേരെ അയച്ചു. യുദ്ധത്തിൽ നെയ്പ്പിൾസ് നാടുവാഴി തോററു "ഇന്നംപാടി". നെയ്പ്പിൾസ് രാജ്യത്തിൽ പ്രജാധിപത്യഭരണം സ്ഥാപിതമായി. അതിനിടയിൽ ഹോളണ്ടുരാജ്യത്തിൽ ചില കുഴപ്പങ്ങൾ നേരിടുകയാൽ നെപ്പോളിയൻ ആ രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു. ഹോളണ്ട് പ്രശസ്തിയേറിയ ഒരു വ്യവസായശാലയും അതിലെ നിവാസികൾ ഉത്സാഹശീലന്മാരും മുതലെടുപ്പു രാജ്യത്തിന്റെ വിസ്താരത്തിന്നനുസരിച്ചല്ലാതെ അത്യധികവും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു ഹോളണ്ടിനെ കൈക്കലാക്കേണമെന്നുള്ള അഭിനിവേശത്തോടുകൂടി ഇംഗ്ലണ്ടും മററു ചില യൂറോപ്യരാജ്യങ്ങളും വട്ടംകൂട്ടി. ഹോളണ്ടിലെ നിവാസികൾ പ്രജാധിപത്യഭരണാസക്തന്മാരായിരുന്നതുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ അവരെ സഹായിക്കാൻ കച്ചകെട്ടി. യുദ്ധത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ വിജയിയായി. ഹോളണ്ടിൽ പ്രജാധിപത്യഭരണം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഹോളണ്ടിലെ അധിപതിയായി നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സഹോദരനായ ലൂയിബോണപാർട്ടിനെ നിശ്ചയിച്ചു. ലൂയിയാകട്ടെ, ഭരണസാമൎത്ഥ്യത്തിലും ജനരഞ്ജനയിലും തന്റെ ജ്യേഷ്ഠനായ നെപ്പോളിയന്റെ പ്രഥമശിഷ്യനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഹോളണ്ടുനാട്ടുകാരെ മുഴുവനും തന്റെ ചൊല്പടിക്കുള്ളിലാക്കി. ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെമാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി രാജ്യഭാരം ചെയ്തു. ഇത്താല്യയെ രക്ഷിക്കാൻ നെപ്പോളിയൻ സുജനെ നിശ്ചയിച്ചു. ഹോളണ്ട്, സ്വിട്സർലാൻഡ്, ഇത്താലി, ജൎമ്മനി എന്നീ രാജ്യങ്ങളെയെല്ലാം നെപ്പോളിയൻ സ്വാധീനിച്ച് അവിടെയെല്ലാം പ്രജാധിപ

ത്യഭരണത്തെ ഉറപ്പിച്ചു. യൂജനെൻറ രാജ്യഭരണത്തിൽ ഇത്താല്യരാജ്യം പ്രഖ്യാതിയേയും ശാന്തിയേയും സമ്പാദിച്ചു. യൂറോപ്പിനെൻറ തോട്ടമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ലംബാർഡിയെ യൂജൻ സൎവ്വസസ്യപരിപൂൎണ്ണമായ നന്ദനോദ്യാനമാക്കിത്തീൎത്തു. ഇത്താലിയിൽ അവിടവിടെയായി ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടന്നിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം ആസ്ത്രിയക്കാരുടെ മേൽക്കോയ്മയായിരുന്നു. ആ പ്രദേശങ്ങളെയെല്ലാം യൂജൻ ആസ്ത്രിയക്കാരുടെ കോയ്മസ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് ആകൎഷിച്ച് അവിടങ്ങളിലും പ്രജാധിപത്യഭരണം സ്ഥാപിച്ചു. പിതൃവംശത്തിലുള്ള ഭക്തിയെ പ്രദൎശിപ്പിച്ച നെപ്പോളിയനെൻറ വാത്സല്യത്തിനു പാത്രീഭവിച്ച യൂജൻ നെപ്പോളിയനെൻറ മാഹാത്മ്യത്തെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി അദ്ദേഹത്തിനെൻറ ഇഷ്ടപ്രകാരം രാജ്യം ഭരിച്ചു. റോമരാജാക്കന്മാർ അനവധി ദ്രവ്യം ചിലവുചെയ്തു പണിയിച്ചിരുന്ന കെട്ടിടങ്ങളെയെല്ലാം നെപ്പോളിയൻ അററകുററം തീൎത്തു നാട്ടിന്നലങ്കാരമാക്കി വെച്ചു. റോമിലെ നാഗരിക മഹിമയെ വീണ്ടും സ്ഥാപിച്ചു.

യൂറോപ്പിലെ മഹച്ഛക്തികൾ തമ്മിലുള്ള പിണക്കം

യൂറോപ്പിൽ രണ്ടുമഹച്ഛക്തികളുടെ സംരംഭം ചാമ്പലിൽ കിടക്കുന്ന സ്ഫുലിംഗംപോലെ അന്തൎല്ലീനമായി കാണപ്പെട്ടു. സമുദ്രാധിപത്യം ഇംഗ്ലണ്ടിന്നും സ്ഥലാധിപത്യം ഫ്രാൻസിന്നും ആയി. ഇംഗ്ലീഷുകാർ കടൽക്കോയ്മയെ പ്രതിനിമിഷം വൎദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പാസിഫിക് സമുദ്രം, അത്ലാന്തിക് സമുദ്രം, ഏന്നുവേണ്ട ആർക്ടിക് സമുദ്രം, ഇന്ത്യൻസമുദ്രംഎന്നീ ജലങ്ങളിലുള്ള ദ്വീപുകളെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഓരോന്നായി പിടിച്ചടക്കി ചെങ്കോൽ ചെലുത്തിവന്നു. നെപ്പോളിയനാകട്ടെ ഫ്രാൻസിനു ചുററുമുള്ള രാജ്യങ്ങളെ കീഴടക്കി മേൽക്കോയ്മ നടത്തിവന്നു. സമുദ്രാധിപത്യംകൊണ്ടും തൃപ്തിപ്പെടാതെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ സ്ഥലാധിപത്യംകൂടി കൈക്കലാക്കേണമെന്നുദ്ദേശിച്ച് അതിനുവേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തു.

ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ള പ്രജകളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഇംഗ്ലീഷ രാജ്യഭരണാധികാരികൾ ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും ക്ഷേമത്തെയും പ്രശംസ്യരീതിയിൽ പരിപാലിച്ചുവന്നുവെങ്കിലും ഇതരരാജ്യങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും അവർ വക വെച്ചില്ല. നെപ്പോളിയൻ സ്വരാജ്യക്ഷേമത്തെ മാത്രമല്ല ഇതരരാജ്യക്ഷേമത്തെക്കൂടി നിലനിൎത്തിപ്പോരണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആ അഭിപ്രായത്തെ മുൻനിൎത്തി ഭരണത്തെ നിയന്ത്രണം ചെയ്തു. സ്വാൎത്ഥതല്പരന്മാരുടേയും പരോപകാര തല്പരന്മാരുടേയും അഭിപ്രായങ്ങൾ ഒരിക്കലും യോജിക്കുകയില്ല. അവർ എപ്പോഴും വിപരീതപദ്ധതികളെ അവലംബിക്കുകയെ ഉള്ളൂ. നെപ്പോളിയന്റെ പ്രജാധിപത്യ ഭരണത്തിലുള്ള ആസ്വാദ്യത യൂറോപ്പിൽ നാനാദിക്കിലും വ്യാപിച്ചു. ഐൎല്ലണ്ടുകാർ സ്വയംഭരണം കിട്ടേണമെന്നു ലഹളകൂട്ടിത്തുടങ്ങി. അവരെ സ്വയംഭരണഭ്രാന്തു ബാധിക്കാൻ കാരണം നെപ്പോളിയന്റെ പ്രജാധിപത്യമന്ത്രവാദം ആണെന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാർ വ്യാഖ്യാനിച്ചു. പ്രതിവിധിചെയ്യാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാർ തരം നോക്കിയിരിക്കെ ഒരു വഴിയുണ്ടായി. സ്പെയിൻ രാജ്യക്കാർ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ കടൽസൈന്യത്തെയും നെപ്പോളിയന്റെ കരസൈന്യത്തെയും പേടിച്ചു നടുവിൽ കിടന്നു നട്ടം തിരിയുകയായിരുന്നു. യുദ്ധകാലങ്ങളിൽ പ്രതിവൎഷം ഏഴരക്കോടി ഫ്രാങ്കുനാണ്യം സ്പെയിൻ നെപ്പോളിയന്നു കൊടുക്കാൻ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഏഴരക്കോടി നാണ്യം നെപ്പോളിയന്റെ ഖജാനയിൽചെന്നു വീഴുമ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ഖജാനമാത്രം വെറുതെയിരിക്കുന്നതു ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു രസമായില്ല. അവർ സ്പെയിൻ രാജ്യത്തേക്കു ചേൎന്ന കപ്പലുകളെ കൊള്ളയിട്ടു ധാരാളം പണം സമ്പാദിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടെ ഈ അന്യായത്തെപ്പററി ഇംഗ്ലീഷ് പാർലിമേണ്ടിൽ തന്നെ ചിലർ അപലപിക്കാതിരുന്നില്ല. ഫലം ഒന്നും ഉണ്ടായില്ലെന്നേയുള്ളൂ. സ്പെയിൻ ഇംഗ്ലണ്ടിനോടു യു

ദ്ധത്തിന്നു കോപ്പുകൂട്ടി. സ്പെയിൻകാരുടെ പിൻബലമായി നെപ്പോളിയൻ നിന്നു. സ്പെയിൻകാരുടെ നേരെ യുദ്ധം എന്നുള്ള പേരോടുകൂടി ഇംഗ്ലണ്ടും ഫ്രാൻസും തമ്മിൽ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. ഈ യുദ്ധത്തെയാണ് ട്രഫ്ളഗാർ യുദ്ധം എന്നു പറയുന്നതു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ ട്രഫ്ളഗാർ യുദ്ധത്തിൽ ജയംപ്രാപിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ആസ്ടർ ലിഡ്ജ് യുദ്ധത്തിലും വിജയിയായി. ട്രഫ്ളഗാറിലെ തോല്വിക്കുപകരം ആസ്ടർലിഡ്ജിലെ ജയംകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രധാനമന്ത്രിയായി ഫാക്സ് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ സ്നേഹിതൻ പ്രധാന മന്ത്രിയായതോടുകൂടി യുദ്ധം അവസാനിക്കുമെന്നു കരുതി നെപ്പോളിയൻ സന്തോഷിച്ചു. സന്ധി ചെയ്യേണമെന്നു ഫാക്സ് നെപ്പോളിയന്നു കത്തെഴുതി. സന്ധിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ട നിബന്ധനകളെപ്പററി നെപ്പോളിയൻ മറുപടി അയച്ചപ്പോൾ ആ നിബന്ധനകളെ ഇംഗ്ലീഷ് പാർലിമെണ്ട് അനുവദിക്കുകയില്ലെന്നു ഫാക്സിന്നു തോന്നി. നെപ്പോളിയന്റെ എഴുത്തു താഴെ കാണിച്ച പ്രകാരമായിരുന്നു:—

“ഇംഗ്ലീഷ്കാർ രാജ്യങ്ങളെ പിടിച്ചടക്കുന്നതിനെപ്പററി ഫ്രാൻസുകാർക്ക് അസൂയയില്ല. ആ രാജ്യങ്ങളുടെ നേരെ ഫ്രാൻസുകാർ യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെടുന്നതും ഇല്ല. ഫ്രാൻസുകാർ യൂറോപ്പിൽ പിടിച്ചടക്കീട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം ഇപ്പോൾ സമാധാനം ധാരാളം ഉണ്ട്. അമീൻസിൽ വെച്ചുണ്ടായ ഉടമ്പടിയിൽ ഒരു നിബന്ധനകൂടി കൂട്ടിച്ചേർക്കേണമെന്നു ഫ്രാൻസുകാർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഫ്രാൻസിലെ കച്ചവടവും കൈത്തൊഴിലും അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിന്നായി കടൽചുങ്കം പിരിക്കുവാൻ ആകുന്നു ഫ്രാൻസിന്റെ ഉദ്ദേശം. സ്വരാജ്യാഭ്യുദയത്തിന്നു വേണ്ടിയുള്ള സർവ്വസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളേയും ഭരിച്ചു കൊൾവാൻ ഫ്രാൻസിന്ന് അധികാരമുള്ളതും ആ അധികാരത്തെ മറെറാരുത്തന്ന് ഒരു കാലത്തും വിട്ടുകൊടുക്കാത്തതും ആകുന്നു.”

“സ്വദേശാഭിമാനത്തെ ഞാൻ എൻെറ ജീവനെ ഉപേക്ഷി
ച്ചിട്ടെങ്കിലും പരിപാലിക്കുന്നതാണ്” എന്നുള്ള ഖ്യാതിയെ
ഓരോ ലിപികളിലും അടക്കിവെച്ച് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പത്ര
ത്തെക്കണ്ടപ്പോൾ ഫാക്സ് നെപ്പോളിയനെ മനസാ അഭി
നന്ദിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് തടവുകാരെ മുഴുവനും നെപ്പോളിയൻ
വിട്ടയക്കാനും ഫ്രാൻസു തടവുകാരെ മുഴുവനും ഫാക്സ് വിട്ട
യക്കാനും പരസ്പരം സമ്മതിച്ചു. ഹാനോവർ രാജ്യം ഇം
ഗ്ലീഷ്കാർക്കു ചേരേണ്ടതായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ ആ രാ
ജ്യത്തെ പിടിച്ചടക്കി ജർമ്മനിക്കു വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.
ഹാനോവറിനെ ഇംഗ്ലീഷ്കാർക്കു തിരിയെ വിട്ടു കൊടുക്കാനും
അതിനു പകരം ജർമ്മനിക്കു വേറെ രാജ്യം കൊടുക്കാനും നെ
പ്പോളിയൻ സമ്മതിച്ചു. മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം സമാധാന
ഉടമ്പടി നടക്കുന്നതിനു മുമ്പെ ഫാക്സ് മരിച്ചു. സമാധാ
ന ഉടമ്പടി മുഴുവനും വാർത്താമാത്രമായി പരിണമിച്ചു.

ബെർലിൻ കല്പന

സങ്കലിത സൈന്യങ്ങളുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോൾ
നെപ്പോളിയൻ ആസ്ത്രിയക്കാരെ തോല്പിച്ച് ആസ്ത്രിയയുടെ
തലസ്ഥാന നഗരിയിലോളം എത്തിയെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടു
ണ്ടല്ലോ. ആ സന്ദർഭത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ ജിനോവയേ
യും ബെർലിൻ നഗരത്തേയും പിടിച്ചടക്കിയിരുന്നു. ജർമ്മനി
ക്കു ചേർന്നതായ പ്രഷ്യാ, സാക്സണി എന്നീ പ്രദേശങ്ങളേയും
നെപ്പോളിയൻ കീഴടക്കി. കീഴടക്കിയ രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം
പ്രജാധിപത്യഭരണത്തെ അദ്ദേഹം നടപ്പാക്കി. കരയിൽ
അനവധി രാജ്യങ്ങളെ പിടിച്ചടക്കി പ്രജാധിപത്യം ഏർപ്പെ
ടുത്തിയ നെപ്പോളിയനെ കടൽ യുദ്ധത്തിലല്ലാതെ ജയിക്കാ
ൻ തരമില്ലെന്ന് ഇംഗ്ലീഷ്കാർ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഫ്രാൻസു
രാജ്യത്തിലേക്കു ചരക്കു കയറ്റിക്കൊണ്ടു പോകുന്ന കപ്പലുക
ളെ ഒന്നൊഴിയാതെ ഇംഗ്ലാണ്ട് മടക്കി അയച്ചുതുടങ്ങി. അ
ത്രമാത്രമല്ല? ഫ്രാൻസിലേക്കും ഫ്രാൻസിൻെറ ബന്ധുക്കളായി

പരിവൎത്തിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിലേക്കും മദ്ധ്യസ്ഥ നിലയിൽ നിന്നു പോരുന്ന യാതൊരു രാജ്യക്കാരും കപ്പൽ വഴിയായി ചരക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ പാടില്ലെന്നും ഫ്രാൻസിൽ നിന്നു യാതൊരു ചരക്കും കയറ്റുമതി ചെയ്വാൻ പാടില്ലെന്നും ഈ നിബന്ധനകൾക്കു വിപരീതമായി ഗതാഗതം ചെയ്യുന്ന കപ്പലുകളെ പിടിച്ചുകെട്ടി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു ചേൎക്കുന്നതാണെന്നും ഇംഗ്ലീഷ്കാർ ഒരു കല്പന പുറപ്പെടീച്ചു. ഈ കല്പനയ്ക്കു എതിരായി നെപ്പോളിയനും ഒരു കല്പന പുറപ്പെടീച്ചു. ആ കല്പനയ്ക്കു ചരിത്രകാരന്മാർ "ബർലിൻ കല്പന" എന്നു പേർ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. നീതിശാസ്ത്ര നിപുണന്മാർ "ബെർല്ലിൻ കല്പനയെ" സാധൂകരിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. അഭിജ്ഞന്മാരാൽ ആന്തരക്ക വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും അത്രെ. ബെർലിൻ കല്പന എന്താണെന്ന് ആലോചിക്കാം:—

ബെർലിൻ 1806 നവമ്പ്ര് 26

"നാഗരികതയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള രാജ്യക്കാരൊന്നും അനുഷ്ഠിക്കാത്ത പദ്ധതികളെയാണ് ഇംഗ്ലണ്ട് അനുഷ്ഠിച്ചുകാണുന്നതു്. ശത്രുരാജ്യത്തിൽ ഉള്ള എല്ലാവരും ശത്രുക്കളാണെന്നുള്ള നിയമത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, യുദ്ധപരിധിക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന എല്ലാ കച്ചവടക്കപ്പലുകളെയും അതിലുള്ള ചരക്കുകളേയും പ്രയാണികളേയും പിടിച്ചടക്കുക എന്നുള്ള കൃത്യത്തെയാണ് ഇംഗ്ലണ്ട് ശീലിച്ചു കാണുന്നതു്. ശത്രുക്കളുടെ കപ്പലുകളെയും മദ്ധ്യസ്ഥ വൃത്തിയിലുള്ള രാജ്യക്കാരുടെ കപ്പലുകളേയും ഭേദമില്ലാതെ ഇംഗ്ലണ്ട് പിടിച്ചടക്കുന്നതു ന്യായമല്ല. ശാന്തിയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലും സമരമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും ഇംഗ്ലീഷ്കാർ അവരുടെ പടക്കപ്പലുകളെ അണിയണിയായി നിൎത്തിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ ഇംഗ്ലണ്ട് ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം ഫ്രാൻസിലെ വ്യാപാരത്തെ ഉന്മൂലനാശം ചെയ്യേണമെന്നായിരിക്കും. കേവലം മൃഗപ്രായന്മാരെപ്പോലെ ഇംഗ്ലണ്ട്കാർ പ്രവൎത്തിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ നമുക്കും അതുതരക്കാ

യി ചിലതെല്ലാം ചെയ്യേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെനാ
ട്ടുകാരോടു നാം താഴെ കാണിച്ച പ്രകാരം ആജ്ഞാപിക്കുന്നു.

(i) ഇംഗ്ലണ്ടുമായുള്ള കച്ചവടങ്ങളെയെല്ലാം നാം തട
ഞ്ഞിരിക്കുന്നു (ii) ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കുള്ള തപാലും മറ്റു സാമാ
നങ്ങളും അയക്കപ്പെടുന്നതല്ല (iii) നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലും ന
മ്മുടെ അധീനത്തിലുമുള്ള രാജ്യങ്ങളിലും നിവസിക്കുന്നോരിംഗ്ലീ
ഷുകാരെയെല്ലാം ആബാലവൃദ്ധം തടവുകാരായി പിടിക്കുന്ന
താണ്. അവരുടെ സ്ഥാവരജംഗമസ്വത്തുക്കൾ മുഴുവനും
നമ്മുടെ അധീനത്തിൽ പെട്ടേടത്തോളം ഫ്രാൻസിലേക്കു ചേ
രുന്നതാണ് (iv) ഇംഗ്ലീഷുസാമാനങ്ങളെ ആരും ഉപയോഗി
ക്കരുത്. ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടേയും അവരുടെ സഹായികളുടെ
യും സാമാനങ്ങളെയെല്ലാം ജപ്തിചെയ്തു ഫ്രാൻസിലേക്കു മുത
ൽകൂട്ടുന്നതാകുന്നു (v) നമ്മുടെ നാട്ടുകാരായ വ്യാപാരികൾ
ക്കു നഷ്ടംവരാതിരിക്കാൻവേണ്ടി അവരുടെ കൈവശത്തിൽ
നിന്നു ജപ്തി ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഇംഗ്ലീഷുസാമാനങ്ങളുടെ പകുതി
വില കൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്. (vi) ഈ വിളംബരത്തിനു
ശേഷം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നോ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ മേൽക്കോയ്മയെ
സമ്മതിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നോ നമ്മുടെ രാജ്യക്കരയിൽ
വരുന്ന കപ്പലുകളെ ഒന്നും വിട്ടയക്കുന്നതല്ല. ആ കപ്പലുകൾ
സാമാനങ്ങളുടക്കം ഫ്രാൻസിലേക്കു ചേരുന്നതാകുന്നു. (vii) ഈ
വിളംബരത്തിനു വിപരീതമായി, ചതിയായൊ രഹസ്യമാ
യൊ വ്യാപരിക്കുന്ന നാട്ടുകാരുടെ സർവ്വസ്വത്തുക്കളേയും ജപ്തി
ചെയ്തു രാജകീയ ഭണ്ഡാഗാരത്തിൽ മുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാ
ണ് (viii) ഈ വിളംബരം സംബന്ധമായ ആക്ഷേപങ്ങളെ
മുഴുവനും വിചാരണചെയ്തു തീർപ്പുകല്പിക്കാൻ പാരീസിലും മി
ലാൻ പട്ടണത്തിലും രണ്ടു നീതിന്യായക്കോടതികൾ സ്ഥാ
പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സങ്കടമുള്ളവർ ആ കോടതികളിൽ ആ
ക്ഷേപം ബോധിപ്പിച്ചു കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. (ix) നമ്മുടെ ഭ
രണത്തിൻ കീഴിലുള്ള എല്ലാവരും ഈ കല്പനകളെ പ്രത്യക്ഷ
മം അനുഷ്ഠിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ബർലിൻ കല്പന പുറപ്പെട്ട് അധിക ദിവസം കഴിയുന്നതി
ന മുമ്പെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നും മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും
ഫ്രാൻസിലേക്ക ചരക്കുകൾ വരാതെ ആയി. പഞ്ചസാര കി
ട്ടാതെയാണ ഫ്രാൻസ് അധികം കഴങ്ങിയത്. നെപ്പോളി
യൻ ഉടനെ ബീററ് രൂട്ടിൽ (ശർക്കരക്കിഴങ്ങിൽ) നിന്ന പഞ്ച
സാരയുണ്ടാക്കാൻ ഏർപ്പാടചെയ്തു. കാപ്പിക്കുരു കിട്ടാതെ ആ
യപ്പോൾ അതിന്നപകരം ചിക്കാരിപ്പൊടി ഉപയോഗപ്പെട
ത്തി. ഇതിന്നിടക്ക റഷ്യയും ആസ്ത്രിയയും നെപ്പോളിയന്റെ
നേരെ വീണ്ടും പടയെടുത്തു. വിസ്തുലാ നദിയേയും ഓഡർ
നദിയേയും കടന്ന നെപ്പോളിയൻ റഷ്യക്കാരെ ഓടിച്ചു. യു
ദ്ധത്തിൽ തോററപ്പോൾ റഷ്യ ഫ്രാൻസിനോട സമാധാന
ത്തിന്നപേക്ഷിച്ചു. റഷ്യയും ആസ്ത്രിയയും സമാധാന ഉടമ്പ
ടി എഴുതി. ഇംഗ്ലണ്ട് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ തുർക്കിയെക്കൊണ്ട
നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പടയെടുപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇം
ഗ്ലീഷുകാർ ഡാർഡനൽസ്സിൽ വന്ന തുർക്കിക്കാരെ യുദ്ധം ചെ
യ്യാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടും തുർക്കി യുദ്ധത്തിന്ന പുറപ്പെട്ടില്ല.
"ഞങ്ങളോടുകൂടി ചേൎന്ന നിങ്ങൾ നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ
യുദ്ധം ചെയ്യാത്തപക്ഷം രണ്ടുമണിക്കൂർ നേരത്തിന്നുള്ളിൽ
നിങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനമായ കൺസ്ടാന്റിനോപ്പിൾ പട്ട
ണത്തെ ഭസ്മമാക്കും" എന്നുപറഞ്ഞ് ഇംഗ്ലീഷുകാർ തുർക്കിയെ
ഭയപ്പെടുത്തി. കൺസ്ടാന്റിനോപ്പിൾ പട്ടണത്തിൽ താ
മസിച്ചിരുന്ന ഫ്രാൻസ് മന്ത്രി സെബാസ്ടിയാനി എന്നാൾ
സ്വരാജ്യരക്ഷക്കുവേണ്ടി ഇംഗ്ലീഷുകാരോട യുദ്ധം ചെയ്യാൻ
തുർക്കിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. തുർക്കിയും ഇംഗ്ലണ്ടും തമ്മിൽ യുദ്ധം
ആരംഭിച്ചു. തുർക്കി വിജയം പ്രാപിച്ചു. സെബാസ്ടിയാ
നിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം വിജയം ലഭിക്കാനിടയായതുകൊ
ണ്ട തുർക്കി നെപ്പോളിയന്റെ മിത്രമായിത്തീൎന്ന. റഷ്യാ ച
ക്രവത്തി, നെപ്പോളിയനുമായുള്ള ഉടമ്പടിക്കശേഷം ഇംഗ്ലീ
ഷുകാരുടെ വിരോധിയായിത്തീൎന്ന. "ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ നേരെ

ഫ്രാൻസ് ഏതേതു രീതിയിൽ പെരുമാറുന്നുവൊ അതേ രീതിയിൽ പെരുമാറാൻ റഷ്യയും ഒരുക്കമാണെന്നു" റഷ്യാ ചക്രവൎത്തി നെപ്പോളിയനോടു പറയുകയുണ്ടായി. തുൎക്കി, ഓസ്ത്രിയാ, ജൎമ്മനി, ഹോളണ്ട്, റഷ്യ, ഇതാലി സ്വിട്സർലാൻഡ് എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ നെപ്പോളിയന്റെ ഉറ്റമിത്രങ്ങളായി വൎത്തിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ കടലിൽ എന്നപോലെ നെപ്പോളിയൻ കരയിൽ ഏകഛത്രാധിപത്യംവഹിച്ചു. ലൂയിക്കും ഹാർട്ടൻസിക്കും തമ്മിൽ നടന്ന വിവാഹത്തെപ്പറ്റി മുമ്പിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ഹാർട്ടൻസി ഒരു പുരുഷപ്രജയെ പ്രസവിച്ചു. ജോസഫൈന്റെ സൎവ്വസ്വമായ ആ സന്താനം അചിരേണ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. ഹാർട്ടൻസിയും ജോസഫൈനും ദുഃഖസാഗരത്തിൽ മുഴുകി. നെപ്പോളിയൻ യുദ്ധക്കളത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ വൎത്തമാനം അറിഞ്ഞതു്. യുദ്ധാങ്കണത്തിൽ നിന്നു ഹാർട്ടൻസിക്കും ജോസഫൈനും അദ്ദേഹം കൂടക്കൂടെ സാന്ത്വനപത്രങ്ങൾ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വൈരികൾ അനൎഗ്ഗളമായി പീരങ്കിയുണ്ടയെ കോരിച്ചൊരിയുന്ന സമയത്തുംകൂടി നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനു തന്റെ ഭാൎയ്യക്കും ബന്ധുക്കൾക്കും സാന്ത്വന പത്രങ്ങൾ എഴുതുവാൻ സൌകൎയ്യവും മനഃസ്ഥൈൎയ്യവും ഉണ്ടായതോൎക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധീരതയേയും ലോകപരിജ്ഞാനത്തേയുംഎങ്ങിനെയാണു സ്തുതിക്കാതിരിക്കുക? യുദ്ധക്കളത്തിൽ നിന്നു പാരീസിൽ എത്തിയ ഉടനെ നെപ്പോളിയൻ രാജ്യഭരണ പരിഷ്കാരം ചെയ്വാൻ ബദ്ധശ്രദ്ധനായി പുറപ്പെട്ടു.

ആലോചന സഭാദ്ധ്യക്ഷത.

നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ആലോചനസഭയിൽ അറിവും ലോകപരിചയവും ഉള്ളവരെ മാത്രമെ തിരഞ്ഞെടുത്തുള്ളു. ഫ്ളാറെൻസ്, ട്യൂറിൻ മുതലായ പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരേയും ഭരണതന്ത്രജ്ഞന്മാരേയും പാരിസ് പട്ടണത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി അവരുടെ അഭി

പ്രായങ്ങളെ അറിഞ്ഞു സ്വീകാരയോഗ്യങ്ങളായ ഉപദേശങ്ങ
ളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഭരണരീതിയെ നവീകരണം ചെ
യ്തു നെപ്പോളിയൻ രാജ്യകാൎയ്യാലോചനാസഭയെ വളരെ ഗൌ
രവത്തോടെ പരിപാലിച്ചു. ആ സഭയിൽ പാരീസ്നഗര
ത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല പ്രവേശനം ഉണ്ടായിരുന്ന
തു്. കീഴടക്കപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളിലുള്ള യോഗ്യന്മാൎക്കെല്ലാം ആ
സഭയിൽ പ്രവേശനം സിദ്ധിച്ചു. സഭയിൽ അഗ്രാസനാധി
പത്യം വഹിച്ചിരുന്നതു നെപ്പോളിയൻതന്നെ ആയിരുന്നു.
രാജ്യകാൎയ്യങ്ങളെ നിൎവ്വഹിക്കുവാൻവേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ പാ
രീസ്നഗരത്തിൽനിന്നു പുറമെ പോയിരിക്കുംസമയങ്ങളിൽ
പ്രധാനമന്ത്രി അഗ്രാസനാധിപത്യം വഹിക്കും. സഭയിൽ അ
വനവന്റെ അഭിപ്രായത്തെ തുറന്നു പറയുവാൻ സഭ്യന്മാ
ൎക്കെല്ലാം സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭൂരിപക്ഷക്കാരുടെ അ
ഭിപ്രായം അനുസരിച്ചായിരുന്നു കാൎയ്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്ക
പ്പെട്ടിരുന്നതു്. സാധാരണയായി രാവിലെ ഒമ്പതുമണിമു
തൽ വൈകുന്നേരം അഞ്ചുമണിവരെ സഭയിൽ കാൎയ്യാലോ
ചനകളും തത്സംബന്ധമായ മറ്റു പ്രവൃത്തികളും നടന്നുകൊ
ണ്ടിരിക്കും. കാൎയ്യഗൌരവത്തിന്നനുസരിച്ചു ചിലപ്പോൾ രാ
ത്രികാലങ്ങളിലും സഭകൂടാറുണ്ടായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ ഇ
രിക്കുന്ന പീഠം മറ്റുള്ളവരുടെ പീഠങ്ങളെക്കാൾ അല്പം പൊ
ങ്ങിയതും അലങ്കാരക്കൂടിയതും ആയിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ
സഭയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ വാദ്യഘോഷം ഉണ്ടായിരിക്കും.
പ്രസംഗവിഷയത്തെ ചുരുക്കിയും കാൎയ്യങ്ങളെ ലേശമെങ്കിലും
വിട്ടൊഴിക്കാതെയും പ്രസംഗിക്കാൻ നെപ്പോളിയന്നു സഹ
ജമായ വാക്പാടവവും സാമൎത്ഥ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ചുങ്കംവകു
യായുള്ള ആദായത്തെ മുഴുവനും മടക്കാതെ ചിലവിന്നായി
വിട്ടുകൊടുക്കേണമെന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ അഭി
പ്രായം. അതനുസരിച്ചു ചുങ്കം പിരിവുസംഖ്യ മുഴുവനും സൈ
നികവകുപ്പിലേക്കായി നീക്കിവെക്കപ്പെട്ടു. ഈ വിഷയത്തിൽ

നെപ്പോളിയനും മാല്ലെട്ട് എന്ന ആളും തമ്മിൽ അല്പം വാ
ഗ്വാദത്തിന്നിടയായി. ആ വാഗ്വാദത്തെ താഴെ ചേൎക്കുന്നു.

മാല്ലെററ് — സൈന്യവകുപ്പിലേക്ക് അധികച്ചിലവു ചെയ്യുന്ന
തുകൊണ്ടു മററു വകുപ്പുകളിൽ വളരെ കഷ്ടം നേരിടുന്നു
ണ്ടല്ലൊ.

നെപ്പോളിയൻ — ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിലെ പുരുഷന്മാരെല്ലാം
സൈന്യവകുപ്പിൽ പെട്ടവരാണെന്നു നിങ്ങൾ ഓൎക്കുന്നി
ല്ലെ? പ്രായപൂൎത്തി വന്നിട്ടുള്ളവരെല്ലാം സൈന്യവകുപ്പിൽ
ചേൎന്നുകൊള്ളണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമായിരിക്കെ സൈന്യ
വകുപ്പിലേക്കു ചിലവുചെയ്യുന്ന പണത്തെ എല്ലാവരും അ
നുഭവിക്കുന്നതാണെന്നു ഓൎക്കേണ്ടതാണ്.

മാല്ലെററ് — സൈന്യവകുപ്പിലേക്കായി പ്രത്യേകം ചിലവുചെ
യ്യുന്ന പണംകൊണ്ടു ഭടന്മാൎക്കു വിശേഷവിധിയായ യാ
തൊരു ഗുണവും സിദ്ധിക്കുന്നില്ലെ?

നെപ്പോളിയൻ — ഞാൻ ഭടന്മാരെ മററുള്ളവരെക്കാൾ സ്നേ
ഹിക്കുന്നുവെന്നും അവൎക്കു വിശേഷവിധിയായി ഉപകാരം
ചെയ്യുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞ് എന്നെ കുററപ്പെടുത്തുന്നതു ശ
രിയല്ല. ഭടന്മാരുടെ ജീവിതം എത്രയോ ദുൎഘടമാകുന്നു.
ഉന്നതമായ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്ന് ആജ്ഞാപിക്കു
ന്നതുപോലെ അത്ര എളുപ്പമായ പ്രവൃത്തിയല്ല ഒരു ഭട
ന്റെ ദിനചൎയ്യ. സ്വരാജ്യത്തിന്നായി സൎവ്വദാ പ്രവൃത്തി
എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭടന്മാരുടെ കഷ്ടങ്ങളെപ്പററി പൂ
ൎണ്ണമായി അറിയുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുകയില്ല.

പാരീസ് പരിഷ്കാരം.

ഈ സംഭാഷണത്തിൽനിന്നു നെപ്പോളിയൻ ഭടന്മാരെ
നിൎവ്യാജം സ്നേഹിച്ചിരുന്നുവെന്നും രാജ്യരക്ഷയുടെ അടിസ്ഥാ
നം ഭടന്മാരാണെന്നു തീൎച്ചപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെന്നും തെളിയു
ന്നു. സൈന്യവകുപ്പിൽ നെപ്പോളിയൻ പല ചട്ടങ്ങളും ഏ
ൎപ്പെടുത്തി. ഭടന്മാരെ അദ്ദേഹം മൂന്നുതരക്കാരായി പിരിച്ചു.
യൌവ്വനയുക്തന്മാരും ധൈൎയ്യശാലികളും ആയ ഭടന്മാരെ

ഒന്നാംതരക്കാരായും, വിവാഹംകഴിഞ്ഞവരും മദ്ധ്യവയസ്കന്മാരും ആയവരെ രണ്ടാംതരക്കാരായും മദ്ധ്യവയസ്സ കഴിഞ്ഞവരെ മൂന്നാംതരക്കാരായും പിരിച്ചു. ഒന്നാംതരക്കാരെ ഫ്രാൻസിൻെറ അതൃത്തികളെ സംരക്ഷിക്കാൻ നിയമിച്ചു. ദൂരദേശത്തിൽ യുദ്ധയാത്രചെയ്യുന്നതിന്നും ഒന്നാംതരക്കാരെ തന്നെയാണ നിയമിച്ചത്. പിടിച്ചടക്കപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളുടെ സമാധാനരക്ഷയ്ക്കായി രണ്ടാംതരക്കാരെ നെപ്പോളിയൻ അതാതു രാജ്യങ്ങളിൽ താമസിപ്പിച്ചു. മൂന്നാംതരക്കാരെ ഉൾനാടുകളിലെ കാവലാളികളായി പാർപ്പിച്ചു നെപ്പോളിയൻെറസൈന്യവിഭാഗം പ്രജകൾക്കെല്ലാം തൃപ്തിയേയും സന്തോഷത്തേയും ഉണ്ടാക്കി. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൻെറ ഉന്നതിക്കായി എല്ലാവരും എല്ലാപ്പോഴും പ്രവൎത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ളബോധത്തെ നെപ്പോളിയൻ പ്രജകളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെല്ലാം അങ്കുരിപ്പിച്ചു. ഒരു നിമിഷനേരത്തിന്നുള്ളിൽ സൈന്യങ്ങളെയെല്ലാം ഏകോപിച്ചു തീവ്രമായ യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെടുവാൻ നെപ്പോളിയന്നു പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സൈനികവകുപ്പിലെ നിയമങ്ങൾ അത്ര സുഗമവും അനുസരണക്കേടു കാണിക്കുന്നുവൎക്കുള്ള ശിക്ഷ അതികഠിനവും ഭടന്മാൎക്ക് നെപ്പോളിയൻെറ നേരെയുള്ള സ്നേഹം നിഷ്കളങ്കവും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള സൈന്യപരിപാലനം നെപ്പോളിയനെപ്പോലെ മററാൎക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദൃഷ്ടി സൈന്യവകുപ്പിൽ എത്ര സൂക്ഷ്മമായി പതിഞ്ഞിരുന്നുവൊ അതിൽ ഒട്ടുംതന്നെ കുറവുകൂടാതെ മററുള്ള സകലരാജ്യകാൎയ്യങ്ങളിലും പതിഞ്ഞിരുന്നു. നാല്പതിനായിരം നാഴിക നീളത്തിലുള്ള പാത നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ വെട്ടിത്തെളിയിച്ചു. കച്ചവടക്കാരുടെ സൌകൎയ്യത്തിന്നായി പതിനാലു ചന്തകളും അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. അദ്ദേഹം പണിയിച്ചിട്ടുള്ള ചന്തപ്പുരകൾ യാതൊരു കേടുപാടും കൂടാതെ, ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൻെറ അലങ്കാരമായി മാത്രമല്ല,

യൂറോപ്യഖണ്ഡത്തിന്നു മുഴുവനും അലങ്കാരമായി ഇന്നും നി
ലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. വഞ്ചിവഴിക്കുള്ള യാത്രകളേയും കച്ചവടച്ചര
ക്കുകളുടെ ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങളേയും അനായാസേന നിർവ്വഹി
ക്കാൻവേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ രണ്ടു വലിയ തോടുകൾ വെട്ടി.
മാഡലിനിക്ഷേത്രവും, വൻറാമിമാളികയും കാരൊസൽ എ
ഡ്രോയൽ എന്നീ സ്തംഭങ്ങളും നെപ്പോളിയൻ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള
താകുന്നു. ഫ്രാൻസിലെ കച്ചവടവും കൈത്തൊഴിലും യാതൊ
രു പ്രതിബന്ധവും കൂടാതെ ഉപൎയ്യുപരി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു.
കടൽവ്യാപാരത്തെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ നിരോധിച്ചതിന്റെ ഫല
മായി ഫ്രാൻസിന്റെ കൈത്തൊഴിൽ തഴച്ചുവളർന്നു. പാതക
ളിൽകൂടി ചരക്കു കയററിപ്പോകുന്ന വണ്ടികൾക്കും തോടുക
ളിലും നദികളിലുംകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന ചരക്കുവള്ളങ്ങൾക്കും
കണക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. വിദ്വാന്മാരെപ്പററി നെപ്പോളിയൻ
ഉപന്യാസങ്ങൾ എഴുതി. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പ
ണ്ഡിതനും വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥകാരകനും ആയ സാർവാൾട്ടർ
സ്കോട്ടിനെപ്പററി നെപ്പോളിയൻ എഴുതിയ ഉപന്യാസം ഒ
രു സാഹിത്യകൌസ്തുഭമായിത്തീൎന്നിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം കാൎയ്യാ
ലോചനസഭയ്ക്കു എഴുതീട്ടുള്ള കത്തുകളേയും പ്രജാധിപത്യഭര
ണാദ്ധ്യക്ഷന്മാൎക്കയച്ചിട്ടുള്ള കത്തുകളേയുംകൂട്ടിച്ചേൎത്തു 1619-ാം
സംവത്സരത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ ആ വിഷയങ്ങൾ
എഴു വലിയ പുസ്തകങ്ങളായിട്ടാണു പുറത്തിറങ്ങിയതു്. 1807
നവമ്പർമാസം 14-ാംനു നെപ്പോളിയൻ മോഷെർ എന്ന
മന്ത്രിക്കയച്ച ഒരു കത്തിനെ താഴെ ചേൎക്കുന്നു. ആ കത്തിൽ
നിന്നു നെപ്പോളിയൻ സ്വരാജ്യാഭിവൃദ്ധിയിൽ എത്ര ദൃഢമാ
യി മനസ്സുവെച്ചിരുന്നുവെന്നു കാണാവുന്നതാണ് "ഞാൻ പാ
രീസ് നഗരപരിഷ്കരണത്തിന്നായി ശേഖരിച്ചുവെച്ചതായ 80
ലക്ഷം ഫ്രാങ്കനാണ്യങ്ങൾ അയച്ചതു കിട്ടിയിരിക്കുമല്ലൊ. ന
ഗരാഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടപ്പെട്ടതായ പന്ഥാവുകളിലെല്ലാം നിങ്ങ
ളുടെ ദൃഷ്ടിപതിയുന്നുണ്ടായിരിക്കുമല്ലൊ? ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടു

ള്ള പരിഷ്കാരങ്ങളിൽ ഏതാനും ചിലതു് ഒട്ടുംതന്നെ ആദായ
ത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല. എങ്കിലും അവ നമ്മുടെ പട്ടണത്തി
ന്നു് എന്നെന്നും അലങ്കാരമായിരിക്കും. നാടകശാലകളും, ച
ന്തപ്പുരകളും മുതലായതിൽനിന്നു ധാരാളം ആദായം ഉണ്ടാ
കുന്നതാണു്. കച്ചവടത്തിന്നുവേണ്ടി പാണ്ടികശാലകളും പണി
യിക്കുന്നതു ഉത്തമമായിരിക്കും. രാജ്യഭരണാധികാരികളും മുൻ
കൂർ പണംമുടക്കി പ്രജകളുടെ സൌകര്യത്തിന്നായി കെട്ടിട
ങ്ങളും പണിയിക്കുന്നതായാൽ അവകളിൽനിന്നു ചിലവുചെ
യ്തതിൽ എത്രയോ അധികം ആദായം കാലക്രമേണ സിദ്ധി
ക്കുന്നതായിരിക്കും. നമ്മുടെ രാജ്യാഭിവൃദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു ചി
ലവുചെയ്യപ്പെടുന്ന ദ്രവ്യം ഒരിക്കലും വ്യർത്ഥമായി വരികയി
ല്ല. ടിലാനിൽനിന്നു പാരീസിലേക്കും റൈനിൽനിന്നു സയോ
നിലേക്കും രണ്ടു തോടുകളും വെട്ടേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. ഈ തോടു
കളും വെട്ടാൻ വേണ്ടിവരുന്ന പണത്തിന്നായി രാജഭണ്ഡാഗാ
രത്തിൽ കൈവെക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഒരു തോടു വെട്ടിയ
ശേഷം അതിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ആദായംകൊണ്ടു മറേറതും വെ
ട്ടിത്തീർക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. ഈ തോടുകളെ വെട്ടി അ
വസാനിപ്പിക്കുന്നതോടുകൂടി നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ വ്യാപാര
പുഷ്ടി പ്രബലപ്പെടുകയും തന്മൂലം ആദായം അധികമാവുക
യുംചെയ്യും. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒരു തോടുവെട്ടേണമെങ്കിൽ അതി
ന്നു വേണ്ടിവരുന്ന ചിലവു കണക്കാക്കി ഒരു പ്രഭുവിന്നു കരാ
റുകൊടുക്കുകയും അദ്ദേഹം ചിലവുചെയ്തിട്ടുള്ള പണത്തെ പി
ന്നീടു കിട്ടുന്ന ആദായത്തിൽനിന്നു വസൂലാക്കിയെടുക്കാൻ
അനുവദിക്കുകയും ആണു ഭരണാധികാരികൾ ചെയ്യാറുള്ള
തു്. എന്നാൽ നാം അങ്ങിനെ ചെയ്യേണമെന്നില്ല. മുൻകൂ
ട്ടി നാംതന്നെ പണം ചിലവുചെയ്യുക. ചിലവുചെയ്ത പണ
ത്തെ നമുക്കുതന്നെ ഈടാക്കുകയും ചെയ്യാം. മുൻകൂറായി പ
ണം ചിലവുചെയ്യേണമെങ്കിൽ പണം എവിടെ എന്നുള്ള
വിചാരം താങ്കൾക്കു വേണ്ട. നഗരാഭിവൃദ്ധിക്കായി എന്തെ

ള്ളാകാരം ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് ഒരു കണക്ക തയ്യാറാക്കിയാൽ പണം ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിത്തരാം. നഗരശുചീകരണത്തിന്ന വേണ്ടപ്പെട്ട മാറ്റങ്ങളേയും ഗതാഗതസൌകൎയ്യങ്ങളേയും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളണം." ഈ പത്രത്തിൽനിന്ന നെപ്പോളിയന്റെ സ്വരാജ്യസ്നേഹവും പ്രജാവാത്സല്യവും വ്യക്തമായി തെളിയുന്നു. രാജ്യങ്ങളെ കീഴടക്കി കഴിയുന്നേടത്തോളം പണംസമ്പാദിച്ച ഭൂലോകവൈശ്രവണനായി ചെങ്കോൽ ചെലുത്തണമെന്നുള്ള വിചാരം നെപ്പോളിയന്ന് ഒരു കാലത്തും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. താൻ സമ്പാദിക്കുന്ന പണത്തെ മുഴുവനും ജനോപകാരമായി ചിലവുചെയ്യേണമെന്നേ അദ്ദേഹത്തിന്ന വിചാരമുള്ളു. രാജപാതകളുടെ ഇരുവശങ്ങളിലും മനുഷ്യസഞ്ചാരത്തിന്നുള്ള ഊടുപാതകളെ നെപ്പോളിയൻ നിൎമ്മിച്ചു. ചന്തസ്ഥലങ്ങളിൽപോയി രാജ്യവാസികൾ വ്യാപാരംചെയ്യുമ്പോൾ അവൎക്ക വെയിലുംമഴയും തട്ടാതിരിക്കാൻവേണ്ടി മേൽപ്പുരകൾ കെട്ടിച്ചു. കശാപ്പുകടകൾക്ക പ്രത്യേകസ്ഥലങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ രാജ്യഭരണകാലത്തിൽ അദ്ദേഹം വിദ്വാന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു അവൎക്ക വേണ്ടപ്പെട്ട ദ്രവ്യസഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിൽ നെപ്പോളിയന്ന് ഒട്ടും മടിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. യുദ്ധതന്ത്രങ്ങളിൽ എന്നപോലെ രാജ്യഭരണതന്ത്രങ്ങളിലും ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളിലും അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാതിസമ്പാദിച്ചു. യുദ്ധകാൎയ്യങ്ങളിൽ ധീരതയും സാമൎത്ഥ്യവും പ്രദൎശിപ്പിക്കുന്ന യുദ്ധവീരന്മാൎക്ക ഡ്യൂക്ക് (പ്രഭു) എന്നുള്ള സ്ഥാനവും ദേശീയഗവൎണ്ണൎമാൎക്ക കൌണ്ട് എന്നുള്ള പദവിയും നെപ്പോളിയൻ കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. ഇതു കൂടാതെ മറ്റുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങളൊന്നും നെപ്പോളിയൻ ആൎക്കും കൊടുക്കാറില്ല. സ്വരാജ്യസ്നേഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ അധികമായ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ മറ്റൊന്നും ഇല്ലെന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ അഭിപ്രായം. പരമ്പരയായ രാജവംശക്കാർ രാജ്യഭരണം ചെയ്യുവരേണമെന്നാണല്ലോ പ്രഭുക്കന്മാ

ങ്ങടെ അഭിനിവേശം. അവരുടെ അഭിനിവേശത്തിനുള്ള പ്ര
തിഫലമാണെന്നു തോന്നുമാറു പ്രഭുക്കന്മാൎക്കു് അനവധി സ്ഥാ
നമാനങ്ങളും സമ്പത്തുകളും രാജാക്കന്മാർ മുൻകാലത്തിൽ
കൊടുത്തിരുന്നു. പ്രജാധിപത്യ ഭരണാസക്തനായ നെപ്പോ
ളിയന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പ്രഭുവെന്നും സാമാന്യനെന്നും ഉള്ള
വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രാജ്യഭരണ സൌകൎയ്യങ്ങളെ
യും ക്ഷേമത്തെയും അനുഭവിക്കാൻ പ്രജകളെല്ലാവരും ഒരു
പോലെ അൎഹന്മാരാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ ത്രിവിധകരണ
ങ്ങളാലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി. പ്രഭുക്കൾ കൊടുക്കുന്ന കരത്തി
ന്റെ തോതൊന്നു വേറെ, സാമാന്യന്മാർ കൊടുക്കുന്ന കര
ത്തിന്റെ തോതു വേറെ, എന്നുള്ള ചട്ടം മുമ്പുണ്ടായിരുന്നുവെ
ങ്കിലും നെപ്പോളിയൻ അതിനെ ഇല്ലായ്മചെയ്തു. ദരിദ്രനെ
ന്നും പണക്കാരനെന്നും ഉള്ള വ്യത്യാസം അസ്തമിച്ചു. പ്രഭു
ക്കന്മാൎക്കുള്ള നിയമം വേറെ, സാമാന്യന്മാൎക്കു നിയമം വേറെ
എന്നുള്ള പക്ഷഭേദം നെപ്പോളിയന്റെ ഭരണകാലത്തിൽ ഇ
ല്ലാതെയായി. ഇങ്ങിനെയൊക്കെയായിരുന്നാലും പരമ്പരാ
വകാശികളായ പ്രഭുക്കന്മാരെ നെപ്പോളിയൻ നിന്ദിച്ചുവെ
ന്നോ മറ്റു വിധത്തിൽ തൃണീകരിച്ചുവെന്നോ വിചാരിച്ചു
പോകരുതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഋജുബുദ്ധിയും സമഭാവന
യും എല്ലാവരിലും ഒരുപോലെ വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതേയു
ള്ളൂ. ഒരു കലാശാലയിലെ പണ്ഡിതർ പ്രഭുക്കന്മാരെ അപ
ലപിച്ചു സംസാരിച്ചുവെന്നു നെപ്പോളിയനു് അറിവുകിട്ടി.
അദ്ദേഹം ഉടനെ തന്നെ ആ പണ്ഡിതരെ ഉദ്യോഗത്തിൽ
നിന്നു പിരിച്ചയച്ചു.

ബുദ്ധിയുടെ സ്ഥിരത.

റഷ്യാരാജ്യനിവാസിയായ കൌണ്ട് ടിലിലി, എന്നാൾ
നെപ്പോളിയന്റെ പ്രജാധിപത്യ ഭരണത്തെ വേരോടെ പ
റിച്ചു കളയുവാൻ വേണ്ടപ്പെട്ട ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു്
അലക്സാണ്ടർ ചക്രവൎത്തി മുഖാന്തരം നെപ്പോളിയനു് അറി

ഷ്ടകിട്ടി. "സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതമായ പ്രജാധിപത്യ ഭരണത്തെ
നശിപ്പിക്കാൻ ആരാലും സാധിക്കുകയില്ലെന്നും തന്റെ വി
രോധിയായി പ്രവൎത്തിക്കുന്ന ടിലിലിയുടെ വ്യൎത്ഥപ്രയത്നത്തെ
പ്പററി താൻ ഒട്ടും ഭയപ്പെടുന്നില്ലെന്നും" നെപ്പോളിയൻ പ
റഞ്ഞതല്ലാതെ ടിലിലിയുടെ നേരെ പടയെടുക്കുകയൊ കോ
പിക്കുകയൊ ചെയ്തില്ല. ഭരണാധികാരികളുടെ പ്രവൃത്തികൾ
മുഴുവനും ജനസാമാന്യത്തിനു് ഉത്തമാദൎശങ്ങളായിത്തീരണ
മെന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ വിചാരം. "അകത്തുക
ത്തിയും പുറത്തുപത്തിയും" ആയി ജീവിതം നയിക്കാൻ നെ
പ്പോളിയൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അരമനയിലു
ള്ള ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിഛായ തന്നെയായിരുന്നു പുറമെ
കാണപ്പെട്ട ജീവിതരീതി. ഹൃദയാന്തൎഭാഗത്തിൽ അസൂ
യയും കഠിനതയുംവെച്ചു വളൎത്തി പുറമെ പുഞ്ചിരിതൂകുന്ന
നീചസ്വഭാവം നെപ്പോളിയനു് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങി
നെയുള്ളവരുടെ നേരെ അദ്ദേഹത്തിനു കലശലായ വെറുപ്പു
ണ്ടായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ അവരജനായ ജരോം ധാ
രാളത്തിൽ അധികം പണം ചിലവു ചെയ്യുന്നവനും ഇഹ
ലോക സുഖങ്ങളിൽ മുങ്ങിക്കുളിക്കുന്ന യുവാവും ആയിരുന്നു.
അദ്ദേഹം അമേരിക്കയിൽപോയി ഒരു പ്രഭുവിന്റെ പുത്രിയെ
വിവാഹം ചെയ്തു. ആ വിവാഹം നെപ്പോളിയനു പിടിച്ചി
ല്ല. തന്റെ അനുജനെ അമേരിക്കൻ വിവാഹബന്ധത്തിൽ
നിന്നു നെപ്പോളിയൻ മോചിപ്പിച്ചു. ജൎമ്മനിയിലെ വൂട്ടൻ
ബെൎഗ്ഗുനാടുവാഴിയുടെ പുത്രിയെ ജരോമിനെക്കൊണ്ടു നെ
പ്പോളിയൻ വിവാഹം ചെയ്യിച്ചു. വിവാഹത്തിനു മുമ്പെ
നെപ്പോളിയൻ തന്റെ അനുജനു് ഉപദേശരൂപമായി അ
യച്ച ഒരു എഴുത്തു നെപ്പോളിയന്റെ മഹാമനസ്കതയെ പ്ര
ത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാകയാൽ അതിനെ താഴെ ചേൎക്കുന്നു.
"സഹോദര! നിന്നെ വെസ്റ്റ്ഫേലിയയിലെ ഭരണാധിപ
തിയായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. രാജ്യഭാരം കയ്യേല്ക്കുന്നതിനു

ഭയ്യേ നീ നിന്റെ നടപടികളെ സന്മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വിനിയോഗിക്കുക. നിയമസഭയിലും ആലോചനാസഭയിലും പ്രഭുക്കളുടെ ഇടയിലും പ്രജകളുടെ ഇടയിലും ആരേയും ദ്രോഹിക്കാതെ രാജ്യം ഭരിച്ചുകൊൾക. പ്രജാപ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു് അവരെ ഉദ്യോഗത്തിൽ വെക്കുക. അറിവും ലോകപരിചയവും ഉള്ളവരെ മാത്രമേ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ നിയമിക്കാവു. പക്ഷഭേദം ഒട്ടും അരുതു്. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ നടപ്പുള്ള നെപ്പോളിയൻ നിയമത്തെ (Napolean Code) പ്രചാരത്തിൽ വരുത്തുക. പ്രജകളുടെ ക്ഷേമം തന്നെയാണു രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമം എന്നു ധരിച്ചുകൊള്ളണം. ആരേയും ദ്വേഷിച്ചു പറയരുതു്. രാജ്യകാൎയ്യങ്ങളെപ്പററി എല്ലാവരോടും സംസാരിക്കരുതു്. നിന്റെ വിചാരങ്ങളെല്ലാം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തന്നെ അടങ്ങിയിരിക്കണം. നീ ചെയ്യുവാൻ പോകുന്ന കാൎയ്യങ്ങളെപ്പററി നിന്റെ ഭാൎയ്യയോടുകൂടി പറയരുതു്. രാജ്യഭരണ കാൎയ്യങ്ങൾ എപ്പോഴും രഹസ്യമായിത്തന്നെ ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പ്രജകൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും സമത്വത്തെയും അനുഭവിക്കത്തക്കവണ്ണം രാജ്യകാൎയ്യങ്ങളെ നിൎവ്വഹിച്ചുകൊള്ളുക. പ്രജകളുടെ വിചാരങ്ങൾ സന്മാൎഗ്ഗങ്ങളിൽ മാത്രമേ പ്രവേശിക്കാവു. എപ്പോഴും ഉദ്യാനവിരുന്നുകളും പാട്ടുകച്ചേരികളും നടത്തിക്കൊണ്ടു കാലം കഴിക്കരുതു്. രാജപ്രീതിക്കായി പ്രജകൾ നടത്തുന്ന ഉദ്യാനവിരുന്നുകളും ആഘോഷങ്ങളും മിത്ഥ്യാഡംബരങ്ങളാകുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള വിരുന്നുകളും ആഘോഷങ്ങളും ജനങ്ങളുടെ പണത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതല്ലാതെ വിശേഷഗുണങ്ങളൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. വിരുന്നുകളിലും വിനോദങ്ങളിലും ചിലവുചെയ്യപ്പെടുന്ന പണം ഏതൊരു രാജ്യത്തേയും ദാരിദ്ര്യപദവിയിൽ നയിപ്പിക്കുകയേ ഉള്ളു. രാജാവിനു ഡംഭവും അഹങ്കാരവും ഉണ്ടായിരിക്കരുതു്. ഭടന്മാരെ പ്രത്യേകം സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിയിൽ നാടുവാഴിയുടെ ശ്ര

സ്ഥിരചിത്തനായിരിക്കണം. രാജകീയഭണ്ഡാഗാരം ശോഷിക്കാ
തെയും ജനങ്ങളെ ദ്രോഹിക്കാതെയും പ്രജാപരിപാലനം
ചെയ്യുന്നതാണു് ധുരാഗ്ര്യത. സ്ത്രീകളുടെ വലയിൽ പെട്ടു പോ
കരുതു്. ആ വിഷയത്തിൽ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിരുത്തണം. ഈ
സാരവിചാരത്തോടുകൂടി സർവ്വകാർയ്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊൾക”
നെപ്പോളിയന്റെ എഴുത്തിൽ അടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ നിജസ്വഭാവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. “പ
രോപകാരഃ പുണ്യായ പാപായ പരപീഡനം” എന്നുള്ള ത
ത്വത്തെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കീട്ടുള്ള ഒരു മഹാപുരുഷനാ
ണു നെപ്പോളിയൻ എന്നു തെളിയിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ജീവചരിത്രത്തിലേ എല്ലാഭാഗങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളാണു്.

കുഴപ്പങ്ങൾ

നെപ്പോളിയൻ എത്രതന്നെ നയോപായങ്ങൾ പ്രയോ
ഗിച്ചിട്ടും ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഫ്രാൻസിന്റെ ശത്രുക്കളായി പരിവ
ർത്തിച്ചതേയുള്ളു. ഇംഗ്ലണ്ടു് സമാധാനവലയിൽ വർത്തിക്കാ
ത്തപക്ഷം അവരുടെ നേരെ യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവരുമെന്നു നെ
പ്പോളിയൻ തീർച്ചയാക്കി. റഷ്യാ, സ്വിറ്റ്സർലാൻഡു, ഡെൻ
മാർക്ക്, സ്വീഡൻ മുതലായ രാജ്യങ്ങളെ തന്റെ മിത്രങ്ങളാ
ക്കിവെച്ചുകൊണ്ടു് ഇംഗ്ലണ്ടിനെ എതിരിടേണമെന്നും നെ
പ്പോളിയൻ ആലോചിച്ചുറച്ചു. റഷ്യക്കും തുർക്കിക്കും തമ്മിലു
ള്ള വിരോധത്തെ നെപ്പോളിയൻ തീരെ ഇല്ലാതെയാക്കിത്തീ
ർത്തു. തുർക്കിയും റഷ്യയും തമ്മിൽ സമാധാനമായപ്പോൾ
ഇംഗ്ലണ്ടു് തുർക്കിയെ പാട്ടിലാക്കി വീണ്ടും യുദ്ധത്തിനു കച്ച
കെട്ടിച്ചു. ഡെൻമാർക്ക് മദ്ധ്യസ്ഥകക്ഷിയിൽപെട്ട ഒരു രാജ്യ
മായിരുന്നു. ഫ്രാൻസിനെയും ഇംഗ്ലണ്ടിനെയും തമ്മിൽ യോ
ജിപ്പിച്ചു് അന്യോന്യം സ്നേഹ[illegible]യിൽ പരിവർത്തിപ്പിക്കേണ
മെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചു പോരുന്ന റഷ്യാച
ക്രവർത്തിയുടെ പ്രയത്നം സഫലമാകാത്തപക്ഷം ഡെൻമാർക്ക്
ഫ്രാൻസോടുകൂടി ചേരേണ്ടതാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ ഡെൻ

മാൎക്കിലേക്ക ഒരു സന്ദേശപത്രം അയച്ചു. അതിന്നിടയ്ക്കുതന്നെ
ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഡെന്മാൎക്കിന്റെ നേരെ വെല്ലിംഗടൻ പ്രഭു
വിന്റെ നായകത്വത്തിൻ കീഴിൽ ഒരു സൈന്യത്തെ അയ
ച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സൈന്യം ഡെന്മാൎക്ക് രാജ്യത്തെ വ
ളഞ്ഞു. തലസ്ഥാനനഗരമായ കോപ്പെൻ ഹേഗൻ പട്ടണ
ത്തെ അവർ കൈക്കലാക്കി. യുദ്ധത്തിൽ ഡെന്മാൎക്ക്ദേശ
ക്കാർ സംഖ്യയില്ലാതെ മരിച്ചു ഡെന്മാൎക്കിലെ പ്രജകളിൽ
എട്ടിൽ ഒരംശം മരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന പിന്നീട കണക്കാക്ക
പ്പെട്ടു കെട്ടിടങ്ങളെയെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഇടിച്ചുതകൎത്തു.
മദ്ധ്യസ്ഥനിലയിൽ വൎത്തിക്കുന്ന ഡെന്മാൎക്കിന്റെ നേരെ പ
ടയെടുത്തതും കോപ്പെൻ ഹേഗൻ പിടിച്ചടക്കിയതും ന്യായമ
ല്ലെന്ന ബ്രിട്ടീഷ് പാർലിമെണ്ടിൽ ഷെരിഡൻ, ആഡിംഗ
ടൻ, ഗ്രെ മുതലായവർ പ്രസംഗിച്ചു. അവരുടെ പ്രസംഗം വ
നരോദനമായി പരിണമിച്ചതേയുള്ളു. ഇതിന്നിടയ്ക്കു റഷ്യയും
തുൎക്കിയും തമ്മിലുള്ള മൈത്രി ശിഥിലപ്പെട്ടു. തുൎക്കിയിലെ തല
സ്ഥാനമായ കൺസ്ടാൻറിനോപ്പിൾ പട്ടണത്തേയും ഡാർ
ഡലസ്സിനേയും പിടിച്ചടക്കുവാൻ റഷ്യാചക്രവൎത്തി തഞ്ചം
നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആ പട്ടണങ്ങളെ കൈവശപ്പെടുത്തി
തരാമെന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാർ റഷ്യാചക്രവൎത്തിയെ അറിയിച്ചു.
എന്നാൽ റഷ്യാചക്രവൎത്തി ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഹായത്തെ
സ്വീകരിച്ചില്ല. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഹായത്തേക്കാൾ വില
യേറിയതു നെപ്പോളിയന്റെ മൈത്രിയാണെന്ന റഷ്യാചക്രവ
ൎത്തി നിശ്ചയിച്ചു. ആസ്ത്രിയയും റഷ്യയും ഫ്രാൻസും ഒന്നായി
ച്ചേൎന്ന് ആലോചന തുടങ്ങി. തുൎക്കിരാജ്യത്തെ പിടിച്ചടക്കി ആ
സ്ത്രിയയും റഷ്യയും തമ്മിൽ പങ്കിട്ടെടുക്കുവാനും ഇന്ത്യയെ പിടി
ച്ചടക്കുവാൻ നെപ്പോളിയനെ റഷ്യയും ആസ്ത്രിയയും സഹാ
യിക്കുവാനും ആണ് ആലോചിച്ചു തീൎച്ചയാക്കിയത്. ഇംഗ്ലീ
ഷുകാരുടെ പിൻബലത്തോടുകൂടി തുൎക്കി യുദ്ധക്കളത്തിൽ ഇറ
ങ്ങി. റഷ്യയിൽ രണ്ടുകക്ഷികൾ, പ്രഭുക്കളും പ്രജകളും, പ്രബ

ലത്തിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. റുഷ്യാചക്രവൎത്തി നെപ്പോളിയന്റെ ആപ്തമിത്രമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം പ്രജകളെയും ചക്രവൎത്തിനി പ്രഭുകക്ഷിക്കാരിയായിരുന്നതുകൊണ്ടു പ്രഭുക്കളെയും സ്നേഹിച്ചുപോന്നു. ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാരുടെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം പ്രജകളെയും ബാധിക്കാതെയിരുന്നില്ല. നെപ്പോളിയനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണരീതിയെയും വേരോടെ പറിച്ചെറിഞ്ഞുകളയുന്നതാലല്ലാതെ ലോകത്തിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു റുഷ്യാചക്രവൎത്തിനി ആലോചിച്ചു തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. റുഷ്യാചക്രവൎത്തിയുടെ പുത്രനായ അലക്സാണ്ടർ നെപ്പോളിയന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെക്കണ്ടു് അതിശയിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ചക്രവൎത്തിനി തന്റെ പുത്രന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നെപ്പോളിയന്റെനേരെ വെറുപ്പുതോന്നിക്കുവാൻ സദാ ഉത്സാഹിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ വിദേശീയമന്ത്രി റുഷ്യയിൽ താമസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു ചക്രവൎത്തിനിയുടെ കൗശലങ്ങളെപ്പറ്റി നെപ്പോളിയനു് അറിവുകിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. റുഷ്യയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം നെപ്പോളിയൻ വളരെ ജാഗ്രതയോടുകൂടി വൎത്തിച്ചു. ആസ്ത്രിയയുടെ ഹൃദയത്തിൽ നെപ്പോളിയന്റെ നേരെയുള്ള വിരോധം കത്തിനീറിക്കൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ വിരോധത്തെ പുറത്തുകാണിക്കാൻ ആസ്ത്രിയയ്ക്കു ധൈൎയ്യം ഉണ്ടായില്ല

പോൎത്തുഗൽ വിജയം.

സ്പെയിൻരാജ്യത്തിന്റെ പശ്ചിമഭാഗത്തിൽ കിടക്കുന്ന പോൎത്തുഗീസ്സ് രാജ്യം പരിഷ്കാരപംക്തിയിൽ ഏറ്റവും പിന്നണിയിൽനില്ക്കുന്ന രാജ്യമായിരുന്നു. പോൎത്തുഗൽരാജ്യത്തിലെ ജനസംഖ്യ മുപ്പതുലക്ഷത്തിൽ ഒട്ടും കുറവില്ലാത്തതായിരുന്നുവെങ്കിലും ജനബാഹുല്യത്തിനൊത്ത പുഷ്ടിയും കീൎത്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഫ്രാൻസും ഇംഗ്ലണ്ടും തമ്മിലുള്ള പിണക്കത്തിൽ ആരുടെ പക്ഷത്തിലാണു ചേരേണ്ടതെന്നറിയാതെ

പോർച്ചുഗൽ കുറേക്കാലം മദ്ധ്യസ്ഥകക്ഷിയിൽതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. എങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഹായസഹകരണങ്ങളെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടാണു പോർച്ചുഗൽ മദ്ധ്യസ്ഥഭാവം ഭിക്ഷിച്ചത്. ഇംഗ്ലീഷുകാർ കടൽചുങ്കം ഏർപ്പെടുത്തിയതോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മിത്രശത്രുക്കളെ തീർച്ചപ്പെടുത്തിവെക്കേണമെന്നു തീർച്ചയാക്കി ബ്രിട്ടിഷ് കപ്പലുകൾ പോർച്ചുഗീസ്സു തുറമുഖങ്ങളിൽ നങ്കൂരമിട്ടു കിടക്കയായിരുന്നു. ഫ്രാൻസുകാരും ഇംഗ്ലീഷ്കാരും തമ്മിൽ അധികം താമസിയാതെ ഒരു വലിയ യുദ്ധം ഉണ്ടാകുമെന്നു നെപ്പോളിയന്നു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു പോർച്ചുഗൽ ഏതുഭാഗത്തു ചേരുമെന്നു മുൻകൂട്ടി അറിവുകിട്ടേണ്ടതാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീരുമാനിച്ചു". യുദ്ധത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തിൽ ചേർന്നുകഴിയു" എന്നു നെപ്പോളിയൻ പോർച്ചുഗീസ് രാജാവിന്ന് എഴുതി. പോർച്ചുഗീസ് രാജാവ് ആ എഴുത്തിനെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കയച്ചുകൊടുത്തു. ഇംഗ്ലീഷ്കാർ പോർച്ചുഗീസ്സ് രാവിന്ന് ഒരു മറുപടി അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ആ മറുപടിയെ പോർച്ചുഗീസ്സ് രാജാവ് നെപ്പോളിയന്നയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. മറുപടികണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ പോർച്ചുഗലിലിന്റെനേരെ പടയെടുക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായി ക്ഷണനേരംകൊണ്ട് ഒരു വലിയ സൈന്യത്തോടുകൂടി യുദ്ധയാത്ര പുറപ്പെടാൻ നെപ്പോളിയൻ ഒരുക്കമായി. നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി പിറനീസ് പർവ്വതം കടന്നു. പോർച്ചുഗലിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരമായ ലിസ്ബൺപട്ടണത്തിന്റെ നേരെയായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ യാത്ര. നെപ്പോളിയൻസൈന്യസമേതം വരുന്നുണ്ടെന്നു കേട്ടഉടനെ പോർച്ചുഗീസുകാർ ഒരു സഭകൂടി. ഏതുപക്ഷത്തിലാണു ചേരേണ്ടതെന്നു തീർച്ചയായില്ല. ചിലർ ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടെ പക്ഷത്തിൽ ചേരേണ്ടതാണെന്നും മറ്റു ചിലർ നെപ്പോളിയന്റെ പക്ഷത്തിൽ ചേരേണ്ടതാണെന്നും വാദിച്ചു. അവരുടെ വാദങ്ങളെ

ങ്ങം ഫലിച്ചില്ല. പോർച്ചുഗീസ്സ്രാജനും പത്നിയുംകൂടി അമേരിക്കു പോവാനാണു നിശ്ചയിച്ചതു്. അവരെ സാർ സിഡ്നി സ്മിത്തു് എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് സേനാധിപതി അമേരിക്കക്കു പോകുവാൻ സഹായിച്ചു. ലിസ്ബൺപട്ടണം നെപ്പോളിയന്നു് അധീനമായിത്തീൎന്നു.

<u>സ്പെയിൻ വിജയം.</u>

അക്കാലത്തു സ്പെയിൻരാജ്യാധിപതിയായി ചാർലസ് നാലാമൻ വാണുകൊണ്ടിരുന്നു. ചാർലസ്സിന്റെ പത്നി ഭൎത്താവിനെ അലക്ഷ്യമാക്കി മറ്റൊരു യുദ്ധവീരന്റെ ചൊല്പടിക്കു കീഴടങ്ങി സ്ത്രീധൎമ്മത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സ്പെയിൻരാജ്ഞിയുടെ മൂന്നു പുത്രന്മാരിൽ മൂത്തവനായ ഫെർഡിനാൻഡ് തന്റെ അച്ഛനെപ്പോലെ തന്നെ അവിവേകിയും അമ്മയെപ്പോലെ കാമിയും ആയിരുന്നതിനാൽ അധൎമ്മനിരതനായി അച്ഛനമ്മമാരെ വിഷംകൊടുത്തു കൊല്ലുവാനും വല്ലപ്രകാരവും രാജ്യം കൈക്കലാക്കുവാനും യത്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രാജ്ഞിയുടെ കാമുകനേയും വിഷപ്രയോഗംകൊണ്ടു കൊല്ലുവാൻ ഫെർഡിനാൻഡ് തീർച്ചപ്പെടുത്തി. രാജ്ഞിയുടെ കാമുകൻ ഫെർഡിനാൻഡിനെ പിടിച്ചു തടവിൽ പാൎപ്പിക്കാൻ ഉത്സാഹിച്ചു. സ്പെയിൻപ്രജകൾ രാജ്ഞിയുടെ കാമുകന്റെ വീട്ടിൽ കയറി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വത്തുക്കളെ നശിപ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലുവാൻ വട്ടംകൂട്ടുകയും ചെയ്തു. ചാർല്ലസ്സ് തന്റെ ഭടന്മാരെക്കൊണ്ടു ജനങ്ങളെ പിൻതിരിച്ചോടിപ്പിച്ചു രാജ്ഞിയുടെ കാമുകനെ ബന്ധോവസ്തചെയ്തു കാരാഗൃഹത്തിൽ അടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. രാജ്യത്തിലെ കുഴപ്പവും രാജ്ഞിയുടെ അധൎമ്മകൃത്യത്തെപ്പററി അപലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രജകളുടെ കോപവും പ്രതിദിനം വൎദ്ധിച്ചുവന്നതുമൂലം ചാർല്ലസ്സ് സിംഹാസനം വിട്ടൊഴിഞ്ഞു. ഫെർഡിനാൻഡ് സിംഹാസനാരൂഢനായി. ചാർല്ലസ് നെപ്പോളിയനെ ശരണംപ്രാപിച്ചു. അച്ഛൻ ശരണംപ്രാപിച്ചു

ടീകിൽതന്നെ മകനും ശരണംപ്രാപിച്ചു. സ്പെയിൻരാജ്യത്തിലെ കുഴപ്പങ്ങളെ പരിഹാരംചെയ്തു അവിടെ പ്രജാധിപത്യഭരണം സ്ഥാപിക്കുന്നതു ഗുണകരമായിരിക്കും എന്നു കരുതി നെപ്പോളിയൻ സ്പെയിനിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. രാജ്ഞിയുടെ കാമുകൻ കാരാഗ്രഹത്തിലായിരുന്നുവെങ്കിലും രാജ്ഞിയുടെ ശിപാർശ്ശമൂലം അദ്ദേഹത്തിനു ചാർല്ലസ്സ് സർവ്വസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും കൊടുത്തിരുന്നു. സ്പെയിൻരാജ്യാതൃത്തിയിൽ നെപ്പോളിയൻ എത്തിയെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ എതിരേല്ക്കുവാൻ ഫെർഡിനാൻഡ് ഒരു വഴിക്കും ചാർലസ്സും പത്നിയും കൂടി മറ്റൊരുവഴിക്കും പുറപ്പെട്ടു. രാജ്ഞിയുടെ കൂടെ അവരുടെ കാമുകനും ഉണ്ടായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ തന്നെ എതിരേല്ക്കുവാൻ വന്ന നാലുപേരെയും ബഹുമാനപുരസ്സരം സ്വീകരിച്ചു. തനിക്കു രാജ്യം കിട്ടണമെന്നു ഫെർഡിനാൻഡും ഫെർഡിനാൻഡിനു രാജ്യം കൊടുത്തുകൂടെന്നു ചാർല്ലസ്സും പത്നിയും നെപ്പോളിയനോടപേക്ഷിച്ചു. ഫെർഡിനാൻഡിനെ രാജാവായി നിയമിക്കുന്നതായാൽ പ്രജകൾക്കു സ്വൈരം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ അറിയാതിരുന്നില്ല. പ്രജാധിപത്യഭരണം പ്രബലപ്പെട്ടുവരണമെങ്കിൽ സ്പെയിൻ രാജകുഡുംബക്കാർ ആരേയും സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തിക്കൂടെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീർച്ചയാക്കി തന്റെ ജ്യേഷ്ഠനായ ജോസെഫ് ബോണാപാർട്ടിനെ സ്പെയിൻനാടുവാഴിയായി നെപ്പോളിയൻ നിയമിച്ചു. രാജ്യത്തിലുള്ള കുഴപ്പങ്ങളേയും കലഹങ്ങളേയും പരിഹരിച്ചു സമാധാനവും ക്ഷേമവും വിളയിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ നെപ്പോളിയൻ സ്ഥാപിച്ചു. കാര്യാലോചനസഭയും നിയമസഭയും പ്രതിനിധിസഭയും സ്പെയിൻരാജ്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ഏർപ്പെടുത്തി. സ്പെയിനിലെ പ്രജകൾ അതുവരെ അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സുഖങ്ങളേയും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളേയും അനുഭവിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ ജോസെഫ് ബോണാപാർട്ടിന്റെ നേരെ അവർക്കു നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹവും നെപ്പോ

ള്ളിയനിൽ വിശ്വാസവും ഉദിച്ചു. ജോസഫ് കാൎയ്യജ്ഞാനമുള്ള
വനും, ദൈവഭക്തനും, ശാന്തശീലനും ആയതുകൊണ്ട് അ
ദ്ദേഹം സ്പെയിൻരാജ്യാധിപതിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതി
നെപ്പററി ആൎക്കും അതൃപ്തി ഉണ്ടായില്ല. കൊല്ലത്തിൽ പത്തു
ലക്ഷം ഫ്രാങ്കനാണ്യം സ്പെയിൻ രാജപതിയുടെ നിലയിൽ
ജോസഫിന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടു. ചാൎല്ലസ്സ് തന്റെ പത്നിയോ
ടുകൂടി സുഖമായി തന്റെ സൌധത്തിൽ വാസമായി അ
വരുടെ ചിലവിന്നു വേണ്ടപ്പെട്ട പണം ലോഭംകൂടാതെ നെ
പ്പോളിയൻ കൊടുത്തുപോന്നു.

പുതിയ വിവാഹാലോചന.

നെപ്പോളിയന്റെ വിജയങ്ങൾ യൂറോപ്യരാജ്യാധിപ
തികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അസൂയാബീജങ്ങളെ വിതച്ചുകൊ
ണ്ടു തന്നെയാണ് ഇരുന്നത്. ആരുടെ നേരെയെല്ലാമാണു
നെപ്പോളിയൻ പടയെടുക്കുന്നത് എന്നറിയാതെ ഓരോ രാ
ജാക്കന്മാരും അവരവരുടെ സൈന്യങ്ങളെ ബലപ്പെടുത്തിക്കൊ
ണ്ടു വരികയായിരുന്നു. പലതവണ നെപ്പോളിയനോടെതി
ൎത്തു തോററു "ഊന്നംപാടിയ" ആസ്ത്രിയ വല്ല വിധത്തിലും
നെപ്പോളിയനെ തോല്പിക്കേണമെന്നു കരുതി യുദ്ധത്തിന്നു വ
ട്ടം കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ രാജ്യഭരണത്തിലു
ള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും സുഖത്തെയും സ്പെയിൻ നാട്ടുകാർ
അധികകാലം അനുഭവിച്ചില്ല. ഫ്രാൻസുകാരുടെ ആധിപ
ത്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു സ്വാഭിമാനത്തിന്നു പോരായ്മയാണെ
ന്നുള്ള വിചാരത്തിന്മേൽ അവർ ചില നാട്ടുപ്രഭുക്കന്മാരുടേ
യും പാതിരിമാരുടേയും വാക്കുകൾ കേട്ടു ഫ്രാൻസുകാരെ ഉപ
ദ്രവിച്ചു തുടങ്ങി. സ്പെയിൻ രാജ്യത്തിൽ അവിടവിടെയായി
കണ്ടുവരപ്പെട്ട ഫ്രാൻസു രാജ്യക്കാരെ ദേഹോപദ്രവം ചെയ്യാ
നും കൊല്ലുവാനും സ്പെയിൻ രാജ്യക്കാർ മടിച്ചില്ല. സ്പെയിൻ
രാജ്യക്കാർ ഫ്രാൻസുകാരുമായി ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള മത്സരത്തെ
പൂൎത്തീകരിക്കാൻവേണ്ടി ഇംഗ്ലീഷുകാർ സഹായമായി മുപ്പതി

നായിരം ഭടന്മാരെയും ധാരാളം ദ്രവ്യത്തേയും വെല്ലസ്ലി പ്രഭു മുഖാന്തരം സ്പെയിനിലേക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഹായം ലഭിച്ചപ്പോൾ സ്പെയിൻ വളരെ ഊർജ്ജിതത്തോടുകൂടി ഫ്രാൻസുകാരെ മർദ്ദിച്ചുതുടങ്ങി. ആസ്ത്രിയയുടെ ആക്രമണത്തെ തടുക്കാൻവേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ റൈൻ നദീതീരത്തിൽ നിൎത്തിയിരുന്നതുകൊണ്ടു സ്പെയിൻകാരുടെ നേരെ അയക്കാൻ മതിയായ സൈന്യം അദ്ദേഹത്തിന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും കാലതാമസം കൂടാതെ നെപ്പോളിയൻ ഒരു സൈന്യത്തെ ശേഖരിച്ചു ജനറൽ ഡ്യൂബാണ്ടിന്റെ നായകത്വത്തിൻ കീഴിൽ സ്പെയിനിലേക്കു് അയച്ചു. ഡ്യൂബാണ്ട് സ്പെയിൻ സൈന്യത്തോടേറ്റു തോറ്റു. ജോസെഫ് സ്പെയിൻ സിംഹാസനത്തെ ത്യജിച്ചു. ഇതിന്നിടക്കു് സൈന്യശേഖരത്തോടുകൂടി ആസ്ത്രിയ ഫ്രാൻസിന്റെ നേരെ പുറപ്പെട്ടു. പ്രഭുകക്ഷിയിൽ ചേൎന്ന റഷ്യാചക്രവൎത്തിനി തന്റെ ഭൎത്താവിനെ ഫ്രാൻസിന്റെ നേരെ യുദ്ധം ചെയ്വാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. നാലുഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വൈരികളാൽ ഞെരുക്കപ്പെട്ട ഫ്രാൻസിന്റെ സ്ഥിതി തല്ക്കാലം ശോചനീയാവസ്ഥയിലായി. രാജഭണ്ഡാഗാരത്തിൽ പണവും വൈരികളെ ഞെരുക്കി നില്ക്കാൻ മതിയായ ഭടന്മാരും ഇല്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ സമാധാനത്തിന്നുള്ള മാൎഗ്ഗങ്ങളെ ആലോചിച്ചു തുടങ്ങി. റഷ്യാ ചക്രവൎത്തിയുമായി അദ്ദേഹം സമാധാനവിഷയത്തെപ്പറ്റി ഇരുപതു ദിവസത്തോളം സംസാരിച്ചു. ജൎമ്മനി, സ്വിട്സർലാണ്ട് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ പ്രമാണികളുടെ സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളെ നെപ്പോളിയൻ സമ്പാദിച്ചു. നെപ്പോളിയനും റഷ്യാചക്രവൎത്തിയും കൂടി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് ഒരു സമാധാനപത്രം എഴുതി അയക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഈ ആലോചനകളിലൊന്നും ആസ്ത്രിയ പങ്കെടുത്തില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് അയക്കപ്പെടുന്ന സമാധാനപത്രികയിലെ നിശ്ചയങ്ങൾ ജോസെഫ് സ്പെയിൻ രാജ്യാധി

പ്രതിയായിരിക്കണമെന്നും ഫിൻലാൻഡ്, മാൽഡേവിയാ, വലേഷ്യാ മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ റഷ്യാചക്രവർത്തിക്കു ചേരേണ്ടതാണെന്നും, നെപ്പോളിയനും റഷ്യാചക്രവർത്തിയുമായുള്ള സ്നേഹത്തെ ദൃഢീകരിക്കാൻവേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ തന്റെ പത്നിയായ ജോസഫൈനെ ഉപേക്ഷിച്ചു റഷ്യാ രാജകുഡുംബത്തിലെ ഒരു കന്യകയെ വിവാഹം ചെയ്യേണമെന്നും ആയിരുന്നു. രാജ്യക്ഷേമത്തിന്നായും യുദ്ധം കൂടാതെ കഴിക്കാൻ വേണ്ടിയും തന്റെ പ്രിയതമയെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ നെപ്പോളിയൻ നിർബ്ബന്ധിതനായിത്തീർന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ ജോസഫൈന് എഴുതിയ എഴുത്തിനെ താഴെ പകർത്തുന്നു. "പ്രിയതമേ! ഞാൻ നിന്നെത്തന്നെയാണു സ്നേഹിക്കുന്നത്. ഇതര സ്ത്രീകളെ ഞാൻ മനഃപൂർവ്വമായി സ്നേഹിക്കുന്നില്ല. പ്രപഞ്ചസുഖം മുഴുവനും എനിക്കു അനുഭവിക്കുവാൻ സാധിച്ചതു നിന്നാൽ മാത്രമാണ്. എന്റെ നേരെ യൂറോപ്യ നാടുവാഴികളെല്ലാം ജന്മവൈരം വെച്ചു കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നു നീ അറിയാത്തതല്ലല്ലൊ. ഫ്രാൻസിലെ പ്രജാധിപത്യ ഭരണത്തേയും എന്നേയും ഉന്മൂലനാശം ചെയ്വാൻ കങ്കണംകെട്ടി യൂറോപ്യനാടുവാഴികൾ ദീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണു. യൂറോപ്പിൽ ഗംഭീരമായ യുദ്ധവും രക്തപ്രവാഹവും ഉണ്ടാകുവാൻ അധികം താമസമില്ല. അനാവശ്യമായ യുദ്ധത്തേയും ജനനാശത്തേയും തടുക്കാൻവേണ്ടി ഞാൻ റഷ്യാ ചക്രവർത്തിയുടെ സഹോദരിയേയോ ഓസ്ട്രിയാ ചക്രവർത്തിയുടെ പുത്രിയേയോ വിവാഹം ചെയ്യേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. ഞാൻ രാജ്യക്ഷേമത്തെയാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. യുദ്ധക്കളത്തിൽ അനവധി വീരന്മാർ മരിക്കുന്നതും നാടെങ്ങും കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാകുന്നതും എനിക്ക് ഇഷ്ടമില്ല. നാം തമ്മിലുള്ള നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്നു വിട്ടുപോകുന്നതല്ല. നമ്മുടെ സ്ഥൂലദേഹങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പരസ്പരം വിട്ടുപിരിയുന്നുവെന്നല്ലാതെ ഹൃദയങ്ങൾ ഒരിക്കലും വിട്ടുപിരിയു

ന്നതല്ല. യൂറോപ്പിന്റെ സമാധാനസ്ഥാപനത്തിന്നായി ഞാൻ ഒരു ത്യാഗം ചെയ്യുന്നതിൽ ശ്ലാഘ്യതയില്ലേ?” ഈ പത്രം ജോസെഫൈന്റെ കൈവശം കിട്ടിയപ്പോൾ അവരുടെ മനസ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും എന്നു വായനക്കാർ ആലോചിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. കുലമഹിമകൊണ്ടും ശീലമഹിമകൊണ്ടും ഭർത്താവിന്റെ നേരെയുള്ള ഭയാദരംകൊണ്ടും ഭയഭക്തികൊണ്ടും നിസ്സഹായയായിരിക്കുന്ന ഗുണവതിയെ ത്യജിക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ നെപ്പോളിയന്റെ തീരുമാനത്തിന്റെ ഫലം എന്തായി എന്നു വഴിയെ അറിയാറാകും.

അദ്ധ്യായം 10.

വിയോഗദുഃഖം.

ആസ്ട്രിയയുടെ പരാജയം

കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം നെപ്പോളിയനും റഷ്യാ ചക്രവർത്തിയുംകൂടി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു സമാധാന പത്രികയയച്ചു. ബ്രിട്ടീഷുകാർ സമാധാന പത്രികയെ അലക്ഷ്യമാക്കി മൌനം ദീക്ഷിച്ചു. സമാധാനപത്രികയ്ക്കു യാതൊരു മറുപടിയും കിട്ടിയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ റഷ്യാചക്രവർത്തിയോടുകൂടി ആലോചിച്ചു വീണ്ടും ഒരു സമാധാനപത്രിക അയച്ചു. ബ്രിട്ടീഷ് പാർല്ലിമെണ്ടിൽ സമാധാന പത്രിക ആലോചനയ്ക്കു വന്നപ്പോൾ “യുദ്ധംചെയ്തേ കഴിയൂ. നെപ്പോളിയനെ ഫ്രാൻസു രാജ്യാധിപതിയായി അംഗീകരിക്കുന്നതു് ഒരിക്കലും യുക്തമല്ല” എന്നാണ്,

തിപ്പുണ്ടായതു്. അധികം താമസിയാതെ സ്പെയിൻ രാജ്യ
ക്കാൎക്കു സഹായികളായി നിന്ന ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഫ്രാൻസു സൈ
ന്യങ്ങളെ എതിരിട്ടു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സഹജമായ
ധൈൎയ്യത്തെ ലേശമെങ്കിലും കൈവിടാതെ ശത്രുക്കളോടു
പൊരുതി അവരെ യുദ്ധക്കളത്തിൽ നിന്നു പിൻതിരിയിപ്പി
ച്ചു. കരുനാ എന്ന സ്ഥലത്തിൽ വെച്ചു ബ്രിട്ടീഷുകാരും നെ
പ്പോളിയനും തമ്മിൽ പല തവണ യുദ്ധം നടന്നു. ആ യുദ്ധ
ത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാൎക്കു വലുതായ സൈന്യ നഷ്ടം സംഭവിച്ചു.
ബ്രിട്ടീഷു സൈന്യാധിപതിയായ സർ ജോൺ മൂർ യുദ്ധ
ത്തിൽമരിച്ചു. തനിക്കു വിജയം സിദ്ധിച്ചതോടുകൂടി ലഹളക്കു
കാരണഭൂതന്മാരായ സ്പെയിൻ രാജ്യക്കാരെ നെപ്പോളിയൻ
വെടിവെച്ചുകൊന്നു. യുദ്ധത്തിൽ മുറിയേററവരും ആസ്പത്രി
യിൽ കിടന്നിരുന്നവരും ആയ ഫ്രാൻസു ഭടന്മാരെ വധം
ചെയ്തു സ്പെയിൻകാർ പക വീട്ടി. മുറിയേററു കിടക്കുന്നവ
രും എതിരാളികളുടെ നേരെ നിന്നു യുദ്ധം ചെയ്വാൻ സാധി
ക്കാത്തവരും ആയ ഫ്രാൻസു ഭടന്മാരെ സ്പെയിൻകാർ ചിത്ര
വധം ചെയ്തുവെന്നറിഞ്ഞു ഉടനെ നെപ്പോളിയൻ കോപാ
ന്ധനായി സ്പെയിൻ രാജ്യക്കാരെ ഓരോരുത്തരായി പിടിച്ചു
വൃക്ഷമരത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി ബലികഴിച്ചു. സാന്ത്വനവാക്കു
കൾകൊണ്ടു സ്പെയിൻ നാട്ടുകാരെ വശീകരിച്ചും അങ്ങിനെ
വശീകരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമാകാത്ത ഘട്ടങ്ങളിൽ അവരെ ഭയ
പ്പെടുത്തിയും നെപ്പോളിയൻ വീണ്ടും സ്പെയിൻ രാജ്യത്തെ
അധീനപ്പെടുത്തി അനുജനായ ജോസഫിനെ സിംഹാസന
ത്തിൽ വാഴിച്ചു. സ്പെയിൻ രാജ്യത്തിന്റെ നേരെ സൈന്യ
ങ്ങളെ മുഴുവനും ശേഖരിച്ചു നെപ്പോളിയൻ പോയിട്ടുണ്ടെന്ന
റിഞ്ഞു ഉടനെ ആസ്ത്രിയക്കാർ സുരക്ഷിതമല്ലാത്ത പാരീസി
നെ ആക്രമിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു. ആസ്ത്രിയക്കാരെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ
പണംകൊണ്ടും സൈന്യംകൊണ്ടും സഹായിച്ചു എന്നു മാത്ര
മല്ല. ഇങ്കിരിയെ ആസ്ത്രിയക്കു സഹായമായി നില്പാനും ഫ്രാൻ

സിനെ ആക്രമിക്കേണം പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടും ആസ്ത്രിയ
യും തുർക്കിയും യോജിച്ചു ഫ്രാൻസിനെ ആക്രമിക്കുന്നതായാൽ
നെപ്പോളിയൻ തോല്ക്കുകയേ ഉള്ളുവെന്നും ആ സ്ഥിതിക്കു
നെപ്പോളിയനുമായി മിത്രഭാവത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നതു് ആപ
ത്കരമായിരിക്കുമെന്നും കരുതി റഷ്യാചക്രവർത്തിയും രഹസ്യ
മായി നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പടയെടുക്കാൻ വട്ടംകൂട്ടി.
കാൺസ്ടാന്റി നോപ്പിൾ പട്ടണത്തെ പിടിച്ചടക്കുവാൻ
നെപ്പോളിയൻ തന്നെ സഹായിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് താൻ
നെപ്പോളിയന്റെ മൈത്രിയെ നിരാകരിക്കുന്നതു് എന്നായി
രുന്നു റഷ്യാചക്രവർത്തിയുടെ നാട്യം. റഷ്യയുടെ യുദ്ധസന്നാ
ഹം അതിരഹസ്യമായിരുന്നുവെങ്കിലും നെപ്പോളിയൻ റഷ്യ
യിൽ നടക്കുന്ന സംഗതികളെയെല്ലാം തന്റെ വിദേശമന്ത്രി
മുഖാന്തരം അപ്പപ്പോൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു. 'തന്മൂലം റഷ്യയു
മായി പെരുമാറുന്നതിൽ നെപ്പോളിയൻ വളരെ ജാഗ്രത കാ
ണിച്ചു. ബവേറിയാ, പ്രഷ്യാ, ഹോളണ്ട്, സാക്സണി, ഇത്തലി
മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു നെപ്പോളിയൻ യുദ്ധച്ചിലവിനു
വേണ്ടപ്പെട്ട ധനത്തേയും മററു യുദ്ധസാമഗ്രികളേയും ശേഖ
രിച്ചു. ശത്രുക്കളുടെ യുദ്ധഗതികളെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊ
ണ്ടു നെപ്പോളിയൻ സൈന്യപരിപാലനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരി
ക്കെ അഞ്ചു ലക്ഷം ഭടന്മാരോടുകൂടി ആസ്ത്രിയ ഡാന്യൂബ്‌ന
ദികടന്നു ബവേറിയയുടെ അതൃത്തിയിൽ എത്തി. നെപ്പോ
ളിയനു രണ്ടു ലക്ഷം ഭടന്മാരേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും അ
വർ രണോത്സുകന്മാരും നെപ്പോളിയനെപ്പോലെ ധീരതയുള്ളവ
രും ആയിരുന്നു. ആസ്ത്രിയയുടെ നിർഭാഗ്യം ഇത്തവണയും
അതിനെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞില്ല. എഗ്മൂൽ എന്ന സ്ഥലത്തിൽ
വെച്ചു നെപ്പോളിയൻ ആസ്ത്രിയാസൈന്യത്തെ തോല്പിച്ചു.
ആസ്ത്രിയയുടെ സൈന്യനഷ്ടം സീമാതീതമായിരുന്നു. സൈ
ന്യനഷ്ടം കണ്ടു ഉടനെ ചാർലസ്സ് ശേഷിച്ച സൈന്യത്തോടു
കൂടി ഡാന്യൂബ്‌നദി കടന്നു ബൊഹീമിയാരാജ്യത്തിന്റെ

പ്രദേശത്തിൽ എത്തിച്ചേൎന്നു. നെപ്പോളിയൻ ചാർലസ്സിനെ പിൻതുടൎന്നു ചെല്ലാതിരുന്നില്ല. ഡാന്യൂബ് നദിയിൽ തോണികളെ അടുപ്പിച്ചു നിൎത്തി പാലംപോലെ ആക്കിത്തീൎത്തു് ആ പാലത്തിൽ കൂടി നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ മുഴുവനും ക്ഷണനേരംകൊണ്ടു് അക്കരെകടത്തി. ആസ്ത്രിയക്കാൎക്കു വിശ്രമാവസരം കൊടുക്കാതെ അവരെ നെപ്പോളിയൻ വെടിവെച്ചുതുരത്തി. ചാർലസ്സ് ഗത്യന്തരമില്ലാതെ രണാങ്കണത്തിൽനിന്നു് ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു. ആസ്ത്രിയസൈന്യത്തിൽ ഇരുപതിനായിരം ഭടന്മാർ മരിച്ചു. ഇരുപതിനായിരം ഭടന്മാൎക്കു മുറിവേററു. നെപ്പോളിയൻ ശത്രുപക്ഷക്കാരുടെ 600 പീരങ്കികളേയും മററു വിലയേറിയ സാധനങ്ങളെയും കൈക്കലാക്കി. റോഡിസ്ബൺനഗരത്തിൽവെച്ചു നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ നെപ്പോളിയന്റെ കാൽ ഒരു വെടിയുണ്ടയേററു് അല്പം മുറിഞ്ഞു. നമ്മുടെ രണശൂരൻ ആ മുറിയെ അലക്ഷ്യമാക്കിത്തള്ളിയതേയുള്ളു. മുറിയോടുകൂടി അദ്ദേഹം ഭടന്മാരുടെ ഇടയിൽ കുതിരപ്പുറത്തു കയറി സഞ്ചരിച്ചും അവരുടെ ധീരതയെപ്പററി പ്രശംസിച്ചും സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പല തവണ യുദ്ധത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടിട്ടും സമാധാനം രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു് എത്രയോ തവണ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിട്ടും ആ സംഭവങ്ങളെല്ലാം മുഴുവനും മറന്നു തരം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം യുദ്ധം ചെയ്യാൻ വട്ടം കൂട്ടിയിരുന്ന ആസ്ത്രിയാ ചക്രവൎത്തിയെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കേണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ ആസ്ത്രിയയുടെ തലസ്ഥാനമായ വിയന്നായെ ലക്ഷ്യമാക്കി യുദ്ധയാത്ര ആരംഭിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ഡാന്യൂബ് നദിയേയും ഉപനദികളേയും പ്രയാസം കൂടാതെ കടന്നു. എന്നാൽ ടിമാൻ നദിയുടെ സമീപം എത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം കുറെ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വന്നു. ടിമാൻനദിക്കു ഒരു മരപ്പാലമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. പാലത്തിന്റെ നിരപ്പിൽനിന്നു് എത്രയോ ഉയരത്തിലുള്ള എബേർസ്ബർഗ്ഗു

ഗരത്തിൽ ആസ്ത്രിയാസൈന്യം പീരങ്കികളെ പാലത്തിന്
അഭിമുഖമായി നിരത്തിവെച്ചു ശത്രുസൈന്യങ്ങളുടെ പുരോ
ഗതിയെ നിരോധിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നു.

നെപ്പോളിയന്റെ ദ്വിതീയവിവാഹം.

ടിരാൻനദിയെ തരണം ചെയ്യുന്ന കാൎയ്യം സുസാദ്ധ്യമാ
യിരുന്നില്ലെങ്കിലും നെപ്പോളിയൻ ലേശമെങ്കിലും നിരാശപ്പെ
ട്ടില്ല. തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ അണിയണിയായി നിൎത്തി
ക്കൊണ്ടു പാലത്തിന്മേൽ കടന്നു ചെല്ലാൻ നമ്മുടെ ചരിത്ര
നായകൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. ആദ്യത്തെ അണി പാലത്തിന്റെ
മദ്ധ്യത്തിൽ എത്തുംമുമ്പെ ആസ്ത്രിയാസൈന്യത്തിന്റെ വെ
ടിയേററു മരിച്ചു. മരിച്ചുകിടക്കുന്ന ഭടന്മാരെ ചവിട്ടിക്കടന്നു
കൊണ്ടു രണ്ടാമത്തെ അണിപാലത്തിന്റെ മുക്കാൽഭാഗ
ത്തോളം എത്തി. ആ അണിയും നശിച്ചു. മൂന്നാമത്തെ
അണിപാലത്തിന്റെ അവസാനത്തോളം എത്തി. എതാ
നും ചിലർ മാത്രമെ മരിച്ചുള്ളു. നാലാമത്തെ അണിപാലം
കടന്നു. അതിന്റെ തുടൎച്ചയായി നെപ്പോളിയന്റെ സൈ
ന്യം തെരുതെരെ പാലം കടന്നു ടിരാൻനദിയുടെ അക്കരപി
ടിച്ചു. ആസ്ത്രിയാസൈന്യം ഭയപ്പെട്ടോടി. എബേർസ്ബർ
ഗിനെ നെപ്പോളിയൻ കീഴടക്കി. ഒട്ടും താമസിയാതെ അ
ദ്ദേഹം സൈന്യങ്ങളോടു കൂടി വിയന്നായിലും എത്തി. നഗര
വാസികൾ ഭയാക്രാന്തന്മാരായി നാലു പുറവും ഓടി. ആ
സ്ത്രിയാചക്രവൎത്തിയും പത്നിയും രാജധാനി വിട്ടോടി. ചക്ര
വൎത്തിയുടെ പുത്രിയെ നെപ്പോളിയൻ അപായമൊന്നും കൂടാ
തെ രക്ഷിച്ചു. പിന്നീട് ആ രാജകുമാരിയെ അദ്ദേഹം വിവാ
ഹം ചെയ്തു.

പത്നീപരിത്യാഗം.

നെപ്പോളിയൻ ജോസഫൈനെ ത്യജിക്കുന്നതിനു മു
മ്പും അതിനു ശേഷവും അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ച മനോദുഃഖ
ത്തിനു കണക്കില്ല. തന്റെ പ്രിയതമയും ദാമ്പത്യധൎമ്മം ശീ

[illegible]തിലും രാജ്യകാൎയ്യങ്ങളെ ആലോചിച്ച് ഉചിതമായ
അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുന്നതിലും ഒരുപോലെ പ്രവീണയായ
ധൎമ്മപത്നിയെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരുന്നുവല്ലൊ എന്നുള്ള സ
ങ്കടം ഒരു വശത്തിൽനിന്നു നെപ്പോളിയനെ ശല്യപ്പെടുത്തി.
യൂറോപ്പിലെ രാജാക്കന്മാർ എല്ലാവരും കൂടി ഏകോപിച്ചു ത
ന്റെ നേരെ കൂടക്കൂടെ പോരിടുന്നതുകൊണ്ടു തനിക്കും തന്റെ
പ്രജകൾക്കും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കഷ്ടങ്ങളെ പരിഹരി
ക്കാൻ ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തിയുടെ പുത്രിയെ താൻ വിവാഹം
ചെയ്യുന്നതായാൽ ഒരു മാൎഗ്ഗം ഉണ്ടാവുകയില്ലെ എന്നുള്ള വി
ചാരം നെപ്പോളിയനെ മറ്റൊരു വശത്തിൽനിന്നു ശല്യപ്പെ
ടുത്തി. ആസ്ത്രിയയുമായി നെപ്പോളിയൻ പതിനാറുപ്രാവ
ശ്യം പോരാടി തന്റെ സഹജമായ യുദ്ധനൈപുണ്യംകൊണ്ടു
ജയം പ്രാപിച്ചുവെങ്കിലും പതിനാറു യുദ്ധങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ടാ
യ നാലുസമാധാനഉടമ്പടികളും ആസ്ത്രിയയുടെ വൈരത്തെ
ശമിപ്പിക്കാൻ മതിയായില്ല. താൻ യുദ്ധത്തിൽ ഏൎപ്പെട്ട
പ്പോഴെല്ലാം ആസ്ത്രിയ പ്രത്യക്ഷമായോ അപ്രത്യക്ഷമായോ
തന്നെ ഉപദ്രവിച്ചിരുന്നുവെന്നു നെപ്പോളിയൻ അറിയാത്ത
തല്ലായിരുന്നു. ശാശ്വതമായ സമാധാനം വേണമെങ്കിൽ
ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തിയുമായി ഒരു ചാൎച്ചയുണ്ടാകേണ്ടതാണെ
ന്നു നെപ്പോളിയൻ ആലോചിച്ചതിൽ തെറ്റും പിശകില്ല. പ
ക്ഷെ ചിരകാലമായി തന്റെ സഹചാരിണിയായിരുന്ന സ്ത്രീ
രത്നത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചതിൽ നെപ്പോളിയൻ എത്രത്തോളം
തെറ്റുകാരനാണെന്നു മാത്രമേ ആലോചിക്കേണ്ടതുള്ളു. ത
ന്റെ പിൻഗാമിയായി ഫ്രാൻസ് സിംഹാസനത്തെ അലങ്ക
രിക്കാൻ തനിക്ക് ഒരു പുത്രനുണ്ടായില്ലല്ലൊ എന്നോൎത്തു
നെപ്പോളിയൻ വ്യസനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജോസഫൈന്റെ പൂൎവ്വ
ഭൎത്താവിലുള്ള സന്തതികളല്ലാതെ നെപ്പോളിയന്റെ ഔരസ
പുത്രന്മാരായി ആരും ഇല്ലാത്തസ്ഥിതിക്ക് തന്റെ വംശവൃ
ക്ഷം ഏതുവിധത്തിൽ നിലനില്ക്കുമെന്നും നെപ്പോളിയൻ ആ

ലോചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആവക വിചാരങ്ങളെയൊന്നും അല്പ നെ
പ്പോളിയൻ വിലവെച്ചില്ല. ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തിയുടെ പു
ത്രിയെ താൻ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്, ആവൎത്തിച്ചാവ
ൎത്തിച്ചുവരുന്ന യുദ്ധപരമ്പരകൾ നിലനില്ക്കുമെങ്കിൽ ജോസ
ഫൈനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിന്ന് ആസ്ത്രിയാരാജകുമാരിയെ വി
വാഹം ചെയ്യുന്നതിനും താൻ സന്നദ്ധനാവുകതന്നെയാ
ണ് വേണ്ടതെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീൎച്ചയാക്കി. പട്ടമഹി
ഷിയായിരുന്ന ജോസഫൈനെ ത്യജിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പെ നെ
പ്പോളിയൻ അവൾക്ക് പാരീസ് നഗരത്തിൽ അതിരമണീയമാ
യ ഒരു സൌധം പണിയിച്ചുകൊടുത്തു. മുപ്പതുലക്ഷം ഫ്രാ
ങ്കനാണ്യം വിലപ്പിടിച്ച സ്വത്തുക്കളും ജോസഫൈന്റെ പേ
രിൽ ഉറപ്പിച്ചു. രാജ്യകാൎയ്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ത്യക്ത
യായ തന്റെ പ്രിയതമയുടെ ഗൌരവത്തിന്നും പദവിക്കും പി
ന്നീട് ഉടവു തട്ടരുതെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി നെപ്പോളി
യൻ പല മുൻകരുതലുകളും ചെയ്തിട്ടാണ് ആസ്ത്രിയാരാജകു
മാരിയെ വിവാഹം ചെയ്തത്. നെപ്പോളിയന്റെ ചൎമ്മമാം
സസമ്മിശ്രമായ കരം രാജകുമാരിയുടെ പാണിയെ ഗ്രഹിച്ചു
വെന്നല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം ജോസഫൈന്റെ
ഹൃദയവുമായി ലയിച്ചുകിടക്കുകയെ ചെയ്തുള്ളു. അദ്ദേഹം ത
ന്റെ ദ്വിതീയവിവാഹത്തെപ്പറ്റി ജോസഫൈന്ന് ആദ്യമാ
യി എഴുതിയ എഴുത്ത് ആ മഹതിയുടെ കയ്യിൽ കിട്ടിയ തീ
യ്യതി മുതൽ അവരുടെ ദേഹം വിളൎത്തും ഹൃദയം ക്ഷീണി
ച്ചും ജീവച്ഛവംപോലെ ആയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആസ്ത്രിയാ
രാജകുമാരിയെ വേട്ടശേഷവും നെപ്പോളിയൻ ജോസഫൈ
നെ കൂടെക്കൂടെ കാണുകയും രാജ്യകാൎയ്യങ്ങളിൽ അവരുടെ വി
ലയേറിയ അഭിപ്രായങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.
ദ്വിതീയവിവാഹം നടക്കുന്നതിന്നു തലേ ദിവസം കൂടി ജോ
സഫൈനും നെപ്പോളിയനും ഒരു മേശപ്പുറത്തിൽനിന്നാണ്
ആഹാരം കഴിച്ചത്. ജോസഫൈൻ യാതൊന്നും സംസാ

ധിക്കാരതയാണ് അന്നു കഴിച്ചു കൂട്ടിയതു്. ഈ യോഷാര
ത്നത്തെ എങ്ങിനെ ത്യജിക്കേണ്ടുവെന്നും എങ്ങിനെ ത്യജി
ക്കാതിരിക്കേണ്ടുവെന്നും ഉള്ള ധർമ്മസങ്കടത്തിൽപെട്ട നെ
പ്പോളിയൻ പരിതപിച്ചു. ഘോരാപത്തുകൾ നേരിട്ട സ
മയങ്ങളിൽ കൂടി നയനങ്ങളിൽനിന്ന് അശ്രു പൊഴി
ക്കാത്ത അദ്ദേഹം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ തേങ്ങിത്തേങ്ങി കര
ഞ്ഞു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ പ്രിയതമയുടെ കരങ്ങളെ മാ
റിൽ അണച്ചുകൊണ്ട് "എന്റെ പ്രാണനാഥേ! ഞാൻ നി
ന്നെ മനഃപൂർവമായി സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നിനക്കറിയാം.
എന്റെ മനോബലത്തെക്കാൾ അധികം ശക്തി വിധിക്കാ
ണ്. ഫ്രാൻസ്‌രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനായി ഞാൻ എ
ന്റെ ജീവനായികയായ നിന്നെ വിവാഹബന്ധത്തിൽനിന്നു
വിമുക്തയാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു." എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ജോ
സഫൈൻ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു നിലത്തു വീണു. നെപ്പോളി
യൻ എത്രയോ ഉപചാരങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടും ജോസഫൈന്റെ
മോഹാലസ്യം തെളിഞ്ഞില്ല. ഹോർട്ടൻസിയെക്കൊണ്ടും യൂജ
നെക്കൊണ്ടും നെപ്പോളിയൻ സാന്ത്വനവാക്കുകൾ പറയിച്ചു.
പ്രിയതമൻ ത്യജിക്കുന്ന തരുണിയുടെ ശ്രോത്രരന്ധ്രങ്ങളിൽ
ആരുടെ സാന്ത്വനവാക്കുകളാണ് പ്രവേശിക്കുക? യൂജനും
ഹോർട്ടൻസിയും തങ്ങളുടെ മാതാവിനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ
വളരെ പണിപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ജോസഫൈന്റെ നയനങ്ങ
ളിൽനിന്ന് അനർഗ്ഗളമായി പ്രവഹിക്കുന്ന കണ്ണുനീർപ്പുഴയുടെ
ഒഴുക്കിനു ശക്തി കൂടിയതേയുള്ളൂ. യൂജൻ തന്റെ മാതാവി
ന്റെ സങ്കടാവസ്ഥയെക്കണ്ടു സഹിക്കാൻ വയ്യാതെ കണ്ണീ
രൊലിപ്പിച്ചു. രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി
നെപ്പോളിയൻ ജോസഫൈനെ ത്യജിച്ചുവെന്നുവരികിലും ആ
ത്യാഗം ഒരു വീരപത്നിയുടെ ക്ഷേമത്തെയെന്നുവേണ്ട, അവളു
ടെ സർവ്വസുഖങ്ങളെയും, അടിയോടെ നശിപ്പിക്കുകയാണ്
ചെയ്തതു്. "ഈശ്വരനേ! എന്റെ പ്രിയ മാതാവിനെ ത

ധിക്കാരത്തെയാണു് അവനു കുറിച്ചു കൂട്ടിയതു്. ഈ യോഷാരത്നത്തെ എങ്ങിനെ ത്യജിക്കേണ്ടുവെന്നും എങ്ങിനെ ത്യജിക്കാതിരിക്കേണ്ടുവെന്നും ഉള്ള ധർമ്മസങ്കടത്തിൽ പെട്ടു നെപ്പോളിയൻ പരിതപിച്ചു. ഘോരാപത്തുകൾ നേരിട്ട സമയങ്ങളിൽ കൂടി നയനങ്ങളിൽ നിന്നു് അശ്രു പൊഴിക്കാത്ത അദ്ദേഹം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ തേങ്ങിത്തേങ്ങി കരഞ്ഞു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ പ്രിയതമയുടെ കരങ്ങളെ മാറിൽ അണെച്ചുകൊണ്ടു് "എന്റെ പ്രാണനാഥെ! ഞാൻ നിന്നെ മനഃപൂർവ്വമായി സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നിനക്കറിയാം. എന്റെ മനോബലത്തെക്കാൾ അധികം ശക്തി വിധിക്കാണു്. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിന്നായി ഞാൻ എന്റെ ജീവനായികയായ നിന്നെ വിവാഹബന്ധത്തിൽ നിന്നു വിമുക്തയാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ജോസഫൈൻ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു നിലത്തുവീണു. നെപ്പോളിയൻ എത്രയോ ഉപചാരങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടും ജോസഫൈന്റെ മോഹാലസ്യം തെളിഞ്ഞില്ല. ഹാർട്ടൻസിയേക്കൊണ്ടും യൂജനെക്കൊണ്ടും നെപ്പോളിയൻ സാന്ത്വനവാക്കുകൾ പറയിച്ചു. പ്രിയതമൻ ത്യജിക്കുന്ന തരുണിയുടെ ശ്രോത്രേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ ആരുടെ സാന്ത്വനവാക്കുകളാണു് പ്രവേശിക്കുക? യൂജനും ഹാർട്ടൻസിയും തങ്ങളുടെ മാതാവിനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ വളരെ പണിപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ജോസഫൈന്റെ നയനങ്ങളിൽ നിന്നു അനർഗ്ഗളമായി പ്രവഹിക്കുന്ന കണ്ണുനീർപ്പുഴയുടെ ഒഴുക്കിന്നു ശക്തികൂടിയതേയുള്ളു. യൂജൻ തന്റെ മാതാവിന്റെ സങ്കടാവസ്ഥ കണ്ടു സഹിക്കാൻ വയ്യാതെ കണ്ണുനീരൊലിപ്പിച്ചു. രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നെപ്പോളിയൻ ജോസഫൈനെ ത്യജിച്ചുവെന്നു വരികിലും ആ ത്യാഗം ഒരു വീരപത്നിയുടെ ക്ഷേമത്തെയെന്നുവേണ്ട, അവളുടെ സർവ്വസ്വങ്ങളേയും, അടിയോടെ നശിപ്പിക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്. "അയ്യോ! എന്റെ പ്രിയമാതാവിനെ താങ്കൾ ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്നു

ള്ള വാസ്തവമാണെങ്കിൽ ഞാൻ താങ്കളുടെ കീഴിൽ ഉദ്യോഗം വഹിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല" എന്നു യൂജിൻ നെപ്പോളിയനെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യസനം ശതഗുണിതമായി അധികരിച്ചു.

നെപ്പോളിയൻ — മകനേ! നീയും എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുവാനാണോ വിചാരിക്കുന്നതു്? അങ്ങിനെ ചെയ്യരുതു്.

യൂജിൻ — എന്റെ മാതാവു താങ്കളുടെ പത്നിയായിരിക്കുന്നേടത്തോളം കാലം ഞാൻ താങ്കളുടെ കീഴിൽ ഉദ്യോഗം ഭരിക്കാൻ അർഹൻതന്നെയാകുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ പ്രിയജനനിയുടെ പദവിയും ഗൌരവവും മൃതപ്രായമായ ശേഷം ഞാൻ താങ്കളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഉചിതമല്ല. എന്റെ അമ്മയുടെ ഗതിയിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാനാണു് എനിക്കു് ഇഷ്ടം.

നെപ്പോളിയൻ — പ്രിയകുമാര! രാജ്യവിഷയങ്ങളെപ്പററി നിന്നെ പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതൊന്നുംതന്നെ ഇല്ല. ഫ്രാൻസിന്റെ ക്ഷേമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു് ഞാൻ ജോസഫൈനെ ത്യജിക്കാനിടയായതു്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നീയും എന്നെ ത്യജിക്കുന്നതായാൽ എന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും എന്നാലോചിക്കുക. എനിക്കു പുത്രൻ എവിടെ? ഞാൻ എന്റെ സന്തോഷസന്താപങ്ങളെ ആരോടു പറയും? യൂജനേ! നീ കുറച്ചാലോചിച്ചു നോക്കുക. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നീ എന്നെ വിട്ടൊഴിക്കുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കുമോ?

യൂജനും നെപ്പോളിയനും തമ്മിൽ മേൽകാണിച്ച സംഭാഷണം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ജോസഫൈൻ മോഹാലസ്യം തെളിഞ്ഞെഴുനീററു "മകനെ! നിന്റെ ഗുണകാംക്ഷിയും നിന്റെ പിതാവിനു തുല്യമായി നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന മഹാത്മാവും ആയ ഇദ്ദേഹത്തെ നീ ഒരിക്കലും വിട്ടുപിരിയരുതു്" എന്നു തന്റെ പുത്രനോടുപദേശിച്ചുകൊണ്ടു ജോസഫൈൻ രാജധാനിയിൽ നിന്നു പുറത്തിറങ്ങി.

നെപ്പോളിയന്റെ ദ്വിതീയപത്നി.

ജോസഫൈൻ യാതൊരു മുഹൂൎത്തത്തിൽ നെപ്പോളിയ
ന്റെ രാജധാനിവിട്ടു പുറത്തിറങ്ങിയോ അതേ മുഹൂൎത്തത്തിൽ
അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയലക്ഷ്മിയും പുറത്തിറങ്ങിയെന്നു പറ
യാം. ജോസഫൈനോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ ഇരുന്നകാല
ത്തെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്നു വിജയമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു. നെപ്പോ
ളിയൻ ഏൎപ്പെട്ട യുദ്ധങ്ങളുടെ സംഖ്യ കണക്കാക്കുന്നപക്ഷം
അദ്ദേഹത്തിന്നു നേരിട്ടിട്ടുള്ള അപജയങ്ങൾ തുലോം കുറവാ
ണ്. 1810 നവമ്പർ മാസം 11-ാംനു- നെപ്പോളിയൻ ആ
സ്ത്രിയാരാജകുമാരിയായ മേരിയാല്വയിസയെ വേട്ടു. സൌന്ദ
ൎയ്യംകൊണ്ടും വൈദഗ്ദ്ധ്യംകൊണ്ടും മേരിയാ അക്കാലത്തെ വ
നിതാരത്നങ്ങളുടെ മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്നവളായിരുന്നു. മേ
രിയാല്വയിസയെ പാണിഗ്രഹണം ചെയ്യുന്നതിന്നു മുമ്പെ
നെപ്പോളിയൻ, സാക്സണി രാജകുമാരിയെയോ, റഷ്യാചക്രവ
ൎത്തിയുടെ സഹോദരിയെയോ, ആസ്ത്രിയാരാജകുമാരിയെയോ,
വേൾക്കേണ്ടതെന്നു തന്റെ മന്ത്രിവൎയ്യന്മാരോടെല്ലാം ആലോ
ചിച്ചു. വിവാഹത്തിന്റെ അന്തരോദ്ദേശം യൂറോപ്പ്യദേശ
ങ്ങളിലെ സമാധാനസ്ഥാപനവും യുദ്ധനിവാരണവും ആയി
രുന്നതുകൊണ്ടു മേരിയാല്വയിസയെ വേൾക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം
എന്നാണു മന്ത്രികൾ തീൎച്ചയാക്കിയത്. ദ്വിതീയ വിവാഹം
കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നായിത്തീൎന്ന സ്ഥിതിക്കു ല്വയിസയെ വേൾ
ക്കുന്നതിന്നു തന്നെയായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ ഇഷ്ടവും. എ
ന്നാൽ ല്വയിസ നെപ്പോളിയന്റെ കരം പിടിച്ചതോടുകൂടി,
അഥവാ ജോസഫൈൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ* ബന്ധത്തെ വി
ട്ടൊഴിഞ്ഞതോടുകൂടി, ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ ഏഴരശ്ശനിയാ
രംഭിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ യുദ്ധങ്ങളിൽ തോല്ക്കുവാൻ തുടങ്ങി.
അദ്ദേഹം ഊഹിച്ചിരുന്നപ്രകാരം സമാധാനസ്ഥാപനം ചെ
യ്യാൻ സാധിക്കാതെവന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി സമാധാന
ഉടമ്പടി ചെയ്യുവാനുള്ള സകല ശ്രമങ്ങളും ചെയ്തു നെപ്പോ

ളിയൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മറുപടിക്കു പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരി
ന്നു. വെല്ലസ്ലിപ്രഭു ഫ്രാൻസുമായി സമാധാനം ചെയ്യുന്നതി
നു മുൻകടമുഷ്ടിപിടിച്ചു. എന്നുമാത്രമല്ല, മദിരാശിയിൽ നി
ന്നു ഒരുകൂട്ടം കപ്പൽ പടയോടുകൂടി ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഫ്രാൻസു
കാരു ചേർന്നതായ ജാവാദ്വീപിനെ ആക്രമിച്ചു കൈവശ
പ്പെടുത്തി. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കടൽപ്രബലം ഹേതുവാൽ അവ
രും മറ്റുള്ള രാജ്യക്കാരും വ്യാപാരസൌകര്യങ്ങളില്ലാതെ ന
ന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടി. വിദേശീയ സാമാനങ്ങളും കിട്ടാതെയായ
പ്പോൾ നെപ്പോളിയന്റെ അനുജനായ ലൂയിബോണാപാർട്ടു
ജ്യേഷ്ഠന്റെ കല്പനകളെ വിലവെക്കാതെ ഇംഗ്ലീഷു ചരക്കുക
ളെ ഹോലണ്ടു മാർഗ്ഗമായി യൂറോപ്പിലെല്ലാം കടത്തിവിടാൻ
യത്നിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ രാജകീയ കല്പനാലംഘനത്തെ
പ്പറ്റി, ലൂയിക്കു എഴുതിയപ്പോഴും ലൂയി ഉദ്യോഗത്തെ രാജി
വെച്ചു പുറത്തിറങ്ങി. ഇംഗ്ലണ്ടിനെ സമാധാന ഉടമ്പടിയിൽ
പെടുത്തുവാൻ മൂന്നു മാർഗ്ഗങ്ങളേയുള്ളു: ഒന്നാമതു അയർലണ്ടി
നെ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ അധീനത്തിൽ നിന്നു ഭിന്നിപ്പിക്കുക. ര
ണ്ടാമതു ഇന്ത്യാരാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കുക. മൂന്നാമതു ഇംഗ്ല
ണ്ടിന്റെ ചുറ്റും കപ്പൽ പടയോടുകൂടി ഉപരോധിക്കുക.
ഈ മൂന്നു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ കൈക്കൊള്ളാ
തെ വിദേശീയ ചരക്കുകളെ ബഹിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ എന്താണു
പ്രയോജനം ഉള്ളതു?" എന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു ലൂ
യി, നെപ്പോളിയനു എഴുതി. ഹോലണ്ടു സിംഹാസനത്തെ
ലൂയിവിട്ടൊഴിഞ്ഞതോടുകൂടി നെപ്പോളിയന്റെ ബലം ക്ഷയി
ച്ചു തുടങ്ങി. കട്ബോസംബന്ധമായ കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ പെട്ടു ലൂ
യിയും നന്നെ വലഞ്ഞു. തന്റെ ആജ്ഞകളെ മുഴുവനും പ്ര
ജകളെല്ലാവരും ശിരസാ വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ തന്റെ സ്വ
ന്തം സഹോദരൻ ആജ്ഞകളെ ലംഘിച്ചതിനെ ഓർത്തു
നെപ്പോളിയൻ വ്യസനിച്ചു. ലൂയിയുടെ ഭാര്യയായ ഹോർട്ടൻ
സി തന്റെ കുട്ടികളോടുകൂടി ഹോളണ്ടിൽ നിന്നു പാരീസ്സിൽ

ച്ചെത്തി. ആസ്ത്രിയാ രാജകുമാരി ഗർഭവതിയായി പുരുഷപ്ര
ജയെ പ്രസവിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ആനന്ദഭരിതനായി അവ
ന്റെ ജാതകർമ്മക്രിയയെ നാടെങ്ങും ഘോഷിച്ചു. ഫ്രാൻസ
രാജ്യത്തിന്നവകാശിയായ രാജകുമാരന്റെ ജനനത്തിൽ ജോ
സഫൈൻ സന്തോഷിക്കുകയും തന്റെ സന്തോഷത്തെ സൂ
ചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്നു ഒരു മംഗളപത്രം എഴുതി
അയക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ നില.

പുത്രലാഭത്താൽ സന്തുഷ്ടനായ നെപ്പോളിയന്റെ പ്രീതി
യെ സമ്പാദിക്കാൻ വേണ്ടി സിസിലി ദ്വീപിലെ റാണി ഒരു
വിദ്യയെടുത്തു. സിസിലി ദ്വീപിൽ അധിവസിച്ചു വരുന്ന
ഇംഗ്ലീഷുകാരെയെല്ലാം രഹസ്യമായി കൊല ചെയ്യുന്നതാ
യാൽ നെപ്പോളിയന്നു ഇഷ്ടമാകാതെയിരിക്കയില്ലെന്നുറച്ച്
ആ റാണി ഇംഗ്ലീഷുകാരെ വധിക്കാൻ ഗൂഢമായ ഏർപ്പാടു
കൾ ചെയ്തു. ആ വിവരത്തെപ്പറ്റി നെപ്പോളിയനെ അറി
യിച്ചു മറുപടി കിട്ടിയശേഷം ക്രിയ നടത്താമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ
ത്തോടുകൂടി സിസിലിറാണി ഫ്രാൻസിലേക്ക് ഒരു ദൂതനെ അ
യച്ചു. ദൂതൻ റാണിയുടെ സന്ദേശത്തെ അറിയിച്ചപ്പോൾ
നെപ്പോളിയൻ അവനെ ബന്തോവസ്സിൽ വെക്കുകയാണ്
ചെയ്തത്. ഇംഗ്ലീഷുകാർ തന്റെ പരമശത്രുക്കളായിരുന്നു
വെങ്കിലും അവരെ രഹസ്യമായി കൊലചെയ്യുക എന്നുള്ള അ
ധർമ്മകൃത്യത്തിന്നു വഴിപ്പെടുന്നതു തന്റെ പൌരുഷത്തിന്നു
കുറവാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ ചിന്തിക്കാതിരുന്നില്ല. സി
സിലി റാണിയുടെ രഹസ്യാലോചനകളെപ്പറ്റി നെപ്പോളി
യൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു അറിവുകൊടുത്തു. നെപ്പോളിയന്റെ
മഹാമനസ്കതയെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലീഷുകാർ അഭിനന്ദിക്കാതെയി
രുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൌരുഷത്തെയും മാന്യതയെ

സാമൎത്ഥ്യത്തേയും ഉദാരബുദ്ധിയേയുംപററി ഇംഗ്ലീഷുകാർ പ്രശംസിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ ജനനം മുതൽ മരണപൎയ്യന്തം അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള കൃത്യങ്ങളിൽ യാതൊന്നും സ്വാൎത്ഥബുദ്ധിയോടുകൂടി ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും പരോപകാരം ചെയ്വാൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ബദ്ധകങ്കണന്മാരായ സ്വാൎത്ഥപരിത്യാഗികൾ ഭൂലോകത്തിൽ അധികം ആളുകളില്ലെന്നും ഇംഗ്ലീഷുകാർ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്രയെല്ലാം ഗുണങ്ങൾ നെപ്പോളിയന്നുണ്ടായിട്ടും ആ ഗുണങ്ങളെപ്പററി ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു നല്ലവണ്ണം അറിവുണ്ടായിട്ടും അദ്ദേഹവുമായി മിത്രഭാവത്തിൽ വൎത്തിക്കാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു തരമില്ലാതെയാണ് വന്നുകൂടിയത്. നെപ്പോളിയൻ തുടരെത്തുടരെ ജയം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടും രാജ്യങ്ങളെ പിടിച്ചടക്കിക്കൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നതായാൽ പ്രജാധിപത്യഭരണം സൎവ്വദിക്കിലും വ്യാപിക്കുകയും പ്രഭുക്കളും രാജാക്കന്മാരും ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ എന്നുള്ള ഭീതികൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷുകാർ നെപ്പോളിയനെ അമൎത്തിവെക്കാൻ സദാ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു വെന്നേയുള്ളു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഭീതി അസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നില്ല. പ്രജാധിപത്യ ഭരണം യൂറോപ്പിൽ പല രാജ്യങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചുതുടങ്ങി. സ്വീഡൻ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾ അവരുടെ അരചനായ ഗുസ്താവസ്സ് നാലാമനെ സിംഹാസനഭ്രഷ്ടനാക്കി. ഗുസ്താവസ്സാകട്ടെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തേയും സൌകൎയ്യത്തേയും വിലവെക്കാതെ സ്വേച്ഛാതല്പരനായി രാജഭണ്ഡാഗാരത്തിലെ ദ്രവ്യത്തെ ദുൎവ്വിഷയങ്ങളിൽ ധാരാളമായി വ്യയം ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രജകളുടെ ക്ഷേമത്തിന്നും സുഖത്തിന്നും ഭാവാഹിയായി ചെങ്കോൽ ചെലുത്തേണമെന്നുള്ള രാജനീതിയെ അദ്ദേഹം ഓൎത്തതേയില്ല. രാജ്യഭരണം രാജാവിന്റെ സൌകൎയ്യത്തിന്നുവേണ്ടി മാത്രമാണെന്നും പ്രജകളെല്ലാവരും ന്യായമായാലും അന്യായമായാലും രാജകല്പനകളെ അനുസരിച്ചുകൊള്ളേണമെന്നും ശഠിക്കുന്ന നൃപന്മാർ അധികകാലം സിം

ഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണെന്നു സ്വീഡൻ രാജ്യക്കാർ തെളിയിച്ചു. ഗുസ്താവസ് നാലാമനെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന് ആട്ടിപ്പുറത്തയച്ചു നെപ്പോളിയന്റെ സ്നേഹിതനും ജോസഫിന്റെ ഷഡ്ഡകനും (ഷഡ്ഡകൻ-ഭാൎയ്യയുടെ സഹോദരിയുടെ ഭൎത്താവ്) ആയ ബെൎണഡാഡിയെ സ്വീഡൻ രാജ്യക്കാർ ഭരണാധികാരിയായി വാഴിച്ചു. സ്വീഡനിൽ പ്രജാധിപത്യഭരണം ഏൎപ്പെടുത്തുവാൻ നെപ്പോളിയൻ സ്വീഡൻ പ്രജകളെ ത്രിവിധകരണങ്ങളാലും സഹായിച്ചു.

മൊസ്കൊദഹനം

ഇപ്രകാരം പ്രജാധിപത്യഭരണം അപ്രതിബന്ധമായി പല ദിക്കുകളിലും വ്യാപിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്തിൽ റഷ്യാ ചക്രവൎത്തിയുടെ ജനനി പ്രഭുകക്ഷിയോടുകൂടി ചേൎന്നു ചക്രവൎത്തിയുടെ മനസ്സിനെ ഇളക്കിത്തീൎത്തു. നെപ്പോളിയനുമായുള്ള സ്നേഹം അപായകരമാണെന്നു ചക്രവൎത്തിയെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തി. തുൎക്കിരാജ്യത്തിലുള്ള ചില പ്രദേശങ്ങളെ കീഴടക്കുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ തന്നെ സഹായിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള കാരണത്തെ മുൻനിൎത്തി റഷ്യാചക്രവൎത്തി നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പടയെടുക്കുന്നവരെയെല്ലാം പണംകൊണ്ടും സൈന്യംകൊണ്ടും സഹായിക്കാൻ ഉദ്യുക്തന്മാരായിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാർ റഷ്യയെ സഹായിക്കാൻ കച്ചകെട്ടി പുറപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയനു യുദ്ധം എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ വെറുപ്പുണ്ടായിത്തുടങ്ങിയ കാലമായിരുന്നു. അനാവധി ജനങ്ങളുടെ മരണത്തിനു ഹേതുഭൂതമായ യുദ്ധത്തെ വല്ല വിധത്തിലും വിലക്കിക്കളയേണമെന്നുള്ള ചിന്തയല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിനു മറെറാരു വിചാരവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പോളണ്ടിനെപ്പററി താൻ യാതൊന്നും പ്രവൎത്തിക്കുന്നില്ലെന്നും ഇംഗ്ലീഷ് ചരക്കുകളുടെ കാൎയ്യത്തിൽ റഷ്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം റഷ്യ

ച്ചക്രവൎത്തി എന്തു പ്രവൎത്തിക്കുന്നതിന്നും സ്വതന്ത്രനാണെന്നും യല്ലവിധവും യുദ്ധം കൂടാതെ കഴിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നും നെപ്പോളിയൻ റഷ്യക്ക് എഴുതിഅയച്ചു. റഷ്യാ നെപ്പോളിയനുമായി സമാധാനം ചെയ്യാൻ തെല്ലും ഇഷ്ടമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു റഷ്യാ ചക്രവൎത്തി നെപ്പോളിയൻ ഒരു വിധത്തിലും അനുവദിക്കാത്തതായ ചില സമാധാന നിബന്ധനകളെ എഴുതിഅയച്ചു. "നെപ്പോളിയൻ പോളണ്ടിനെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊരു കാൎയ്യങ്ങളിലും എൎപ്പെട്ടുപോകരുതെന്നും വാൎസാ പ്രാന്തദേശങ്ങളെ റഷ്യാ വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും ജൎമ്മനിയിലുള്ള ഫ്രാൻസു സൈന്യങ്ങളെ മുഴുവനും മടക്കിവിളിച്ചു റൈൻ നദിക്കപ്പുറമായി നിൎത്തിക്കൊള്ളണമെന്നും" റഷ്യാ ചക്രവൎത്തി നെപ്പോളിയനെ അറിയിച്ചു. റഷ്യയുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം സമ്മതിക്കാൻ നെപ്പോളിയൻ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. ഫ്രാൻസിനെ കപ്പൽ വഴിയായി ഇംഗ്ലണ്ടും വടക്കുഭാഗത്തിൽ നിന്നു റഷ്യയും തെക്കുഭാഗത്തിൽ നിന്നു സ്പെയിനും പോൎത്തുഗലും എതിൎത്തു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ മുഴുവനും ശേഖരിച്ചു ശത്രുക്കളെ തടുത്തു നിന്നു. യൂറോപ്പിലെ സകല രാജ്യങ്ങളിലും ജനങ്ങൾ രണ്ടു കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു. പ്രജാകക്ഷികൾ നെപ്പോളിയന്റെ ഭാഗത്തിലും പ്രഭുകക്ഷികൾ ശത്രുപക്ഷത്തിലും ചേൎന്നു. ബവേറിയാ, സാക്സണി, ഇത്താലി, പ്രഷ്യാ, ആസ്ത്രിയാ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു നെപ്പോളിയൻ അഞ്ചുലക്ഷം സൈന്യങ്ങളെ ശേഖരിച്ചു. പോളണ്ടുകാർ നെപ്പോളിയന്റെ മേൽക്കോയ്മയിൽ പ്രജാധിപത്യ ഭരണം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമെന്നു കരുതി സന്തോഷിച്ചു. കൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ റഷ്യയുടെ അധീനത്തിൽപെട്ടു പോകരുതെന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ ഉദ്ദേശം. മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയുടെ താക്കോലായ കൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ റഷ്യക്കു കിട്ടിയാൽ റഷ്യയുടെ ശക്തി വളരെ വൎദ്ധിച്ചുപോകുമെന്നും ഇന്ത്യയെ പിടിച്ചടക്കുമെന്നും

മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയിലെ കച്ചവടങ്ങളെ മുഴുവനും റുഷ്യസഹാ
യത്താലാക്കാമെന്നും നെപ്പോളിയൻ പ്രതീക്ഷിക്കാതിരുന്നി
ല്ല. കാൺസ്ടാൻറിനോപ്പിളിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോ
ളം നെപ്പോളിയന്റെ പ്രവൃത്തി ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു വളരെ അനു
കൂലമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ അങ്ങിനെ ഭാവി
ച്ചില്ല. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ പതിമൂന്നു
ഭാഗങ്ങളായി പിരിച്ചു ടാവസ്ട, ആഡിനാഡ്, നെ, സൂജൻ,
ബോണിയബോസ്കി, റജീനിയൻ, ജരോം, വിക്ടർ, മക്
ഡൊണാൾഡ്, ആകരൊ, മൂറട്, സ്ച്വാർട്ടസൺവർഗ് എ
ന്നീ സൈന്യാധിപതികളെ ഏല്പിച്ചു എഴുപതിനായിരം ഭ
ടന്മാർ അടങ്ങിയ ഒരു പ്രത്യേക സൈന്യത്തെ മാട്ടിയർ, ല
ഫിഫിവർ, ബസിരസ് എന്നീ സേനാധിപതികളുടെ കീഴിൽ
നിൎത്തി. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യത്തിൽ സന്തോഷശബ്ദ
ങ്ങൾ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ സാ
ധാരണ ഭടനെപ്പോലെ തന്റെ സൈന്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു് അവരുടെ ഇടയിൽ ധൈൎയ്യവും ഉത്സാ
ഹവും ജനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ റുഷ്യാ ചക്രവൎത്തിയാ
യ അലക്സാണ്ടർ അരമനസ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ സല്ലപിച്ചുകൊ
ണ്ടു കാലംപോക്കി. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യം അടുത്തെ
ത്തിപ്പോയി എന്നറിഞ്ഞ ഉടനെ റുഷ്യാചക്രവൎത്തി സമാധാ
നത്തിന്നപേക്ഷിച്ചു. സമാധാനം ചെയ്വാൻ തല്ക്കാലം ത
രമില്ലെന്നു മറുപടികൊടുത്തതോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ തന്റെ
സൈന്യങ്ങളെ മാസ്കോ പട്ടണത്തിന്നു നേരെ നടത്തി. മാ
ൎഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിൽ ഫ്രാൻസുസൈന്യം വളരെ കഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവി
ക്കേണ്ടിവന്നു. പുല്ലും വെള്ളവും കിട്ടാതെ അനവധി അശ്വ
ങ്ങൾ മരിച്ചു. ജനസഞ്ചാരമില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ വഴിയ
റിയാതെ ഭടന്മാർ അവിടേയും ഇവിടേയും നടന്നു ക്ഷീണിച്ചു.
ഒടുവിൽ നെപ്പോളിയൻ കിറല്ലിൻ നഗരത്തിൽ എത്തി. ആ
നഗരവാസികൾ ധൈൎയ്യത്തോടുകൂടി നെപ്പോളിയനെ തടു

ങ്ങുനിന്നവെങ്കിലും യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ഫ്രാൻസുകാരു
ടെ മുമ്പിൽ അവക്ക് വളരെ നേരം നില്പാൻ സാധിച്ചില്ല.
ഫ്രാൻസുസൈന്യത്തെ മുഴുവനും അഗ്നിഭഗവാന്നു പ്രാതലാക്കു
വാൻ കിരമ്ലിൻ വാസികൾ നിശ്ചയിച്ചു. ഭൂമിയിൽ പല സ്ഥ
ലങ്ങളിലും കുഴി തോണ്ടി വെടിമരുന്നും മറ്റും നിറച്ച് അവർ
നഗരത്തിന്നു തീ കൊടുത്തു. ദൈവഗത്യാ നെപ്പോളിയന്റെ
സൈന്യങ്ങൾക്കൊന്നും ആപത്തു പറ്റിയില്ല. കിരമ്ലിൻ ന
ഗരവാസികൾ തീയ്യിൽ വെന്തുപോകാതെ ശേഷിച്ചവർ നാ
ലുപുറവും ഓടിരക്ഷപ്പെട്ടു. തീപ്പൊള്ളിയ ചില കൂട്ടരെ ചി
കിത്സിച്ചുകൊണ്ടു താമസിക്കുന്ന ഒരു പാതിരിയെ നെപ്പോളി
യൻ കണ്ടുമുട്ടി. അദ്ദേഹത്തോട് "അങ്ങുന്നേ ദൈവമാതാ
വിന്റെ ക്ഷേത്രം അഗ്നിക്കിരയായോ" എന്നു നെപ്പോളിയൻ
ചോദിച്ചു "നിങ്ങളെക്കാട്ടിലും ശക്തികൂടിയ ദൈവത്തോടു
മത്സരിച്ചാൽ വല്ലതും ഫലിക്കുമൊ? നിങ്ങൾ എത്ര പണി
പ്പെട്ടിട്ടും ക്ഷേത്രത്തിന്നു യാതൊരു കേടും പറ്റിയില്ല" എന്നു
പാതിരി മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ പു
ഞ്ചിരിതൂകികൊണ്ടു "അങ്ങുന്നു പറയുന്നതു ശരിതന്നെയാണ്.
ദൈവകല്പനകളെ അതിലംഘിക്കാൻ ആരാലും സാധിക്കുന്ന
തല്ല. എന്നേയും നിങ്ങളേയും ഈ ഓടുന്ന ഭടന്മാരെയും എ
ന്നുവേണ്ട സകല ചരാചരങ്ങളേയും സംരക്ഷിക്കുന്നതു ജഗദീ
ശ്വരൻ തന്നെയാകുന്നു. നാമെല്ലാവരും ക്രിസ്ത്യന്മാരാകുന്നു.
നിങ്ങൾക്കു വേറെ ഒരു ദൈവവും എനിക്കു വേറെ ഒരു ദൈവ
വും ഇല്ല. എന്റെ ഭടന്മാർ അങ്ങയെ ഒന്നും ഉപദ്രവിക്കുക
യില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു പാതിരിയെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. "ക
ഷ്ടം നിങ്ങളെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ പറയുന്നതെല്ലാം അവാസ്തവം
തന്നെയായിരിക്കണം. നിങ്ങളെപ്പോലെ കൃപാലുവും ദൈവ
ഭക്തനും ആയ ഒരു നാടുവാഴി മറ്റാരും തന്നെ ഇല്ലെന്നുള്ള
തു നിശ്ചയം തന്നെ" എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു പാതിരി അവി
ടെ നിന്നു പോയി. അദ്ദേഹം നെപ്പോളിയന്റെ സത്സ്വഭാവം

വരെത്തപ്പററി രഷ്യാരാജ്യത്തിൽ പലേടങ്ങളിലും പ്രശംസിച്ചു. അതങ്ങിനെയിരിക്കട്ടെ. നെപ്പോളിയൻ മാസ്കോ പട്ടണത്തെ വെടിവെച്ചുതകൎത്തു. പട്ടണത്തിന്നു തീ കൊളുത്തി. റഷ്യയുടെ തലസ്ഥാനനഗരം നെപ്പോളിയന്നധീനമായി. മാസ്കോവിന്റെ വടക്കുഭാഗം ദണ്ഡയാത്ര ചെയ്യേണമെന്നു നെപ്പോളിയന്നാഗ്രഹം ഉണ്ടായെങ്കിലും തീവ്രമായ ശൈത്യത്തെ സഹിപ്പാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടു സൈന്യസമേതം നെപ്പോളിയൻ സ്വരാജ്യത്തിലേക്കു മടങ്ങി.

അദ്ധ്യായം 11.

ശത്രുക്കളുടെ സന്നാഹം.

മാസ്കോവിജയത്തിലുണ്ടായ നഷ്ടം

നെപ്പോളിയൻ റഷ്യയെ ജയിച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായ ദ്രവ്യനഷ്ടവും ജനനഷ്ടവും ജയഘോഷങ്ങളെ കൊണ്ടാടുവാൻ അനുവദിച്ചില്ല. ശൈത്യത്തിന്റെ കാഠിന്യം സഹിക്കാൻ വഹിയാതെ ഭടന്മാർ കുഴങ്ങി. മാസ്കോവിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട നെപ്പോളിയൻ സ്മൊളൻസ്ക് എന്ന രാജ്യത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ശിശിരകാലം ആരംഭിച്ചു. സ്മൊളൻസ്കിൽ നിന്ന് ആയിരം നാഴിക അകലേയുള്ള പാരിസ് നഗരത്തിൽ എത്തിച്ചേരേണ്ട കാൎയ്യം നന്നെ പ്രയാസമായി തോന്നി. ഭടന്മാർ നിരാശപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. ഭടന്മാരുടെ ഇടയിൽ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സഹജമായ ഉന്മേഷത്തെ അങ്കുരിപ്പിച്ചു. അതിന്നിടക്കു റഷ്യയിലെ കസക് എന്ന കൂട്ടർ ഫ്രാൻസു സൈന്യങ്ങളെ എതിൎത്തു. കസക് ജാതിക്കാർ പ്രകൃത്യാ തന്നെ ദൃഢഗാത്രന്മാരും ഹിമക്കട്ടകളുടെ ഇടയിൽ വളൎന്നവരും യു

ല സാമൎത്ഥ്യമുള്ളവരും ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ നേ
രെ പോരാടുന്ന കാൎയ്യം എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. കാസക്കുകാർ
നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യത്തെ ഛിന്നഭിന്നമാക്കി നാലുപുറ
വും ചിതറിച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം ശാന്തതയോടുംധീരതയോ
ടുംകൂടി സൈന്യങ്ങളെ ഏകോപിച്ചു കാസക്കുകാരെ യുദ്ധ
കളത്തിൽ നിന്ന് ഓടിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യനാ
ശത്തെ അറിഞ്ഞു ചില ശത്രുക്കൾ പാരീസിലെ പ്രജാധിപ
ത്യ ഭരണത്തെ തകൎക്കുവാൻ തരംനോക്കി പുറപ്പെട്ടു. ജാക്കോ
ബൈറ് കക്ഷിക്കാർ ഫ്രാൻസിലെ പാരമ്പൎയ്യാവകാശികളായ
രാജകുടുംബക്കാരെ പുനരുദ്ധാരണം ചെയ്യാൻ ഇതുതന്നെയാ
ണു തരം എന്നുവെച്ചു വ്യാജ പ്രസ്താവങ്ങളെ വിളംബരപ്പെടു
ത്തി. നെപ്പോളിയൻ മരിച്ചുപോയെന്നുള്ള കിംവദന്തി പാ
രീസിൽ പടൎന്നു പിടിച്ചു. ആ കിംവദന്തിയെ പിൻതാങ്ങി
ക്കൊണ്ടു മാലറ് എന്നു പേരായ ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ നെപ്പോ
ളിയൻ മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നുവെന്നു തന്റെ ഉദ്യോഗനില
യിൽ ഒരു പരസ്യം എഴുതി പ്രചാരപ്പെടുത്തി. പാരിസിൽ
നടക്കുന്ന കോലാഹലങ്ങൾ നെപ്പോളിയന്റെ ചെവിയിൽ
എത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം കോപതാപസമ്മിശ്രമായ ഒരു
ലേഖനം എഴുതി ഫ്രാൻസിലെ കാൎയ്യാലോചനസഭക്ക് അ
യച്ചുകൊടുത്തു. "ഞാൻ തീററിപ്പോററുന്ന എന്റെ ഉദ്യോ
ഗസ്ഥന്മാർ തന്നെ ഇപ്രകാരമുള്ള വ്യാജവൎത്തമാനങ്ങളെ പ്ര
സിദ്ധപ്പെടുത്തിയാൽ അതിൽപരം സന്താപകരമായ നിൎഭാ
ഗ്യം മറെറാന്നാണ് ഉള്ളതു്. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയ
സ്സിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമാണു ഞാൻ എന്റെ ജീവനാഡി
യായ പ്രിയജോസഫൈനെ ഉപേക്ഷിച്ചതു്. ഫ്രാൻസുരാജ്യം
മറെറല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടേയും ഉപരിയായി ശോഭിക്കണമെന്നു
ള്ള ഏകവിചാരത്തോടു കൂടിയാണു ഞാൻ ഇത്രയെല്ലാം ക
ഷ്ടപ്പെടുന്നതു്. എന്നിട്ടും പാരീസ് നിവാസികളിൽ ചിലർ
ആഭ്യന്തരകലഹങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതു് എന്റെയോ, അഥവാ

ഫ്രാൻസു ദേശക്കാരുടേയോ നിർഭാഗ്യം എന്നേ പറയാനുള്ളു. ആർ എന്തു പറഞ്ഞാലും വേണ്ടതില്ല, എന്തു പ്രവർത്തിച്ചാലും വേണ്ടതില്ല, എന്റെ മരണപര്യന്തം ഞാൻ ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ അഭ്യുദയത്തിനായി പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും എന്നു ഖണ്ഡിതമായി പറയുന്നു" എന്നിപ്രകാരമാണു കാര്യാലോചന സഭാംഗങ്ങൾക്കു് എഴുതി അയച്ചതു്. ഫ്രാൻസിലെ ആഭ്യന്തരലഹളയും മാസ്ക്കോയുദ്ധത്തിലെ അപരിഹാര്യമായ നഷ്ടവുംകൂടി നെപ്പോളിയനു തീവ്രമായി മനോവേദനയുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. സൈന്യത്തിലെ നടുനായകങ്ങളായ യുദ്ധവീരന്മാർ അന്തരിച്ചു. ഭണ്ഡാഗാരം ശോഷിച്ചു. ഹിമബാധസഹിക്കവഹിയാതെ ഭടന്മാർ കിടപ്പിലായി. പാരിസ് പട്ടണം ആയിരം നാഴിക അകലെ കിടക്കുന്നു. നെപ്പോളിയൻ കുറെക്കാലത്തേയ്ക്കു തലപൊക്കുകയില്ലെന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ തീർച്ചയാക്കി അവരുടെ തല പൊന്തിച്ചു പിടിച്ചുതുടങ്ങി. പ്രഷ്യയിലെ നാടുവാഴിയായ ഫ്രെഡറിക്കു് നെപ്പോളിയന്റെ ചുമലിൽ ഇരുന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെവി തിന്നുവാൻ തന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ മിത്രമാണെന്നുള്ള നിലയിൽ വർത്തിച്ചു കൊള്ളാമെന്നും റഷ്യ നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പടയെടുക്കുമ്പോൾ റഷ്യയുടെ സഹായിയായി ചേർന്നുകൊള്ളാമെന്നും ഫ്രഡറിക്കു റഷ്യാചക്രവർത്തിയെ അറിയിച്ചു. ഫ്രഡറിക്കിന്റെ പ്രേരണമൂലം ജർമ്മനിയിലെ ഇട പ്രഭുക്കന്മാരെല്ലാം റഷ്യയോടുകൂടി യോജിച്ചു. സ്വീഡൻദേശാധിപതിയായ ബർണാഡൊട്ടി പല സന്ദർഭങ്ങളിലും നെപ്പോളിയനു കടപ്പെട്ടിരുന്നിട്ടുംകൂടി കൃതഘ്നനായി റഷ്യയോടുകൂടി ചേർന്നു. ഈ ബർണാഡൊട്ടി മുമ്പൊരിക്കൽ 'നെപ്പോളിയനെ ചതിച്ചു കൊല്ലുവാൻ ഉദ്യുക്തനായിരുന്ന സമയം മഹാമനസ്കനായ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ അയാളെ കൊല്ലാതെ വിട്ടയച്ചതിന്റെ പ്രതിഫലം ഏവം വിധമായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ വിശ്വസ്തനും

സൈന്യനായകന്മാരായിരുന്ന ജനറൽ ജോമിനി തന്റെ യജ
മാനനെ ഉപേക്ഷിച്ചു ശത്രുപക്ഷത്തിൽ ചേൎന്നു. ഇതിന്നെ
ല്ലാം കാരണം നെപ്പോളിയൻ മാസ്കോ നഷ്ടത്തിൽ നിന്ന്
ഒരിക്കലും കരകയറുകയില്ലെന്നുള്ള തെററിദ്ധാരണയായിരുന്നു.

വിധിവൈപരീത്യം

നെപ്പോളിയന്റെ നടപടികളെ ഏതുനിലയിൽ പരി
ശോധിച്ചാലും അദ്ദേഹത്തിന്ന് ഇത്ര അധികം ശത്രുക്കൾ ഉ
ണ്ടാവാൻ പാടില്ലയായിരുന്നു. അപ്രധാനവും തുച്ഛവും ആ
യ ഒരു ദ്വീപിൽ വക്കീൽ പ്രവൃത്തിയെടുത്തു നിത്യവൃത്തി ക
ഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു നിസ്സാരന്റെ പുത്രൻ യൂറോപ്യഖ
ണ്ഡത്തിലെ നാടുവാഴികളോടൊപ്പം, പോരെങ്കിൽ അവരെക്കെ
ല്ലാം ഉപരിയായി, രാജ്യഭാരം ചെയ്യുന്നതും പന്ത്രണ്ടു സംവ
ത്സരങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഫ്രാൻസ്രാജ്യത്തെ നാഗരികതകൊണ്ടും
അഭിവൃദ്ധികൊണ്ടും നിസ്തുല്യമായ രാജ്യമാക്കിത്തീൎത്തതും ഇ
തരരാജാക്കന്മാരുടെ അസൂയയ്ക്കു കാരണമായ്ത്തീൎന്നുവെന്ന
ല്ലാതെ നെപ്പോളിയന്റെപേരിൽ യാതൊരു കുററവും കാണു
ന്നില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടും റഷ്യയും മററുരാജ്യങ്ങളും നെപ്പോളിയന്റെ
നേരെ യുദ്ധത്തിന്നൊരുങ്ങിയതിൽ ആശ്ചൎയ്യമില്ല. യുദ്ധങ്ങ
ളിൽ തുടൎന്നുതുടരെ തോററും സമാധാനഉടമ്പടികൾ ചെ
യ്തും വീണ്ടും യുദ്ധക്കളത്തിൽ പ്രവേശിച്ചും കാലംകഴിച്ചിരുന്ന
ആസ്ത്രിയയുമായി ശാശ്വതസമാധാനം സ്ഥാപിക്കേണമെന്നു
ള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി മാത്രമായിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ ത
ന്റെ പ്രിയതമയെ ത്യജിച്ചതും ആസ്ത്രിയാ രാജകുമാരിയെ
വേട്ടതും. നെപ്പോളിയന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെ ചിന്തിക്കുന്നതാ
യാൽ ആസ്ത്രിയ ഒരുകാലത്തും നെപ്പോളിയനെ ശത്രുവായി
വിചാരിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതായിരുന്നു. അതുപോലെ തന്റെ
പുത്രിയുടെക്ഷേമത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയെങ്കിലുംആസ്ത്രി
യാചക്രവൎത്തി നെപ്പോളിയന്റെ ശാശ്വതബന്ധുവായി പരി
ഗണിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങിനെയല്ല കാൎയ്യങ്ങൾ

ടന്നുകൂടിയതു്. ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തി റഷ്യയോടുകൂടി ചേൎന്നു നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പടയെടുക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി ചിലവുചെയ്തിട്ടുള്ള സംഖ്യയുടെ കണക്കുനോക്കിയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔദാൎയ്യവും പരോപകാരതല്പരതയും വെളിപ്പെടും. അദ്ദേഹം, ഒന്നുരണ്ടു കോടിയല്ല, ആറുകോടി ഫ്രാങ്കുനാണ്യങ്ങൾ പാരിസിനുവേണ്ടി ചിലവുചെയ്തു. പാതകൾവെട്ടുവാൻ വേണ്ടിത്തന്നെ 17½ കോടി ഫ്രാങ്കുനാണ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം ചിലവുചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ജനങ്ങളോടു തട്ടിപ്പറിച്ചിട്ടോ അന്യായമായ നികുതി വസൂലാക്കിട്ടോ അല്ല നെപ്പോളിയൻ ഇത്ര വലിയ സംഖ്യ സമ്പാദിച്ചതും ചിലവുചെയ്തതും. മറ്റൊരു നാടുവാഴിയായിരുന്നുവെങ്കിൽ സമ്പാദിക്കുന്ന ധനത്തെ മുഴുവനും സ്വാൎത്ഥമായി ചിലവഴിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. പാരീസിനെ ഭൂലോകസ്വൎഗ്ഗമാക്കിത്തീൎത്ത മഹാന്റെ ആഗ്രഹം യൂറോപ്പിലെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളേയും അതുപോലെതന്നെ ആക്കിത്തീൎക്കണമെന്നായിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ തന്റെ മിത്രങ്ങൾ ശത്രുക്കളുമായിയോജിച്ചു തന്റെനേരെ പടയെടുത്തതു നെപ്പോളിയന്റെ വിധിവൈപരീത്യം എന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളൂ. നെപ്പോളിയനെപ്പോലെ കൃപാലുവും ധൈൎയ്യശാലിയും സ്വാൎത്ഥരഹിതനും ആയ ഒരു പുരുഷനെ ഭൂലോകചരിത്രത്തിൽ വേറെ എവിടേയും കാണുന്നില്ല. കാണുകയുമില്ല. രാജ്യലോഭികളും ദ്രവ്യലോഭികളും ആയി സദാ യുദ്ധംചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുരുഷന്മാർ എത്രയോ ഉണ്ടായിരിക്കാം. സ്വാൎത്ഥരഹിതരും രണധീരന്മാരും ആയ പുരുഷന്മാരെ ഈലോകം കുറവായിട്ടേ കാണുകയുള്ളൂ. അപ്രകാരമുള്ള പുരുഷന്മാരുടെ അഗ്രഗണ്യനായിട്ടാണു നാം നെപ്പോളിയനെ ചരിത്രദൃഷ്ട്യാ കാണുന്നതു്. നെപ്പോളിയൻ പ്രഭുകക്ഷിക്കാരുടെ വിരോധിയായിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം പ്രഭുക്കളെ തന്റെ സഹജീവികളുടെ നിലയിൽ കരുതിപ്പോന്നിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ പ്രഭുതാൎത്ത

യാണ് ഉല്ലാസ്യചെയ്തതു്. ജാക്കോബൈററു കക്ഷിക്കാരാകട്ടെ പ്രഭുത്വത്തെയും ആ പ്രഭുത്വം നിലനില്ക്കുന്ന അസ്ഥിമാംസസമ്മിശ്രമായ ദേഹത്തെയും വെറുത്തിരുന്നു. അവരുടെ വിരോധം ഇരുപത്തൊന്നുവട്ടം ക്ഷത്രിയരുടെ തലയറുത്തു രക്തംകൊണ്ടു തൎപ്പണംചെയ്തു പരശുരാമന്നു ക്ഷത്രിയന്മാരോടുണ്ടായിരുന്ന പകയേക്കാൾ അധികമായിരുന്നു. ജാക്കോബൈററ് കക്ഷിക്കാരുടെ ദുഷ്കൃത്യങ്ങളെ നെപ്പോളിയൻ അപ്പപ്പോൾ അടക്കിവെച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ പ്രഭുവംശത്തിൽ ഒരു പൈതലെയെങ്കിലും ബാക്കിവെക്കാതെ ജാക്കോബൈററ് കക്ഷിക്കാർ കൊന്നൊടുക്കുമായിരുന്നു. ജാക്കോബൈററുകാരുടെ കോപാഗ്നിയിൽവീണ ശലഭങ്ങളെപ്പോലെ കരിഞ്ഞുപോകുമാറായിരുന്ന പ്രഭുക്കളെ സംരക്ഷിച്ചതിന്നു പ്രതിഫലമായി അദ്ദേഹത്തിന്നു സിദ്ധിച്ച ലാഭം പ്രഭുക്കളുടെ ശത്രുതയായിരുന്നു.

ശത്രുസംഘം.

റഷ്യയും പ്രഷ്യയും ഒന്നിച്ചുചേൎന്നു നെപ്പോളിയനെ എതിൎക്കാൻ സാക്സണിയുടെ തലസ്ഥാനമായ ഡ്രിസ്ഡൻപട്ടണത്തിന്നു സമീപമുള്ള മലകളിൽ പാളയമടിച്ചു. അസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തിയും തന്റെ ജാമാതാവിന്റെനേരെ പടിയെടുത്തു. ഡ്രിസ്ഡൻപട്ടണത്തെ സെയിന്റ്സീർ എന്ന യുദ്ധവീരൻ തന്റെ ചെറുസൈന്യങ്ങളോടുകൂടി സംരക്ഷിക്കാൻ ഒരുങ്ങി. ശത്രുക്കളുടെ സൈന്യസംഖ്യ സെയിന്റ്സീരുടെ സൈന്യസംഖ്യയേക്കാൾ എത്രയോ വലിയതായിരുന്നതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം യുദ്ധംചെയ്വാൻ ഭയപ്പെട്ടുവെങ്കിലും നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യം താമസിയാതെ എത്തുമെന്നുള്ള ധൈൎയ്യം അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ മലഞ്ചെരിവുകളിൽകൂടി നടത്തിച്ചു ശത്രുക്കളുടെ അറിവുകൂടാതെ ഡ്രിസ്ഡൻപട്ടണത്തിന്നുസമീപം എത്തി. സഹായത്തിന്നു നെപ്പോളിയൻ അടുത്തെത്തിപ്പോയി എന്നറിഞ്ഞഉടനെ സെയിന്റ്സീരുടെ കീഴിലുള്ള ചെറുസൈന്യത്തിന്നു ശക്തിയും

ക്ഷുച്ഛ്രാന്തിയും വഹിച്ചു നെപ്പോളിയൻ രാത്രിയിലങ്ങു ഡ്രെസ്ഡൻപട്ടണത്തിൽ എത്തിച്ചേൎന്നു. ശത്രുക്കൾ നെപ്പോളിയന്റെ വരവിനെ അറിഞ്ഞില്ലെന്നു മാത്രമല്ല സെയിന്റ്സീറിന്റെ ലഘുവായ സൈന്യത്തെ ജയിക്കുന്നതിൽ എന്താണു സംശയം എന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ അലക്ഷ്യമായി യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ഭടന്മാരെ മൂന്നുഭാഗങ്ങളായി പിരിച്ചു ശത്രുക്കളുടെ വാമഭാഗത്തിൽനിന്നും പൂൎവ്വഭാഗത്തിൽനിന്നും ദക്ഷിണഭാഗത്തിൽനിന്നും പീരങ്കിപ്രയോഗം ചെയ്തുതുടങ്ങിയപ്പോൾ മാത്രമാണു നെപ്പോളിയന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ശത്രുക്കൾക്കു മനസ്സിലായതു്. സ്വരാജ്യദ്രോഹിയും കൃതഘ്നനും ആയ മോറൊ, റഷ്യാചക്രവൎത്തിക്കു നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു വെടിയുണ്ട അയാളുടെ കാലിൽ പതിച്ചു അതോടുകൂടി മോറൊ നിലത്തുപതിക്കുകയും രണ്ടു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ജീവനെ ത്യജിക്കുകയുംചെയ്തു. ഡ്രെസ്ഡൻ പട്ടണസംരക്ഷണത്തിനായി നെപ്പോളിയൻ എത്തിച്ചേരുകയില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ആക്രമിച്ചു പോർചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നറഷ്യൻസൈന്യങ്ങൾ നെപ്പോളിയനെ കണ്ടു ഉടനെ രണാങ്കണത്തിൽനിന്നു ചിന്നിച്ചിതറി നാലുപുറവും ഓടി. തന്റെ ചുറ്റും വന്നുവീഴുന്ന പീരങ്കിയുണ്ടകളെ വാതനീതമായ തൂലകണങ്ങളെയെന്നപോലെ തിരസ്കരിച്ചുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങൾക്കിടയിൽ നടന്നുംകൊണ്ടും സന്ദൎഭോചിതമായ ആജ്ഞകൾ പുറപ്പെടീച്ചുകൊണ്ടും സൈന്യങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദത്തിൽ ഒരു പരുക്കേറ്റു. രക്തം പ്രവഹിച്ചു തന്റെ പാദത്തിൽ പരുക്കേറ്റിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽനിന്നു രക്തം പ്രവഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഉള്ള വിചാരം ലേശമെങ്കിലും ഇല്ലാതെ നമ്മുടെ രണധീരനായ ചരിത്രനായകൻ സൈന്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽ, സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരുന്നു. റഷ്യൻ

ഷ്യസൈന്യം യുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞ ഉടനെ ആസ്ത്രിയയും പ്രഷ്യയും അവരവരുടെ പാട്ടിന്നുപോയി എന്നേ പറയേണ്ടു. നെപ്പോളിയൻ റഷ്യൻസൈന്യങ്ങളെ തുരത്തിക്കൊണ്ടു ബൊഹീമിയവരെ എത്തി. ട്രെസ്ഡൻയുദ്ധത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ വിജയംനേടിയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേനാധിപന്മാർ മറ്റു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചു പരാജിതന്മാരായി. മാക്ഡൊണാൾഡ് ശത്രുസൈന്യങ്ങളാൽ തോല്പിക്കപ്പെട്ടു. വിററംബെർഗ്ഗിൽവെച്ചു നേ എന്ന സേനാപതിയും തോറ്റു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ കാലിൽ മുറിയേറ്റു കിടപ്പിലായിരുന്നു. അല്പം ചില സൈന്യങ്ങളെ വെച്ചുകൊണ്ടു തഞ്ചവും താവും നോക്കി ശത്രുക്കളുടെ വീഴ്ചകളെ അറിഞ്ഞു പോരാടുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം നെപ്പോളിയന്നു് ഒന്നുവേറെതന്നെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കിടപ്പിലായപ്പോൾ സൈന്യങ്ങളെ സമയോചിതംപോലെ അണിപകുത്തു നിർത്തുവാനും ശത്രുക്കളുടെ തന്ത്രങ്ങളെ അറിഞ്ഞു പിഴകി പ്രയോഗിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേനാധിപതികൾക്കു സാമർത്ഥ്യം പോരാതെ ആയി. ശത്രുക്കൾ യുദ്ധതന്ത്രജ്ഞനായ ബ്ലൂച്ചർ എന്നാളുടെ നായകത്വത്തിൻകീഴിലാണു പൊരുതിയിരുന്നതു്; തന്റെ സേനാപതികൾ തോല്ക്കുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ കിടക്കയിൽനിന്നു പിടഞ്ഞെഴുന്നീറ്റു സൈന്യമദ്ധ്യത്തിൽ എത്തി. മാക്ഡൊണാൾഡിനെ എതിരിട്ട സൈന്യത്തെയും, നെപ്പോളിയൻ സ്വസ്ഥമില്ലാതെ കിടപ്പാണെന്നറിഞ്ഞു വീണ്ടും ട്രെസ്ഡൻപട്ടണത്തെ കൈവശപ്പെടുത്താൻ ഓടിയെത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന മറെറാരു സൈന്യത്തെയും, നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ തോല്പിച്ചു. ഷ്വാർട്ട്സൺബർഗ്ഗ് എന്നാളുടെ കീഴിൽ യുദ്ധംചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ആസ്ത്രിയൻസൈന്യത്തെയും നെപ്പോളിയൻ തോല്പിച്ചു. സ്വീഡൻസേനാധിപതി ട്രെസ്ഡൻപട്ടണത്തിന്നും പാരീസിന്നും മദ്ധ്യേയുള്ള തപാൽമാർഗ്ഗങ്ങളെ തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മദ്ധ്യത്തിൽ നെപ്പോളി-

യൻ ഒരിക്കൽകൂടെ തന്റെ യുദ്ധസാമൎത്ഥ്യം കാണിച്ചുകൊടു
ത്തു. സ്വീഡൻദേശാധിപതിയും തോറ്റു പിൻതിരിച്ചു. ഒരേ
കാലത്തിൽ ശത്രുക്കൾ പലരുംകൂടി പലസ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചു
ഫ്രാൻസുസൈന്യങ്ങളെ എതിൎക്കാൻ ഇടയായതുകൊണ്ടും ശ
ത്രുക്കളോടെല്ലാം എതിരേൽക്കേണ്ടതിന്നായി ഫ്രാൻസുസൈന്യങ്ങ
ളെ ഖണ്ഡങ്ങളായി വിഭാഗിക്കേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ടും നെപ്പോ
ളിയന്റെ ബലം മതിയായില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യസം
ഖ്യ ചുരുങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നു. യുദ്ധച്ചിലവിന്നുള്ള പണവും കമ്മി
യായി ശത്രുപക്ഷക്കാൎക്ക് അവരവരുടെ സ്വന്തംപണം കൂടാ
തെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു യഥേഷ്ടം പണം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇം
ഗ്ലണ്ടിലെ കാത്ത്കാട്ട് പ്രഭുവും സാർ റാബെർട്ടുവിൽസനുംകൂടി
നെപ്പോളിയനെ പലപ്രകാരത്തിലും ദ്രോഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.
നെപ്പോളിയനെപ്പററി ദുഷ്പ്രസ്താവങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് അ
വർ ലഘുപത്രികകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. നെപ്പോളിയന്റെ
സ്നേഹിതന്മാരായിരുന്ന നാടുവാഴികളിൽ മിക്കപേരും ശത്രുപ
ക്ഷത്തിൽ ചേൎന്നിരുന്നു. ബവേറിയാ നാടുവാഴിയും യൂജന്റെ
ശ്വശുരനും ആയ മാക്സ്മിലൻ ജോസഫ് റഷ്യയുടെ പക്ഷ
ത്തിൽ ചേൎന്നു. വെസ്റ്റ്ഫേലിയയിലെ ജനങ്ങൾ പ്രഭ്വാധിപ
ത്യമൊന്നസ്വാതന്ത്ര്യം സമ്പൂൎണ്ണമായി അനുഭവിച്ചിരുന്നിട്ടും
ശത്രുക്കളുടെ പ്രേരണയാൽ അവരുടെ ഭാഗത്തിൽ ചേരാൻ
തുടങ്ങിയിരുന്നതിനെക്കണ്ടപ്പോൾ ജറോം, ബവേലിയയിൽനി
ന്നു പുറപ്പെട്ടുപോയി. വ്യൂട്ടൻബർഗ്ഗ്നാടുവാഴിയും നെപ്പോളി
യന്നു വിരോധമായി പ്രവൎത്തിച്ചുതുടങ്ങി. എന്തിന് അധികം
വിസ്തരിക്കുന്നു. യൂറോപ്പിലുള്ള രാജ്യാധിപതികളും പ്രഭുക്കളും
ഒന്നൊരുമിച്ച് എൽബ് നദികടന്നു നെപ്പോളിയനെ ജയി
ക്കേണമെന്നുള്ള ശപഥം ചെയ്തുകൊണ്ടു സൈന്യങ്ങളെ അ
ണിചേൎത്തു നിൎത്തി. ശത്രുസൈന്യം അഞ്ചുലക്ഷത്തിൽ കവിയാ
തെ ഉണ്ടായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്ന് രണ്ടുലക്ഷം ഭടന്മാരേ ഉ
ണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എങ്കിലും ഈ ഭടന്മാരോടുകൂടി ശത്രുക്കളെ എതി

ക്കുന്നതായാൽ പരാജയം നേരിടാതിരിക്കയില്ലെന്നു നെപ്പോ
ളിയൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന
പ്രകാരം അവരെ എൽബ് നദിക്കരയിൽവെച്ചു സന്ധിക്കുന്ന
തിന്നുപകരം ഓഡർനദിമാർഗ്ഗമായി ചെന്നു ശത്രുക്കളുടെ
പട്ടണങ്ങളെ കൈപററാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കും
എന്നു നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സേനാധിപന്മാരോടു് ഉപദേ
ശിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ യുദ്ധതന്ത്രങ്ങളെ ഇതുവരെ വില
വെച്ചിരുന്ന സേനാധിപന്മാർ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
അഭിപ്രായത്തെ കൈക്കൊണ്ടില്ല. ഓഡർനദി കടന്നു ബെർ
ലിൻപട്ടണത്തിന്റെ നേരെ നെപ്പോളിയൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ
അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേനാധിപന്മാർ വിമുഖത കാണിച്ചു. ഇ
തുവരെ നെപ്പോളിയന്റെ കല്പനകളെ ശിരസാവഹിച്ചുകൊ
ണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനപ്രകാരം സമരം ചെയ്തിരുന്ന ഭ
ടന്മാർ കല്പന അനുസരിക്കുന്നതിൽ വൈമനസ്യം കാണിച്ചു
തുടങ്ങിയപ്പോൾ നെപ്പോളിയനു് എന്തെന്നില്ലാത്ത കോപ
വും താപവും ഉണ്ടായി. "ഫ്രാൻസിന്റെ നാശകാലം അടു
ത്തുകഴിഞ്ഞു. ഫ്രാൻസിനെ രക്ഷിക്കാൻ എന്നാൽ സാധിക്ക
മെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്റെ കല്പനകളെ അനാദരിക്കാൻ
എന്റെ സേനാധിപന്മാർ ആരംഭിച്ചുതുടങ്ങിയതു ഫ്രാൻസി
ന്റെ കഷ്ടകാലമാകുന്നു. ദൈവേച്ഛപോലെയാകട്ടെ" എന്നു
പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ സേനാപതികളുടെ ഇച്ഛപ്ര
കാരം ബർല്ലിൻയാത്ര വേണ്ടെന്നുവെച്ചു. ലീപ്സിഗ് പട്ടണ
ത്തിന്റെ നേരെ നെപ്പോളിയൻ സൈന്യങ്ങളെ നടത്തി.
ഫ്രാൻസ്യസൈന്യങ്ങൾ ധൈര്യത്തോടുകൂടി യുദ്ധംചെയ്തുവെ
ങ്കിലും നെപ്പോളിയനു് ഉത്സാഹം ഉണ്ടായില്ല. ഫ്രാൻസി
ന്നു് ആപത്തു നേരിട്ടുകഴിഞ്ഞുവെന്നു് അദ്ദേഹം തീർച്ചയാക്കി
ക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തന്റെ ഉത്സാഹക്കുറവിനെ പുറത്തുകാണി
ക്കാതെ പോർചെയ്തു് ആസ്ത്രിയൻസേനാപതിയായ കൌണ്ടു്
മർഫീഡറ് എന്നാളെ നെപ്പോളിയൻ തടവുകാരനായി പി

ടിച്ചു. മർപീലാറ് നെപ്പോളിയന്റെ കൂടാരത്തിലേക്ക കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടപ്പോഠം അദ്ദേഹംബഹുമാനപുരസ്സരം ആസ്ത്രിയൻ സേനാപതിയെ ഉപചരിച്ചിരുത്തി, "നിങ്ങളുടെ ചക്രവർത്തി എന്തിനാണ് ഇപ്രകാരം നിരന്തരയുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? ജനങ്ങഠം എത്രപേർ വെറുതെ നശിക്കുന്നു? നിങ്ങളുടെ ചക്രവർത്തിയോടു സമാധാനംചെയ്വാൻ നിങ്ങഠംക്കുപദേശിച്ചുകൂടെ? സമാധാനംചെയ്യണമെന്നുള്ള എന്റെ സന്ദേശവാക്യത്തെ താങ്കഠംവഹിക്കുമെങ്കിൽ താങ്കളെത്തന്നെ എന്റെ ദൂതനായി ആസ്ത്രിയാചക്രവർത്തിയുടെ മുമ്പാകെ അയക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്" എന്നു നെപ്പോളിയൻ മർപീലാറിനോടു പറയുകയും മർപീലാറ് നെപ്പോളിയന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ദൂതനായി ആസ്ത്രിയാചക്രവർത്തിയുടെ മുമ്പാകെ എത്തുകയും ചെയ്തു. ദൂതുകൊണ്ടൊന്നും ഫലമുണ്ടായില്ല ലീപ്സിഗ് നഗരത്തെ സംരക്ഷിക്കാൻ നെപ്പോളിയൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി. നെപ്പോളിയന്റെ സഹോദരി കരോളൈനിന്റെ ഭർത്താവായ മ്യൂറാട് ഇംഗ്ലീഷുകാരോടും ആസ്ത്രിയക്കാരോടുംകൂടി യോജിച്ചു. സ്പെയിൻദേശത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ കണക്കില്ലാതെ പണം വിതറി ജനങ്ങളെ ജോസിഫിന്നു വിരോധമായി പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു. ലീപ്സിഗ് പട്ടണത്തെ ഒരുവിധം സംരക്ഷിച്ചശേഷം സാക്സണിയിൽ എത്തി. അവസാനകാലംവരെ നെപ്പോളിയന്റെ മിത്രഭാവത്തിൽതന്നെ പരിവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള നാടുവാഴി സാക്സണിരാജചൻ ഒരാഠം മാത്രമേയുള്ളൂ. ആസ്ത്രിയാ ചക്രവർത്തി വിട്ടൊഴിക്കാതെ പോർ തുടൎന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിനെ കണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രിയും നെപ്പോളിയന്റെ പത്നിയുമായ മേരിയാലൂയിസാ വളരെ വ്യസനിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെനേരെ പ്രബലന്മാൎക്കുണ്ടായിരുന്ന വൈരത്തെ മൂൎച്ഛിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ടോറിസംഘക്കാർ ലഘുപത്രികകഠം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ആ പത്രികകളിൽ ഒന്നിലെ സാരം അടിചേർക്കുന്നു, "നെപ്പോളിയന്റെ രാജ്യഭരണരീതിയെ പരി

ശോധിച്ചുനോക്കുന്നതായാൽ ഫ്രാൻസുദേശത്തിലുള്ള പ്രജക ളുടെ സംതൃപ്തിയും സങ്കടങ്ങളും വെളിപ്പെടും. ഫ്രാൻസിലെ വി ദ്യാശാലകളെത്തന്നെ നോക്കിയാൽമതി. ധനവാനെന്നും ദ രിദ്രനെന്നും ഭേദമില്ലാതെ എല്ലാകുട്ടികളും ഒരേപാഠം പഠിക്കു ന്നതും ഒരേബെഞ്ചിൽ ഇടകലൎന്നിരിക്കുന്നതും കാണാം. കൎഷക ന്റെ കുട്ടികൾ പ്രഭുക്കളുടെ കുട്ടികളെപ്പോലെ സ്വാതന്ത്ര്യവും അധികാരവും നടിക്കുന്നു. 'സമത്വം സ്വമത്വം'എന്നുള്ള മുദ്ര ചാൎത്ത നെപ്പോളിയൻ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പരത്തിയതി ന്റെ ഫലമാകുന്നു. ഈ ദോഷത്തിന്നെല്ലാം കാരണം" ഈ രീതിയിലുള്ള ലഘുപത്രികകളെ തുടരെത്തുടരെ പ്രസിദ്ധപ്പെടു ത്തി ഇംഗ്ലീഷുകാർ പ്രജകളെ നെപ്പോളിയന്റെ വിരോധി കളാക്കിത്തീൎത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഫ്രാൻസിലെ പ്രഭുക്കന്മാരും ജാക്കോബൈൻ കക്ഷിക്കാരും നെപ്പോളിയന്റെ വിരോധി കളായി പ്രവൎത്തിച്ചുതുടങ്ങിയതു് അവരവരുടെ സ്വാൎത്ഥത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമായിരുന്നു. അവർ തമ്മിൽ ഐകമത്യം ഒട്ടും തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നെപ്പോളിയനെ സിംഹാസനഭ്രഷ്ട നാക്കിത്തീൎത്താൽ അവരവരുടെ കക്ഷിബലം അധികരിപ്പി ക്കാം എന്നുള്ള വിചാരമല്ലാതെ രാജ്യക്ഷേമത്തെ അധികരി പ്പിക്കേണ്ട വിചാരം ഈ കക്ഷികൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ശത്രുക്കളുടെ പാരീസ് പ്രവേശനം.

വെല്ലിങ്ങ്ടൻപ്രഭു തന്റെ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി ഫ്രാൻ സിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തെ ആക്രമിച്ചു. ദക്ഷിണഭാഗത്തെ റഷ്യ ക്കാരും ആക്രമിച്ചു. ആസ്ട്രിയയും പ്രഷ്യയും കൂടിച്ചേൎന്നു കിഴ ക്കുഭാഗത്തെയും ആക്രമിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ വിരോധിക ളും പാരീസ് പട്ടണത്തിൽ അധിവസിച്ചിരുന്നവരും ആയ ചില പ്രഭുക്കന്മാർ ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തെപ്പററിയുള്ള രഹസ്യവി വരങ്ങളെപ്പററി ശത്രുക്കൾക്കു് അറിവുകൊടുത്തു. നെപ്പോളി യന്റെ പ്രജാധിപത്യഭരണത്താൽ സ്വാധികാരനാശം തട്ടി ട്ടുള്ള പാതിരിമാർ നെപ്പോളിയനെ ആക്ഷേപിച്ചുപറഞ്ഞു

കൊണ്ടു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അത്യന്തകലഹങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ കാര്യദർശിയും വിശ്വസ്തനുമായിരുന്ന ടാലിരാണ്ട്, നെപ്പോളിയന്റെ അധഃപതനകാലമടുത്തുപോയെന്നു ധരിച്ചു, തന്റെ പദവിയേയും ശക്തിയേയും സ്ഥിരമാക്കിത്തീർക്കാമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയും ശത്രുക്കളുടെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കാൻവേണ്ടിയും ഫ്രാൻസിലെ രഹസ്യവിഷയങ്ങളെപ്പററി ശത്രുക്കൾക്ക് അറിവുകൊടുത്തു. ഫ്രാൻസിലെ കാര്യാലോചനസഭാംഗങ്ങളും നെപ്പോളിയനും തമ്മിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. ശത്രുപക്ഷക്കാരുടെ നിരന്തരപ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ടും ലഘുപത്രികകളുടെ പ്രചാരംകൊണ്ടും നാട്ടുകാരെല്ലാം നെപ്പോളിയനെപ്പററി ദുഷ്പ്രസ്താവങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. യുദ്ധത്തിനു കാരണം നെപ്പോളിയനാണെന്നും ശത്രുക്കൾ സമാധാനസ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി യുദ്ധംചെയ്യുകയാണെന്നും ഉള്ള വിശ്വാസം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വ്യാപിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷുസൈന്യനായകനായ കർന്നൽനേപ്പിയർ എന്നാൾ ശത്രുക്കളുടെ മനഃസ്ഥിതിയെപ്പററി താഴെകാണിച്ചപ്രകാരമാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. "വാസ്തവത്തിൽ സമാധാനം ചെയ്യണമെന്നുള്ള വിചാരം ബ്രിട്ടീഷുകാർക്ക് ഇല്ല. വല്ലവിധത്തിലും നെപ്പോളിയനെ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നിറക്കി പുറത്താക്കേണമെന്നേ ബ്രിട്ടീഷുകാർ വിചാരിക്കുന്നുള്ളു" ബ്രിട്ടീഷു സൈന്യവകുപ്പിൽപ്പെട്ട ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അഭിപ്രായം നെപ്പോളിയനു് അനുകൂലമായിരിക്കുന്നതിനെ ഓർത്താൽ ആ അഭിപ്രായം ശരിയായിരിക്കുമെന്നേ അനുമാനിക്കാൻ തരമുള്ളു. സമാധാനത്തിനായി നെപ്പോളിയൻ ശരീരപ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടും യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. നെപ്പോളിയൻ ഏകാകിയായി ശത്രുക്കളുടെനേരെ പോരാടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യം നന്നേ കൃശമായിരുന്നിട്ടും ജോസെഫ് സ്പെയിൻരാജ്യത്തെ വിട്ടൊഴിച്ചു് അമേരിക്കയ്ക്കും പോയിട്ടും ശത്രു

ക്കളെ ജയിക്കുന്നതു സുസാദ്ധ്യമല്ലെന്നുള്ള ബോധം നെപ്പോളിയനുണ്ടായിരുന്നിട്ടുംകൂടി അദ്ദേഹം തന്റെ മാനത്തേയും ഫ്രാൻസിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരിയായ പാരീസിനേയും സംരക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി യുദ്ധംചെയ്തു. അദ്ദേഹം യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെടുന്നതിന്നുമുമ്പെ പാരീസിലെ കാര്യാലോചനക്കാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:— "മാന്യരെ, ഞാൻ ഇന്നു രാത്രി പാരിസ്നഗരത്തെ വിടുകയാണ്. ശത്രുക്കളോടുകൂടി പോർചെയ്യാൻവേണ്ടി എന്റെ പ്രിയ ഭാര്യയേയും മൂന്നുവയസ്സുള്ള എന്റെ പുത്രനേയും വെടിഞ്ഞു പുറപ്പെടുകയാണ്. അവരേയും നമ്മുടെ തലസ്ഥാനനഗരിയേയും നിങ്ങളുടെ സംരക്ഷയിൽ വിട്ടേച്ചാണു ഞാൻ പോകുന്നതു്. നിങ്ങൾ മനസ്സാക്ഷിക്കുവിരോധമില്ലാതെ നിങ്ങളുടെ കൃത്യങ്ങളെ നിവ്വഹിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. യുദ്ധംകഴിഞ്ഞു ഞാൻ മടങ്ങിവരുമോ ഇല്ലയോ എന്നു നിശ്ചയമില്ല." നെപ്പോളിയൻ സഭാംഗങ്ങളോടു മേൽപ്രകാരം പറഞ്ഞവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നയനങ്ങളിൽനിന്ന് അശ്രുകണങ്ങൾ ധാരധാരയായി ഒഴുകി. പത്നിയേയും പുത്രനേയും ആലിംഗനംചെയ്തു് അവരെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചശേഷം നെപ്പോളിയൻ രാവിലെ അഞ്ചുമണിയോടുകൂടി തന്റെ രാജധാനി വിട്ടു യുദ്ധരംഗത്തിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. അതിന്നുശേഷം നെപ്പോളിയനു തന്റെ ഭാര്യയേയും പുത്രനേയും കാണാൻ സംഗതി വന്നിട്ടില്ല. പുറപ്പെടുന്നതിന്നുമുമ്പെ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ചില എഴുത്തുകളേയും റിക്കാർട്ടുകളേയും തീയിൽഇട്ടു നശിപ്പിച്ചു. പാരീസ്പട്ടണത്തിൽനിന്നു ലക്ഷ്മീദേവിയും നെപ്പോളിയന്റെ പിന്നാലെ പുറപ്പെട്ടു. ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ പാരീസിനു സമീപിച്ചുതുടങ്ങി. എതിർത്തുനില്ക്കുന്ന ജനങ്ങളേയും ഗ്രാമങ്ങളേയും ദയാലേശമെന്നിയേ ചുട്ടുനശിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നുള്ള വിളംബരത്തെ ശത്രുക്കൾ അവരുടെ മുൻഗാമിയായി പരസ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടായിരുന്നു ഫ്രാൻസിലേക്കു യാത്രചെയ്തു

ണ്ട്. "ശത്രുക്കളുടെ യുദ്ധയാത്രയിൽ നടന്നിട്ടുള്ള ക്രൂരതകൾ കേവലം രാക്ഷസീയമായിരുന്നുവെന്നു" ലോക്ഹാർട്ട് എന്നാൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശത്രുസൈന്യങ്ങളുടെ പുരോഗതിയെ നിരോധിക്കാൻ നെപ്പോളിയൻ തന്നാൽ കഴിയുംവണ്ണം യുദ്ധം ചെയ്തു. സമുദ്രംപോലെ പരന്നുകിടക്കുന്ന ശത്രുസൈന്യങ്ങളുടെനേരെ തന്റെ കൃശമായ സൈന്യത്തെ വെച്ചുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ എന്തുചെയ്യും? നെപ്പോളിയനെ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു താഴത്തിറക്കി പറഞ്ഞയയ്ക്കണമെന്നു ശത്രുസേനാനായകന്മാർ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ സംസാരിച്ചു. പാരീസ് പട്ടണം ശത്രുക്കളുടെ അധീനത്തിൽപ്പെടുമെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹം കാളയൻകോർട്ടുപ്രഭുവിനെ സന്ധിസംസാരിക്കാൻവേണ്ടി ശത്രുക്കളുടെ അടുക്കെ അയച്ചു. ഫ്രാൻസ്‌രാജ്യത്തെ സംരക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി ഏതുവിധമായ ഉടമ്പടിചെയ്യുവാനും നെപ്പോളിയൻ കാളയൻ കോർട്ടുപ്രഭുവിന് അധികാരംകൊടുത്തു. നെപ്പോളിയനെ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു താഴെയിറക്കുന്നതല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു ശത്രുക്കൾ പിടിവാദംപിടിച്ചു. നെപ്പോളിയനുമായി സന്ധിചെയ്യുന്നതിന് ഒട്ടുംതന്നെ മനസ്സില്ലാത്തതു ബ്രിട്ടീഷ് പ്രതിനിധിയായ കേസിൽറീഗ്‌പ്രഭുവിനായിരുന്നു. സീൻനദിക്കരയിൽവെച്ചു നെപ്പോളിയൻ സങ്കലിതസൈന്യങ്ങളെ എതിർത്തു. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യം എത്രതന്നെ ഊർജ്ജിതമായി പോർചെയ്തിട്ടും മൂലബലസൈന്യംപോലെ പ്രതിനിമിഷം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സങ്കലിതസൈന്യങ്ങൾക്കു യാതൊരു ക്ഷയവും ഉണ്ടായില്ല. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നെപ്പോളിയന്റെ പത്നിയായ മേരിയലൂയിസയെ ആസ്ത്രിയാചക്രവർത്തിയുടെ സമീപം പറഞ്ഞയച്ചു സന്ധിസംസാരിക്കുന്നതായാൽ തന്റെ പുത്രിയുടെ പ്രാർത്ഥനയെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നു കരുതീട്ടെങ്കിലും ആസ്ത്രിയാചക്രവർത്തി യുദ്ധത്തിൽനിന്നു വിരമിക്കുമെന്നു നെപ്പോളിയന്റെ മന്ത്രിമാർ ഉപദേ

ഷിച്ചു. "എന്റെ പത്നിയെ പറഞ്ഞയച്ചു സന്ധിസംസാരിക്ക
ക്കുന്നതു് എന്റെ പൌരുഷത്തിന്നു കുറവാകയാൽ ഞാൻ അ
പ്രകാരം ചെയ്യുകയില്ല" എന്നു മറുപടിപറഞ്ഞു നെപ്പോളി
യൻ മന്ത്രിമാരെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ പാ
രീസ്പട്ടണത്തിന്നുസമീപം എത്തി. മാട്ടിയരും മാർമോണ്ടും
അവരാൽ കഴിയുന്നേടത്തോളം ശത്രുക്കളെ തടുത്തുനിൎത്തു
വാൻ ശ്രമിച്ചു. അസാദ്ധ്യമാണെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവർ യുദ്ധ
ക്കളത്തിൽനിന്നു പിൻവലിച്ചു. മേരിലൂയിസയും നെപ്പോളിയ
ന്റെ പുത്രനും ഉടനെ തന്നെ പാരീസിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു.
ശാന്ത്യമിക്കിൽ ശരണംപ്രാപിക്കേണമെന്നുള്ള ഘട്ടം എത്തി
ക്കഴിഞ്ഞു. പരാക്രമശാലിയായ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ
പത്നി മൂന്നുവയസ്സുള്ള തന്റെ മകനോടുകൂടി ബ്ലായിസ് നഗര
ത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. പാരീസ് രാജധാനിയിലെ നായകൻ
താനാണെന്നും രാജധാനിവിട്ടു താൻ പുറത്തിറങ്ങുകയില്ലെ
ന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നെപ്പോളിന്റെ പുത്രനായ വീരബാല
കൻ കുറേനേരം ശൈശവകോലാഹലം കാണിച്ചുവെങ്കിലും ഒ
ടുവിൽ തന്റെ മാതാവോടുകൂടി രാജധാനിവിട്ടു പുറപ്പെടേണ്ടി
വന്നു. പാരിസ് പട്ടണം ശത്രുക്കളുടെ അധീനത്തിലായി എ
ന്നുകേട്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ വളരെ വ്യസനിച്ചു. പാരീസ്
പട്ടണത്തെ ശത്രുസൈന്യങ്ങൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിന്നുപക
രം തന്റെ പ്രാണങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിക്കുമായിരുന്നു.
ഭാൎയ്യാപുത്രാദികളേയും, തന്റെ ഇഹലോകസൎവ്വസ്വങ്ങളേയും
സന്ത്യജിക്കുന്നതിന്നുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്നു മടിയുണ്ടായിരുന്നി
ല്ല. ഭൂലോകത്തിലുള്ള പട്ടണങ്ങൾക്കെല്ലാം മാതൃകയായി ധ
നപുഷ്ടികൊണ്ടും വ്യവസായമഹിമകൊണ്ടും മുന്നണിയിൽ
നില്ക്കുന്ന ആ പട്ടണത്തെ മഹാലക്ഷ്മിയുടെനൃത്തനരംഗമാക്കി
ത്തീൎക്കുവാൻ അദ്ദേഹം എത്ര പണിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു് എഴുതി
അറിയിക്കാൻ പ്രയാസം. ചിരകാലതപഃഫലമായി ഉണ്ടാ
യിട്ടുള്ള ഏകപുത്രൻ യൌവനദശയിൽ അന്തരിച്ചുപോയാൽ

ഒരു പിതാവിന്ന് ഇത്ര വ്യസനമുണ്ടാകയില്ല. അതിലധികമാ
യിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ വ്യസനം. അദ്ദേഹം മോഹാലസ്യ
പ്പെട്ടു വീണു. നിമിഷനേരമെങ്കിലും തന്നെ വിട്ടുപിരിയാത്ത
ധൈൎയ്യലക്ഷ്മി ആ സന്ദൎഭത്തിൽ തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്നു
മോഹാലസ്യം തെളിഞ്ഞപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ തീൎച്ചയാ
ക്കി. ഏതു ശരീരപ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടെങ്കിലും പരിപന്ഥികളു
ടെ അധീനത്തിൽനിന്നു പാരിസ് പട്ടണത്തെ വീണ്ടെടുക്ക
ണമെന്നു നെപ്പോളിയൻ മനസാ പ്രതിജ്ഞചെയ്തു. ശത്രുക്ക
ളുടെ സംഖ്യയേയും പ്രതികക്ഷികളുടെ തല്ക്കാലത്തെ പ്രബലത
യേയും ആലോചിച്ചപ്പോൾ നെപ്പോളിയന്നു തന്റെ പ്രതി
ജ്ഞയെ നിറവേറുന്നതു കേവലം അസാദ്ധ്യമാണെന്നു
തോന്നി.

അദ്ധ്യായം 12.

കാലൈൻകോൎട്ടു പ്രഭുവിന്റെ സന്ദേശം.

"പാരിസ് പട്ടണം കിട്ടുവാൻ ഏതുടമ്പടി ചെയ്താലും
വിരോധമില്ല. നമ്മുടെ തല്ക്കാലസ്ഥിതിയെ അനുസരിച്ചു പൌ
രുഷത്തിന്നും മനുഷ്യധൎമ്മത്തിന്നും ഉടവു തട്ടാത്തവിധത്തിൽ,
നികൃഷ്ടമായാലും വേണ്ടതില്ല നിഷ്ഠുരമായാലും വേണ്ടതി
ല്ല, ശത്രുക്കളുമായി ഒരു ഉടമ്പടിചെയ്തു നഗരത്തെ വീണ്ടെ
ടുക്കുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു" എന്നു
നെപ്പോളിയൻ കാലൈൻകോൎട്ട് പ്രഭുവിനോടു പറഞ്ഞ് അ
ദ്ദേഹത്തെ ശത്രുക്കളുടെ അടുക്കലേക്കു യാത്രയാക്കി. ശത്രുക്കൾ
പാരീസ് പട്ടണത്തെ അതിജാഗ്രതയോടുകൂടി ബന്ദോവസ്തു
ചെയ്തിരുന്നു. പട്ടണത്തിന്റെ ചുറ്റുമായി കാവലാളികൾ ന
ടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഫ്രാൻസുരാജ്യക്കാർ ആരും പട്ടണപരിധി
കളിൽ പ്രവേശിച്ചുകൂടെന്നു ശത്രുരാജാക്കന്മാർ കല്പനകൊടു

ത്തിരുന്നു. പട്ടണത്തിനുള്ളിൽ പ്രഭുക്കന്മാർ സ്വച്ഛാപരന്മാരാ
യി ഉലാത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ശത്രുസേനാധിപതികളും പ്രഭു
ക്കളും പാരിസ് രാജധാനിയിൽ കയറിപ്പാർത്തു. രാജധാനിയു
ടെ ഒരു ഭാഗത്തു റഷ്യാചക്രവർത്തിയും ഓസ്ത്രിയാചക്രവർത്തി
യും പ്രഷ്യാധിപതിയും താമസമാക്കി. പട്ടണത്തിൽ പ്രവേശി
ക്കാൻ യാതൊരു നിവൃത്തിയും ഇല്ലെന്നു കണ്ടു കാലൈൻ
കോർട്ട് പ്രഭു ഹൃദയദൌർബ്ബല്യത്തോടുകൂടി പരിതപിച്ചു. നെ
പ്പോളിയൻ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ശിലാപ്രതിമകളെയെല്ലാം തട്ടി
യുടച്ചു പൊടിയാക്കുവാൻ ബൊർബോൺ രാജവംശക്കാർ
ഉത്സാഹിച്ചു. ലോകോത്തരവും പരിഷ്കാരരംഗവുമായി വി
ളങ്ങുന്ന പ്രതിമകളുടെ നേരെ വടിയെടുക്കുന്നതു് ആഭാസ
മാണെന്നു പറഞ്ഞു് അലക്സാണ്ടർ തന്റെ മന്ത്രിയോടുകൂടി പ്ര
തിമകളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന സമയത്തായിരുന്നു കാലൈൻകോ
ർട്ട് പ്രഭു പട്ടണപരിധിക്കപ്പുറത്തു വ്യസനാക്രാന്തനായി നിന്നു
കൊണ്ടിരുന്നതു്. അലക്സാണ്ടരുടെ മന്ത്രി കാലൈൻകോർട്ട് പ്രഭു
വിനെ കണ്ടുവശായി. മന്ത്രിവര്യൻ പ്രഭുവിനെ രാജധാനിയി
ലേക്കു വിളിച്ചുവരുത്തി. നെപ്പോളിയന്റെ പ്രതിനിധിയായ
പ്രഭുവിനെ അലക്സാണ്ടർ സോപചാരം ബഹുമാനിച്ചിരുത്തി.
കാലൈൻകോർട്ട് പ്രഭു നെപ്പോളിയൻ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടുള്ള
വൃത്താന്തങ്ങളെ മുഴുവനും അലക്സാണ്ടരെ അറിയിച്ചു. ലോകൈ
കധീരനായ നെപ്പോളിയന്റെ ഗുണങ്ങളേയും മഹാമനസ്ക
തയേയുംപറ്റി ധാരാളം അറിവുണ്ടായിരുന്ന അലക്സാണ്ടർ
ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി നെപ്പോളിയന്റെ വൃത്താന്തങ്ങളെ മു
ഴുവനും കാലൈൻകോർട്ട് പ്രഭു മുഖാന്തരം മനസ്സിലാക്കി അ
ലക്സാണ്ടരും പ്രഭുവും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണത്തെ താഴെ
ചേർക്കുന്നു.

അലക്സാണ്ടർ—പ്രഭോ! അങ്ങേക്കു വേണ്ടുന്ന സകല കാര്യങ്ങ
ളും എന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ ഉള്ളേടത്തോളം നിവൃത്തി
ച്ചുതരാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമാണ്. എന്റെ താല്പര്യത്തേയും നെ

പ്പോളിയൻെറയും സഹോദരനെപ്പോലെ രാവിച്ചാൽ ര തി. താങ്കൾക്കുവേണ്ടി എന്തുചെയ്യാനും ഞാൻ സന്നദ്ധ നാണ്.

കാലൈൻ — രാജാവേ! നെപ്പോളിയന്നുവേണ്ടി അവിടത്തെ ശക്തിയെ അല്പം ഉപയോഗിക്കേണമെന്നാണ് എൻെറ പ്രാർത്ഥന.

അല — അതാണ ഏറ്റവും കുഴപ്പമായിട്ടുള്ളവിഷയം. അന്യരാജാക്ക ന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞാനും ഒരാൾ എന്നല്ലാതെ എനി ക്ക സ്വമേധയായി നെപ്പോളിയൻെറ വിഷയത്തിൽ യാ തൊന്നും പ്രവർത്തിക്കാൻ അധികാരമില്ല.

കാലൈൻ — അവിടുന്നു സ്വമേധയായി യാതൊന്നും പ്രവ ർത്തിക്കേണമെന്നില്ല. ഇതരരാജാക്കന്മാരുടെ സംഘത്തിൽ അവിടത്തെ വാക്കുകൾക്കു ഘനവും സ്വീകാര്യതയും ഉ ണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാം. ആസ്ത്രിയാചക്രവർത്തി നെപ്പോ ളിയൻെറ ശ്വശുരനായ സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹവും തൻെറ ജാമാതാവിനെ നിശ്ചയം ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല, ഒരു സമാധാ നഉടമ്പടി ചെയ്യാൻ സമയം അതിക്രമിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

അല — ആസ്ത്രിയാചക്രവർത്തിയും നെപ്പോളിയനും തമ്മിലു ള്ള ശ്വശുരജാമാതൃസംബന്ധം വളരെ ദൃഢമാണെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കേണ്ട. ഫ്രാൻസുരാജ്യസിംഹാസന ത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ ഇരിക്കുന്നതുവരെ ആസ്ത്രിയാചക്ര വർത്തി തൻെറ ജാമാതാവിൻെറ ശത്രുവായിരിക്കുകയേ ഉ ള്ളൂ. നെപ്പോളിയനെ ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽനിന്നു ആട്ടിപ്പ റഞ്ഞയച്ചാലേ ആസ്ത്രിയാചക്രവർത്തിക്കും മറ്റും സുഖമാ കയുള്ളൂ. നെപ്പോളിയൻെറ അധികാരവും ആഡംബരവും അസ്തമിച്ചുകഴിഞ്ഞുവെന്നാണ സങ്കലിതസൈന്യം തീർച്ച യാക്കിട്ടുള്ളത്. അതിന്നു മാററംവരുത്താൻ പ്രയാസം. നെ പ്പോളിയന്ന് അനുകൂലമായി ഞാൻ വല്ലതും സംസാരിച്ചു വെങ്കിൽതന്നെ അതു വെറും വനരോദനമായി കലാശിക്കു കയേ ഉള്ളൂ.

അലക്സാണ്ടർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞപ്പോൾ നെപ്പോളിയ
ന്റെ പ്രതിനിധിയും സ്വാമിഭക്തനും ആയ കാലൈൻകോ
ർട്ട്പ്രഭുവിന്റെ നയനങ്ങളിൽ സന്തോഷാശ്രു നിറഞ്ഞു. അദ്ദേ
ഹം വീണ്ടും ധൈര്യത്തെ അവലംബിച്ച് അലക്സാണ്ടരുടെ
സ്നേഹവും സഹകരണവും സമ്പാദിക്കാൻ ഉത്സാഹിച്ചു.

കാലൈൻ—രാജാവേ! നെപ്പോളിയന്റെ വിഷയത്തിൽ സ
ങ്കലിതന്മാർ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നത് എന്തെങ്കിലുമാവട്ടെ. അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയും പുത്രനും എന്തു പിഴച്ചു. ഒരു രാ
ജ്യസംരക്ഷകനെ (Regent) നിശ്ചയിച്ചു ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തെ
ഭരിക്കാൻ വിരോധമുണ്ടോ?

അല—ഞങ്ങൾ ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചിന്തചെയ്തു കഴി
ഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തല്ക്കാലം നെപ്പോളിയൻ സങ്കലിതകക്ഷിക
ളുടെ ഉടമ്പടിയെ അനുസരിച്ചുവെന്നുവരാം. പക്ഷേ അദ്ദേ
ഹം തരംകിട്ടുമ്പോൾ തന്റെ യുദ്ധതന്ത്രങ്ങളേയും സ്വാത
ന്ത്ര്യവാഞ്ഛയേയും ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കയില്ല. അദ്ദേ
ഹം അങ്ങിനെ ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങിയാൽ യൂറോപ്യരാ
ജ്യങ്ങളുടെ പിന്നത്തെ സ്ഥിതി മഹാ പരുങ്ങൽതന്നെ ആ
യിരിക്കും

കാലൈൻ—നെപ്പോളിയനെ വേരോടുകൂടി പറിച്ചുകളയു
വാൻ നിങ്ങളെല്ലാവരും തീർച്ചയാക്കികഴിഞ്ഞുവെന്നാണൊ
ഞാൻ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്?

അല—അങ്ങിനെതന്നെയാണ്. ആരേയും കുറ്റംപറഞ്ഞി
ട്ടു ഫലമില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ നിരന്തരമായ സമരകോ
ലാഹലങ്ങൾ തന്നെയാകുന്നു ഇതിനെല്ലാം കാരണം. സങ്ക
ലിതകക്ഷികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേരുവാൻ എനിക്കു ലേശമെ
ങ്കിലും മനസ്സുണ്ടായിരുന്നില്ല. സങ്കലിതനിബന്ധനകളിൽ
ഞാൻ കയ്യൊപ്പു വെച്ചുകൊടുക്കാതെ കുറേക്കാലം കഴിച്ചു
കൂട്ടി. അപ്പോഴാണു നെപ്പോളിയൻ എന്റെ നേരെയും വാ
ളെടുത്തതു്. ഇത്രയെല്ലാമായിട്ടും എനിക്ക് ആ വീരയോ
ദ്ധാവിന്റെ നേരെ ബഹുമാനമേ ഉള്ളു.

കാലൈൻ — മഹാമനസ്കനും പുരുഷകേസരിയും ആയ നെപ്പോളിയനെ ഈ അവസരത്തിൽ കൈവിടുന്നതു ധൎമ്മമല്ല. ഇവിടുത്തെ വാക്കുകളെ സങ്കലിതകക്ഷി വിലവെക്കാതിരിക്കയില്ല. വിലയേറിയ വാക്കുകളെക്കൊണ്ട് ഇവിടുന്നു നെപ്പോളിയനെ സഹായിക്കാൻ മടിക്കുകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

അല — അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കാൻസാധിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ ഒട്ടും പിൻവലിക്കുകയില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ മാത്രം എന്റെ വാക്കുകൾ സങ്കലിതകക്ഷിയുടെ മുമ്പാകെ ഫലിക്കുകയില്ലെന്നേയുള്ളു. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ ബൊർബോൺവംശക്കാരെ വാഴിക്കണമെന്ന് എല്ലാവരും ഉറപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നെപ്പോളിയൻ സിംഹാസനാരൂഢനായിരിക്കുന്നിടത്തോളം യൂറോപ്പിലെ ഇതരരാജാക്കന്മാൎക്കൊന്നും സ്വൈരം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബൊർബോൺവംശക്കാർ രാജ്യഭാരം കയ്യേറ്റാൽ സ്വൈരവും സമാധാനവും സ്വയമേവ ഉണ്ടായിക്കൊള്ളും. നെപ്പോളിയനെ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു താഴെ ഇറക്കി പറഞ്ഞയക്കേണമെന്നാണു പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായവും.

കാലൈൻ — രാജാവേ! അവിടുത്തെ ധാരണ ശരിയല്ല. ബൊർബോൺവംശക്കാൎക്കു ജനങ്ങളുടെ നേരെയാകട്ടെ ജനങ്ങൾക്കു ബോർബോൺവംശക്കാരുടെ നേരെയാകട്ടെ സ്നേഹവും ബഹുമാനവും തീരെ ഇല്ല. നെപ്പോളിയന്റെ വിരോധികൾ വല്ല ദുരഭിപ്രായങ്ങളും പുറപ്പെടീക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്നു പൊതുജനങ്ങളും നെപ്പോളിയനും ഉത്തരവാദികളല്ല. വോട്ടെടുത്ത് (Vote) തീരുമാനിക്കുന്നതായാൽ ഭൂരിപക്ഷക്കാർ നെപ്പോളിയനെ ഫ്രാൻസുരാജ്യാധിപതിയായി വാഴിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നു വിശദമാകും. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധികൾക്കായി നെപ്പോളിയൻ സ്വജീവനോടുകൂടി ത്യജിക്കാൻ സന്നദ്ധനാണെന്നുള്ള വാസ്ത

വം അറിയാത്ത പ്രജകൾ ഫ്രാൻസിൽ അത്യപൂൎവ്വമായേ ഉ
ണ്ടാകയുള്ളു എന്നാണ് എന്റെ ദൃഢമായ വിശ്വാസം.

അല—താങ്കൾ പറയുന്നതു ശരിയല്ലെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ എ
നിക്കു ധൈൎയ്യംപോരാ. നെപ്പോളിയന്റെ വിശാലബുദ്ധി
യും പ്രജാവാത്സല്യവും ഞാൻ അറിയാത്തതല്ല. താങ്കൾ
പറയുന്നതു ന്യായമാണെങ്കിലും സംകലിതകക്ഷി നെപ്പോ
ളിയനെ രാജ്യഭ്രഷ്ടനാക്കുവാൻ തീൎച്ചപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരി
ക്കുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ ഭാഗംപിടിച്ചു ഞാൻ സംസാരി
ക്കുന്നപക്ഷം ഞാൻ അബദ്ധത്തിലാവുകയേ ഉള്ളു. ബോർ
ബോൺവംശക്കാരെ വാഴിക്കാൻ തീൎച്ചപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞി
രിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, ആ തീൎപ്പിനെ അന്യഥാകരിക്കാ
നുള്ള ശ്രമങ്ങൾ യാതൊന്നും ഫലിക്കുകയും ഇല്ല. ഒരു റീജ
ണ്ടിനെ വെച്ചു ഫ്രാൻസുരാജ്യം ഭരിക്കേണ്ടതാണെന്നും നെ
പ്പോളിയന്റെ പുത്രനെ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴിക്കേണ
മെന്നും ഞാൻ സംകലിതകക്ഷികളുടെ ആലോചനാസഭ
യിൽ ബലമായി വാദിച്ചുനോക്കാം.

അലക്സാണ്ടർ ഒരുവിധം വഴിപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ
പ്പോൾ കാലൈൻകോർട്ട്പ്രഭു അദ്ദേഹത്തെ ഭക്തിപുരസ്സരം
വണങ്ങി. അലക്സാണ്ടരുടെ മന്ത്രിയുടെ അതിഥിയായി അന്നേ
ദിവസം രാത്രി കാലൈൻകോർട്ട്പ്രഭു ഒരുവിധം സമയംക
ഴിച്ചുകൂട്ടി. പിറ്റേദിവസം സംകലിതകക്ഷികളുടെ മുമ്പാകെ
അലക്സാണ്ടർ നെപ്പോളിയന്റെ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ബലമാ
യിവാദിച്ചു. അലക്സാണ്ടരുടെവരവുംകാത്തുകൊണ്ടു കാലൈൻ
കോർട്ട് ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി വളരെനേരം തന്റെ മുറിയിൽ
തന്നെ ഇരുന്നു, അലക്സാണ്ടർ സഭപിരിഞ്ഞു പുറത്തിറങ്ങിയ
പ്പോൾ "രാജാവേ! എന്റെ കാൎയ്യം എങ്ങിനെ ആയി" എ
ന്നു കാലൈൻകോർട്ട്പ്രഭു ചോദിച്ചു.

അല—നെപ്പോളിയൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനു രാജ്യത്തെ
വിട്ടുകൊടുക്കണം; നിങ്ങൾ കാലതാമസമെന്നിയെ ഓ

പ്പോളിയന്റെ അനുമതിപത്രം എഴുതി ഒപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു വരണം.

കാലൈൻ—രാജ്യത്തിന്റെ കാൎയ്യം അങ്ങിനെ ആയി. നെപ്പോളിയനെ സംബന്ധിച്ചു വല്ലതും തീൎച്ചപ്പെടുത്തുക ഉണ്ടായൊ.

അല—നെപ്പോളിയനെ അവമാനിക്കുവാൻ ഞാൻ ഒരു കാലത്തും സമ്മതിക്കയില്ല. ആ ഗംഭീരപുരുഷൻ ബഹുമാന്യനാണ് എന്നുള്ളതിൽ രണ്ടു പക്ഷമില്ല.

നെപ്പോളിയൻ ഫൊണ്ടെൻബ്ലൂ എന്ന സ്ഥലത്തിൽ തന്റെ അംഗസംരക്ഷകന്മാരായ ഒരു ചെറുസൈന്യത്തോടുകൂടി കാലൈൻ കോൎട്ടുപ്രഭുവിന്റെ വരവും നോക്കി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. കാലൈൻ കോൎട്ടു പ്രഭു അലക്സാണ്ടരുടെ സന്ദേശത്തെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു് അന്നുതന്നെ ഫൊണ്ടെൻബ്ലൂവിൽ എത്തി. അലക്സാണ്ടരും താനുമായി നടന്ന സംഭാഷണത്തെയും സങ്കലിത കക്ഷിയുടെ തീൎപ്പിനേയും കാലൈൻകോൎട്ടുപ്രഭു അറിയിച്ചു. "എന്റെ ഖഡ്ഗം സമ്പാദിച്ചതാണ് എന്റെ രാജ്യം. എന്നെ രാജ്യഭ്രഷ്ടനാക്കി അവമാനിക്കുവാനാണു സങ്കലിതരുടെ ഉദ്ദേശം" എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ ഖഡ്ഗവിക്ഷേപണംചെയ്തപ്പോൾ ചിരപരിചിതനായ കാലൈൻ കോൎട്ടുപ്രഭുകൂടി അല്പം ഭയപ്പെട്ടു. പ്രഥമകോപം അല്പം ശമിച്ചതോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ ശാന്തസ്വരത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—"ബോർബോൺവംശക്കാരെ ഫ്രാൻസു രാജ്യവാഴികളാക്കാനാണൊ ഭാവം. നന്നായി; പ്രജകളുടെ നന്മയേയും പൌരുഷത്തേയും പരിപാലിക്കാൻ ബോർബോൺവംശക്കാൎക്കു സാധിക്കുമൊ? ഹാ കഷ്ടം! ഞാൻ ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ഇതുവരെ ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളെല്ലാം വ്യൎത്ഥമായി തീൎന്നുവല്ലൊ. ഭൂമണ്ഡലത്തിന്റെ മകുടമായിട്ടാണു ഫ്രാൻസുരാജ്യം ഇപ്പോൾ ശോഭിക്കുന്നതു്. ഈ രാജ്യത്തെ ഇതുവരെ ഞാൻ പുത്രവാത്സല്യത്തോടുകൂടിയാണു സ്നേഹിച്ചു

സമ്പത്തു്. പ്രജാഭിവൃദ്ധിയെമാത്രം ലാക്കാക്കി ഗൎവ്വംചെയ്കയും പണിപ്പെട്ടു ഞാൻ ഉന്നതപദവിയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള രാജ്യം ബൊൎബൊൻ വംശക്കാരുടെ സാഹസങ്ങളെ എങ്ങിനെ സഹിക്കും”.

ഉടമ്പടിപത്രം.

സങ്കലിതകക്ഷിയുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം കരാറെഴുതി ഒപ്പിട്ടു കൊടുക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ ഇവയും കടലാസ്സും കയ്യിലെടുത്തു.

“യൂറോപ്യമണ്ഡലത്തിലെ സമാധാനലംഘനത്തിനുള്ള കാരണം ഞാനാണെന്നു സങ്കലിതകക്ഷി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ, ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി, ഞാൻ സിംഹാസനത്തെയും ആവശ്യമുള്ളപക്ഷം എന്റെ ജീവനേയും വിട്ടുകൊടുപ്പാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്നു. ഫ്രാൻസുരാജ്യനിയമങ്ങളെ ലേശമെങ്കിലും അതിലംഘിക്കാതെ എന്റെ പുത്രൻ ഒരു റീജണ്ടിന്റെ മന്ത്രാലോചനകളോടുകൂടി രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം സമ്മതിച്ചു ഞാൻ ഇതാ രാജ്യം കയ്യൊഴിഞ്ഞു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു”.

ഫോണ്ടെൻബ്ലൊ } എന്നു
1814 ഏപ്രിൽ 6-ാംനു } നെപ്പോളിയൻ.

ഇപ്രകാരം ആയിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ എഴുതി ഒപ്പിട്ട ഉടമ്പടിപത്രം. പത്രത്തിൽ ഒപ്പിടുമ്പോൾ നെപ്പോളിയന്റെ നയനങ്ങളിൽ അശ്രുകണങ്ങൾ നിറഞ്ഞു. ഒരു കാലത്തും ഗ്ലാനി പ്രാപിക്കാത്ത നെപ്പോളിയന്റെ ഹൃദയം ദൌർബ്ബല്യത്തോടുകൂടി സ്പന്ദനം ചെയ്തു. ഹസ്തമുഷ്ടമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖഡ്ഗം ഓജസ്സില്ലാതെ അയഞ്ഞുതൂങ്ങി. ഉടമ്പടിപത്രത്തെ കാലൈൻകോർട്ടു പ്രഭുവിന്റെ കൈവശം കൊടുത്തപ്പോൾ നെപ്പോളിയന്റെ മുഖം രാഹുഗ്രസ്തനായ സഹസ്രകിരണനെപ്പോലെ വിളർത്തു.

ഉടമ്പടിപത്രം ഒപ്പിട്ടു കിട്ടിയ ഉടനെ കാലെൻകോട്ട് അലക്സാണ്ടരെ കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു. മാക്ഡൊണാൾഡ്, നേ, എന്നിവരും കാലെൻകോട്ട് പ്രഭുവിന്റെ അനുയായികളായി പോയിരുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കു പാരീസ് നിയമനിർമ്മാണസഭാദ്ധ്യക്ഷനായ ടാലിറാങ്ങ് എന്നാൾ സഭാംഗങ്ങളെ ഒരു വിധം പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിച്ചു "നെപ്പോളിയൻ രാജ്യഭരണകാര്യത്തിൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" എന്നു നിയമസഭയിൽ ഒരു തീർപ്പുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. എന്നുമാത്രമല്ല പുതുതായി ഒരു ഭരണസംഘം ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ആ സംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായി ടാലിറാങ്ങ് നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നെപ്പോളിയൻ രാജ്യഭരണാധികാരം സമ്പാദിച്ചതു പ്രജകളുടെ അനുമതിയോടുകൂടിയായിരുന്നു. ടാലിറാങ്ങ് ഏതാനും സഭാംഗങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിച്ചിട്ടാണ് ഭരണസംഘാദ്ധ്യക്ഷനായിത്തീർന്നതു. ടാലിറാങ്ങ് ഭരണാദ്ധ്യക്ഷനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടുവെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രജകൾക്ക് അതൃപ്തിയും കോപവുമാണ് ഉണ്ടായതു. നെപ്പോളിയനെ സഹായിക്കാൻ പാരീസ് പ്രജകൾ മനഃപൂർവ്വമായി ആഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും അവരുടെ തല്ക്കാലസ്ഥിതികൊണ്ടു അവർ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിക്കാതെവന്നു.

നെപ്പോളിയന്റെ ആലോചന.

തന്റെ അംഗരക്ഷകസൈന്യത്തെയും പ്രധാനസേനാധിപന്മാരെയും കൂട്ടി ആലോചിച്ചു മേലാൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളെ നിർണ്ണയിക്കാൻ നെപ്പോളിയൻ യത്നിച്ചു. സേനാധിപതി മാർമണ്ട് നെപ്പോളിയന്റെ കല്പനപ്രകാരം ഹാജരായില്ല. പാരീസിനും ഫൌണ്ടെയിൻബ്ലോവിനും മദ്ധ്യത്തിൽ എസോനി എന്ന സ്ഥലത്തിൽ സൈന്യങ്ങളെ ശേഖരിക്കുകയാണെന്നുള്ള നാട്യത്തോടുകൂടി മാർമണ്ട് നെപ്പോളിയനെ വഞ്ചിച്ചു പാരീസ് നഗരത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു. തന്റെ ഭൃത്യന്മാർ മുഴുവനും ശത്രുക്കളോടു ചേരുകയും പാരീസ് നഗരത്തെ

ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ആണെന്നു ക
ണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ നിരാശയോടുകൂടി ഉത്സാഹരഹി
തനായി പിൻവലിച്ചു.

കാലെയിൻകോർട്ടു പ്രഭുവാകട്ടെ, തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരോ
ടുകൂടി അലക്സാണ്ടരെ കാണുകയും നെപ്പോളിയൻ ഒപ്പിട്ടുകൊ
ടുത്തിട്ടുള്ള ഉടമ്പടി പത്രത്തെ അലക്സാണ്ടരുടെ കൈവശം
കൊടുത്തു നെപ്പോളിയന്നനുകൂലമായ വിഷയങ്ങളെ മുഴുവനും
ബലമായി അലക്സാണ്ടരെ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അലക്സാണ്ടർ—പ്രഭോ! താങ്കൾ ഇവിടെ നിന്ന് എന്നെ വിട്ടു
പിരിയുന്ന സമയം നെപ്പോളിയൻ സങ്കലിത കക്ഷികളെ
എതിർത്തു നില്പാൻ ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്ന്
ഇവിടെ അറിവുകിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം കീഴടങ്ങാ
റുള്ള വട്ടമായിട്ടാണു കാണുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈ
ന്യം മുഴുവനും ചിതറിച്ചുപോയെന്നു തോന്നുന്നു.

കാലെയിൻ—അങ്ങിനെ ധരിക്കണ്ട, നെപ്പോളിയന്റെ ധൈ
ര്യത്തിനും ഉത്സാഹത്തിനും ഒരിക്കലും കുറവില്ല. അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ ചൊല്പടിപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കാൻ എൺപതി
നായിരം വീരഭടന്മാർ ഇപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്.

അലക്സാണ്ടർ—എന്റെ അറിവിൽ പെട്ടിടത്തോളം സംഗതി
കളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ആലോചിക്കുന്നതായാൽ നെ
പ്പോളിയൻ നിസ്സഹായിയും ഏകാകിയും ആണെന്നേ പ
റയാൻ തരമുള്ളു. പാരീസ് നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ
നിന്നു നെപ്പോളിയനെ രാജ്യഭ്രഷ്ടനാക്കിയതും ടാളിറാങ്
ഭരണാദ്ധ്യക്ഷനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതും താങ്കൾ അറിഞ്ഞി
ട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. യസോണിയിൽ സൈന്യശേഖരം
ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന മാർമണ്ട് തന്റെ പടയാളികളോടുകൂ
ടി സങ്കലിത കക്ഷികളെ ശരണം പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കു
ന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യബലം കുറഞ്ഞതോടുകൂടി
അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരങ്ങളും പൌരുഷവും അസ്തമി

ച്ചുപോയെന്നാണു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. ബൊറഡെബ്രു വിലുള്ള ജനങ്ങളെല്ലാം സങ്കലിത കക്ഷികളെ ശരണം പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

കാലെലെൻ—രാജാവെ! ഇപ്പോൾ അരുളിച്ചെയ്ത സംഗതികൾ യഥാൎത്ഥമാണെങ്കിൽ നെപ്പോളിയൻ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു. ഇവിടത്തെ കരുണയല്ലാതെ നെപ്പോളിയനു വേറെ ശരണം ഇല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഈ സംഭാഷണം അവസാനിച്ചു ഉടനെ നെപ്പോളിയന്റെ ദൂതന്മാരും അലക്സാണ്ടരും സങ്കലിതകക്ഷികളുടെ ആലോചനാമണ്ഡപത്തിൽ ഹാജരായി. ഫ്രാൻസുരാജ്യം പ്രഭുക്കന്മാർ ബങ്ങളുടേതാണെന്നും നെപ്പോളിയൻ ആ രാജ്യത്തെ അക്രമമായി കൈവശപ്പെടുത്തിയതാണെന്നും പ്രഷ്യാരാജ്യാധിപതി പ്രസംഗിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ ഉദാരശീലങ്ങളേയും പ്രജാരക്ഷയേയും പ്രജകൾക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള അനവധിഗുണങ്ങളേയുംപറ്റി മാക്ഡൊണാൾഡ് സാരഗൎഭമായ ഒരുപ്രസംഗംനടത്തി. സങ്കലിതകക്ഷികളുടെ അട്ടഹാസങ്ങളും നിരങ്കുശമായ പ്രസംഗവും മാക്ഡൊണാൾഡിന്റെ ശാന്തവിനയസമ്മിശ്രമായ പ്രസംഗത്തെ അമൎത്തിവെച്ചതേയുള്ളു. "നെപ്പോളിൻ രാജ്യദ്രോഹിയും കയ്യൂക്കുകൊണ്ടു രാജ്യം കീഴടക്കിയവനും ആകയാൽ അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളും സിംഹാസനാവകാശികളല്ലെന്നു സങ്കലിതകക്ഷികൾ തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. ഫ്രാൻസ് രാജ്യാധിപത്യത്തിലും ഇതാല്യരാജ്യാധിപത്യത്തിലും തനിക്കും തന്റെ സന്തതികൾക്കും യാതൊരു അവകാശവും ഇല്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ ഒരു സമ്മതപത്രം എഴുതികൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. നിജഭുജപരാക്രമത്താലും നയവിനയങ്ങളാലും താൻകീഴടക്കിയ രാജ്യങ്ങൾ പരാധീനപ്പെട്ടുവെന്നുകണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയന്റെ മുഖംവിളൎത്തു. സങ്കലിതകക്ഷികളുടെ ഉപായങ്ങൾനെപ്പോളിയനെ സിംഹാസനഭ്രഷ്ടനാക്കിത്തീൎത്തുവെങ്കിലും ഫ്രാൻസുരാ

ന്യനിവാസികളുടെ ഹൃദയരംഗങ്ങളിൽ നെപ്പോളിയന്റെ ഗുണഗണങ്ങൾ ഇടവിടാതെ നൎത്തനംചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസുരാജ്യഭരണത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി ആ രാജ്യത്തിന്റെ ആഡംബരവും മഹിമയും അസ്തമിച്ചു. ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം പമ്പകടന്നു. വ്യാപാരനൈപുണ്യം നാമാവശേഷമായി. വിദ്യാഭിവൃദ്ധി വേരോടെ നശിച്ചു. രണധീരനും പ്രജാക്ഷേമതല്പരനും ആയ നെപ്പോളിയന്റെ സ്ഥാനഭ്രംശം ഹേതുവാൽ പ്രജകളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അങ്കുരിച്ച ജാഡ്യത വളരെകാലത്തോളം മാഞ്ഞുപോയില്ല.

അദ്ധ്യായം 13.

നെപ്പോളിയന്റെ വിചാരം.

കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഭവങ്ങൾ നടക്കുന്ന കാലത്തു നെപ്പോളിയൻ ഏതാനും ചില ഭടന്മാരോടുകൂടി ബാണൻബ്ളൂവിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യൂറോപ്പുഖണ്ഡം മുഴുവനും വ്യാപിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ യശോധാവള്യം മങ്ങിപിരണ്ടുതുടങ്ങി. ഏകാകിയായി ഒരു അറയിൽ അദ്ദേഹം ചിന്താമഗ്നനായി കാലംകഴിച്ചു. പ്രഭുകക്ഷികളുടേയും ജാക്കോബൈൻവാദുകാരുടേയും നിരന്തരകലഹത്താൽ രക്തപ്രളയമായി തച്ചലച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽസമാധാനബീജം അങ്കുരിപ്പിച്ച യോദ്ധാവിന്റെ വിചാരംമുഴുവനും ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ അഭ്യുദയത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. പ്രജകളുടെ നന്മക്കായി താൻ സ്ഥാപിച്ച വിദ്യാശാലകളുടെ സ്ഥിതി ഏതുവിധത്തിൽ കലാശിക്കുമൊ? അടിമവൃത്തിയെ അവലംബിച്ചിരുന്നവൎക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം നല്കി സംരക്ഷിച്ചതിന്റെ ഫലം നിലനില്ക്കാതെയിരിക്കുമൊ? എന്നിപ്രകാരമുള്ള വിചാരപരമ്പരകളായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അടി

ച്ചകയറിക്കൊണ്ടിരുന്നതു്. പതിനഞ്ചു സംവത്സരകാലം ഇട
വിടാതെ ചെയ്തുവന്ന പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലമായി നീചസ്ഥിതി
യിൽനിന്നു ഉച്ചസ്ഥിതിയിലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട രാജ്യം വീ
ണ്ടും അധോഗതിയെ പ്രാപിക്കുന്നതായാൽ അതിൽപരം വ്യ
സനകരമായ സംഭവം വല്ലതും ഉണ്ടോ?

സ്ഥാനത്യാഗനിശ്ചയം.

സങ്കലിതകക്ഷിക്കാർ നെപ്പോളിയനെ തടവുകാരനാ
യി പിടിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തുതുടങ്ങി. ആ ശ്രമങ്ങളിൽ
പങ്കുകൊള്ളുവാൻ അലക്സാണ്ടർക്കു തീരെ മനസ്സുണ്ടായില്ല.
നെപ്പോളിയനെ സെൻറ് ഹെലനാദ്വീപിൽ തടവുകാരനാ
ക്കിത്താമസിപ്പിച്ചു കഴിയും എന്നു ബൊർബോൺവംശക്കാർ
മുക്കടമുഷ്ടി പിടിച്ചു. കാർബ്യൂദ്വീപിൽ താമസിപ്പിക്കുന്നതായി
രിക്കും നല്ലതു് എന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കോർസിക്കാ
ദ്വീപിൽതന്നെ നെപ്പോളിയനെ താമസിപ്പിക്കണം എന്നുള്ള
രഭിപ്രായക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധതന്ത്രനിപുണനായ
നെപ്പോളിയന്റെ ലഹളകൾ ഒതുങ്ങേണമെങ്കിൽ എൽബാ
ദ്വീപിൽതന്നെ താമസിപ്പിക്കണം എന്നു് ഏതാനം ചിലർ
അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ ദേഹസ്ഥിതിക്കു് എൽ
ബാദ്വീപിലെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി അനുകൂലമായിരിക്കയാൽ
അദ്ദേഹത്തെ അവിടെത്തന്നെ താമസിപ്പിക്കേണമെന്നു കാ
ലൈൻകോർട്ടുപ്രഭു ശിപാർശചെയ്തു. നെപ്പോളിയൻ എൽബാ
ദ്വീപിൽ താമസിക്കുന്നതായാൽ ഫ്രാൻസ്രാജ്യത്തിന്റെനേ
രെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നോട്ടം സദാ പതിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമെ
ന്നും തരംകിട്ടുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യുദ്ധചാതുര്യം ഫ്രാൻ
സ്രാജ്യത്തെ വീണ്ടും കൈവശപ്പെടുത്തുമെന്നും ബൊർ
ബോൺപ്രഭുക്കൾ വാദിക്കയാൽ നെപ്പോളിയന്റെ വാസ
സ്ഥലം നിശ്ചയിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അല്പം കുഴപ്പം നേരിട്ടു.
അലക്സാണ്ടരുടേയും കാലൈൻകോർട്ടിന്റേയും ഉത്സാഹ
ത്തിന്റെ ഫലമായി സങ്കലിതകക്ഷി നെപ്പോളിയനെ എൽ

ബൊദെീപിലെക്കുതന്നെ പറഞ്ഞയക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. നെ
പ്പോളിയന്റെ ചക്രവൎത്തിസ്ഥാനം നിലനിന്നുകൊള്ളട്ടെ എ
ന്നും എൽബാദെീപിനെ അദ്ദേഹത്തിന്നു സ്വന്തമായി വിട്ടു
കൊടുക്കേണമെന്നും, നെപ്പോളിയന്റെ പത്നിയായ മേരിയാ
ല്യൂസി ചക്രവൎത്തിനിപദവിയോടുകൂടി ഭൎത്തൃസമീപത്തിൽ
താമസിക്കാമെന്നും, നെപ്പോളിയന്റെ സഹോദരന്മാരും മ
റ്റു ബന്ധുക്കളും അവരവരുടെ സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കു ഹാനിത
ട്ടാതെ എൽബാദെീപിൽ താമസിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും സങ്കലി
തകക്ഷിക്കാർ ഒടുവിൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. എൽബാദെീപ്
നെപ്പോളിയന്നു വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതോടുകൂടി പ്രതിവൎഷം
25 ലക്ഷം ഫ്രാങ്കുനാണ്യം ഫ്രാൻസ്ഖജാനാവിൽനിന്നു നെ
പ്പോളിയന്റെ ചിലവിന്നായി കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും തീ
ൎപ്പുണ്ടായി. മേരിയാല്യൂസിക്കും അവളുടെ സന്തതികൾക്കും ആ
യി ബാർമാ, പ്ലസൻറിയാ, ഗ്വവസ്ലിയാ എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ
ഇനാമായി വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ ജനനിക്കു
മൂന്നുലക്ഷം ഫ്രാങ്കുനാണ്യവും ജോസെഫിന്നു അഞ്ചുലക്ഷം നാ
ണ്യവും ല്യൂയിക്കു രണ്ടുലക്ഷം നാണ്യവും ഹോർട്ടൻസിക്കു നാലു
ലക്ഷം നാണ്യവും മറ്റുള്ള ബന്ധുക്കൾക്ക് അവരവരുടെ താര
തമ്യംപോലെ ഓരോ സംഖ്യയും അടുത്തൂണായി കൊടുക്കപ്പെ
ട്ടു. തന്റെ ആദ്യഭാൎയ്യയായ ജോസെഫൈന്നു പ്രതിവൎഷം മു
പ്പതുലക്ഷംനാണ്യം കൊടുക്കേണമെന്നു നെപ്പോളിയൻ ആവ
ശ്യപ്പെട്ടു. പത്തുലക്ഷം നാണ്യം കൊടുക്കാമെന്നു സങ്കലിതക
ക്ഷിക്കാർ സമ്മതിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ സ്വയാൎജ്ജിതമായ
സ്ഥാവരജംഗമസ്വത്തുക്കളെല്ലാം ഫ്രാൻസ്ഖജാനയിൽചേ
ൎത്തു മുതൽകൂട്ടി. മറ്റുള്ളവരുടെ കൈമുതലുകളെയെല്ലാം അ
വരവൎക്കുതന്നെ വിട്ടുകൊടുത്തു. ഇപ്രകാരമുള്ള നിശ്ചയങ്ങൾക്കു
പ്രതികൂലിയായി ഇംഗ്ലണ്ടു മാത്രമേ മുഖം കറുപ്പിച്ചുള്ളൂ. സ്ഥാ
നത്യാഗംചെയ്യുന്ന മനുഷ്യന്നു ചക്രവൎത്തിസ്ഥാനം കൊടുക്കു
ന്നതിൽ അൎത്ഥമില്ലെന്നും നെപ്പോളിയന്റെ സകല സ്ഥാന

മനങ്ങളേയും സമൂലം പറിച്ചെറിഞ്ഞാലല്ലാതെ യൂറോപ്പിൽ ക്ഷേമം വൎദ്ധിക്കയില്ലെന്നും ഇംഗ്ലണ്ടു വാദിച്ചു. സംകലിതകക്ഷികൾ സ്ഥാനത്യാഗകാൎയ്യങ്ങളെ തീൎച്ചപ്പെടുത്തിയദിവസം ഇംഗ്ലീഷ് പ്രതിനിധി സഭയിൽ ഹാജരുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുലം മേൽകാണിച്ച നിശ്ചയങ്ങൾ വഴക്കുകൂടാതെ സഭയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു.

സ്ഥാനത്യാഗം.

സംകലിതകക്ഷികളുടെ നിശ്ചയങ്ങൾ നെപ്പോളിയന്റെ കൎണ്ണരന്ധ്രങ്ങളിൽ നാരാചശല്യംപോലെയാണു കടന്നുചെന്നത്. സ്ഥാനത്യാഗനിശ്ചയങ്ങൾ നിന്ദ്യവും നീചവും ആണെന്ന് അദ്ദേഹം പിറുപിറുത്തു. തന്റെ ശോചനീയാവസ്ഥയെ ഓൎത്ത് അദ്ദേഹം കണ്ണീരൊലിപ്പിക്കുകയും ഭാൎയ്യാപുത്രാദികളുടെ മുഖങ്ങളെ നോക്കി ദീൎഘശ്വാസമിട്ടു കൈ തിരുമ്മുകയുംചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ ചാടിയോടി ആത്മഹത്യചെയ്വാൻ വട്ടംകൂട്ടി. കാളെലിൻകോർട്ട് പ്രഭു നെപ്പോളിയനെ ഉചിതവാക്യങ്ങളാൽ സമാധാനപ്പെടുത്തി "വിധിവിഹിതമഖിലം ലംഘ്യമല്ലേതുമേ" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ കസേലയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം വാടിവിളറി. അപരിഹാൎയ്യമായ വിധിവൈപരീത്യം നെപ്പോളിയനെ ഗ്രസംചെയ്തതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന് എൽബാദ്വീപിലേക്കു പുറപ്പെടേണ്ടിവന്നു. പ്രജാക്ഷേമകാംക്ഷിയും സൽഗുണസമ്പന്നനും ആയ അദ്ദേഹം എൽബാദ്വീപിലേക്കു പുറപ്പെട്ടുപോകുമ്പോൾ പാരിസ് നഗരവാസികൾ അദ്ദേഹത്തിനനുകൂലമായ ലഹളകൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീൎക്കുമൊ എന്നു ശങ്കിച്ചു സംകലിതകക്ഷിക്കാർ സമാധാനലംഘനം ഇല്ലാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടതായ പല ഏൎപ്പാടുകളും ചെയ്തു. പ്രജകളുടെ വൈരം തീക്ഷ്ണമായി വൎദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതേയുള്ളു. നെപ്പോളിയന്റെ എൽബായാത്രയിൽ അദ്ദേഹത്തെ വല്ലവിധവും കൊലചെയ്യേണമെന്നുകൂടി പ്രജകൾ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. സംകലി

തകക്ഷിക്കാർ നെപ്പോളിയന്റെ ദേഹസംരക്ഷകന്മാരായി അനേകം ഭടന്മാരെ അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്നതുകൊണ്ടു പ്രഭുക്കളുടെ ആഗ്രഹം സാധിക്കാതെ വന്നു. റഷ്യാ, ആസ്ത്രിയാ, ഇംഗ്ലണ്ടു പ്രഷ്യാ എന്നീ രാജ്യാധിപന്മാരുടെ പ്രതിനിധികൾ നെപ്പോളിയനെ എൽബാദ്വീപിലേക്ക് അനുയാത്രചെയ്തു. പാരീസ് പട്ടണത്തിൽക്കൂടിയാണു നെപ്പോളിയൻ എൽബയിലേക്കു യാത്രചെയ്തതു്. ഭാഗ്യഭ്രഷ്ടനായ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടപ്പോൾ പാരീസ് പ്രജകൾ കൃതജ്ഞതാപരിപൂർണ്ണമായ ഹൃദയസ്പന്ദനങ്ങളോടുകൂടി "നെപ്പോളിയൻ ജയിക്കട്ടെ, നെപ്പോളിയൻ ജയിക്കട്ടെ" എന്നു് ആർപ്പുവിളിച്ചു.

ഭാര്യാഭർത്തൃവിയോഗം

ഭാഗ്യഭ്രഷ്ടനായ രാജാവിന്റെ അനുചരന്മാരായി താമസിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം 'എനിക്കു കിട്ടണെ' എന്നുള്ള അഭിനിവേശത്തോടുകൂടി അനേകം ഭടന്മാർ അഹമഹമികയാ മുമ്പോട്ടു വന്നു. വിശ്വസ്തന്മാരായ അനുചരന്മാരെ നെപ്പോളിയൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഇതിനിടയ്ക്കു നെപ്പോളിയന്റെ പത്നിയായ മേരിയാലൂസി ഭർത്തൃവസതിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. സങ്കലിതസൈന്യം പാരീസ് നഗരത്തിൽ എത്തിയ മുഹൂർത്തംമുതൽ ആ മഹതി ഭയവിഹ്വലയായി എന്തുചെയ്യേണ്ടുവെന്നറിയാതെകുഴങ്ങി. ശത്രുക്കളുടെകയ്യിൽ അകപ്പെട്ടുപോയാൽ ഭർത്തൃസമാഗമം സ്വപ്നപ്രായമായിത്തീരുമെന്നു മേരിയാലൂസി അനുമാനിക്കാതെയിരുന്നില്ല. അവൾ പ്ളായിസ് നഗരത്തിലേക്കു വിശ്വസ്തഭൃത്യന്മാരോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടു. ഫോണ്ടെൻബ്ളൂവിൽ നിന്നു് എഴുപതുനാഴിക അകലെ ആയിരുന്നു പ്ളായിസ്സ് നഗരം. തന്റെ പ്രിയതമനു പററിയ ആപത്തുകളേയും അവമാനങ്ങളേയും ഓർത്തു നിദ്രയും ആഹാരവും ഇല്ലാതെ ആ രാജകുമാരിയുടെ ദേഹം മെലിഞ്ഞു. സങ്കലിതസൈന്യത്തിന്റെ അക്രമങ്ങൾ ദിനംപ്രതി വർദ്ധിച്ചതേയുള്ളു. മേരിയാലൂസിക്കു ഫോണ്ടെൻബ്ളൂവിൽ എത്തിച്ചേരാൻ സാധിച്ചില്ല. ആർലി

യൻസ് എന്ന ദേശത്തിൽ ലൂസി എത്തുംമുമ്പെ ശത്രുക്കളുടെ പരാക്രമം ലൂസിയെ മാൎഗ്ഗനിരോധംചെയ്തു. "ലോകൈകയോദ്ധാവും സൽഗ്ഗുണസമ്പന്നനും ആയ എന്റെ ഭൎത്താവിനെ ഈ അവസരത്തിൽ സഹായിക്കാതെ ഇരിക്കുന്ന എന്റെ പിതാവിന്റെ ഹൃദയം കരിങ്കല്ലാണെന്നു" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ലൂസി ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തിയെ വെറുത്തു. കണ്ണീൎകൽബായി മുഖാന്തരം നെപ്പോളിയൻ അയച്ചിരുന്ന സാന്ത്വനപത്രംമാത്രമായിരുന്നു ലൂസിയുടെ അപ്പോഴത്തെ അവലംബം. ഭൎത്തൃപത്രത്തെ പലതവണ വായിച്ചും, ചുംബിച്ചും തന്നെ ഏതാദൃശമായ അവസ്ഥയിൽ ചാടിച്ച ദുൎവ്വിധിയെ ശപിച്ചും കൊണ്ടു ലൂസി ആർലിയൻസിൽ കുറെക്കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഒടുവിൽ സഖ്യകക്ഷിക്കാരുടെ അധീനത്തിൽ ലൂസിയും അനുചരന്മാരും കുടുങ്ങിവശായി. ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തി തന്റെ പുത്രിയേയും പൌത്രനേയും ഏറ്റുവാങ്ങി അവരെ വിയന്നാനഗരത്തിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. തന്റെ ഭാൎയ്യയേയും പുത്രനേയും എൽബാദ്വീപിലേക്ക് അയച്ചുതരേണമെന്നു നെപ്പോളിയൻ സഖ്യകക്ഷികളോട് എത്രതന്നെ അപേക്ഷിച്ചിട്ടും ആ അപേക്ഷയെ അവർ കൈക്കൊണ്ടില്ല. ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തി പുത്രിയേയും പൌത്രനേയും ഏറ്റുവാങ്ങിയശേഷം നെപ്പോളിയനു തന്റെ പ്രിയപത്നിയേയും പുത്രനേയും കാണ്മാൻ ഇടവന്നിട്ടില്ല. ഹീനവും നിന്ദ്യവും ആയ യാതൊരു കുറ്റങ്ങളും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തസ്ഥിതിക്കു! തന്റെ ഭാൎയ്യാപുത്രാദികളിൽനിന്നു തന്നെ വേർപിരിച്ചിരുന്നതു പൈശാചികവൃത്തിയാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ പലതവണ ഉരവിട്ടുവെങ്കിലും ആ ധീരഗംഭീരാശയന്റെ വാക്കുകൾ വനരോദനമായി കലാശിച്ചതേയുള്ളൂ.

പ്രയാണഘട്ടം

പതിനഞ്ചുസംവത്സരകാലത്തോളം ഫ്രാൻസുരാജ്യക്കാർ നെപ്പോളിയന്റെ നേതൃത്വത്തിൻകീഴിൽ പോരാടി അപൂ

യ്ലവരെങ്കിലും ഏശാത്ത ജയഭേരിമുഴക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതു് ആലോചിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ അപജയം വിധിവൈപരീത്യം എന്നേ പറയാനുള്ളൂ. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ഭടന്മാരെ നോക്കി ഇപ്രകാരമാണു പ്രസംഗിച്ചതു് "എന്റെ സന്താനങ്ങളേ! ഞാൻ ഇതാ നിങ്ങളെ വിട്ടുപിരിയുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തഞ്ചുസംവത്സരങ്ങളായിട്ടു നിങ്ങൾ വിജയലക്ഷ്മിയേയും യശോലക്ഷ്മിയേയും സ്വാധീനകളാക്കി വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ പൌരുഷവും നിശ്ചലമായ ധൈര്യവും എന്നെ അതിരറ്റ ആനന്ദവാരിധിയിൽ നിമഗ്നനാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ടു്. ഞാൻ രണാങ്കണത്തിൽനിന്നു വിട്ടൊഴിഞ്ഞ സമയം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ജനങ്ങൾ എന്നെ പഴിക്കുമായിരിക്കാം. സ്വാർത്ഥത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഞാൻ ഒരിക്കലും യുദ്ധക്കളത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെയും പ്രജകളുടേയും ക്ഷേമസ്വാതന്ത്ര്യാദികൾക്കായി സർവ്വത്തേയും ത്യാഗംചെയ്ത ഒരുവനാണു നെപ്പോളിയൻ എന്നുള്ള അഭിമാനം എന്നെ വിട്ടുപിരിയുന്നില്ല. രാജ്യത്തെയും പ്രജകളേയും അനന്യസാധാരണമായ ഊറ്റോടുകൂടി സ്നേഹിച്ചിരുന്ന നെപ്പോളിയൻ ഇതാ നിങ്ങളെ വിട്ടുപിരിയുന്നു. നിങ്ങൾക്കു പുതുതായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഭരണാധികാരികളേയും നിയമങ്ങളേയും നിങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാതിരിക്കരൊ? ഏതുവിധമായാലും ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്നും പ്രജകൾക്കും ക്ഷേമം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കേണമെന്നേ എനിക്കാഗ്രഹമുള്ളൂ. എന്നെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ ആരും വ്യസനിക്കേണ്ട. നിങ്ങൾ സുഖമായിരിക്കുന്നുവെന്നു കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുതന്നെയാണു് എനിക്കു സുഖം. ഞാൻ വല്ലപ്രകാരത്തിലും നിങ്ങളിൽ ആരെയെങ്കിലും ഉപദ്രവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലൊ, നിങ്ങൾക്കു മനഃക്ലേശത്തിന്നു കാരണഭൂതനായിട്ടുണ്ടെങ്കിലൊ, അതു്, ഞാൻ മനഃപൂർവ്വമായി ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കുതന്നെ അറിയാം. ഞാൻ ക്ഷമായാചനംചെയ്യുന്നു. ഞാൻ പുറപ്പെടുന്നു. അനുമതിതരുവിൻ" എന്നിങ്ങിനെ ഗൽഗദസ്വരത്തിൽ പ

റത്തുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസുകൊടിക്കൂറയേയും സേനാധിപതികളേയും ഗാഢമായി ആലിംഗനംചെയ്തു തന്റെ ഭാവികാലവസതിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു.

പുത്രവാത്സല്യത്തോടുകൂടി പ്രജകളെ സംരക്ഷിച്ചിരുന്ന നെപ്പോളിയൻ യാത്രപറഞ്ഞു് എൽബാദ്വീപിലേക്കു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ കണ്ണീർവാൎക്കാത്ത പ്രജകൾ ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ചിരകാലം നെപ്പോളിയന്റെ ധൎമ്മപത്നിയായി വൎത്തിച്ചിരുന്നവളും രാജ്യാഭ്യുദയാൎത്ഥം ദ്വിതീയവിവാഹം ചെയ്ത ഭൎത്താവിനെ പൂൎവ്വാധികം സ്നേഹിച്ചവളും ആയ ജോസഫൈൻ നെപ്പോളിയന്റെ എൽബാവാസത്തെ ഓൎത്തു പരിതപിച്ചു. ദ്വിതീയവിവാഹം, പ്രിയതമനെ തന്റെ ആശ്ലേഷത്തിൽനിന്നു ദൂരീകരിച്ചുവെങ്കിലും ജോസഫൈൻ നെപ്പോളിയനെ വിവാഹമോചനം സംഭവിക്കാത്ത വിധത്തിൽ തന്നെ സ്നേഹിച്ചുപോന്നിരുന്നു. വിവാഹമോചനത്തിനുശേഷം നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ആദ്യഭാൎയ്യക്കു കൂടക്കൂടെ എഴുത്തുകൾ അയക്കുകയും ആ എഴുത്തുകൾക്കെല്ലാം ഉചിതമായ മറുപടികൾ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്തു. നെപ്പോളിയൻ ജോസഫൈന്നു് എഴുതിയ ഒടുവിലത്തെ എഴുത്താണു താഴെ ചേൎത്തിട്ടുള്ളതു്.

"പ്രിയപ്പെട്ട ജോസഫൈന്നു്.

ഞാൻ ഇതിനു മുമ്പയച്ച എഴുത്തു് അവിടെ കിട്ടീട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. എന്റെ പകയാളികളുടെ വൈരം ഇനിയും ശമിച്ചിട്ടില്ല. എന്റെ കരവും ഭുജവും ഇപ്പോൾ ഭേദമുണ്ടു്. ഞാൻ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ആ പോരായ്മയെ ഞാൻ ദൈവാനുഗ്രഹമായിട്ടു കരുതുന്നുള്ളു. എന്റെ ഭാവികാലത്തെ ഗ്രന്ഥരചനയിൽ ആണു ഞാൻ വിനിയോഗിക്കാൻ പോകുന്നതു്. ഖഡ്ഗം പെരുമാറിയ കരം കുറെക്കാലം തൂവൽ പിടിക്കട്ടെ. എന്റെ ജീവചരിത്രം ബഹുരസകരമായിരിക്കും. എന്നെ ജനങ്ങൾ ഒരു യുദ്ധവീരന്റെ നിലയിലേ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ജനങ്ങൾ എന്നെ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ

അറിയട്ടെ. അനേകം വിഷയങ്ങളെ ഞാൻ മൂടിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവയെ തുറന്നു വിടട്ടെ. ഞാൻ അനേകായിരം ആളുകൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരെല്ലാം അപകാരമാണ് ഇങ്ങോട്ടു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ദ്യൂജൻ ഒരാൾ മാത്രമെ ഏതൽപര്യന്തം കൃതജ്ഞതാപുരസ്സരം പെരുമാറീട്ടുള്ളു. ഞാൻ നിന്നെ ഏതുപ്രകാരം എന്റെ ഹൃദയരംഗത്തിൽവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവൊ അതേപ്രകാരം നീ എന്നേയും വിസ്മരിക്കാതിരിക്കുക. ഞാൻ ഇതാ യാത്രയാണ്.

എന്ന് നെപ്പോളിയൻ".

ജോസഫൈന്റെ മരണം.

കത്തുകിട്ടിയ ഉടനെ ജോസഫൈൻ തന്റെ പൂർവ്വഭർത്താവിനെ ഒന്നു കാണണമെന്നാശിച്ചു നെപ്പോളിയന്റെ തല്ക്കാല വസതിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ശത്രുപക്ഷക്കാരുടെ ബന്തോവസ്തു നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തെ കാണുക എന്നുള്ള കാര്യം തീരെ അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. നെപ്പോളിയനെ കാണുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ജോസഫൈന്റെ സർവ്വനാഡികളും തളർന്നു. അവൾ മോഹാന്ധയായി നിലത്തു കിടന്നുരുണ്ടു. ആ യോഷാരത്നത്തെ അപ്പോൾ ബാധിച്ച മോഹാലസ്യം അവളുടെ പ്രാണങ്ങളെ അപഹരിച്ചതേയുള്ളു. അവളുടെ ശരീരനാഡികളെ വേദനപ്പെടുത്തിയതു വ്യാധിയല്ല. ആധിയായിരുന്നു. ദ്യൂജനും ഹോർട്ടൻസിയും മനുഷ്യാധീനത്തിലുള്ള സർവ്വപ്രയത്നങ്ങളും ചെയ്തുനോക്കിയെങ്കിലും അന്തകൻ ജോസഫൈനെ പിടിച്ചപിടി കൈവിട്ടില്ല. 1814-ാമാണ്ട് മെയ്മാസം 29-ാംനു ജോസഫൈൻ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. രാജകുലോചിതങ്ങളായ ആഡംബരങ്ങളോടുകൂടി ആ ധീരകാമിനിയുടെ മൃതദേഹം മറവു ചെയ്യപ്പെട്ടു.

എല്ബാദ്വീപ്

പ്രശാന്തഗംഭീരങ്ങളായ തിരമാലകളുടെ ആശ്ലേഷം അനുഭവിച്ചുംകൊണ്ടു ഹൃദ്യമായ കടൽക്കാറ്റിന്റെ വിളയാട്ട

നിലമായി വൎത്തിക്കുന്ന ഒരു ദ്വീപാകുന്നു എല്ബാ. പതി
നാറുമൈൽ നീളവും പന്ത്രണ്ടുമൈൽ വീതിയും ഉള്ള ഈ ദ്വീ
പിൽ ഏകദേശം പതിമ്മൂവ്വായിരം നിവാസികൾ ഉണ്ട്. എ
ല്ബാ നിവാസികൾ നെപ്പോളിയനെ സ്വാഗതം പറഞ്ഞ്
എതിരേറ്റു. നെപ്പോളിയൻ എല്ബയിൽ ഇറങ്ങിയ ഉടനെ
തന്നെ കാപ്ടൻ ആഷരോടുകൂടി ആ ദ്വീപിനെ മുഴുവനും ചു
റ്റു വട്ടം ചുററിനോക്കി. തന്റെ അരമനയിൽ എത്തുന്നതി
നു മുമ്പെ എല്ബാ നിവാസികളുടെ അപരിഷ്കൃത ജീവിത
ത്തെയും അവരുടെ വിദ്യാവിഹീനതയേയും പരിഹരിക്കുവാൻ
നെപ്പോളിയൻ തീൎച്ചയാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എല്ബായിൽ
നെപ്പോളിയൻ കാലെടുത്തു വെച്ചതോടുകൂടി ആ ദ്വീപിന്റെ
ശുഭോദയം ആരംഭിച്ചു. മൂന്നു ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ എല്ബ
യുടെ ഭൂപടം, കാടുംതോട്ടം, കുണ്ടുകുഴിയും, നിലവും തരിശും
അടക്കം നെപ്പോളിയന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ശിലാരേഖപോലെ
പതിഞ്ഞു. വൈദ്യശാലകളും വിദ്യാശാലകളും ആയിരുന്നു
എല്ബായുടെ പ്രാഥമിക ആവശ്യം. നെപ്പോളിയൻ അചി
രേണ ആ ആവശ്യത്തെ നിൎവ്വഹിച്ചു. നിരത്തുകളും കൃഷിസം
ബന്ധമായതോടുകളും ആയിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ അന
ന്തര ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീഭവിച്ചത്. തന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പതി
ഞ്ഞതും ജനങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗപ്രദമായതും ആയ കാൎയ്യ
ങ്ങളെ എല്ലാം നെപ്പോളിയൻ കാലതാമസമെന്നിയെ നിൎവ്വ
ഹിച്ചു.എൽബാദ്വീപിനു സമീപമുള്ള റിയാനോസ എന്ന ചെ
റുദ്വീപു കടൽക്കള്ളന്മാരുടെ സങ്കേതസ്ഥാനമായിരുന്നു.കടൽ
ക്കള്ളന്മാരുടെ ശല്യം എല്ബാ നിവാസികളെ അനവരതം
ബാധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ റിയാനോസയിലെ
കടൽക്കള്ളന്മാരെ മുഴുവൻ അവിടെ നിന്നോടിച്ചു. നെപ്പോ
ളിയന്റെ വൃദ്ധമാതാവായ ലതീതാ തന്റെ മകൾ പാലെ
നോടുകൂടി മകന്റെ കൂടെ എല്ബായിൽ താമസമാക്കി. മന
സ്വാസ്ഥ്യം ഇല്ലാത്ത സമയത്തു മകനെ ഏകാകിയായി ത

മസിപ്പിക്കുന്നതു ഗുണകരമല്ലെന്നുള്ള ബോദ്ധ്യം നെപ്പോളിയന്റെ മാതാവിനുണ്ടായിരുന്നു. എല്ബായിൽ വന്നു പോയ്യുണ്ടിരുന്ന സഞ്ചാരികളിൽ അധികം പേരും ഖഡ്ഗം [illegible] ചെയ്ത കയ്യിൽ തൂവൽ പിടിച്ച വിശ്വവിശ്രുതനെ കണ്ടു വന്ദിക്കാതെയിരുന്നില്ല. അവരെയെല്ലാം നെപ്പോളിയൻ ആദരവോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുകയും നാട്ടുകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സസന്തോഷം സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗതകാര്യങ്ങളെ ചിന്തിച്ചു വിഷാദിക്കാതിരിക്കേണമെന്നു നെപ്പോളിയന്റെ ജനനി ഉപദേശിച്ചു. പ്രകൃത്യാതന്നെ ധീരനും ഉത്സാഹശീലനും ആയ നെപ്പോളിയൻ മാതൃവാക്യങ്ങളെ [illegible]രസ്സും കൈക്കൊള്ളുകയും സമയത്തെ വൃഥാ ചിലവുചെയ്യാതെ, തോട്ടവേല, കോഴിവളർത്തൽ മുതലായ കൃഷികൃത്തികളാൽ കാലയാപനത്തെ സന്തോഷാവഹമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. രാവിലെ നാലുമണിക്കുതന്നെ ഉറങ്ങി എണീക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നെപ്പോളിയന്റെ ദിനചര്യയിൽപെട്ട സ്വഭാവമായിരുന്നു. എലീബയിൽ വന്നശേഷവും അദ്ദേഹം തന്റെ പഴയ സമ്പ്രദായത്തെ വിട്ടൊഴിച്ചില്ല. നാലുമണിക്കെഴുന്നേറ്റാൽ അരുണോദയംവരെ അദ്ദേഹം ഉപന്യാസരചനയിലും ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിലും സമയം കഴിക്കും. സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു തന്റെ ആന്തരിയ സ്വാതന്ത്ര്യം നശിച്ചു പോയെന്നു അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചില്ല.

പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായം

നെപ്പോളിയൻ എലീബയിൽ പരോപകാരതല്പരനായും പുസ്തകപാരായണലോലുപനായും വർത്തിക്കുന്ന കാലത്തു ഫ്രാൻസു രാജ്യത്തിലെ പുതിയ രാജാവു മദ്യപാനത്തിലും സ്ത്രീസേവയിലും മുങ്ങിക്കുളിക്കുകയായിരുന്നു. കാട്ടിലായാലും വേണ്ടതില്ല നാട്ടിലായാലും വേണ്ടതില്ല ശ്രീരാമൻ വസിക്കുന്ന സ്ഥലം അയോദ്ധ്യതന്നെ എന്നുള്ള രീതിതന്നെയായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ ദിനചര്യകളും. ബോർബോൺ വംശക്കാ

ന്നായ പതിനെട്ടാം ലൂയിയായിരുന്നു ഫ്രാൻസു രാജ്യത്തിൽ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തതു്. അദ്ദേഹം തന്റെ ദുൎന്നടപടികളാലും പ്രജാക്ഷേമപരാങ്മുഖതയാലും ജനങ്ങളെ വെറുപ്പിച്ചു. "സിംഹാസനവും ചെങ്കോലും ഒരു രാജാവിന്നു കൊടുക്കുന്നതു ദൈവമാകുന്നു. പ്രജകൾക്കു സിംഹാസനവും ചെങ്കോലും നൽകുവാൻ പ്രാപ്തിയും അധികാരവും ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു രാജ്യകൃത്യങ്ങളെപ്പററി ഗുണദോഷനിരൂപണം ചെയ്യാൻ പ്രജകൾ അനൎഹന്മാരാകുന്നു" എന്നായിരുന്നു ലൂയിയുടെ സിദ്ധാന്തം. നെപ്പോളിയന്റെ ഭരണ വൈശേഷ്യം ഹേതുവാൽ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വാഭിമാനവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രജകൾ ലൂയിയെ വെറുത്തതിൽ ആശ്ചൎയ്യമില്ല. ലൂയി കേൾക്കെത്തന്നെ അവർ നെപ്പോളിയന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെ പുകഴ്ത്തി പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. ലൂയിയാകട്ടെ, ആഹാരാധിക്യത്താലും വ്യായാമരാഹിത്യത്താലും കൊഴുത്തു തടിച്ചു ഒരു ദേഹമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വില്ലിസ് പാദുകങ്ങളിൽനിന്നു് അദ്ദേഹം വേർപിരിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. പച്ചക്കാരദേവനാണെന്നുള്ള ഭാവവും സ്വാൎത്ഥവും മാത്രമല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്നു് അന്യചിന്തകൾ യാതൊന്നുമില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ ഗുണഗണപ്രസംഗങ്ങൾ തന്റെ ശ്രോത്രരന്ധ്രങ്ങളിൽ എത്തിത്തുടങ്ങിയതോടുകൂടി ലൂയിക്കു് അസൂയയും നെപ്പോളിയന്റെ ഗുണാധിക്യത്തെ മലിനപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ആഗ്രഹവും വൎദ്ധിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ രാജ്യഭരണകാലത്തു ഫ്രാൻസിൽ അമ്പതുലക്ഷം ആളുകൾക്കു വോട്ടധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. ലൂയി പ്രജകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഇല്ലായ്മചെയ്തു വോട്ടധികാരമുള്ള ആളുകളുടെ സംഖ്യയെ എട്ടുലക്ഷമാക്കിത്തീൎത്തു. ലൂയിയുടെ ഭരണരീതിയെപ്പററി അലക്സാണ്ടർ ഗുണദോഷിച്ചു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ലൂയി അലക്സാണ്ടരുടെ വാക്കുകളെ വിലവെച്ചില്ല. ഉപദേശങ്ങൾ കേൾക്കുന്തോറും ലൂയിയുടെ ധിക്കാരം വൎദ്ധിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. നെപ്പോളിയൻ

രാജ്യരക്ഷയ്ക്കായി സജ്ജീകരിച്ചു വെച്ചിരുന്ന പടയാളികളെ മു
ഴുവനും ലൂയി ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ
പിടിച്ചടക്കീട്ടുള്ള പല രാജ്യങ്ങളേയും ലൂയി വിട്ടുകൊടുത്തു.
പന്തീരായിരം പീരങ്കികളും അതിന്നു വേണ്ടതായ വെടിമരു
ന്നും ലൂയി സങ്കലിതകക്ഷിക്കാൎക്കു ദാനംചെയ്തു. അനേകം കോ
ട്ടകളും കെട്ടിടങ്ങളും സങ്കലിത കക്ഷിക്കാർ യേനകേനപ്രകാ
രേണ കൈവശമാക്കി. ഫ്രാൻസുരാജ്യം ഭടന്മാരും ആയുധങ്ങ
ളും ഇല്ലാതെ പരുങ്ങലിലായി. തന്റെ അപനയങ്ങൾ ഉ
ണ്ടാക്കിത്തീൎക്കുന്ന അനൎത്ഥങ്ങളെപ്പററി ചിന്തിക്കാൻ ലൂയിക്കു
സാമൎത്ഥ്യവും സൌകൎയ്യവും ഉണ്ടായില്ല. സങ്കലിതകക്ഷിക
ളുടെ നിശ്ചയപ്രകാരം നെപ്പോളിയന്നു കൊടുക്കേണ്ടതായ
വാൎഷികച്ചിലവു സംഖ്യ കൊടുക്കാതെ ലൂയി കഴിച്ചുകൂട്ടി. ചി
ലവിന്നുള്ള സംഖ്യ കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ അ
ധൈൎയ്യപ്പെട്ടില്ല. ദാതൃത്വം, പ്രിയവക്തൃത്വം, ധീരത്വം,
ഉചിതജ്ഞതാ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഗുണങ്ങൾ സഹജമായി
ലഭിച്ചിട്ടുള്ള മഹാമനസ്കന്മാരുണ്ടോ അടുത്തൂൺ വക സംഖ്യകി
ട്ടാത്തതുകൊണ്ടു ഖേദിക്കുന്നു.?

എബ്രിംഗ്ടൻ പ്രഭു.

ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ തീരാത്ത വൈ
രം ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്വീഡൻ രാജാവായ ബൎണ്ണാഡിയെ
നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ വാളെടുക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതു് ഇം
ഗ്ലീഷുകാരായിരുന്നുവെന്നു മുൻപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ഇംഗ്ലീഷു
പത്രങ്ങൾ മുഴുവനും കണ്ണടച്ചു നെപ്പോളിയനെ കഠോരം പറ
ഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. എങ്കിലും നെപ്പോളിയനെ കാണ്മാൻ വ
ന്നിരുന്ന വിവിധരാജപ്രതിനിധികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇംഗ്ലീ
ഷുകാരും എല്ബയിൽ എത്തി. ഇംഗ്ലീഷ്കാരനായ എ
ബ്രിംഗ്ടൻപ്രഭു നെപ്പോളിയനെ കണ്ടു വളരെ നേരം സം
സാരിച്ചു. രാജ്യതന്ത്രങ്ങളെപ്പററി നെപ്പോളിയൻ ഇംഗ്ലീഷ്
പ്രഭുവുമായി സംഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും മദ്ധ്യേ ഇം

ഗ്ലീഷുകാരുടെ കുതന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചു ബലമായി പ്രസ്താവിച്ചു്. "ഇംഗ്ലീഷുപത്രങ്ങളിൽ തന്നെ സംബന്ധിച്ചു് അവാസ്തവമായ സംഗതികൾ തട്ടിമൂളിക്കുന്നതു ഗൌരവക്കുറവാണെന്നും പാർലിമെണ്ടു മെമ്പർ പാക്സ് ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ ഇംഗ്ലീഷുകാരും താനും തമ്മിൽ യോജിപ്പായി പരിവർത്തിച്ചിരിക്കുമെന്നും ഹ്രസ്വബുദ്ധികളും അസൂയാലുക്കളും ആയ ചില ഇംഗ്ലീഷുകാർ ബൊർബോൺ വംശക്കാരോടുകൂടി ചേൎന്നു തന്റെ നടപടികളെ നിരന്തരമായി ദൂഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, ഇംഗ്ലീഷുകാർ വിശാലബുദ്ധിയോടുകൂടി തന്റെ പ്രവൃത്തികളെ പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം അസ്പൃഹണീയങ്ങളായ ദോഷങ്ങൾ ഒന്നും കാണാൻ ഇടവരികയില്ലെന്നും" നെപ്പോളിയൻ യുക്തിയുക്തമായി ഇംഗ്ലീഷുപ്രഭുവിനെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചപ്പോൾ ആ പ്രഭുവിനു കാൎയ്യങ്ങളുടെ യഥാൎത്ഥ സ്ഥിതി മനസ്സിലാവുകയും നെപ്പോളിയനെപ്പററി ബഹുമാനം വൎദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ചാരപ്പോലൻ പ്രഭു.

നെപ്പോളിയൻ രാജ്യഭാരം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പെ ഫ്രാൻസുരാജ്യം ആസകലം പടൎന്നു പിടിച്ചിരുന്ന അതൃപ്തിയും അസ്വാസ്ഥ്യവും വീണ്ടും ഫ്രാൻസിൽ കൂത്താടിത്തുടങ്ങി. ലൂയിയുടെ ആഡംബരങ്ങളും സ്വാൎത്ഥസിദ്ധിക്കായുള്ള കുബുദ്ധിയും നെപ്പോളിയനെ അപലപിക്കാനുള്ള മോഹവും പ്രതിനിമിഷം വൎദ്ധിച്ചുവന്നതേയുള്ളു. നെപ്പോളിയന്റെ രാജ്യഭരണകാലത്തിൽ നിയമനിൎമ്മാണസഭയിലെ ഒരു പ്രതിനിധിയായിരുന്ന ചാരപ്പോലൻപ്രഭു വേഷച്ഛന്നനായി എല്ബാദ്വീപിൽ വന്നുചേൎന്നു. അദ്ദേഹം ഫ്രാൻസിലെ തല്ക്കാല സ്ഥിതിയെപ്പററി സകല വിവരങ്ങളും നെപ്പോളിയനെ അറിയിച്ചു. ജനങ്ങൾ സദാ ജനോപകാരിയും മഹാമനസ്കനും ആയ നെപ്പോളിയന്റെ നാമം ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും നെപ്പോളിയന്റെ പുനരാഗമനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊ

ജിരിക്കുവെന്നും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായ സാൎവ്വഭൌമന്റെ പുനരാഗമനത്തിന്നാവശ്യപ്പെട്ട മാൎഗ്ഗങ്ങളെ തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ചാൎപ്പോലൻപ്രഭു നെപ്പോളിയനെ അറിയിച്ചു.

ചാൎപ്പോലൻ—ഇതിന്നെല്ലാം പുറമെ മറെറാരാലോചനയും നടക്കുന്നുണ്ട്. താങ്കളെ സെൻറ്ഹെലനാ ദ്വീപിൽ താമസിപ്പിക്കേണമെന്നാണ് വെല്ലിംഗടൻപ്രഭു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

നെപ്പോളിയൻ— ആരെന്തെങ്കിലും അഭിപ്രായപ്പെടട്ടെ. ഞാൻ വല്ല പ്രകാരത്തിലും ഏപ്രിൽ മാസം ഒന്നാം തീയ്യതിക്കു മുമ്പെ ഫ്രാൻസിൽ എത്തിച്ചേരും.

ചാൎപ്പോലൻപ്രഭു നെപ്പോളിയന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി ഫ്രാൻസിലേക്കു തിരിച്ചു. ഫ്രാൻസിൽ പ്രജാധിപത്യഭരണമെങ്ങും സുസ്ഥിരമായി നില നിൎത്തണമെങ്കിൽ ബൊൎബൊൺ വംശക്കാരെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു കീഴെ ഇറക്കിയേ കഴിയു എന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസ് യാത്രക്കു വട്ടം കൂട്ടി. നെപ്പോളിയന്റെ മിത്രങ്ങളെ സന്ദൎശിക്കുവാൻ യൂറോപ്പിലേക്കു പോയിരുന്ന പാലൈൻ എല്ബയിൽ മടങ്ങി എത്തി.

അദ്ധ്യായം 14.

നെപ്പോളിയന്റെ ഫ്രാൻസ്യാത്ര.

നെപ്പോളിയന്റെ സഹോദരിയായ പാലൈൻ തന്റെ യൂറോപ്പു സഞ്ചാരത്തിൽ ഒട്ടുമുക്കാലും മിത്രങ്ങളെ കണ്ട് അവരുടെ സഹായസഹകരണങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. പാലൈൻ എല്ബയിൽ മടങ്ങി എത്തിയശേഷം ആ ദ്വീപിലുള്ളവൎക്കെല്ലാം ഒരു സദ്യകഴിച്ചു. സദ്യക്ക് എല്ബാ വാസി

കൾ കൂടാതെ മററു പല വഴിയാത്രക്കാരും സന്നിഹിതരായി
രുന്നു. നെപ്പോളിയൻ അതിഥികളെയെല്ലാം വേണ്ടുവണ്ണം
സൽക്കരിച്ചു. നെപ്പോളിയനെപ്പററിയുള്ള ദുഷ്പ്രസ്താവങ്ങൾ
തീരെ അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നു വിരുന്നുകാൎക്കെല്ലാം ബോ
ദ്ധ്യമായി. ഫ്രാൻസിലേക്കു പോകേണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തെ
നെപ്പോളിയൻ വിശ്വസ്തന്മാരും ധൈൎയ്യശാലികളും ആയ ഒ
ന്നു രണ്ടു രണധീരന്മാരോടല്ലാതെ മററാരോടും പ്രസ്താവിച്ചി
ല്ല. "നമുക്കു നാളെത്തന്നെ ഇവിടെനിന്നു ഫ്രാൻസിലേക്കു പുറ
പ്പെടണം. തുറമുഖത്തിൽ നങ്കൂരമിട്ടു നില്ക്കുന്ന കപ്പലുകളെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. തുറമുഖത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു നാം പ
കുതിദൂരം എത്തുന്നതുവരെ നമുക്കു മുമ്പായി യാതൊരു കപ്പ
ലും സഞ്ചരിച്ചുകൂട. ഈ സംഗതി വളരെ ഗോപ്യമായിരിക്ക
ട്ടെ" എന്നു ജനറൽബെർട്രാണ്ടിനേയും ജനറൽഡ്രൌട്ടിനേയും
നെപ്പോളിയൻ ഏല്പിച്ചു. ആ സേനാധിപതിമാർ നെപ്പോ
ളിയന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം യാത്രയ്ക്കുള്ള ഏൎപ്പാടുകൾ ചെ
യ്തു. രാവിലെ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ഭടന്മാരോടുകൂടി
എൽബാതുറമുഖത്തിൽനിന്നു കപ്പൽകയറി. ഭടന്മാൎക്കും അ
വർ എവിടേക്കാണു പോകുന്നതു് എന്നു നിശ്ചയമുണ്ടായിരു
ന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷുകാർ തന്നെ സെൻറ് ഹെലനാദ്വീപിൽ ത
ടവുകാരനായി പാൎപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതിനാലും, സങ്ക
ലിതകക്ഷിക്കാർ ഉടമ്പടിയനുസരിച്ചുള്ള നിശ്ചയങ്ങളെ അനു
ദിനം ഉല്ലംഘിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാലും, ബൊർബോൺ
വംശക്കാർ ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ നിരന്തരമായി അക്രമങ്ങൾ
ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനാലും കാൎയ്യങ്ങളെ വഴിപോലെ ഫ്രാൻ
സുനാട്ടുകാരെ പറഞ്ഞുമനസ്സിലാക്കി അവരുടെ പൂൎവ്വസ്വാത
ന്ത്ര്യത്തെയും പൌരുഷത്തെയും പുനഃപ്രതിഷ്ഠചെയ്യാമെന്നാ
യിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ വിചാരം. സ്വാൎത്ഥപരിത്യാഗശീ
ലത്തോടുകൂടി യാത്രചെയ്തിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സമാ
ധാനം ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. മാൎഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിൽവെച്ചു "നാം

ഫ്രാൻസിലേക്കാണ പോകുന്നതു്" എന്ന നെപ്പോളിയൻ ഭടന്മാരോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ആനന്ദഭരിതരായി. ശത്രുക്കളുടെ പടക്കപ്പലുകളെ നെപ്പോളിയൻ കണ്ടുവെങ്കിലും ഈശ്വരകടാക്ഷത്താൽ വഴക്കുകളൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. നെപ്പോളിയനും കൂട്ടരും പറയത്തക്ക ദുർഘടങ്ങളൊന്നുംകൂടാതെ ഫ്രാൻസിൽ കപ്പലിറങ്ങി. ഗ്രാസി, ടികനി, ഗ്യാപ് എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾവഴിയായി നെപ്പോളിയൻ കിരിനോപ്പോൾ എന്ന പട്ടണത്തിൽ എത്തിച്ചേൎന്നു. എന്നമല്ല "നെപ്പോളിയൻ എൽബയിൻനിന്ന ഫ്രാൻസിലേക്ക പുറപ്പെട്ടുപോയി" എന്നുള്ള വൎത്തമാനം നാടെങ്ങും കാട്ടുതീയെന്നപോലെ പടൎന്നുപിടിച്ചു. ഫ്രാൻസ്രാജ്യനിവാസികളിൽ ഒട്ടുമുക്കാലും ചക്രവൎത്തിയുടെ തിരുമുഖം കാണ്മാൻ പുറപ്പെട്ടു. ബൊർബോൺവംശക്കാരുടെ ഉപദ്രവം സഹിക്കവയ്യാതെ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന അനേകം ഭടന്മാർ നെപ്പോളിയനെ അഭയംപ്രാപിച്ചു. അനേകം രണശൂരന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കാൻ ഒരുങ്ങി. നെപ്പോളിയൻ ആയുധങ്ങളും മറ്റു പടക്കോപ്പുകളും സമ്പാദിച്ചു. പതിനായിരത്തിൽ അധികം ഭടന്മാർ നെപ്പോളിയന്റെ ആജ്ഞയനുസരിപ്പാൻ സന്നദ്ധന്മാരായികഴിഞ്ഞു. തന്റെ നേരെ ജനങ്ങൾക്കുള്ള സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷമായി കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ കുതൂഹലത്തോടുകൂടി അവരെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു താഴെ കാണിച്ചപ്രകാരം ഒരു പത്രിക എഴുതി അച്ചടിച്ചു നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ഭടന്മാരുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു.

പത്രിക.

"രണശൂരന്മാരെ! നാം പരാജിതരായിട്ടില്ല. നമ്മെയും നമ്മുടെ സമുദായത്തെയും നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ ജിനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നമ്മുടെ രാജ്യഭരണരീതിയെയും രാജ്യക്ഷേമത്തെയും ശിഥിലീകരിച്ച ശത്രുക്കൾ വഞ്ചകന്മാരാണു്. കഴിഞ്ഞ ഇരുപ

ത്തഞ്ചുസംവത്സരങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പലേതവണയും അന്യരാജാ
ക്കന്മാരെ നമ്മുടെനേരെ പടയെടുക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചും, നമ്മു
ടെ ഗുരുപതാകയെ കൈവശപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചും ഫ്രാൻ
സ് പ്രജകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നു മാലിന്യം വരുത്തിയും ന
മ്മെ ഇതുവരെ ആ വഞ്ചകന്മാർ ദ്രോഹിച്ചു. നാം കഷ്ടപ്പെട്ടു
സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും യശസ്സിനേയും കള
യാൻ പാടുള്ളതാണൊ? നാം ന്യായമായി കീഴടക്കീട്ടുള്ള പ്ര
ദേശങ്ങളേയും സമുദായനന്മകളേയും ആ വഞ്ചകന്മാൎക്കു വിട്ടു
കൊടുക്കാമൊ? അങ്ങിനെ വിട്ടുകൊടുത്താൽ നിങ്ങളുടെ അ
ഭിമാനവും സ്വാതന്ത്ര്യവും അരനാഴികക്കുള്ളിൽ അസ്തമി
ക്കും. നാം പ്രജാക്ഷേമത്തിന്നായി പാടുപെട്ടിട്ടുള്ള സമയം മു
ഴുവനും വ്യഥാവിലായിത്തീരും. നമ്മെ പൊതുജനങ്ങൾ പുക
ഴ്ത്തുന്നതുകൊണ്ടുള്ള അസൂയനിമിത്തമാണ് ആ വഞ്ചകന്മാർ
നമ്മെ അപലപിക്കുന്നതു്. നാം ഏതൽപൎയ്യന്തം ജനങ്ങളു
ടെ നന്മക്കായി ചെയ്തിട്ടുള്ള സൽകൎമ്മങ്ങൾ മുഴുവനും നമ്മു
ടെ ശത്രുക്കൾ ഇല്ലായ്മചെയ്യാതിരിക്കയില്ല. വീരന്മാരെ! നി
ങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടങ്ങൾ എൽബയിൽ
താമസിക്കുന്ന ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു വിചാരിച്ചുപോക
രുതു്. ഞാൻ എല്ലാം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ കഷ്ടങ്ങ
ളെ പരിഹരിക്കേണമെന്നുള്ള ഏകവിചാരത്തോടുകൂടി മാത്ര
മാകുന്നു, ഇതു ഞാൻ എൽബയിൽനിന്നു്, ആപത്തുകളെയൊ
ന്നും വിലവെക്കാതെ, ഇവിടെ വന്നു ചേൎന്നിട്ടുള്ളതു്. പ്രജക
ളുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തും,
രണശൂരന്മാരായ നിങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി പലേ ദി
ക്കുകളിലും വിജയപതാക പറപ്പിച്ചും, നിങ്ങളുടെ സ്നേഹബ
ഹുമാനങ്ങൾക്കു പാത്രീഭൂതനായ ആ നെപ്പോളിയൻ ഇതാ
വീണ്ടും നിങ്ങളുടെമുമ്പാകെ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നു. നി
ങ്ങൾ അവനെ സഹായിപ്പിൻ. ഇരുപത്തഞ്ചുസംവത്സരങ്ങ
ളായി ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ സൌല്ലാസം മന്ദാനിലഗതിയനു

സരിച്ച് ഉലഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ശുഭ്രപതാകയെ പുനരുദ്ധാര
ണം ചെയ്യുവിൻ. നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ താഴത്തിറക്കിയ ആ
പതാകയെ ഉയർത്തുവിൻ. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലുള്ള അധികാ
രം നമുക്കാണെന്നുള്ള ഉൽബോധം ഉണ്ടാകട്ടെ. ജാതീയമ
ര്യാദകളേയും സഹജസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളേയും ഉല്ലംഘനംചെ
യ്യുന്ന ഭരണകർത്താക്കന്മാരുടെ സ്വേച്ഛാധികാരങ്ങളെ വില
വെക്കാതിരിക്കുവിൻ. അവരുടെ ഭരണാധികാരത്തിൻകീഴിൽ
ഇരിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ പുത്രമിത്രകളത്രാദികൾ
ക്കും സൌഖ്യം എവിടെ. നമ്മുടെ അധീനത്തിലുള്ള യോദ്ധാ
ക്കന്മാർ, എണ്ണംകൊണ്ടു കുറവാണെങ്കിലും, നമുക്കുവേണ്ടി ജീ
വനെ ബലികഴിക്കുവാൻ ബദ്ധകങ്കണന്മാരാണ്. ഈജിപ്റ്റ്,
റൈൻ, ബ്രൂസ്, ഉലം, ജിനാ മുതലായ രണാങ്കണങ്ങളിൽ
ജീവരക്തം ചിതറീട്ടുള്ള നമ്മുടെ ഭടന്മാരുടെ പൌരുഷ
വും ധൈര്യവും നശിച്ചുപോയിട്ടില്ല. ഹാകഷ്ടം! നമ്മുടെ അ
ഭ്യുദയത്തിനും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും യശസ്സിനും പൌരുഷ
ത്തിനും എതിരായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള കബൂദകളേയും വഞ്ച
കന്മാരേയും ആണ് ബൊർബോൺവംശക്കാർ സ്ഥാനമാന
ങ്ങളാലും ബിരുദുകളാലും അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ളത്. സ്വാതന്ത്ര്യ
ത്തിനുവേണ്ടി ധർമ്മയുദ്ധംചെയ്ത പുരുഷകേസരികൾ ബൊർ
ബോൺവംശക്കാരുടെ ദൃഷ്ടികളിൽ നീചന്മാരായിത്തീർന്നിരി
ക്കുകയാണ്. രണോത്സുകന്മാരെ! നിങ്ങൾ നെപ്പോളിയനെ കൈ
വിടാതിരിക്കുവിൻ. നെപ്പോളിയനും നിങ്ങളും തമ്മിൽ ശാ
ശ്വതമായ ഐക്യംവിളയാടട്ടെ. നിങ്ങളുടേയും പൊതുജനങ്ങ
ളുടേയും നെപ്പോളിയന്റേയും യോഗക്ഷേമം വെവ്വേറെയല്ലെ
ന്നു ധരിക്കുവിൻ. നെപ്പോളിയന്റെ യശസ്സും ജയവും നിങ്ങ
ളുടേതുതന്നെ. നമ്മുടെ ശുഭ്രപതാക പർവ്വതശിഖരങ്ങളിൽ പ
റന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമാറാകട്ടെ. അതാണ് നിങ്ങളുടെ ധർമ്മം. അ
താണ് കർത്തവ്യകർമ്മം. രണാങ്കണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു പറ്റീട്ടു
ള്ള വ്രണങ്ങളെ പരിശോധിക്കാനുള്ള അവസരം കർത്തവ്യക

ങ്ങളെ നിൎവ്വഹിച്ച ശേഷമാകുന്നു. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്നായി തോക്കെടുത്തു യുദ്ധം ചെയ്ത പോരാളികളെ ജഗദീശ്വരൻ അനുഗ്രഹിക്കാതിരിക്കയില്ല. നമ്മുടെ ധൎമ്മയുദ്ധങ്ങളെപ്പററി അപലപിക്കുന്ന അന്യായാളുകളും ജനദ്രോഹികളും നശിക്കട്ടെ.

എന്നു
നെപ്പോളിയൻ.

പ്രജകൾക്കുള്ള വിളംബരം.

ഈ വിളംബരം ഭടന്മാരുടെ ഇടയിൽ മാത്രമല്ല വ്യാപിച്ചതു്. അനേകം പ്രതികൂലലക്ഷണങ്ങൾക്കായി നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിലും വ്യാപിച്ചു. നാട്ടുകാൎക്കുള്ള വിളംബരം ഭടന്മാൎക്കുള്ളതിൽ നിന്നു് അല്പം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരുന്നു.
എങ്ങിനെയെന്നാൽ:—

പ്ര ജ ക ളെ !

കാസ്റ്റിക്കിളിയൻ പ്രഭുവിന്റെ ചതിയാകുന്നു ലയാൻസ് നഗരത്തെ ശത്രുക്കളുടെ അധീനത്തിൽ ആക്കിത്തീൎത്തതു്. ആസ്ത്രിയക്കാരെ തോല്പിച്ച ധീരഭടന്മാരടങ്ങിയ സൈന്യത്തെയാകുന്നു ഞാൻ ആയാളുടെ നേതൃത്വത്തിൻ കീഴിൽ വിട്ടുകൊടുത്തതു്. മാർമൻസ്, ചമ്പാമ്പെൎട്ട്, ലോറൈൻ, അൽസസ്സ്, ബർഗണ്ടി മുതലായ പ്രദേശങ്ങളെ നാം കീഴടക്കി ഫ്രാൻസോടു ചേൎത്തതു് ഒന്നുരണ്ടു ദിവസത്തെ അദ്ധ്വാനം കൊണ്ടല്ല. ഈ പ്രദേശങ്ങളെ അയാൾ അരനാഴിക നേരംകൊണ്ടു ശത്രുക്കൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ യുദ്ധത്തിൽ തോററു കീഴടങ്ങുവാൻ അധികം താമസമില്ലെന്നുള്ള ഘട്ടത്തിലായപ്പോഴാണു പാൎമ്മസ് പ്രഭു ശത്രുസൈന്യങ്ങൾക്കു നഗരപ്രവേശനം കൊടുത്തതു്. ഈ വഞ്ചകന്മാർ രണ്ടുപേരും അവരവരുടെ സ്വധൎമ്മത്തെ പരിപാലിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ യൈറോപ്പ്യ യുദ്ധത്തിന്റെ കലാശം ഇപ്പോൾ കണ്ടപ്രകാരത്തിലല്ലയായിരിക്കും. പാരീസ് നഗരത്തിൽ വെടിമരുന്നും തോക്കുകളും യുദ്ധസാമഗ്രികളും ഇല്ലാതെ പാരീസ് പ്ര

ജകൾ ശത്രുക്കൾക്കു കീഴടങ്ങിയതോൎക്കുന്തോറും എന്റെ ഹൃദയം പിളരുന്നു. എന്റെ ധൈൎയ്യം മാത്രം ക്ഷയിച്ചിട്ടില്ലെന്നേയുള്ളു. എല്ബയിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ എനിക്കു നിങ്ങളുടെ ക്ഷേമചിന്തയല്ലാതെ മറെറാരു വിചാരവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതാ ഞാൻ എന്റെ ജീവനേയും ദേഹത്തെയും നിങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കായി വീണ്ടും അൎപ്പണം ചെയ്യുന്നു. എന്റെ നാഡികളിൽ രക്തം ഒഴുകുന്ന കാലത്തോളം ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്നുവേണ്ടപ്പെട്ട നന്മകൾ ചെയ്വാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമാണ്. എന്റെ കൂടെ എല്ബയിലേക്കു അനുഗമിക്കുവാൻ അനേകം ജനങ്ങൾ സന്നദ്ധരായിരുന്നുവെങ്കിലും ഞാൻ ഫ്രാൻസിന്റെ നന്മയെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടാണ് അവരെ എല്ബയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാതിരുന്നത്. നിങ്ങളുടെ സഹായസഹകരണങ്ങളോടുകൂടി സിംഹാസനാരൂഢനായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ആശ്രയത്തിന്നായി പ്രയത്നിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവനാകുന്നു. ഇതരദേശങ്ങൾ അസൂയപ്പെടത്തക്കവണ്ണം സ്വാതന്ത്ര്യവും നാഗരികതയും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പുഷ്ടി പ്രാപിച്ചിട്ടു കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തഞ്ചു സംവത്സരങ്ങൾക്കുള്ളിലാകുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ നീചസ്ഥാനത്തിൽ തള്ളിയിട്ട പരമ്പരാരാജവംശത്തിലെ ഒരംഗമാണ്, ഞാൻ ജനസമ്മതത്തോടുകൂടി കയറിയിരുന്ന സിംഹാസനത്തിൽ ഇപ്പോൾ ആരോഹണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്നു സ്വാൎത്ഥങ്ങൾ നിൎവ്വഹിക്കുന്നതിന്നു മാത്രമേ സമയമുള്ളു. തന്നേയും തന്റെ സേവകന്മാരേയും ചാൎച്ചക്കാരേയും ഉന്നതസ്ഥിതിയിൽകൊണ്ടുവരണമെന്നല്ലാതെ പൊതുജനക്ഷേമം നിലനിന്നു പോരേണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം അദ്ദേഹത്തിന്നു ലേശമെങ്കിലും ഇല്ല. പ്രഭുകക്ഷിയിലെ ഒരംഗത്തിന്നു പ്രജാധിപത്യഭരണത്തിൽ ഇഷ്ടമുണ്ടാകുമൊ? പ്രജകളെ! നിങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വാഭിമാനവും സമൂലം നശിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എന്റെ ഏകാന്തവാസത്തിൽ നിങ്ങളുടെ കഷ്ടതകളെപ്പററി ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രജാധിപത്യ ഭരണ

ത്തെ നിലനിൎത്തുവാൻ സാമൎത്ഥ്യമുള്ള പുരുഷനല്ലാതെ ഫ്രാൻസു സിംഹാസനത്തിന്നു മറ്റാരും അൎഹനല്ല. അതുകൊണ്ടു ഞാനും എന്റെ ഭടന്മാരും പ്രജാധിപത്യമരണപ്രതിഷ്ഠയിൽ നിങ്ങളുടെ ഒത്താശയെ മാത്രമെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളു.

എന്നു നെപ്പോളിയൻ.

രാജശാസനം.

ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ആശ്ചൎയ്യകരമായ ഒരുണൎച്ചയുണ്ടാക്കുവാൻ മേൽ കാണിച്ച വിളംബരം മതിയായി. ജനങ്ങൾ ആനന്ദഭരിതരായി നെപ്പോളിയനെ വാഴ്ത്തി. സന്തോഷാധിക്യത്താൽ അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ഓരോ പ്രദേശങ്ങളായി കടന്നു് ഒടുവിൽ ലയാൻസ് പട്ടണത്തിൽ എത്തി. ലയാൻസുകാർ ചക്രവൎത്തിയെ സന്തോഷപുരസ്സരം എതിരേറ്റു. പ്രഭുകുടുംബക്കാർ ലയാൻസിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാവരും നെപ്പോളിയന്റെ ആഗമനത്തെക്കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു് അടുത്തുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിൽ അഭയംപ്രാപിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ പാരിസിൽ പ്രവേശിക്കാതെ തടുത്തു നിൎത്തുവാൻ ആൎട്ടായിസ്സ് പ്രഭുവിന്റെ ആധിപത്യത്തിൻകീഴിൽ ഒരു പട്ടാളങ്ങൾ സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ടു. പ്രഭുവിന്നു പട്ടാളക്കാരെ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യത്തിൽ ചേൎന്നേക്കുമൊ എന്നുള്ള സംശയം ആൎട്ടായിസ്സ് പ്രഭുവിനെ അസ്വസ്ഥനാക്കിത്തീൎത്തു. ഭടന്മാരുടെ പ്രീതിസമ്പാദിക്കുവാനായി അവൎക്കു ധാരാളം മദ്യവും ഫലവൎഗ്ഗങ്ങളും പ്രഭു വാങ്ങിക്കൊടുത്തു. ആകണ്ഠം മദ്യപാനം ചെയ്തശേഷം പട്ടാളക്കാർ നെപ്പോളിയനെ ആണു പുകഴ്ത്തിയതു്. പട്ടാളക്കാരുടെ സമ്പ്രദായം കണ്ടപ്പോൾ "ഇവർ എന്റെ ജീവനാശം വരുത്തും" എന്നു ഭയപ്പെട്ടു് ആൎട്ടായിസ് പ്രഭു ഓടി ഒളിച്ചു. പട്ടാളക്കാർ നെപ്പോളിയന്റെ ഭടന്മാരോടുകൂടിച്ചേൎന്നു. ലയാൻസുകാർ നെപ്പോളിയനു കടപ്പെട്ടവരായിരുന്നു, അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും സമുദായ

ശ്രേയസ്സിനേയും വേണ്ടുംവണ്ണം സംരക്ഷണം ചെയ്വാൻ നെപ്പോളിയൻ മുമ്പൊരിക്കൽ ഉൽസുകനായിരുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല നഗരാഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള പല സ്ഥാപനകൾക്കും അദ്ദേഹം കാരണഭൂതനായിരുന്നു. ലയാൻസുകാർ നെപ്പോളിയനെ ശരണം പ്രാപിച്ചു. ബോർബോൺ ഭൂപതി ലയാൻസിലെ പ്രജാധിപത്യഭരണത്തെ വേരോടെ പറിച്ചെറിഞ്ഞു പ്രഭുകുടുംബക്കാരെയും പ്രജാധിപത്യഭരണശത്രുക്കളെയും ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ നിയമിച്ചിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ അവരെയെല്ലാം ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ നിന്നു നീക്കി ജനസമ്മതന്മാരായ ആളുകളെ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. താഴെ കാണിച്ചപ്രകാരം നെപ്പോളിയൻ ഒരു രാജശാസനം വിളംബരംചെയ്തു:—"ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന് എതിരാളികളായി പടയെടുത്ത പ്രഭുവംശക്കാരാൽ പ്രഭുസഭ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, ആ സഭയിൽ ഭൂരിപക്ഷക്കാർ പ്രഭുക്കളായി കാണപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടും, പാരമ്പൎയ്യ രാജാക്കന്മാരുടെ ആധിപത്യം നിലനിൎത്തുവാൻ പ്രഭുകുടുംബക്കാർ ശ്രമിച്ചു വരുന്നതുകൊണ്ടും, തന്മൂലം പൊതുജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യംനശിച്ച് അടിമത്വം അങ്കുരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, സങ്കലിത കക്ഷിക്കാരുടെ യുദ്ധച്ചിലവിന്നായി പൊതുജനാനുവാദം കൂടാതെ ഫ്രാൻസു ഭണ്ഡാരത്തിൽ നിന്നു ധനം കൊടുക്കാൻ പ്രഭുസഭ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതു ഫ്രാൻസിന്റെ ഉന്മൂലനാശത്തിന്നു ഹേതുഭൂതമാകകൊണ്ടും, ബോർബോൺവംശക്കാൎക്കു രാജപദവി സഹജസിദ്ധമാണെന്നു വിളംബരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തഞ്ചു സംവത്സരങ്ങളായി ഫ്രാൻസുകാരുടെ നിസൎഗ്ഗശത്രുക്കളായി പോരാടിവന്നവർ ഫ്രാൻസിന്റെ ബന്ധുക്കളാണെന്നു ബോർബോൺവംശക്കാർ അഭിമാനിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, പ്രജാധിപത്യഭരണം എന്നെന്നും നിലനില്ക്കേണമെന്നുള്ള വ്രതത്തെ സാംഗോപാംഗമായി അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്ന നാം ബോർബോൺവംശരാജാവിനാൽ ഏൎപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സകല സ്ഥാപന-

ങ്ങളേയും നിയമസഭകളേയും ഇന്നു റദ്ദാക്കിയിരിക്കയാൽ മേലാൽ പ്രജാധിപത്യഭരണച്ചട്ടങ്ങളെ എല്ലാവരും അനുഷ്ഠിച്ചു കൊള്ളേണമെന്നു ഇതിനാൽ ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു"

ലൂയിയുടെ പലായനം

ഈ രാജശാസനത്തിന്റെ വശീകരണശക്തി അവർണ്ണനീയമായിരുന്നു. ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പൂർവ്വാധികംസ്നേഹവും ബഹുമാനവും അങ്കുരിച്ചു. അതിനിടയിൽ ബൊർബോൺവംശജനായ പതിനെട്ടാംലൂയി പാരീസ് രക്ഷക്കായി മാക്ഡൊണാൾഡിന്റെ ആധിപത്യത്തിൻകീഴിൽ ഒരു സൈന്യം ഒരുക്കംചെയ്തു. മാക്ഡോണാൾഡ് നെപ്പോളിയന്റെ പടനായകനായി പ്രവൃത്തിചെയ്തവനും നെപ്പോളിയന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി ബൊർബോൺവംശരാജാവിനെ ആശ്രയിച്ചവനും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ യുദ്ധംചെയ്വാൻ മനസ്സുണ്ടായിരുന്നില്ല. കർത്തവ്യകർമ്മത്തെ — അതായതു ലൂയിയുടെ ആജ്ഞാനിർവ്വഹണത്തെ — ചെയ്തുതീർക്കാനും ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. ഇപ്രകാരം മാക്ഡോണാൾഡ് ധർമ്മസങ്കടത്തിൽപെട്ടുവശനായി ആരോടും ഒന്നും പറയാതെ ദേശാടനത്തിനു പുറപ്പെടുകയെന്നല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിനു വേറെ നിവൃത്തിമാർഗ്ഗം ഒന്നും തോന്നിയില്ല. മാക്ഡോണാൾഡ് ദേശാന്തരം പോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യങ്ങൾ നെപ്പോളിയന്റെ കൊടിക്കൂറയിൻകീഴിൽ വന്നുചേർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഴയ സേനാധിപതിയായ നേപ്പനാൾ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി നെപ്പോളിയനെ സഹായിപ്പാൻ എത്തി. നെപ്പോളിയൻ കടന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷത്തിൽചേർന്നു സഹായിക്കാൻ ധാരാളം ആളുകളുണ്ടായിരുന്നു. പ്രഭുക്കളുടെ ധൈര്യം മുഴുവനും ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങി. നെപ്പോളിയനെ കൊലചെയ്വാൻ അവർ പല ഉപായങ്ങളും ചിന്തിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേഹസംരക്ഷകന്മാർ അതിശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടി അവരുടെ കൃത്യം

നിവൃത്തിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടു പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ഉപായങ്ങളൊന്നും ഫലിക്കാതെ ആയി. ഈ സന്ദൎഭത്തിലുംകൂടി നെപ്പോളിയന്റെ വിശാലഹൃദയം സഹജമായ ഔദാൎയ്യത്തെ പ്രദൎശിപ്പിക്കാതെ ഇരുന്നില്ല. തന്നെ കൊലചെയ്വാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നവർ ആരാണെങ്കിലും വേണ്ടതില്ല, അവരെ യാതൊരുപ്രകാരത്തിലും ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നു നെപ്പോളിയൻ സേനാധിപതികൾക്കെല്ലാം കല്പനകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം ബാണ്ടെൻബ്ളൂവിൽ എത്തിയപ്പോൾ പതിനെട്ടാംലൂയിയുടെ സമരഭീരുത്വം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ലൂയിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില സ്നേഹിതന്മാരുംകൂടി പാരീസ്സിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഹോളണ്ടിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. "എന്റെ ജീവനെ അപഹരിപ്പാൻ അത്യുത്സാഹം ചെയ്യുവരുന്നതു ബോർബോൺവംശക്കാരാണെങ്കിലുംകൂടി അവരെയാതൊരുവിധമായ ഉപദ്രവവുംചെയ്തുപോകരുതു. രക്തം ചിതറി സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്യേണമെന്നു് എനിക്കു് ആഗ്രഹമില്ല" എന്നു നെപ്പോളിയൻ പരസ്യമായി പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും ലൂയിക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുചരന്മാൎക്കും നെപ്പോളിയവാക്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസം ജനിച്ചില്ല. ഹോളണ്ടിലെനാട്ടുവാഴി തന്റെ തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ ലൂയിയെ താമസിപ്പിച്ചില്ല. ലൂയിയും കൂട്ടരും കെന്റിൽ താമസമാക്കി. നെപ്പോളിയൻ പാരിസ് നഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ പൊതുജനങ്ങളുടെ സന്തോഷം കരകവിഞ്ഞു. രാജധാനിയുടെ അങ്കണം മുഴുവനും തിരക്കുതന്നെ. നെപ്പോളിയൻ വാഹനത്തിൽനിന്നു താഴെ ഇറങ്ങിയ ഉടനെ "നെപ്പോളിയൻ വാഴട്ടെ" എന്നുള്ള ആശംസ നാലുപാടും മാറ്റൊലികൊണ്ടു. തരുണിമാർ അണിയണിയായി നിന്നു മംഗളം പാടിക്കൊണ്ടു നെപ്പോളിയനെ എതിരേറ്റു സ്വാഗതം പറഞ്ഞു. പൊയ്പോയ നിക്ഷേപം പെട്ടെന്നു കിട്ടിയാൽ ഒരുവന്നു് എത്ര സന്തോഷമുണ്ടാകുമോ അത്രയും സന്തോഷം നെപ്പോളിയൻ പാരീസിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ പ്രജകളിൽ ഓരോരുത്തരും അനുഭവിച്ചു.

ആങ്കോലീമി പ്രഭു.

ആങ്കോലീമിപ്രഭു ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി ബോർഡോ
വിൽ നിന്നു ലയാൻസിലേയ്ക്കു യാത്രചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ഉദ്ദേശം നെപ്പോളിയന്റെ പാരിസ് പ്രവേശനത്തെ തട
സ്ഥം ചെയ്യേണമെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ ആങ്കോലീമിയു
ടെ സൈന്യങ്ങൾ നെപ്പോളിയന്റെ ഭടന്മാരോടുകൂടി യോജി
ച്ചു പരസ്പരം ആലിംഗനം ചെയ്കയാണ് ഉണ്ടായതു്. ആ
ങ്കോലീമി പ്രഭു തടവുകാരനായി പിടിക്കപ്പെട്ടു. തടവുകാര
നെ യാതൊന്നും ഉപദ്രവിക്കാതെ നാട്ടിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി
യാൽ മതിയെന്നു നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സേനാപതിക്കു ക
ല്പനകൊടുത്തു. നെപ്പോളിയനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുച
രന്മാരും രാജ്യഭ്രഷ്ടന്മാരാകയാൽ അവർ ഫ്രാൻസിൽ കടന്നു
ചെന്നതു നിയമവിരോധമാണെന്നും നിയമലംഘനം ചെയ്ത
കൂട്ടരെ ആക്കും കൊല്ലാമെന്നും പതിനെട്ടാം ലൂയി വിയന്നാ
ഉടമ്പടിയനുസരിച്ച് ഒരു ശാസനം പുറപ്പെടീച്ചു. ആ ശാ
സനത്തെ നെപ്പോളിയൻ തൃണവൽ ഗണ്യമാക്കിയതേയുള്ളു.
ശത്രുക്കളുടെ കടിലകൃത്യങ്ങളെ അഗണ്യമാക്കുന്നതും അവക്കു
മാപ്പുകൊടുക്കുന്നതും നെപ്പോളിയന്റെ സഹജ സ്വഭാവമാ
യിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ എല്ബായിൽ നിന്നു പാരീസിലേ
ക്കു പുനഃപ്രവേശനം ചെയ്തതു നിയമവിരോധമാണെന്നു പൊ
തുജനങ്ങളാരും ധരിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ
പുനരാഗമനം ജയസൂചകമായ ഒരു ആഘോഷമാണെന്നുകൂ
ടി അവർ സങ്കല്പിച്ചു. ഹോർട്ടിൻസും അവളുടെ മക്കളും നെ
പ്പോളിയനെക്കണ്ടു കുശലപ്രശ്നം ചെയ്തു. കാലൈൻകോർട്ടു
പ്രഭുവും അദ്ദേഹത്തിനു മുഖംകാട്ടി വന്ദിച്ചു.

മ്യൂറട്ടിന്റെ മരണം.

ഇങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോഴാണു മ്യൂറട് രാജദ്രോഹകുററത്തി
ന്നായി തൂക്കികൊല്ലപ്പെട്ടതു്. നെപ്പോളിയന്റെ സഹോദ
രിയായ കരോലൈന്റെ ഭർത്താവായിരുന്നു മ്യൂറട്. അദ്ദേഹ

ത്തെ നെപ്പിൾസ് രാജ്യാധിപതിയായി നെപ്പോളിയൻ വാഴിച്ചു. നെപ്പിൾസ് രാജ്യാധിപത്യം തനിക്കു ശാശ്വതമായി ലഭിക്കുമൊ ഇല്ലയൊ എന്നു മൂറട് ശങ്കിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷുകാർ മൂറടിനെ ഇളക്കിമറിച്ച് അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പടയെടുപ്പിച്ചു. പാരീസ് നഗരം ശത്രുക്കളുടെ അധീനത്തിൽപ്പെട്ടു നെപ്പോളിയൻ എൽബയിലേക്കു പോകേണ്ടി വന്നപ്പോൾ മാത്രമേ മൂറടിന്നു തന്റെ വിശ്വാസവഞ്ചനയുടെ പരിണാമം അറിയാറായുള്ളു. വല്ല ദിക്കിലും ചെന്നൊളിച്ചു രക്ഷപ്രാപിക്കാമെന്നു കരുതി മൂറട് ഒരു പടകിൽ കയറി പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അയാളെ ശത്രുക്കൾ പിടിച്ചുകെട്ടി തൂക്കുമരത്തിൽ കയററി. മരിക്കും മുമ്പെ മൂറട് തന്റെ കാര്യങ്ങളെ മുഴുവനും സമ്മതിച്ചു. തന്റെ പശ്ചാത്താപത്തെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഭാര്യക്കു ഒരു കത്തയച്ചു. കത്തുകിട്ടിയപ്പോൾ കരോളൈൻ വളരെ വ്യസനിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ മൂറടിന്നു മാപ്പുകൊടുക്കുകയും സഹോദരിയുടെ വ്യസനത്തിൽ പങ്കു കൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 15.

വാട്ടർലൂ യുദ്ധം.

നെപ്പോളിയചക്രവർത്തി.

നെപ്പോളിയൻ പാരീസ് നഗരത്തിൽ പുനഃപ്രവേശനം ചെയ്തതു് ഏററവും ശാന്തതയോടുകൂടിയായിരുന്നു. പുനഃപ്രവേശനത്തെ തടസ്ഥംചെയ്ത കൂട്ടരുടെ സാഹസങ്ങളൊന്നും ഫലിച്ചില്ല. ഒരു തുള്ളി രക്തമെങ്കിലും ചിന്താതെ തന്നേയാണ് നെപ്പോളിയൻ പാരീസിൽ പ്രവേശിച്ചതു്. പൊതുജന

ങ്ങളുടെ നിഷ്കളങ്കമായ സഹായം ലഭിക്കകയാൽ അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നിടത്തോളം ദുർഘടം കൂടാതെ തന്നെ പാരിസ് കൈവശപ്പെടുത്തി. കൈവശപ്പെടുത്തിയ നഗരത്തെ പരിപാലിക്കേണമെങ്കിൽ മേലാൽ യുദ്ധംകൂടാതെ കഴികയില്ലെന്നുള്ള ബോധം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും യുദ്ധംകൂടാതെ കഴിക്കകതന്നെയാണു വേണ്ടതു് എന്നു് അദ്ദേഹം മനസാ പ്രതിജ്ഞചെയ്തു. അത്രമാത്രമല്ല. ഫ്രാൻസുകാർ യുദ്ധംചെയ്തു മടുത്തിരിക്കയാണു്. സങ്കലിതകക്ഷികളുടെ സൈന്യം ഉത്സാന്തിയോടുകൂടി ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിനുചുററും നില്ക്കുകയാണു്. നെപ്പോളിയൻെറ ഭടന്മാരിൽ ഏതാനും ചിലർ മരിച്ചിട്ടും ഏതാനുംചിലർ പട്ടാളത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞിട്ടും അവരുടെ സംഖ്യ ക്രമേണ കുറഞ്ഞു വന്നു. സമരപ്രിയനെന്നു നെപ്പോളിയന്നു് ഒരു അപവാദവും ഉണ്ടു്. ഇതെല്ലാം ആലോചിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ തല്ക്കാലം പാരീസ് നഗരഭരണരീതികളെ ഒന്നും ഇളക്കേണ്ടെന്നുതന്നെ നെപ്പോളിയൻ തീച്ചയാക്കി. ഉൾനാടുകളിലുള്ള നിയമങ്ങളേയും ചട്ടങ്ങളേയും ഉടച്ചുവാക്കാൻ മാത്രമേ അദ്ദേഹം യത്നിച്ചുള്ളു. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ ക്ഷേമവും അഭിവൃദ്ധിയും വിളയിക്കുവാൻ പിതാവിനെ പ്രേരിപ്പിക്കേണമെന്നു നെപ്പോളിയൻ തൻെറ പത്നിക്കു പത്രം എഴുതി അയച്ചു. 1799-ാമാണ്ടിൽ നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസ് രാജ്യാധിപതിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടശേഷം അദ്ദേഹം രാജ്യനന്മയ്ക്കായി ഓരോ ഘട്ടങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിച്ചു നടപ്പാക്കീട്ടുള്ളതും പതിനെട്ടാംലൂയി പിന്നീടു റദ്ദാക്കിയതും ആയ സ്ഥാപനങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും, നെപ്പോളിയനാൽ ഉജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. 1802-ാമാണ്ടിൽ നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസിലെ ശാശ്വതാധിപതിയായി പൊതുജനങ്ങളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. 1804-ൽ അദ്ദേഹത്തിനു ചക്രവർത്തിസ്ഥാനം നൽകപ്പെട്ടതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതികളും പാരമ്പര്യമായി ആ സ്ഥാനം കൈക്കൊള്ളണമെന്നു തീച്ചയാക്കി. നാല്പതുലക്ഷം ജന

ങ്ങളുടെ മനഃപൂർവ്വമായ അനുമതിയോടുകൂടിയായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്നു ചക്രവൎത്തിസ്ഥാനം നൽകപ്പെട്ടതു് എന്നറിയുമ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെ ജനങ്ങളും എത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചിരുന്നുവെന്നു ഊഹിക്കാമല്ലൊ.

സങ്കലിതന്മാരുടെ ഉടമ്പടി

സങ്കലിതകക്ഷിക്കാർ നെപ്പോളിയന്റെ ഉൽഗതിയെ തടയുവാൻ പരിശ്രമങ്ങളും ചെയ്യാതിരുന്നില്ല. അവർ വിയന്നായിൽ ഒരു മഹാസഭകൂടി. ഫ്രാൻസ്, സാക്സണി, പോളണ്ട്, ഇറ്റലി എന്നീ രാജ്യങ്ങളെ സങ്കലിതകക്ഷിക്കാർ തമ്മിൽ പങ്കിട്ടെടുക്കുവാൻ ആലോചന നടത്തി. ഈ സഭയും ആലോചനയും നടന്നതു നെപ്പോളിയൻ എല്ബയിൽനിന്നു പാരീസിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പായിരുന്നു. രാജ്യങ്ങളെ പങ്കിടുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ ബലമായ വാഗ്വാദങ്ങളും നടന്നു. സങ്കലിതകക്ഷിക്കാൎക്കു ടാളിറാണ്ട് ഒരു വിരുന്നു കഴിക്കാൻ വട്ടംകൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴായിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ എൽബയിൽനിന്നു ഫ്രാൻസിലേക്കു കടന്നിട്ടുള്ള വൎത്തമാനം സങ്കലിതകക്ഷിക്കാർ അറിഞ്ഞുവശായതു്. ഈ വൎത്തമാനം കേട്ടപ്പോൾ സങ്കലിതന്മാരിൽ ഓരോരുത്തരും ഇടിവെട്ടിയ മരം പോലെ സ്തബ്ധരായി നിന്നു. ടാളിറാണ്ട് ബോർബോൺവംശക്കാൎക്കനുകൂലമായി പലതും സംസാരിച്ചു. ഒടുവിൽ "നെപ്പോളിയനെ ഫ്രാൻസിൽനിന്നു ആട്ടിപ്പായിച്ചു കാരാഗൃഹത്തിൽ താമസിപ്പിക്കണം" എന്നു് എല്ലാവരും ഐകകണ്ഠ്യേന തീൎച്ചയാക്കി. ഉടമ്പടി എഴുതി ഒപ്പിട്ടു. നെപ്പോളിയനെ ആട്ടിയോടിക്കാൻ മതിയായ സൈന്യം ഒരുക്കപ്പെട്ടു. ആസ്ത്രിയ 3½ ലക്ഷം ഭടന്മാരെയും ഇംഗ്ലണ്ടും പ്രഷ്യയും കൂടി 2½ ലക്ഷം ഭടന്മാരെയും റഷ്യ 2 ലക്ഷം ഭടന്മാരെയും യുദ്ധക്കളത്തിലേക്കയയ്ക്കാമെന്നു കയ്യേറ്റു. നെപ്പോളിയന്റെ അധഃപതനം നിറവേറുവാൻവേണ്ടി ഇംഗ്ലണ്ട് ഏറെക്കുറെ 275 കോടി ഫ്രാങ്കുനാണ്യം ചിലവുചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നാവികസൈന്യ

ച്ചിലവിന്നായി 45 കോടി നാണ്യവും കരസൈന്യച്ചിലവിന്നായി 69½ കോടി നാണ്യവും കൈക്കൂലിച്ചിലവിന്നായി 27½ കോടി നാണ്യവും ലോകംകൂടാതെ ഇംഗ്ലണ്ടു ചിലവുചെയ്തു. യഥാൎത്ഥത്തിൽ ലോഭിക്കാൻ അവകാശമില്ല! ഭാരതഭൂമിയിൽ നിന്നു വാറൻഹേയ്സ്ടിംഗസ് തുടങ്ങിയ വൈസ്രോയിമാർ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു തുകപ്പടിയായി അയച്ചുകൊടുക്കുന്ന പണത്തിന്നു ഒരു ചിലവുവേണേ!!

ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തിയും പുത്രിയും

നെപ്പോളിയന്റെ സമാധാനേച്ഛയും സങ്കലിതരുടെ സമരേച്ഛയും തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടേണ്ട ഘട്ടം സമീപിച്ചുതുടങ്ങി. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ശ്വശുരനെ പ്രേരണചെയ്യാൻ മാൎയ്യലൂയയച്ച പത്രം ശ്വശുരന്റെ കൈവശമാണു് എത്തിച്ചേൎന്നതു്. പത്രവാഹകൻ മേരിയാല്ലൂസിയുടെ കൈവശം എഴുത്തു കൊടുത്തില്ല. ആസ്ത്രിയാഭൂപതി തന്റെ മകൾക്കു പത്രം കാണിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അവളെ കെട്ടും കാവലുമായി പാൎപ്പിക്കയുംകൂടി ചെയ്തു. സന്താനവാത്സല്യത്തിന്റെ മഹിമ എന്നേ പറയാനുള്ളു. "വല്ലവിധത്തിലും നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ഭാൎയ്യയെ കുട്ടിക്കൊണ്ടു പോയ്ക്കളയും" എന്നുള്ള ഭീതി ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തിയെ നന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തി. പിതാവിന്റെ ക്രൗൎയ്യം മകളെ തടവിൽ പാൎപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു ശമിച്ചില്ല. പേരുമകൊണ്ടു തടവല്ലെങ്കിലും ഫലംകൊണ്ടു തടവുതന്നെ. നെപ്പോളിയൻ അനേകം വെപ്പാട്ടികളെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നും, മേരിയാല്ലൂസിയുടെ വിചാരംതന്നെ ആ സ്ത്രീലമ്പടന്നില്ലെന്നും ആസ്ത്രിയാചക്രവൎത്തി തന്റെ മകളെ ധരിപ്പിച്ചു. ഹാകഷ്ടം! പൈശാചികമായ സന്താനവാത്സല്യം!! സമാധാനേച്ഛുവായ നെപ്പോളിയൻജോസഫീനേയും ഹോർട്ടൻസിയേയും സങ്കലിതരുടെ അടുക്കെ പറഞ്ഞയച്ചു സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ യത്നിച്ചു സങ്കലിതരുടെ മൎക്കടമുഷ്ടിക്കു് ഇളക്കം തട്ടിയില്ല. "നെപ്പോളിയൻ ബോണൻബാൎട്ടു ഉടമ്പടിയെ ഉ

ല്ലംഘനംചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നും ഒരുവിധം ശമിച്ചതായ സമരത്തെ വീണ്ടും അദ്ദേഹം ആവൎത്തിക്കുന്നുവെന്നും” സങ്കലിതർ വിളംബരപ്പെടുത്തി. ആ വിളംബരത്തിന്നു മറുപടിയായി നെപ്പോളിയൻ താഴെകാണിച്ച പ്രതിവിളംബരം തയ്യാറാക്കി പ്രചാരപ്പെടുത്തി

നെപ്പോളിയന്റെ പ്രതിവിളംബരം.

സങ്കലിതർ തന്റെ പേരിൽ ആരോപിച്ച കുറ്റം സാധുവല്ലെന്നു തെളിയിക്കാൻ നെപ്പോളിയൻ എട്ടു സംഗതികളെയാണു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതു്.

1. ചക്രവൎത്തിനി മേരിയാലൂസി തന്റെ പുത്രനോടുകൂടി എല്ബയിൽ എന്റെകൂടെ താമസിക്കാൻ ആഗ്രഹയായിരുന്നിട്ടുംകൂടി സങ്കലിതർ അവളുടെ യാത്രയെ തടസ്ഥംചെയ്തു.

2. ഞാനും എന്റെ കുടുംബക്കാരും അലട്ടുകൂടാതെ രക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നായിരുന്നു ഉടമ്പടി. ഉടമ്പടിക്കു വിരോധമായി എന്നേയും എന്റെ കുടുംബക്കാരേയും യമലോകത്തേക്കു പറഞ്ഞയയ്ക്കുവാൻ പല പരിശ്രമങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

3. പാൎമ്മാ പ്ലസൻറിയ മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ മേരിയാലൂസിക്കു വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെടും എന്നാണു് ഉടമ്പടിയിലെ നിശ്ചയം. ഇതുവരെ ആ പ്രദേശങ്ങൾ ചക്രവൎത്തിനിക്കു വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടില്ല.

4. ഫ്രാൻസത്തിക്കപ്പുറമെ ഒരു പ്രദേശം യൂജിന്നു കൊടുക്കാമെന്നു കരാറുചെയ്തിട്ടുള്ളപ്രകാരം കൊടുത്തിട്ടില്ല.

5. എന്റെ ഭടന്മാൎക്കു ശമ്പളവും അടുത്തൂണും കൊടുത്തു പിരിക്കേണമെന്നാണു് ഉടമ്പടി. ഭടന്മാൎക്കു് ഒരു കാശു പോലും കൊടുക്കാതെ അവരെ പിരിച്ചയച്ചിരിക്കുന്നു.

6. എന്റെ സ്ഥാവരജംഗമസ്വത്തുക്കളെല്ലാം ഉടമ്പടിപ്രകാരം ഫ്രാൻസ്വരാജ്യത്തേക്കു ചേരേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ സങ്കലിതർ ആ സ്വത്തുക്കളെ വീതിച്ചെടുക്കുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

7. എന്റെ ചിലവിന്നായി ബൊർബോൺരാജാവ് തരാനേററിട്ടുള്ള സംഖ്യ ഇതുവരെ തന്നിട്ടില്ല.

8. ഞാൻ കുടുംബങ്ങളോടുകൂടി എല്ബയിൽ താമസിക്കാമെന്നാണ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇപ്പോൾ എന്നെ സെന്റ് ഹെലനയിലേക്ക മാററിത്താമസിപ്പിക്കണം എന്നു തീർപ്പായിട്ടുണ്ട്.

വാട്ടർല്ലൂ യുദ്ധം

ഈ പ്രതിവിളംബരത്തിൽ അടങ്ങിയ ഏട്ടു സംഗതികളും നെപ്പോളിയന്റെ വാസ്തവാവസ്ഥയെ വിശദമായി തെളിയിച്ചു. ജനങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെയുള്ള പ്രീതിബഹുമാനങ്ങൾ ദ്വിഗുണീഭവിച്ചു. പൊതുജനങ്ങളുടെ സഹായസഹകരണങ്ങൾ നെപ്പോളിയനെ അജയ്യനാക്കിത്തീർക്കുമെന്നുള്ള സംശയം സങ്കലിതർക്കുണ്ടായില്ല. അവർ യുദ്ധംചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഇരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ 2½ ലക്ഷം ഭടന്മാരെ ചേർത്തു സൈന്യം ഒരുക്കി. ഇംഗ്ലീഷ് സേനാധിപതിയായ വെല്ലിംഗ്ടനും പ്രഷ്യൻസേനാധിപതിയായ ബ്ളൂച്ചരും ബ്രസ്സൽസ് നഗരത്തിന്നു സമീപം പാളയം അടിച്ചു. ആസ്ത്രിയൻസേനാധിപതി റൈൻനദീതീരത്തിലും സ്ഥിതിചെയ്തു. റഷ്യൻസൈന്യങ്ങൾ അതിവേഗത്തിൽ വരുന്നുണ്ട്. സങ്കലിതരോടു യുദ്ധംചെയ്തേ കഴിയൂ എന്നായപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ ബെൽജിയത്തിന്നുനേരെ പുറപ്പെട്ടു. വെല്ലിംഗ്ടന്റെ സൈന്യവും ബ്ളൂച്ചരുടെ സൈന്യവും കൂടിച്ചേരാതെ കഴിക്കണം എന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ ആലോചന. ആ രണ്ടു സൈന്യങ്ങളുടെ ചേർച്ചയെ തടുക്കാൻ നേ എന്ന സേനാപതിയെ നെപ്പോളിയൻ ശട്ടംകെട്ടി. നേ തന്റെ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി ക്വാട്ര്ബ്രാസ്സിൽ എത്തി ആ സ്ഥലത്തെ കൈവശപ്പെടുത്തി. നെപ്പോളിയൻ വെല്ലിംഗ്ടനെ പിൻതിരിയിച്ചു. ബ്ളൂച്ചരും കനത്തവണ്ണം പരാജിതനായി. തനിക്കു ജയം സിദ്ധിക്കുമെന്നുള്ള അഹങ്കാരം നിമി

ത്തം നേ അജാഗ്രത കാണിച്ചു. ആ തഞ്ചം നോക്കി ബ്ലൂ
ച്ചർ തൻെറ സൈന്യത്തെ വെല്ലിംഗടൻെറ സൈന്യത്തോടു
കൂട്ടിച്ചേൎത്തു. ഈ സംഭവത്തിന്നു കാരണം നേയുടെ അജാഗ്ര
തയാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ മനസ്സിലാകാതിരുന്നില്ല. സങ്ക
ലിതസൈന്യം എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും വൎദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരു
ന്നു. നെപ്പോളിയൻെറ സൈന്യം എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും
കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. വാട്ടർല്ലൂയുദ്ധത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ
പരാജിതനായി. അദ്ദേഹം മനസ്താപത്തോടുകൂടി പാരിസിലേ
ക്കു തിരിച്ചു. രാജധാനിയിൽ എത്തിയ ഉടനെ അദ്ദേഹം ത
ൻെറ അറയിൽ കടന്നു വിവശതയോടുകൂടി കട്ടിലിന്മേൽ ഇ
രുന്നു. കുറേനേരം ആലോചിച്ചശേഷം ആലോചനസഭ വിളി
ച്ചുകൂട്ടുവാൻ തീൎച്ചയാക്കി.

സ്ഥാനത്യാഗം

സഭ കൂടിയപ്പോൾ സഭാംഗങ്ങൾ പല അഭിപ്രായക്കാരാ
ണെന്നു നെപ്പോളിയന്നു ബോദ്ധ്യമായി. പ്രജാധിപത്യഭരണേ
ച്ഛുക്കളും പ്രഭുക്കളും തമ്മിൽ ഭിന്നിച്ചു. പ്രജാധിപത്യഭര
ണേച്ഛുക്കളിൽതന്നെ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം നെപ്പോ
ളിയന്നു വിരോധമായിട്ടായിരുന്നു. "വെല്ലിംഗടൻെറയും ബ്ലൂ
ച്ചരുടേയും സൈന്യങ്ങൾ പാരിസിൽ പ്രവേശിക്കാൻ ഇനി
യും ഏകദേശം എട്ടുദിവസം വേണ്ടിവരും. അതിന്നുമുമ്പ് അ
വരെ തടുത്തുനിൎത്താനുള്ള സൈന്യം ശേഖരിക്കണം" എന്നു
നെപ്പോളിയൻ പറഞ്ഞു. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൻെറ സൎവ്വസൈ
ന്യാധികാരങ്ങളും ആ അധികാരങ്ങളെ നിൎവ്വഹിക്കാനുള്ള മാ
ൎഗ്ഗങ്ങളും ചക്രവൎത്തിയിൽ ശാശ്വതമായി കുടിയിരിക്കണമെ
ന്ന് ഒരു പ്രമേയം കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. ആ പ്രമേയത്തെ സഭാം
ഗങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷക്കാരംഗീകരിച്ചില്ല. സഭാംഗങ്ങളിൽ
ഒരുവനായ ഫോഷി എന്നാൾ രഹസ്യമായി വെല്ലിംഗടൻ
പ്രഭുവുമായി എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേ
ഹം സഭാംഗങ്ങളെ നെപ്പോളിയന്നു വിരോധമായി പ്രേരിപ്പി
ച്ചു. "നെപ്പോളിയൻ തൻെറ ചക്രവൎത്തിസ്ഥാനത്തെ വിട്ടൊ

ഴിഞ്ഞുപോകേണമെന്നാണു ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം" എന്നു റെ
ക്നാൾട്ട് സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞു. "ജനങ്ങളും ചക്രവൎത്തിയോടു
കൂടി യോജിച്ചു രാജ്യസംരക്ഷണമാൎഗ്ഗങ്ങളും നേടാത്തപക്ഷം
ആ കാൎയ്യങ്ങളെ മുഴുവനും ചക്രവൎത്തി വല്ലപ്രകാരത്തിലും നി
ൎവ്വഹിക്കുന്നതായിരിക്കും" എന്നു ഗൌരവത്തോടുകൂടി നെപ്പോ
ളിയൻ സഭാംഗങ്ങളെ അറിയിച്ചു. എന്തായാലും വേണ്ടില്ല,
സഭാംഗങ്ങളുടെ ഐകരൂപ്യമായ ഒരു തീൎപ്പുണ്ടായില്ലെന്നേ
പറയേണ്ടൂ. സഭാംഗങ്ങളിൽ അധികംപേർ ചെറുപ്പക്കാരും
സ്വരാജ്യാഭിമാനമുണ്ടെങ്കിലും രാജ്യതന്ത്രങ്ങൾ ഒന്നും അറിയാ
ത്തവരും ആയിരുന്നു. സഭാംഗങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം നെപ്പോ
ളിയൻ ചക്രവൎത്തിസ്ഥാനം വിട്ടൊഴിയേണമെന്നായിരുന്നു
വെങ്കിലും പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇഷ്ടം അപ്രകാരമായിരുന്നില്ല.
നെപ്പോളിയൻ ചക്രവൎത്തിയായി വാണാലെങ്കിലേ അവൎക്കു
തൃപ്തിയുള്ളു. അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രാണത്യാഗംചെയ്വാൻ
പോലും അവർ സന്നദ്ധരായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു വാക്കു ചി
ലവഴിച്ചുവെങ്കിൽ സഭാംഗങ്ങളെ മുഴുവനും കഴുത്തുപിടിച്ചു ത
ള്ളി പുറത്താക്കുവാൻ പൊതുജനങ്ങൾ സന്നദ്ധന്മാരാണ്. ആ
ഭ്യന്തരകലഹത്തെ ഭയപ്പെട്ടു നെപ്പോളിയൻ പിൻവാങ്ങി.
"എന്റെ ചക്രവൎത്തിപദവിയെക്കാൾ എനിക്കു പ്രിയം ഫ്രാൻ
സ്സുരാജ്യത്തിന്റെ ഉൽഗതിയാകുന്നു. ഫ്രാൻസ്നാട്ടുകാരുടെ ര
ക്തം ചിതറുന്നതിൽ എനിക്കു പ്രിയമില്ല. ഞാൻ സിംഹാ
സനത്യാഗം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഫ്രാൻസിൽ സമാധാനവും
സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടാകുമെങ്കിൽ സൎവ്വസ്വത്തെയും ത്യാഗം
ചെയ്വാൻ എനിക്കു മടിയില്ല" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നെ
പ്പോളിയൻ സ്ഥാനത്യാഗംചെയ്വാൻ സമ്മതിച്ചു. ഇങ്ങിനെ
യിരിക്കെ നേ സേനാധിപതിയും കൂട്ടരും പാരിസിൽ എത്തി.
സഭാംഗങ്ങളുടെ ആലോചനക്കുറവിനേയും നെപ്പോളിയന്റെ
തല്ക്കാലസ്ഥിതിയേയും ഓൎത്തു അവർ കണ്ണീർവാൎത്തു. "സ്നേ
ഹിതന്മാരെ! ഞാൻ ഏകാകിയായി നിൎവ്വഹിക്കത്തക്ക കാൎയ്യ

ങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ല. ശത്രുക്കളെ തടുത്തുനിൎത്താനും പോരാടി ജയഭേരി മുഴക്കുവാനും സാദ്ധ്യമല്ല. സഭാംഗങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം മറെറാരുപ്രകാരത്തിലാണു കാണപ്പെടുന്നതു്. യാതൊരു സഭാംഗങ്ങൾ അവരുടെ രാജ്യക്ഷേമത്തിനായി സ്വാൎത്ഥപരിത്യാഗം ചെയ്തു പ്രവൎത്തിക്കേണമോ അവർ സ്വരാജ്യാധോഗതിക്കു കച്ചകെട്ടിപ്പുറപ്പെടുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഞാനാണു രാജ്യക്ഷേമത്തിനു തടസ്ഥമായിരിക്കുന്നതു് എന്നു ചില സഭാംഗങ്ങൾ പറയുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഞാൻ എന്റെ സൎവ്വ അധികാരങ്ങളേയും ത്യാഗംചെയ്വാൻ ഒരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. ഏതായാലും ആഭ്യന്തരകലഹംകൂടാതെ കഴിക്കുകയേ വേണ്ടു” എന്നു നെപ്പോളിയൻ സേനാധിപതിയോടു പറഞ്ഞു.

നെപ്പോളിയന്റെ ലഘുപത്രിക.

ചക്രവൎത്തിസ്ഥാനത്യാഗത്തിന്റെ പൂൎവ്വാംഗമായി നെപ്പോളിയൻ പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ഒരു ലഘുപത്രിക അയച്ചുകൊടുത്തു. ആ ലഘുപത്രികയെ താഴെചേൎക്കുന്നു.

“മാന്യജനങ്ങളേ!

നമ്മുടെ രാജ്യസംരക്ഷണത്തിന്നായി യുദ്ധം ആരംഭിക്കേണ്ടിവരുന്നപക്ഷം നാട്ടുകാർ അതിന്നു് അനുകൂലിക്കുമെന്നായിരുന്നു എന്റെ വിശ്വാസം. യുദ്ധത്തിൽ നാം ജയംപ്രാപിക്കുമെന്നുള്ള ദൃഢബോദ്ധ്യം നമുക്കുണ്ടു്. സങ്കലിതരുടെ വിജൃംഭണത്തെ വിലവെക്കാതെ ഞാൻ യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. എന്നാൽ കാലഗതി നേരെ വിപരീതമായിട്ടാണു്. എന്റെ ദേഹത്തെ ഞാൻ ശത്രുക്കൾക്കായി ത്യാഗംചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശത്രുക്കൾ എന്നെ പഴിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. നിങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സംരക്ഷിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു. എന്റെ രാജ്യഭരണം ഈ ദിവസത്തോടുകൂടി അവസാനിച്ചു. ദ്വിതീയ നെപ്പോളിയൻ എന്ന നാമധേയത്തോടുകൂടി ഞാൻ എന്റെ പുത്രനെ ഫ്രാൻസു ചക്രവൎത്തിയായി അവരോധിക്കുന്നു. ഇ

ഇപ്പോഴുള്ള ആലോചനാസഭയ്ക്കു മററാരെത്തന്നെ ചക്രവൎത്തിയായി നിയമിക്കാവുന്നതാണ്. എന്റെ പുത്രനെ ചക്രവൎത്തിയായി വാഴിക്കേണമെന്നു പുത്രവാത്സല്യം ഹേതുവാൽ ഞാൻ പ്രാൎത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. രാജ്യക്ഷേമത്തെ മുൻനിൎത്തി നാമെല്ലാവരും മത്സരമെന്നിയെ ഐക്യയോഗക്ഷേമമായി വൎത്തിക്കുകതന്നെ.” ഈ പത്രിക വായിച്ചവരെല്ലാം നെപ്പോളിയന്റെ ധൎമ്മബുദ്ധിയേയും രാജ്യസ്നേഹത്തെയും ചിന്തിച്ചു സന്തോഷിച്ചു. സൽഗുണപരിപൂൎണ്ണനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്യാഗത്തെ ഓൎത്തു വ്യസനിച്ചു.

നെപ്പോളിയന്റെ ഇംഗ്ലണ്ടുയാത്ര.

നെപ്പോളിയൻ സിംഹാസനം വിട്ടൊഴിഞ്ഞു എലൈസി എന്ന ദിക്കിൽ ഒരു സാമാന്യനെപ്പോലെ എത്തിച്ചേൎന്നു. അവിടെ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു വന്ദിപ്പാൻ ബഹുജനങ്ങൾ സന്നിഹിതരായി. അദ്ദേഹം സിംഹാസനം വിട്ടൊഴിഞ്ഞ മാത്രയിൽ ഫ്രാൻസ്രാജ്യകൎത്താധിപതിയായി ഫോഷി എന്നാൾ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു വെല്ലിംഗടൻപ്രഭുവുമായി എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തിയിരുന്നതു്. ഇദ്ദേഹം സ്വരാജ്യക്ഷേമകാംക്ഷിയാണെന്നു ഫ്രാൻസുകാർ ധരിച്ചുപോയതു് അത്ഭുതംതന്നെ. അവരുടെ ഹ്രസ്വബുദ്ധിയെ ഈ സംഭവം വ്യക്തപ്പെടുത്തുന്നു. സിംഹാസനപരിത്യാഗം ചെയ്ത ശേഷവും നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ ജനങ്ങൾക്കുള്ള ബഹുമാനത്തിനും പ്രീതിക്കും വാട്ടംതട്ടിയില്ല. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു വന്ദിക്കാനായിട്ടും ബഹുമാനിക്കാനായിട്ടും കൃതജ്ഞത പ്രദൎശിപ്പിക്കാനായിട്ടും ജനങ്ങൾ തുടരെത്തുടരെ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ ഫോഷിയുടെ അസൂയ വൎദ്ധിച്ചു. എലൈസിയിൽനിന്നു നെപ്പോളിയനെ തൽക്ഷണം പറഞ്ഞയക്കേണമെന്നു ഫോഷി തീരുമാനിച്ചു. ജനങ്ങളുടെ പോക്കുവരവു നില്ക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ മാൽമൈസൻ എന്ന ദിക്കിലുള്ള തന്റെ ബങ്കളാവിൽ പോയി താമസിക്കുവാൻ

തീൎച്ചയാക്കി. ഈ ബങ്കളാവിൽ അദ്ദേഹം അനേകകാലം ജോ
സഫൈനോടുകൂടി സ്വൈരജീവിതം നയിച്ചിരുന്നു. ജോസ
ഫൈന്റെ മരണത്തിനു കാരണം താനാണെന്നോൎത്തു നെ
പ്പോളിയൻ ദുഃഖിച്ചു. ഹാൎട്ടൻസിയും നെപ്പോളിയന്റെ കൂ
ടെത്തന്നെ താമസിച്ചു. കാലൈലൻകോൎട്ടുപ്രഭു നെപ്പോളിയ
നെ കൂടക്കൂടെ സന്ദൎശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. "പോഷിയെ സൂ[ക്ഷി]
ച്ചുകൊൾവിൻ. സ്വാൎത്ഥസമ്പൂൎത്തിക്കായി അയാൾ ക[illegible]
ത്തെയും സ്വരാജ്യക്ഷേമത്തെയും വിലക്കു വിറ്റുകളയും സൂ
ക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ" എന്നു നെപ്പോളിയൻ കാലൈലൻകോൎട്ടു
പ്രഭുവെ താക്കീതുചെയ്തു. പോഷി പതിനെട്ടാം ലൂയിയുടെ സ്നേ
ഹിതനും രാജകീയരഹസ്യങ്ങളെ സൎവ്വദാ ലൂയിക്ക് അറിവു
കൊടുക്കുന്ന ആളും ആയിരുന്നു. ലൂയിയെ പാരീസ് നഗരത്തി
ലേക്കു പോഷി ക്ഷണിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസതിൎത്തിക്കു
ള്ളിൽ താമസിക്കുന്നതു ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിനു ക്ഷേമകരമല്ലെ
ന്നും തന്റെയും രാജ്യത്തിന്റെയും ക്ഷേമത്തെ മുൻനിൎത്തി ഉ
ടനെ ഫ്രാൻസുവിട്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളണമെന്നും പാരീസ്
ആലോചനസഭക്കാർ നെപ്പോളിയനെ അറിയിച്ചു. ഇംഗ്ല
ണ്ടിലേക്കോ അമേരിക്കയിലേക്കോ പോകാമെന്നു നെപ്പോളി
യൻ തീൎച്ചയാക്കി. അമേരിക്കയ്ക്കു പോകുന്നതാണു നല്ലതെന്നു
ചില സ്നേഹിതന്മാർ ഉപദേശിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ
സ്നേഹിതന്മാരോടുകൂടി അമേരിക്കയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. തന്റെ
മാൎഗ്ഗത്തിൽ ശത്രുക്കളില്ലാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം മാൎഗ്ഗസംരക്ഷ
ണം ചെയ്തുതരണമെന്നു നെപ്പോളിയൻ വെല്ലിംഗടൻപ്രഭു
വിനോടപേക്ഷിച്ചു. മാൎഗ്ഗസംരക്ഷണം തന്റെ ഉദ്യോഗപരി
പാടിയിൽ പെട്ടിട്ടില്ലെന്നുമാത്രം വെല്ലിംഗടൻപ്രഭു അല
ക്ഷ്യമായി മറുപടികൊടുത്തു. നെപ്പോളിയനെ വല്ലവിധത്തി
ലും തടവുകാരനാക്കിപ്പിടിക്കേണമെന്നായിരുന്നു പോഷിയു
ടെ ഉദ്ദേശം. ജനറൽബെക്കർ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാൎയ്യ ബെർ
ട്രാണ്ട് പ്രഭു, സേവരി, ലസ്ക്കാസ്സ് എന്നിങ്ങനെ ചിലകൂട്ടർ

നെപ്പോളിയന്റെ കൂടെ പുറപ്പെട്ടു. കപ്പൽകയറിയശേഷം നെപ്പോളിയനെ ഇംഗ്ലീഷുകാരെക്കൊണ്ടു പിടിപ്പിക്കാമെന്നു ഫോഷി നിശ്ചയിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ പുറപ്പെടുന്ന സമയവും യാത്രചെയ്യാനുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള കപ്പലുകളും ഫോഷിക്കറിവുണ്ടായിരുന്നു. 'സാലി' 'മെഡൂസാ' എന്നീ രണ്ടുകപ്പലുകളെയാണു നെപ്പോളിയൻ സ്വീകരിച്ചിരുന്നതു്. ഇംഗ്ലീഷുയുദ്ധക്കപ്പലുകൾ നെപ്പോളിയൻ യാത്രചെയ്യുന്ന കപ്പലുകളെ വളഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. കടൽതീരംവിട്ടു സമുദ്രത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ യാതൊരു മാൎഗ്ഗവും ഇല്ല. എവിടെനോക്കിയാലും ഇംഗ്ലീഷു പടക്കപ്പലുകൾതന്നെ. നെപ്പോളിയൻ 'ബെല്ലർഫാബൻ' എന്ന കപ്പലിൽ കയറി. സാലിയുടെ കപ്പിത്താൻ നെപ്പോളിയനെ ധരിപ്പിച്ചു:— "നമുക്കു നിൎഭയം കടന്നുപോകാം. ചില ഫ്രാൻസുകപ്പലുകൾ ഇംഗ്ലീഷുകപ്പലുകളുമായി പോരാടട്ടെ. അതിന്നിടയ്ക്കു നമുക്കു് ഇംഗ്ലീഷുകപ്പലുകൾ പിൻതുടൎന്നെത്താൻ സാധിക്കാത്ത ദൂരത്തിൽ എത്തിച്ചേരാം"

നെപ്പോളിയൻ—എനിക്കുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യേണമെന്നില്ല. അനാവശ്യമായി മനുഷ്യരക്തം ചിന്തുന്നതിൽ എനിക്കിഷ്ടമില്ല.

അപ്പോൾ കപ്പിത്താൻ "അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അങ്ങു അറിയാതെ വേഷപ്രച്ഛന്നനായി മറുകര ചെന്നുചേരാം." എന്നു പറഞ്ഞു.

"അതും എനിക്കിഷ്ടമില്ല. സമരഭീരുവെപ്പോലെ വേഷം മാറി ഓടുന്നതു് എന്റെ സ്ഥിതിക്കും ഗൌരവത്തിന്നും കുറവാകുന്നു." എന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ മറുപടി.

ബെല്ലർഫാബനിൽ കയറി നെപ്പോളിയൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു തിരിച്ചു. വേഷപ്രച്ഛന്നനായി അമേരിക്കയിൽ എത്തിച്ചേരുവാനോ 'സാലി'കപ്പൽത്തലവൻ ഉപദേശിച്ചപ്രകാരം അപായമില്ലാതെ അന്യദേശത്തിൽ രക്ഷപ്രാപിക്കുവാനോ ഫോഷിയെ വല്ലപ്രകാരത്തിലും യമപുരിക്കു പറഞ്ഞയക്കുവാനോ

നെപ്പോളിയനു ലേശമെങ്കിലും പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹം തന്റെ ആത്മീയപൌരുഷത്തിനും ഉച്ചത്വത്തിനും വിപരീതമായി യാതൊന്നും പ്രവൎത്തിക്കുവാൻ ഒരുക്കമായിരുന്നില്ല. ചൂതും ചതിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതിക്കു വിരോധമായിരുന്നു. ബെല്ലർഫോണിലെ കപ്പിത്താനായ മെയ്റ്റ്ലാണ്ട് എന്നാൾ നെപ്പോളിയനെ ആചാരോപചാരങ്ങളോടുകൂടി കപ്പലിൽ കയറ്റി ടെർബിതുറമുഖത്തിനു നേരെ ഓടിച്ചു. പ്ലിമത്ത് എന്ന തുറമുഖത്തിൽനിന്നു കീത്ത് എന്ന കപ്പലിന്റെ നായകൻ മെയ്റ്റ്ലാണ്ടിനു "നെപ്പോളിയൻ തടവുകാരനാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" എന്ന് ഒരു കത്തെഴുതി. ഈ എഴുത്തു വായിച്ചപ്പോൾ മെയ്റ്റ്ലാണ്ടു വളരെ വ്യസനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് എന്തുചെയ്വാൻ കഴിയും? ബെല്ലർഫോൺ പ്ലിമത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ആ കപ്പലിനെ ഇംഗ്ലീഷുപടക്കപ്പലുകൾ വളഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു. കീത്ത് കപ്പൽതലവന്റെ ആജ്ഞകൂടാതെ ബെല്ലർഫോണിൽനിന്നു ആൎക്കും പുറത്തുപോവാൻ പാടില്ലാത്ത നിലയിൽ, താൻ തടവുകാരനാക്കിപ്പിടിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു നെപ്പോളിയനു ബോദ്ധ്യമായി.

അദ്ധ്യായം. 16

ശത്രുക്കളുടെ വഞ്ചന.

പരതന്ത്രനാക്കപ്പെട്ട ചക്രവൎത്തി.

നെപ്പോളിയന്റെ ദേഹത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ഹാനി നേരിടാതെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഇംഗ്ലീഷ് ചക്രവൎത്തിക്കു എഴുതിക്കൊള്ളാമെന്നു വെല്ലിംഗടൻപ്രഭു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. ആ പ്രഭു വാഗ്ദത്തലംഘനം ചെയ്തുവെന്നു മാ

ത്രമല്ല "നെപ്പോളിയന്റെ ജീവിതം ഇതരനാട്ടുകാൎക്ക ദ്രോഹ
കരമായിത്തീരാതിരിക്കേണമെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവ
നാശനമാൎഗ്ഗം തേടിക്കൊള്ളണം" എന്ന് എഴുതി അയക്കുക
യും കൂടിയുണ്ടായി. നെപ്പോളിയനെ വെടിവെച്ചു കൊല്ലേ
ണമെന്നൊ നാടു കടത്തി വല്ല ദ്വീപാന്തരത്തിലും താമസിപ്പി
ക്കേണമെന്നൊ എന്നായി ചില ഇംഗ്ലീഷ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ
വിചാരം. അയാളെ പതിനെട്ടാംലൂയിയുടെ കൈവശം ഏ
ല്പിച്ചുകൊടുത്താൽ അദ്ദേഹം തക്കതായ ശിക്ഷ കൊടുത്തുകൊ
ള്ളും എന്നുള്ള പക്ഷക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തെ
പ്പററി ബ്രിട്ടീഷ് പാൎല്ലിമെണ്ടിൽ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നട
ന്നു. വെല്ലിംഗടൻപ്രഭു നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ ജന്മവൈ
രം ഭാവിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പ്ലിമത്ത് തുറമുഖത്തിൽ നെ
പ്പോളിയൻ എത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വൎത്തമാനം നാടെങ്ങും പര
ന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കാണ്മാൻ വളരെ ദൂരത്തിൽനിന്നു ജന
ങ്ങൾ അണിയണിയായി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. യൂറോപ്പുഖണ്ഡ
ത്തെ മുഴുവനും കിടുകിടെ വിറപ്പിച്ച ആ വീരാധിവീരനെ ഒ
ന്നു കാണേണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി വന്നുചേരുന്ന കൂ
ട്ടർ ഒരുവക; രണധീരനാണെങ്കിലും ജനങ്ങളുടെ നേരെ കരു
ണയും ദാക്ഷിണ്യവും ഉണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ആ വിശ്വവി
ശ്രുതനെ കാണേണമെന്നു കരുതി പുറപ്പെട്ടുവരുന്ന കൂട്ടർ മ
റെറാരുവക. എളിയ കുലത്തിൽ ജനിച്ചു സ്വപൌരുഷത്താലും
ഭുജബലപരാക്രമത്താലും ചക്രവൎത്തിപദവിയിൽ എത്തിച്ചേ
ൎന്ന മനുഷ്യകേസരിയെ കാണേണമെന്നു വിചാരിച്ചുവന്നിട്ടുള്ള
കൂട്ടർ മൂന്നാമതൊരുവക; സുന്ദരാംഗനും സുശീലനും ആയ ധീര
പുരുഷനെ ഒരു നോക്കു കാണേണമെന്നുള്ള അഭിനിവേശ
ത്തെ ബാഹ്യചേഷ്ടകളാൽ ആവരണം ചെയ്തുകൊണ്ടു വന്നു
ചേൎന്നിട്ടുള്ള സ്ത്രീകൾ ഒരുവക. ഇപ്രകാരം അനവധി ജന
ങ്ങൾ പ്ലിമത്തിൽ വന്നുകൂടി. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികൾ നെ
പ്പോളിയനെ കപ്പലിൽനിന്നു പുറത്തിറക്കിയില്ല. അവിടെ വ

ന്നുകൂടിയ ജനങ്ങളിൽ ഒട്ടു മുക്കാലും നെപ്പോളിയനെ കാണാതെതന്നെ മടങ്ങി. ബ്രിട്ടീഷ് പൊതുജനങ്ങൾക്കു നെപ്പോളിയനെപ്പററി നല്ല അഭിപ്രായമായിരുന്നു. അവർ വല്ല പ്രകാരത്തിലും നെപ്പോളിയനെ സഹായിച്ചുവെങ്കിലൊ എന്നുള്ള ഭയം ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികളെ ബാധിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ കപ്പലിന്റെ ചുററും പീരങ്കിക്കപ്പലുകൾ തയ്യാറായിനിന്നിരുന്നു. പിറെറ ദിവസം വൈകുന്നേരം വിദേശകാര്യമന്ത്രിയായ ഹെൻറിബാൻബറി കീത്ത് കപ്പൽത്തലവനോടുകൂടി നെപ്പോളിയന്റെ കപ്പലിൽ കയറിച്ചെന്നു. ഹെൻറിബാൻബറി താഴെ കാണിച്ചപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു ശാസനത്തെ നെപ്പോളിയനെ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു.

<u>ബ്രിട്ടീഷ് രാജശാസനം.</u>

'യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിലെ ക്ഷേമത്തെ നിലനിർത്തുവാനും ഞങ്ങളുടെയും സങ്കലിതകക്ഷികളുടേയും ദേശങ്ങളിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകുവാനും നെപ്പോളിയന്റെ പരാക്രമങ്ങളെ അടക്കിവക്കേണ്ടതു ഞങ്ങളുടെ ധർമ്മമാകുന്നു. ഈ ധർമ്മപരിപാലനത്തിന്നായി നെപ്പോളിയനെ അസ്വതന്ത്രനാക്കി പിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സെൻറ് ഹെലനാദ്വീപ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിവാസസ്ഥലമാക്കി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ ദ്വീപിലെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി സുഖകരവും നെപ്പോളിയനെ ഭദ്രമായി താമസിപ്പിക്കുന്നതിനു് ആ സ്ഥലം ബന്ദോവസ്തുകൾ ഉള്ളതും ആണ്. നെപ്പോളിയൻ അവിടെ താമസിച്ചുകൊള്ളേണമെന്നാണു കല്പന. സേവരി, ലാലിമാണ്ട് എന്നീ രണ്ടുപേർ കൂടാതെ വേറെ മൂന്നുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഒരു വൈദ്യനും പന്ത്രണ്ടു ഭൃത്യന്മാരും നെപ്പോളിയനെ അനുഗമിക്കാം. ഇവരെല്ലാവരും യുദ്ധത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട തടവുകാരായി വിചാരിക്കപ്പെടും. രണ്ടുദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സാർ ജോർജ് കാക്ബെൺ നെപ്പോളിയനെ സെൻറ് ഹെലനിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതായിരിക്കും." ഈ രാജശാസനത്തിൽ ആരും കയ്യൊ

ല്പുവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. രാജശാസനം ന്യായകരമല്ലെന്നുള്ള ബോദ്ധ്യംകൊണ്ടായിരിക്കാം അതിൽ അയം കല്പിടാതിരുന്നത് എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

സർ ജാൎജ്ജ് കാക്ബൎൺ.

നെപ്പോളിയനെ ചക്രവൎത്തിയായി വിചാരിച്ചുപോകരുതെന്നും അയാൾ സാധാരണനായ ഒരു സേനാപതിമാത്രമാണെന്നു കരുതേണമെന്നും സാർ ജാൎജ്ജ്കാക്ബോൎണിനു കല്പനകൊടുക്കപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ ദേഹവും സാമാനങ്ങളും പരിശോധിക്കുവാൻ കാക്ബോൎണിനെ അധികാരപ്പെടുത്തി. നെപ്പോളിയന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന വൈരങ്ങളും, ഭക്ഷണത്തട്ടുകളും, വസ്ത്രങ്ങളും മുതലായ സാമാനങ്ങളെല്ലാം വിററു ബാങ്കിൽ മുതലിടുവാനും ആ മുതലിന്റെ പലിശകൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്റെ കാരാഗൃഹവാസച്ചിലവു നടത്തുവാനും കല്പിക്കപ്പെട്ടു. ഏതാനും സാമാനങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷ് വിദേശീയമന്ത്രിയെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. നെപ്പോളിയന്റെ ബന്ധുക്കളോ സ്നേഹിതന്മാരൊ മററൊ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ താമസിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ താമസിക്കാൻ വിരോധമുണ്ടായില്ല. പക്ഷെ അവരെല്ലാം തടവുകാരായി വിചാരിക്കപ്പെടും. ഏവംവിധമുള്ള രാജകല്പനകളെ കേട്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ ലേശമെങ്കിലും കോപമോ ധൈൎയ്യക്ഷയമോ ഭാവിക്കാതെ മറുപടിപറഞ്ഞു:— "ഞാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അതിഥിയായി വിചാരിക്കപ്പെടേണ്ടവനാണ്! ബ്രിട്ടീഷ് നിയമങ്ങളേയും രാജ്യനടപടികളേയും അനുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഞാൻസ്വമേധയാ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കെ എങ്ങിനെ തടവുകാരനാകും? ഈ കാൎയ്യത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാർ രാജധൎമ്മങ്ങളേയും ലൌകികനിയമങ്ങളേയും ഉല്ലംഘിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും സൎവ്വജനസാമാന്യമായ അതിഥിസല്ക്കാരപദ്ധതികളെ അതിലംഘിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും മാത്രമേ പറയാനുള്ളു. ഈ അധൎമ്മം ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ കീൎത്തിക്കും പൌരുഷത്തിനും യോജിച്ചതാണൊ?"

നെപ്പോളിയന്റെ അന്യായഹരജി

കുറെനേരം കഴിഞ്ഞശേഷം നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു:—"ജീവപര്യന്തം സെന്റ് ഹെലനാദ്വീപിൽ തടവുകാരനായി താമസിക്കുക എന്നുള്ള കാര്യം അസാദ്ധ്യംതന്നെ. മഹാക്രൂരവും കഠോരവും ആയ ഈ കൃത്യം ചെയ്യുന്നവർ ലോകരീതിയും നാട്ടമര്യാദയും അറിയാത്ത കൂട്ടരാകുന്നു. സെന്റ് ഹെലനാദ്വീപിനേക്കാൾ താത്തറിക്കാരനായ ടാഡ്ലർലെയിൻ എന്ന ആളുടെ ഇരുമ്പറയാണു കുറെ ഭേദം. ലണ്ടൻനഗരത്തിൽ ഒരു കാരാഗൃഹത്തിൽ താമസിപ്പിച്ചാൽകൂടി ഒരുവിധം കഴിച്ചുകൂട്ടാം. ബ്രിട്ടീഷുകാരെപ്പറ്റി എനിക്കു മുമ്പുതന്നെ വളരെനല്ല അഭിപ്രായമില്ലെങ്കിലും അവർ ഇപ്രകാരമുള്ള അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നെ സെന്റ് ഹെലനാദ്വീപിലേക്കയയ്ക്കുന്നതിനേക്കാൾ തൂക്കമരത്തിന്നിരയാക്കുകയായിരുന്നു നല്ലതു്. എന്നെപ്പോലെയുള്ളവരുടെ നേരെ ഇപ്രകാരം അധർമ്മം പ്രവർത്തിച്ചാൽ ദൈവത്തിന്നു സഹിക്കുമൊ?" ബ്രിട്ടീഷുകല്പന ആ നാട്ടുകാർതന്നെ രുചിച്ചില്ല. ഒന്നുരണ്ടു ഇംഗ്ലീഷുപത്രങ്ങൾ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ അനീതികളെ പത്രപംക്തികളിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കാതിരുന്നില്ല. നെപ്പോളിയൻ ചിലവക്കീലന്മാരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം ഒരു അന്യായഹരജി തയ്യാറാക്കിബ്രിട്ടീഷുഗവൎമ്മെണ്ടിന്നു സമർപ്പിച്ചു. താഴെകാണിച്ചപ്രകാരമായിരുന്നു അന്യായഹരജി. "എന്റെ പരിശുദ്ധജീവിതത്തെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും അപഹരിച്ചു് എനിക്കു ദോഷം വിളയിച്ചതിനെ മഹാജനങ്ങളും ദൈവദൂതന്മാരും അറിയത്തക്കവണ്ണം ഞാൻ ഹരജിബോധിപ്പിക്കുന്നു. എന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഞാൻ ബെല്ലറഫോണിൽ കയറിയതാണു്, ഞാൻ തടവുകാരനല്ല. നിങ്ങളുടെ സേനാധിപതിയായ വെല്ലിംഗടൻപ്രഭുവിന്റെ ഉപദേശവും ഒത്താശയും അനുമതിയും അനുസരിച്ചാണു്,

ഞാൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പുറപ്പെട്ടതു്. ബ്രിട്ടീഷ് നിയമങ്ങളെ ശരണംപ്രാപിക്കാമെന്നുള്ള ഏകവിചാരത്തോടുകൂടി സ്വമേധയാ ഞാൻ പുറപ്പെട്ടുവന്നിരിക്കുകയാണ്. ബെല്ലാർഫോബെൻ കപ്പൽനായകൻ ആചാരോപചാരങ്ങളോടുകൂടി എന്നെ ക്ഷണിച്ചതും സല്ക്കരിച്ചതും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൎമ്മേണ്ടിന്റെ കല്പനപ്രകാരമാണെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ എന്നെ വഞ്ചിച്ചിട്ടുള്ളതു ബ്രിട്ടീഷുസാമ്രാജ്യഗൌരവത്തിന്നും ശ്രേയസ്സിന്നും ഭംഗമായിരിക്കും. ബ്രിട്ടീഷുകാർ എന്റെനേരെ പ്രവൎത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു് അധൎമ്മവും അനീതിയും അല്ലെന്ന് അവർ വാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ന്യായധൎമ്മങ്ങളെ എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടു യാതൊരു ഫലവും ഇല്ല. "ബെല്ലാർഫോബെൻ" എന്നെ വഞ്ചിച്ചതോടുകൂടി ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ അധൎമ്മബുദ്ധി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. ഈ സംഭവങ്ങൾ ഭൂലോകചരിത്രത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. ഇരുപത്തഞ്ചു സംവത്സരത്തോളം ഒരു രണധീരൻ തന്റെ ശത്രുക്കളായ ബ്രിട്ടീഷുകാരുമായി അപജയമെന്നിയെ പോരാടുകയും ഇപ്പോൾ കാലവ്യത്യാസത്താൽ അവരെ ശരണംപ്രാപിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തുവെങ്കിലും ആ മഹാധീരനെ നിന്ദ്യമായ നിലയിൽ ഇരുത്തുന്നതു ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ അഭിമാനത്തിന്നും യോഗ്യതയ്ക്കും കുറവാണെന്നു ചരിത്രങ്ങൾ മുറയിടട്ടെ. ഇംഗ്ലണ്ടിന്നു തന്റെ മുഖം പുറത്തുകാട്ടാൻ യോഗ്യതയുണ്ടോ. വിശ്വാസവഞ്ചന ചെയ്യുന്നവരുടെ ഗതി ഏതുവിധമാണെന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കയില്ല."

ബെല്ലാർഫോബെൻ കപ്പലിൽനിന്നു
1815 ആഗസ്റ്റ് 4-ാംനു- } നെപ്പോളിയൻ.

സെന്റ് ഹെലനയ്ക്കുള്ള പുറപ്പാട്.

നെപ്പോളിയനെ സഹായിക്കേണമെന്നു കരുതി പുറപ്പെട്ടവരെല്ലാം മടങ്ങേണ്ടിവന്നു. നീതിന്യായക്കോടതിയിൽ വിചാരണചെയ്തശേഷം ആ മഹാപുരുഷൻ കുറ്റക്കാരനാണെന്നു തീ

ച്ചപ്പെടുന്നപക്ഷം അദ്ദേഹത്തെ നാടുകടത്തുന്നതിൽ ആർക്കും
ആക്ഷേപമുണ്ടാകയില്ല. വിചാരണചെയ്യാതെതന്നെ ചക്രവ
ർത്തിപദവിയിൽ ഇരുന്ന ഒരാളെ അനന്യസാധാരണമായ പു
രുഷധർമ്മം ദീക്ഷിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യപുംഗവനെ—നാടുകടത്തു
ന്നതായാൽ ആ വിഷയത്തിൽ ദുർമ്മുഖം കാട്ടാത്തവർ നന്നെ
കുറയും. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഹേബിയസ്സ്കോർപ്പസ് ആക്ട്പ്രകാ
രം നെപ്പോളിയനെ നീതിന്യായക്കോടതിമുമ്പാകെ വിചാര
ണചെയ്യിക്കേണമെന്നുദ്ദേശിച്ച് അതിന്നായി പ്രയത്നംചെ
യ്തു ഒന്നുരണ്ടു വക്കീലന്മാർ മൌഢ്യത്തോടുകൂടി പിൻമാറേണ്ടി
വന്നു. നെപ്പോളിയനെ കാണ്മാൻ ചെന്ന വക്കീലന്മാരെ കീ
ത്ത്പ്രള മടക്കിഅയച്ചു. ഫ്രാൻസിലെ രാജ്യസംബന്ധമായി ഒ
രു കേസ്സുണ്ടാക്കി ആ കേസ്സിൽ നെപ്പോളിയനെ സാക്ഷിയാ
യി വരുത്തി പിന്നീടു വിചാരണചെയ്യിക്കാമെന്നു ചില വക്കീ
ലന്മാരാലോചിച്ചു. അവരുടെ പ്രയത്നവും നിഷ്ഫലമായി. സാ
ക്ഷിസ്സമൻ കൊണ്ടുചെന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനെ കീത്ത്പ്രള മട
ക്കിഅയച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ സെൻറ്ഹെ
ലനാദ്വീപിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ കൌണ്ട്
മൊന്തലൻ, അയാളുടെഭാര്യ, കൌണ്ട്പാട്രാണ്ട് കുടുംബസമേ
തം, കെലർകാട്പ്രള, ലാസ്കാസസ്സ്പ്രള, ഡാക്ടർ ഓമീറാ
എന്നിവരും പുറപ്പെട്ടു. പുറപ്പെടുമ്പോൾ നെപ്പോളിയന്റെ
ദേഹവും സാമാനങ്ങളും പരിശോധിക്കപ്പെട്ടു. മറ്റുള്ളവരുടെ
ഗതിയും അപ്രകാരംതന്നെ. നെപ്പോളിയനൊഴികെ മറെറ
ല്ലാവരെക്കൊണ്ടും ആയുധംവെപ്പിച്ചു. നെപ്പോളിയനോടു ഖ
ഡ്ഗംവെക്കേണമെന്നു പറയുവാൻ ആർക്കും ധൈര്യമുണ്ടായി
ല്ല. നെപ്പോളിയനോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടരൊ കാരാഗൃഹ
ത്തിൽനിന്നു വല്ലപ്രകാരത്തിലും ചാടിപ്പോവുകയോ പോ
കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അവർ തൂക്കികൊല്ലപ്പെടും
എന്നു ബ്രിട്ടീഷ്പാർലിമെണ്ടിൽനിന്ന് ഒരു നിയമം പാസ്സാ
ക്കപ്പെട്ടു. സാമാന്യനായ ഒരു സേനാപതിയെപ്പോലെയല്ലാ

തെയാതൊരു പ്രകാരത്തിലും ഉപദ്രവിയാതെ നെപ്പോളിയനെ
ബാധിച്ചുകൂടെന്നു ഖണ്ഡിതമായ കല്പന പുറപ്പെട്ടു. ചക്രവൎത്തി
യുടെ നിലയിൽ മാനവും ഗൌരവവും ദീക്ഷിച്ചിരുന്ന നെപ്പോ
ളിയന്റെ സൎവ്വസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും അപഹരിക്കപ്പെട്ടു.

പൊതുജനങ്ങളുടെ ശാശ്വതസ്നേഹത്തെ സമ്പാദിച്ച പു
രുഷകേസരി സെന്റ് ഹെലനാദ്വീപിൽ കാരാഗൃഹവാസം
അനുഭവിക്കുകയാണെന്നു കേട്ടപ്പോൾ ലോകമാസകലം സ
ന്താപസാഗരത്തിൽ മുഴുകി. അസൂയാലുക്കളും സ്വാൎത്ഥതല്പര
രും ആയ ചില കൂട്ടർ മാത്രമെ നെപ്പോളിയന്റെ കാരാഗൃ
ഹവാസത്തെ ശുഭസൂചകമായി കരുതിയുള്ളു. പോഷിയെ
പൊതുജനങ്ങൾ വെറുത്തു. വെല്ലിംഗടൻപ്രഭുവും ബ്ളൂച്ചരും
പാരീസ് നഗരത്തെ കൊള്ളചെയ്തു. നെപ്പോളിയൻ വളരെ
പണിപ്പെട്ടു സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിരുന്ന അനേകം കാഴ്ചസാധന
ങ്ങൾ ഛിന്നഭിന്നമായി ചിതറപ്പെട്ടു. സങ്കലിതരുടെ യുദ്ധച്ചി
ലവിലേക്കായി 158½ കോടി ഫ്രാങ്കനാണ്യം കൊടുക്കേണമെ
ന്നു ഫ്രാൻസുകാർ നിർബ്ബന്ധിതരായി. ഒന്നരലക്ഷം സങ്കലി
തസൈന്യം ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ ആ നാട്ടുകാരുടെ ചിലവി
ന്മേൽ പാൎപ്പായി. നെപ്പോളിയനെ പിൻതാങ്ങാതെ ഭിന്നിച്ചു
നിന്നതു പരമവിഡ്ഢിത്വമായിപ്പോയിയെന്നു ബോർബോൺ
വംശക്കാരൊഴികെ മറ്റുള്ളവൎക്കെല്ലാം ബോദ്ധ്യമായി. നെ
പ്പോളിയന്റെ സഹായികളെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട ചിലരെ
നാടുകടത്തി. ചിലരെ തൂക്കിക്കൊന്നു. സേനാധിപതി നേ
യിനെ വെടിവെച്ചുകൊന്നു. ദേശാഭിമാനിയും ഫ്രാൻസുരാജ്യ
ത്തിന്റെ ഉന്നതിക്കായി കൊടിയയുദ്ധങ്ങളിൽ ഏറ്റുപ്പെട്ടു വി
ജയംനേടിയവനും ആയ നേ പീരങ്കിക്കിരയായെന്നറിഞ്ഞ
പ്പോൾ സ്വരാജ്യാഭിമാനികളായ ഫ്രാൻസുകാർ കണ്ണീരൊ
ലിപ്പിച്ചതിനു കയ്യും കണക്കുമില്ല. വെല്ലിംഗടനും ബ്ളൂ
ച്ചരും കൂടിയാണു നേയിനെ പീരങ്കിക്കിരകൊടുത്തതു് എന്നു
ചരിത്രകാരകന്മാർ പറയുന്നു. നാർത്തംബ്രലാണ്ട് എന്ന കപ്പ

ളിൽ കയററിയാണു നെപ്പോളിയനെ സെൻറ്ഹെലനാക്കു
കൊണ്ടുപോയതു്. അദ്ദേഹം ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തെ നോക്കി മാ
റിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ടു "വീരന്മാരുടെ ജനനഭൂമിയായ ഫ്രാൻ
സുരാജ്യമേ! പ്രജകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നും അഭ്യുന്നതിക്കും
വേണ്ടി പടയെടുത്ത ദേശമേ! ഞാൻ പോകട്ടെ, പോകട്ടെ,
അനുമതിതരിക" എന്നു പറഞ്ഞു അശ്രുക്കൾ പൊഴിച്ചപ്പോൾ
ഇടനെഞ്ചുപൊട്ടാത്തവർ ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നാ
ർത്തമ്പ്രലാണ്ട് കപ്പൽ അതിൻെറ അമൂല്യനിധിയോടുകൂടി പ
ത്തുദിവസം സഞ്ചരിച്ചശേഷം ഒരു ഫ്രാൻസ് കപ്പലിനെ ക
ണ്ടുമുട്ടി. ഫ്രാൻസ് കപ്പിത്താൻ നാർത്തമ്പ്രലാണ്ട് കപ്പിത്താ
നെ വിളിച്ചു "ഞങ്ങളുടെ നിക്ഷേപത്തെ നിങ്ങൾ കൊള്ളചെ
യ്തുകൊണ്ടു പോവുകയാണ്. ഞങ്ങളുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ വേ
ണ്ടുംവണ്ണം വിചാരിച്ചു നീതിന്യായങ്ങൾ പിഴയ്ക്കാതെ രാജ്യപ
രിപാലനം ചെയ്തിരുന്ന ഭൂപാലാവതംസത്തെയാണു നിങ്ങൾ
കൊള്ളചെയ്തുകൊണ്ടു പോകുന്നതു്" എന്നു സഗൽഗദം മുറയി
ട്ടു. നിഷ്ഫലമായ മുറയിടൽ! മിത്ഥ്യയായ വനരോദനം!! ബധി
രകർണ്ണങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ശംഖനാദം!!!

ദ്വീപാന്തരവാസം.

യൂറോപ്പിൽനിന്നു ആറായിരംനാഴിക അകലെയാണു
സെൻറ്ഹെലനാദ്വീപ്. ആഫ്രിക്കയിൽനിന്ന് ആയിരത്തി
ഇരുനൂറുനാഴിക അകലേയും ആണ്. പത്തുനാഴിക നീളവും ആ
റുനാഴിക വീതിയും ഉള്ള ഈ ദ്വീപ് കരിങ്കല്ലുകളാലും പാറ
കളാലും നിബിഡിതമായിരുന്നു. അസഹ്യമായ ഉഷ്ണം. നാലു
ഭാഗത്തിലും കോട്ടമതിൽപോലെ ഉയൎന്നതായ പാറകളാൽ
ആ ദ്വീപ് ആവൃതമായിരുന്നു. കപ്പലുകൾ വന്നടുക്കാൻ മൂ
ന്നു തുറമുഖങ്ങളേ ഉള്ളൂ. അവയെല്ലാം അതിജാഗ്രതയോടുകൂടി
കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവിടെ അഞ്ഞൂറു വെള്ളക്കാർ താമസി
ച്ചിരുന്നു. അവരിൽ ഇരുനൂറാളുകൾ ഭടന്മാരാണ്. ശീതോഷ്ണ
സ്ഥിതിയുടെ ഉഗ്രതനിമിത്തം രക്താതിസാരവും വാതരോഗ

യും സെൻറ് ഹെലനായിൽ ഒട്ടുകാലാളുകളേയും കൂടനപിടി
ച്ചിട്ടുണ്ട്. കലശമനിക്ക് അമ്പതുവയസ്സിൽ അധികകാലം അ
വിടെ ആരും ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടില്ലത്രെ. ജെയിംസ് ടൌൺ എ
ന്നപേരായ ഒരു സ്ഥലമാണ് അവിടെ നെപ്പോളിയൻെറ വാ
സത്തിന്നായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ആ ടൌണിൽ ഒരു
പഴയഭവനം സ്ഥിരവാസത്തിന്നായിട്ടും അവിടെനിന്നു മൂന്നു
മൈൽ അകലെ കിഴക്കോട്ടുമാറി നില്ക്കുന്ന ഒരു പാറ
മേൽ കെട്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വീടു ഗ്രീഷ്മഭവനമായിട്ടും നെപ്പോ
ളിയനു വിട്ടുകൊടുത്തിരുന്നു. ജെയിംസ് ടൌൺഭവനത്തിൽ ഉ
പയോഗസ്ഥലങ്ങളായ രണ്ടു മുറികളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. മററൊ
ന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ ഈ അറകളെ ഉപയോഗസ്ഥലമായിക്കരുതാ
മെന്നേയുള്ളു. ജനാലകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും വാതിലുകൾ ഇല്ല.
വാതിലുകൾക്കു തിരശ്ശീലകളും ഇല്ല. നിശാകാലത്തിൽ അ
സഹ്യമായ ശീതവായു അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു മുറിയിൽ
ലസ്കാസസ്സും ആയാളുടെ പുത്രനും നിലത്തുകിടന്നുറങ്ങും.
നെപ്പോളിയൻെറ മുറിയിൽ ഒരു കട്ടിലും രണ്ടു കസേലകളും
ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ഭടന്മാർ സദാകാലവും അറകളെ ചു
ററി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. നെപ്പോളിയനു കൊടുത്തിരുന്ന
റൊട്ടി, മാംസം മുതലായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ പഴയതും
രുചികരാത്തതും ആയിരുന്നു. ശുദ്ധജലം ആ ദ്വീപിൽ തന്നെ
കിട്ടുകയില്ല. നെപ്പോളിയൻെറ ഭൃത്യന്മാർ രണ്ടുനാഴിക അക
ലെയാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. ഭൃത്യന്മാരോടാവട്ടെ മററു വല്ലവ
രോടുമാവട്ടെ നെപ്പോളിയനു സ്വകാര്യമായി യാതൊന്നും സം
സാരിച്ചുകൂടാ. ഭൃത്യന്മാർ ഭക്ഷണംകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ഇം
ഗ്ലീഷ് ഭടന്മാർ അവരുടെ മുമ്പിലും പിമ്പിലും തോക്കുപിടിച്ചു
നടക്കും. "നിർദ്ദയനെന്നു പേരെടുത്തിട്ടുള്ള റഷ്യാചക്രവർത്തി
യെയോ, ആസ്ത്രിയാചക്രവർത്തിയെയോ, പ്രഷ്യാരാജാവെയോ എന്നെ
തടവുകാരനാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരുംകൂടി എൻെറനേരെ
ഇത്ര കഠിനമായും നിഷ്ഠുരമായും പെരുമാറുകയില്ലയായി

ന്നു. അവർ രാജോചിതമായ മര്യാദയോടുകൂടി എന്നെ ബ
ഹുമാനിക്കുമായിരുന്നു" എന്നു നെപ്പോളിയൻ കൂടക്കൂടെ പറ
യും. സെൻറ് ഹെലനായിൽ താമസിച്ചിരുന്ന മിസ്റ്റർ ബാൽ
കോമ്പിസ്സും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുടുംബങ്ങൾക്കും നെപ്പോളിയ
നെ വളരെ ബഹുമാനമായിരുന്നു. "സർവ്വഗുണപരിപൂർണ്ണനാ
യ ഈ മഹാനേയാണൊ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ദ്വേഷിക്കുന്നതു്? ഇദ്ദേ
ഹത്തെയാണൊ കാരാഗൃഹത്തിൽ താമസിപ്പിക്കുന്നതു്" എ
ന്നു മിസ്റ്റർ ബാൽകോമ്പി തൻെറ മക്കളോടു പറയാറുണ്ടു്.
മിസ്റ്റർ ബാൽകോമ്പി ഇംഗ്ലീഷ്കാരനായിരുന്നിട്ടുംകൂടി അദ്ദേ
ഹത്തിനു നെപ്പോളിയനെപ്പററി ബഹുമാനമേ ഉണ്ടായിരുന്നു
ള്ളൂ. സെൻറ് ഹെലനായിൽനിന്നു് ആയിരം നാഴിക ദൂരത്തില
ല്ലാതെ വേറെ ഭൂമികൾ ഇല്ല. നെപ്പോളിയനെ ഇംഗ്ലീഷ് പ
ട്ടാളക്കാർ അതിജാഗ്രതയോടുകൂടി കാത്തിരുന്നു. എന്നിട്ടും നെ
പ്പോളിയൻ ഒളിച്ചോടിപ്പോയാലൊ എന്നുള്ള സംശയം ഇം
ഗ്ലീഷ് കാരെ പ്രബലമായി ബാധിച്ചിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ്കാർ
കെട്ടും കാവലുംഅധികമാക്കി. സെൻറ് ഹെലനായിൽ പുതി
യ പട്ടാളങ്ങളെ താമസിപ്പിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ചാടിപ്പോ
യാൽ ആ വർത്തമാനം കാലതാമസമെന്നിയെ അധികൃതന്മാ
ക്കറിവുകിട്ടുവാൻവേണ്ടി മാത്രം കമ്പിത്തപ്പാലും ടെല്ലിഫോ
ണും നടപ്പാക്കി. നെപ്പോളിയൻെറ നടപടികളെ പരിശോ
ധിക്കാൻ കാപ്ടൻ ബാബിൽട്ടൻ എന്ന ഇംഗ്ലീഷ്കാരൻ
നിയമിതനായിരുന്നു. ബാബിൽട്ടൻ ദയാരഹിതനും ജനര
ഞ്ജന കുറഞ്ഞവനും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻെറ
ജീവിതം പൂർവ്വാധികം ശോചനീയമായിത്തീന്നു.

നെപ്പോളിയൻെറ അന്ത്യകാലം.

ഏവംവിധങ്ങളായ നിഷ്ഠുരതകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ നിവ
സിക്കേണ്ടിവരുന്ന മനുഷ്യൻെറ ദേഹസ്ഥിതിയും മനഃസ്ഥിതി
യും വാട്ടംതട്ടാതിരിക്കുമൊ? നെപ്പോളിയൻെറ ദേഹം ശോ
ഷിച്ചുതുടങ്ങി. സ്വതേതന്നെ ഔഷധങ്ങളിൽ വിശ്വാസം ഇ

ല്ലാതിരുന്ന അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ഔഷധങ്ങളെ തീരെ ഉപ
യോഗിക്കാതെ ആയി. പ്രകൃതിചികിത്സയിലായിരുന്നു അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം. ശുദ്ധവായു ശ്വസിപ്പാനും ശുദ്ധജ
ലം പാനം ചെയ്വാനും സൌകൎയ്യമില്ലാത്ത ആ ദ്വീപിൽ അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതിചികിത്സ എങ്ങിനെ നടക്കും? കുതിര
സ്സവാരി നെപ്പോളിയന്റെ നിത്യവ്യായാമമായിരുന്നു. സെൻ
റ് ഹെലനായിൽ താമസം തുടങ്ങിയ ശേഷം കുതിരസ്സവാരി
ചെയ്വാൻ സ്വാതന്ത്ര്യവും സൌകൎയ്യവും ഇല്ലാതെആയി. കാ
ലക്രമേണ നെപ്പോളിയന്റെ ദേഹം വല്ലാതെ ചടച്ചു. ആ
ഹാരത്തിൽ അഭിരുചി കുറഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ
ഹഡ്സൺ ഡാക്ടർ ഒമീരയെ സെൻറ് ഹെലനായിൽനിന്നു
പുറത്തുപോവാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. ഡാക്ടരും നെപ്പോളിയ
നും തമ്മിലുള്ള കൂട്ടുകെട്ട സെൻറ് ഹെലനാഗവൎണ്ണൎക്ക് പിടി
ച്ചില്ല. ഗവൎണ്ണർ രണ്ടു വൈദ്യരെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു വ
രുത്തി നെപ്പോളിയനെ ചികിത്സിക്കാൻ നിയമിച്ചു. ആ
വൈദ്യന്മാരോട് നെപ്പോളിയൻ സംസാരിച്ചതേയില്ല. നെ
പ്പോളിയന്റെ മരണം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ഇംഗ്ലീഷു
കാൎക്ക സംശയം തുടങ്ങി. ചികിത്സയ്ക്കായി ഫ്രാൻസുരാജ്യ
ത്തിൽനിന്നുതന്നെ വൈദ്യനെ വരുത്തി. ഡാക്ടർ ആന്റോ
മാർച്ചി വിദഗ്ദ്ധനായ വൈദ്യനും നെപ്പോളിയന്റെ ദേഹ
സ്ഥിതി അറിഞ്ഞു ചികിത്സ ചെയ്യുന്നവനും ആയിരുന്നതു
കൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്റെ രോഗം ക്രമേണ ഭേദമായിത്തുട
ങ്ങി. പക്ഷേ ആ രോഗശമനം താല്ക്കാലികമായിരുന്നതേയു
ള്ളൂ. വീണ്ടും നെപ്പോളിയൻ കിടപ്പിലായി. അന്ത്യകാല
ത്തെ കിടപ്പാണെന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാർ തീൎച്ചയാക്കി. നെപ്പോ
ളിയന്റെ ബന്ധുജനങ്ങളെ എഴുത്തയച്ചുവരുത്തി. ഒരു ദിവ
സം നെപ്പോളിയൻ ജനറൽബെർട്രാണ്ടിനെ വിളിച്ച് രാജ്യ
കാൎയ്യങ്ങളെപ്പറ്റി പല വിഷയങ്ങളും സംസാരിച്ചു. തന്റെ
മരണശേഷം തന്റെ മകൻ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതായ രാജധൎമ്മ

ങ്ങളെയെല്ലാം നെപ്പോളിയൻ ബെർട്ട്റാണ്ടിനെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. സെൻറ് ഹെലനയിൽ ആറുസംവത്സരകാലം കാരാഗൃഹവാസം അനുഭവിച്ചശേഷം 1821-ാമാണ്ട് മെയ് മാസം 5-ാംനു- രാത്രി നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു.

അനന്തരസമാചാരം.

മരിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പെ വളരെ നേരം ദൈവചിന്തയോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ കണ്ണടച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്നേഹിതന്മാരും ഭൃത്യന്മാരും അടുത്തുണ്ടായിരുന്നു. മരിക്കാറായപ്പോൾ ഒരു പാതിരി യേശുനാഥൻെറ അന്ത്യവചനങ്ങളെ പ്രവചിച്ചു. "ഫ്രാൻസ്സൈന്യം, ജോസഫൈൻ" എന്നുള്ള വാക്കുകൾ അവ്യക്തമായി ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടാണ് നെപ്പോളിയൻ കാലഗതിയെ പ്രാപിച്ചതു്. മൃതദേഹത്തെ ഫ്രാൻസ്സരാജ്യത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകേണമെന്നു നെപ്പോളിയൻെറ സ്നേഹിതന്മാർ അപേക്ഷിച്ചു. ഹഡ്സൺ അനുവദിച്ചില്ല. സെൻറ്ഹെലനായിൽതന്നെ മൃതശരീരം അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയൻെറ പ്രതാപങ്ങളേയും ഗുണഗണങ്ങളേയും മൃതശരീരവാഹികളും അനുയായികളും ഉച്ചരിച്ചപ്പോൾ അങ്ങിനെ ചെയ്യരുതെന്നു ഹഡ്സൺ തടസ്ഥം ചെയ്തു. ഒരു കുന്നിൻമുകളിലാണ് നെപ്പോളിയൻെറ മൃതശരീരം അടക്കം ചെയ്തതു്. പത്തു സംവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷം ഫ്രാൻസ്സരാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്ന ലൂയിഫിലിപ്പ്, ജനങ്ങളുടെ നിശ്ചയപ്രകാരം, നെപ്പോളിയൻെറ അസ്ഥികളെ ഫ്രാൻസ്സരാജ്യത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു, രാജോചിതമായ ആഡംബരങ്ങളോടുകൂടി അടക്കം ചെയ്തു. 1833-ാമാണ്ട് ജൂൺ ഫാംനു- നെപ്പോളിയൻെറ ശിലാപ്രതിമ രാജധാനിമുററത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിതമായി. നെപ്പോളിയൻെറ പുത്രൻ ഇരുപത്തൊന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ അന്തരിച്ചു. 1824-ൽ പതിനെട്ടാം ലൂയിയും കാലഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. ഹോർട്ടൻസി,

ഒരു പുത്രൻ ഫ്രാൻസ്ചക്രവൎത്തിയായി അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടു. മൂന്നാം നെപ്പോളിയൻ എന്ന ഗംഭീരനാമത്തെ അദ്ദേഹം വഹിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ മരണശേഷം യൂറോപ്പിലെങ്ങും, അദ്ദേഹം അങ്കുരിപ്പിച്ചിരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യബീജം, വേരൂന്നി പടൎന്നുപിടിച്ചു. യുദ്ധവൈദഗ്ദ്ധ്യംകൊണ്ടും, ശാസ്ത്രജ്ഞാനംകൊണ്ടും, ചരിത്രപരിജ്ഞാനംകൊണ്ടും നെപ്പോളിയൻ എത്രമാത്രം ഉയൎന്നപദവിയെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നുവോ അത്രതന്നെ ഉയൎന്ന സ്ഥാനത്തെ രാജ്യഭരണനൈപുണ്യംകൊണ്ടും ജനരഞ്ജനകൊണ്ടും ഉത്സാഹശീലംകൊണ്ടും ആ മഹാൻ അലങ്കരിച്ചിരുന്നുവെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മവൈരികൾപോലും സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല. ആ മഹാന്റെ സ്ഥൂലദേഹം മണ്ണോടുമണ്ണായ് ലയിച്ചുപോയെങ്കിലും യശോദേഹം ശാശ്വതമായ ധാവള്യത്തോടുകൂടി ഭൂലോകചരിത്രത്തിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങി നടനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സമാപ്തം.